

Murawski Magdolna

Miért éppen a béke?

Esszék, publicisztikák, napló

Fridél Lajos grafikáival

2023

Murawski Magdolna

Miért éppen a béke?

Esszék, publicisztikák

Fridél Lajos grafikáival

2023

Copyright © 2023 Murawski Magdolna

Copyright © 2023 Fridél Lajos

A kiadványt szerkesztette: Dancs József

ISBN 978-963-7283-66-6

A kiadvány megjelenését támogatta:

Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár

Új Hevesi Napló Kulturális Alapítvány

Phoenix Aureus Alapítvány

Felelős kiadó: Tózsér Istvánné

Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár

3300 Eger, Kossuth Lajos u. 16.

www.brody.iif.hu

A címlapon: Görög Rezső: Még csak kísérlet c.

atomháborús grafikája

Szerzői ajánlás

Már megint nehéz megszólalni. Egy újabb könyv várja, hogy szemtől-szembe láthassák egymást a közönséggel. Most kétszeresen nehéz ez az aktus: átadni egy új művet, amely sok vitát fog kiváltani. Sokan nem fognak egyetérteni a szerző antimilitarista felfogásával. De csak azért nem, mert nem éltek ugyanabban a korban, amelyben ő született. Édesanyám úgy hordott a szíve alatt, hogy naponta a kínok kínját élte át, vajon a Papa hazatér-e veszélyes szolgálatából? Rákosi-korszak, hidegháború, jugoszláv határ, határőrség, Tito láncos kutya, s hozzá a tény, mennyire rossz kádereknek számítottunk. Az a gyermek, amelyik ugyanezt a stresszt élte át az édesanyjával együtt, ugyan hogyan válhatott volna harciaskodó, csörtető, militáns valakivé, mint most a pesti utcákon vonulászó bértüntető? Azok, akiknek fogalma sincsen róla, mit jelent a háború, a permanens életveszély, a családfő elvesztésének a kockázata. Nem csak úgy, szőrmentén, hanem napi szinten, már-már unalmasan ismétlődve.

Igen, a halálos veszély is lehet unalmas. Ahogyan a buta politikusok sablonos szövegei és minden standardizált dolog, eszmehordalék, ami valósággal elárasztja a világot manapság. Ugyanúgy, ahogyan a szemét a gondozatlan városi utcákat. Igen, a rossz, téves ideológiák is olyanok, mit a szemét. József Attila „ölő igéknek” nevezte őket. Mennyi minden rejlik ebben a költői sűrítésben! Ha tudta volna, miféle korszak, milyen embertársak fogják követni, amikor az ő szavai kézzelfogható valósággá válnak majd! De hiszen tudta! Nem is lehetett volna költő, ha ezt se tudja.

Nap mint nap követelik tőlünk, hogy álljunk a háborúpártiak közé. De hát hogyan tehetné meg az, aki egyszer már átlátta, miféle szándékok rejlenek a ravasz, mosolyos, álságos viselkedés, hazug ígéret, primitív kecseskedések mögé rejtve?! Hogyan állhatna át az a halálkultusz hirdetői közé, aki az életet igenli? Csupa kérdés, ami felötlik hirtelen, és mégis fel kell tenni őket, hátha mások is visszahőkölnek majd, mielőtt valami végzetesre szánnák el magukat. ***Ha a most háborúpártivá lettek annyira elítélik azokat, akik a békét többre becsülik az ő marsikus felfogásuknál, akkor mivégre osztanak még mindig Nobel-békedíjakat az általuk kiszemelteknek?*** Nem lenne őszintébb, ha ugyanezt átkeresztelnék Nobel-háborúdíjjá? És hogyan osztanak meg most azok közt, akik a legharagosabb szerepet viszik ebben a rettenetes történetben? Nem félnek, hogy a nagy svéd tudós megfordul a sírjában ennyi arcátlansággal való azonosítása láttán?!

Mi, asszonyok arra születünk, hogy életet adjunk. Ez a legszebb szerepünk az életben. Aki normális, az nem hagyja lebeszélni magát róla. Aki életet ad, az meg is védelmezi a saját kreatúráit. Ezt meg nem érteni mélységes tudatlanságra vall. Isten szeme most könnyektől fátyolos, amikor a Földre tekint. Ahogyan a miénk is. Egyik hadakozó félről a másikra fordítva a tekintetünket, visszaborzadunk. Polüneikész és Eteoklész párharca zajlik ismét a szemünk előtt. Kreón szerepét pedig azok játsszák, akik mindenképpen büntetni szeretnének. Csak az egyik felet, mert Kreón már csak erre a történelmi vakságra született. Addig nem mond le erről az (ógörög vagy netán porosz?) nevelési elvről, amíg ő maga is nagyot nem veszít és bele nem bukik ebbe az alakításába. De ki más is ítélné az emberek tévelygése fölé, mint maga az Isten?

Nekünk, embereknek egyetlen dologra van lehetőségünk: magunkba nézni és mélységesen elszégyellni magunkat azok helyett, akiknek nincsen szégyene. Akik csak másban látják a hibát, másokat tartanak bűnösöknek, míg önmaguknak mindig megadják a felmentést. Bármilyen nagy vétük alól, bármelyik történelmi tévedésük után is. Hát talán ezért is fölösleges feltenni a kérdést: miért éppen a béke? Vagy még inkább: miért éppen a béke, az élet, a szépség, a gyarapodás lehetősége nem kell az emberiségnek ebben az igen veszélyes pillanatban?

Eger, 2023. május 22.

Görög Rezső: Még csak kísérlet
(rézkarc, hidegháborús sorozat)

A rovar logikája

Van, aki egész élete során nem képes stílust váltani. Ragaszkodik ahhoz az egyhez, amelyet vagy megtanult, vagy maga koholt ki, és attól egy tapodtat se tágít. Megismétli százszor is ugyanazt az egy hibát, mégse okul belőle. Kezdi újra meg újra, fáradhatatlanul. Akár a bezárt rovar, amely kétségbeesett igyekezettel próbál meg kitörni onnan, ahová ő maga vette be magát, mégse érti, hogy az ablak, amelynek nekirepül, nem kijárat. Van, amelyik rovar belepusztul, a másikat megszánják és kitessékelik, a harmadikat lecsapják. Többféle megoldás van, de az oktondi rovar mégis mindig ugyanazt az egy változatot használja szorult helyzetében. Talán genetikailag van belekódolva, hogy a fény után igyekezzen, talán más az oka, amit nem ismerünk mi, logikusan gondolkodó lények.

Ugyanezt az analóg viselkedést látjuk gyakran embertársainkban is, akik valami érthetetlen oknál fogva, ugyanúgy viselkednek, akár a lakásban rekedt rovarok. Mechanikusan ismétlik ugyanazt a butaságot, és akárhányszor intik őket, mégse hallgatnak senkire, mert ők „mindig jobban tudják”. Akkor is, ha nem, de nekik ez az illúziójuk. Még rosszabb, ha szilárd hitük.

Az ember is keresztülment az evolúciónak bizonyos grádicsain, úgy jutott egyre magasabbra, hogy aztán a mostani csúcokra érve már uralja is a neki szánt lakóteret, szegény Földanyánkat. Ha mindezt végiggondoljuk, nem nehéz meglátni azt a kettősséget, amelyben leledzünk. Az egyik erős igyekezettel törekszik felfelé, mindig fejlettebb formák irányába, míg a másik embertípus állandóan vissza akarja ráncigálni nála értelmesebb társait. Bár sokra nem jut vele, és nem is mindig sikeres is ebben a próbálkozásában, soha nem tesz le róla. Ugyanezt az elhibázott mozdulatot ismétli, akár az ablaküvegnek nekirepülő rovar, és ha vissza akarják tartani ebben, szörnyű haragra gerjed. Fejlettségi fokától függően tartanak ezek a próbálkozások az időben, amíg valamelyik fél bele nem fárad. Akkor jön a rovarokra is vonatkozó pár variáns: az elhajtás, a lecsapás, az elkerülő manőver vagy a megleckéztetés.

Fejlettebb intellektusú embertársaink nyilván sértésnek veszik ezt a leírást, pedig nem az a célja. Csupán egy a sok parabola közül, amely megpróbál tanítani. Nem egy embernek szól, hanem mindenkinek, aki szeretne okulni a hibáiból. Már ha felismeri őket. A fordulópont csak akkor következhet be pozitívan, ha az illető feljebb lép a rovar tudati állapotából és elkezd emberhez méltóan viselkedni. Vagy legalább egy kisgyermek igyekezetével. Enélkül nincsen fejlődés.

Naponta nézzük és hallgatjuk, amint ugyanazokat a sémákat ismételtetik az EU tisztségviselői, akik a rovarok szívósságával és tudatlanságával röpködnek neki ugyanannak az ablaknak vagy falnak. Ravasz arcot vágnak hozzá, mintha most valami igen okosat és cseleket találtak volna ki, amikor ugyanazt a tévtant csomagolják be másik színes papírba, s aztán úgy hiszik, hogy jól túljártak a mások eszén. Olyanokén, akik sokkal okosabbak náluk...

A kívülálló szemlélő, már ha lehet az efféle lejtmenetet tárgyilagosan és szenvtelenül viselni, csak nézi őket, és nem érti a dolgot. Hogy lehet az, hogy a butábbik fél képzelet magát okosabbnak? Hogyan hiheti, hogy át tudja verni embertársait, akik legfeljebb a régi vicc szerinti buksisimogatásban részesíthetik őt: „Nincsen kockafejed, Pistike...”?

Amikor már századszor halljuk azt a bizonyos gázársapkát meg szankciós tervet, ami kilencvenkilencszer megbukott az előző üléseken, szinte képtelenségnek tűnik, miért nem értik meg az EP-be delegált (vagy nem is delegált, csak oda magukat bevett) funkcionáriusok, hogy ami első látásra, hallásra rossznak bizonyult, az nem fog csak úgy megjavulni, akár egy sokszor megbüntetett rossz gyerek. Az értelmes ember számára ez világos, ám úgy tűnik, hogy a „csekély értelmű medvebocskok” számára véletlenül se az. Valószínű, hogy az a homály és az értelemnek a hiánya, amely a báván a fejükből kimeredő tekintetükből sejlik, az odabent is ugyanolyan homályos. Belül, a fejükben is ugyanaz a homály uralkodhat, mint ami a szemükből előtűnik.

Még leírni is rossz, hogy egykor talán magasabb iskolát végzett emberek ennyire csökönyszerűen ragaszkodjanak valami blőd ötlethez, sőt napról-napra újabb süketségekkel hozakodjanak elő, mintha legalábbis ők fedezték volna fel a relativitáselméletet! Márai Sándor morgolódott egyszer az egyik naplójában, amelyben hasonlóan süket politikusok viselkedését írta le. Ebben úgy jellemzi őket, mint a bundáért, ékszerért, pénzért, miegyébért ravaszkodva kunyeráló nőket, akik csökönyszerűen ismételtetik ugyanazt az általuk kiszemelt és félig már behálózott férfinak. Mintha a szemünk előtt játszódó politikai scenárió is erre az analógiára működne. Fájdalmas élmény ezt látni, és ebből a liezonból nem egykönnyen szabadulni tudó ember élményét átélni: hogyan lesz tovább? Egy államszövetségbe bekerülni nem volt könnyű dolog. Igaz, ha értelmetlenné vált és az egyik fél részéről parazita felfogású létformát diktáló egzisztencia csupán az egyetlen lehetőség, akkor a Márai által sugallt egyetlen bevált módszer kínálkozik: az asztalra mért ökölcsep. No, most már aztán elég!

Nem a türelmetlenség íratja le ezt a már nem is keveset élt íróval, aki minden efféle megalázó helyzetből ki tudott lépni. Azt soha magára nem vállalta, legfeljebb utána haragudtak rá egy darabig. Igen, mindig a sértegető fél szokott megharagudni. Ez is az áldatlan helyzet jellemzői közé tartozik. Nem baj, jobb ráhagyni és megengedni neki, hogy akár sohanapjáig törje rajta a fejét, hogyhogy ezúttal nem volt sikere? Pedig a legtöbb pasi megunja és inkább fizet, minthogy éjjel-nappal hallgatnia kelljen a szünni nem akaró kéregetést. Igaz, az meg az ő bajuk...

Még nem tudni, merre dől el az európai „húzd meg, ereszd meg” játék, amelyet Magyarországgal folytatnak a rovar-intellektusú biztosok. Az eszünk azt diktálja, hogy ők próbálnak erősebbek lenni, és mindenféle alantas módszert be fognak vetni, hogy a „lővé meg a szajré” ismét Ukrajnának, azaz dehogyis szegény, sokat szenvedett népnek, csak Zelenszkij elnöknek jusson. A szívünk azonban még reméli, hogy a minden formának megfelelő beadványainkban már nem tudnak formai hibákat lelteni. Kifogást emelni lehet, de az ismét csak a fanyalgók észbeli képességeit fogja leminősíteni. Nem minket, szellemileg jóval fölöttük álló képviselőinket, hanem egyedül őket. Azokat, akik csak ezt a kismacákra jellemző stílust ismerik a politikában, s talán a magánéletükben egyaránt.

Mit is kívánhatnánk így, az ünnepek előtt magunknak és mindazoknak a honfitársainknak, akik alaposan megdolgoztak azokért az adóforintokért, amelyeket most nem bundát és ékszeret, hanem pénzt és fegyvert kunyeráló ukrán elnök számára tartogatnak? Csak annyit, hogy azoké legyen a járandóságunk, akik szorgalmas munkájukkal keresték meg és joggal

kérik vissza a nekik járó részt! Az emberhez méltatlanul harciaskodó fél inkább fogjon rendes munkához, és soha többé ne hagyja magát félrevezetni hazug és üres tekintetű alakoktól!

2022. november 23.

Pofátlanok

Európával, és így hazánkkal, Magyarországgal szemben is két nagy arcátlanságot követtek el a közelmúltnak tekinthető történelmi időegységben. Igaz, ha jól meggondoljuk, inkább nevezhetnénk ezt többnek is, de először a két legfontosabbról szeretnénk együtt gondolkodni a Kedves Olvasóval.

Történt, hogy Angela Merkel, Németország akkori kancellárja meghirdette a „Wir schaffen das”, azaz ennyit még elbírnak jelíget, amelynek jegyében elkezdtek csak úgy özönlöni a vén kontinensre az illegális migránsok tömegei. Akkor még úgy tűnt, hogy csak Németország a úticéljuk, de úgy esett a dolog, hogy menetközben letaroltak még pár országot is, ami az útjukba esett. „Vajh, ki ő, és merre van hazája?”, kérdezhettük volna illedelmesen Szép Ilonkával, de nem értünk rá. Hirtelenjében olyan felfordulás támadt a kis hazában (is), hogy még a legfelkészültebb országvezetést is próbára tette volna a neveletlen áradat. Nem tudjuk másként nevezni őket, mivel olyan felfordulás támadt mindenütt, ahol csak jártak, hogy kis híján megszűnt a közbiztonság.

Angela Mutti jelszava nagyot szólt aztán a szomszédos országokban is, mivel többeket felháborítottak, s nemcsak a szavak, hanem az új-európainak jelentkező embertömegek viselkedése is. Merkel asszony azzal hártotta magától az olykor csak ideges, máskor viszont dühös felszólamlásokat, hogy itten bizony nem lesz több egymillió embernél, akik igenis mind szírek és sajnálatunkat érdemlik. Nehéz volt ezt megmagyarázni azoknak a gazdáknak, akiknek a termőföldjét letiporták, a termését elpusztították, érte nem kártalanította őket senki, majd hatalmas szeméthegeket hagytak maguk mögött a Mutti védenecsei. Minden, magára valamit is adó ember egyből látta, hogy ennek komoly járvány lesz a következménye. Részben azért, mert egy (egy?) másik kontinensről érkeztek, amelynek mikroklímájával a közönséges halandó nem szokott találkozni, tehát a magukkal hozott kórokozók kész biológiai támadást jelentettek az európai átlagpolgár számára. De hiába tiltakoztunk, nemhogy segítséget, de még jó szót se kaptunk, viszont az EU csak úgy tobzódott a régóta felgyülemllett előítéletekben. No, nem az idegen betolakodókkal szemben, hanem csakis és kizárólag a magyarok ellen. Nevezhetnénk ezt fajgyűlöletnek is, a náciizmus egyenesági leszármazottjának, de egyelőre nem tesszük, mert most se érünk rá arra...

A sürgősen megoldandó feladat ugyanis az volt, hogy valahogyan kikerüljük a határainkat már ostromló, számunkra ismeretlen származású, de identitásukat még le is tagadó „szegény jámbor bevándorlókat”, akik tömött sorokban migráltak egyenesen az ország szívébe, ahol elfoglalták a Keleti Pályaudvart és követelték, hogy biztosítsunk számukra szabad elvonulást meg mindent. A fene nagy jámborsággal aztán hamarosan szembesültek a sógorok is, akiknek határait ugyanúgy ostromolták a migránsok, sőt eljutottak egészen Salzburgig, majd a német határig, ahol bemutatkozhattak Merkel asszonynak is. No, nem személyesen, hanem csak úgy, a sajtóból, amelynek hitelességét már nem lehetett eltagadni.

Mikor már Németországban is kitört a gyalázat, a szívélyesen meginvitált keleti, vagy miféle hadak pedig mindent követeltek maguknak, s aztán követte őket a családegyesítés jogcímén őket követő pereputty is (fejenként kb. 40 fő), a szíves vendéglátó EU, amely ennek a

törvénytelenységnek tevőleges résztvevője (elkövetője) volt, kijelentette azt, hogy a többi tagország is, amely ugyan nem hirdette Angela Merkel jelszavát és negédesen invitáló hanghordozását, köteles lesz befogadni egy bizonyos elosztási kvóta alapján ezeknek a migránsoknak bizonyos hányadát. Hogy hányat, azt senki nem tudta, s nem is akarta megmondani, mert hát a Szovjetuniótól annak idején a rendszerváltás címén elszeretett tagállamokat a nyugati felek soha nem tekintették egyenjogú félnek. De bezzeg a migránsokat!

Kezdődött a huzavona: volt, aki színleg vállalt valamennyit, mások, mint Magyarország, elutasították, mondván, hogy mi nem hívtuk ide őket, törődjön velük az, aki invitálta őket, meg esetleg az is, aki útnak indította ezt a népes sereget. Bennünk folyton ott motoszkáltak Gárdonyi Géza képei, annak színes forgatagába elvegyülten azok az egykori szereplők, akik a török invázió idején áradatként lepték el Európa nekik kiszolgáltatott országait. De mivel az EU-ban a demokráciát újabban úgy értelmezik, hogy a privilegizált nyugati államok erőszakosan rákényszeríthetnek bármit a többi tagállamra, amelyeket továbbra is lenéznek, keletinek, miegyébnek neveznek, és már nemcsak a hátunk mögött, hanem szömtül-pofába is, ahogy a szegediek mondják, hát tőlünk csak Tiborc türelmes megadását várták és várják el mind a mai napig. Aki mégis kibeszél a sorból, az körmöst kap. Az meg nem egyéb, mint a neki járó pénzek (azaz az általa befizetett adóvisszatérítés) helyett mindenféle büntető szankcióban való részesítés. Azt lehet bőven kapni!

Szóval első számú büntetés gyanánt nekünk járt volna a kvóta meg az ismeretlen, ámde piszkolni nagyon szerető hadak ellátása, ami annyit tesz, mintha valaki vendégeket invitál a saját házához, majd elunván őket, átküldi őket a szomszédba, hogy eztán élősködjének rajta. Pofátlan, nem?

De mindez még nem volt elég, aztán háborúskodni kezdtek, azaz kiprovokáltak egy olyan helyzetet, amelynek következményei, bár nem kívántunk semmi részt belőle, nekünk is kijutottak. Ukrajna hadba szállt Oroszország ellen, és a mai napig bennünket is támad verbálisan az egyes számú vezetőjük, majd annak mintáján több fejes is, mivel nem adunk katonát, fegyvert és számolatlanul pénzt, hogy a konfliktus minél tovább húzódjon el. Az EU már rengeteg pénzt pumpált bele egy olyan értelmetlen hadakozásba, amelyhez semmi közünk nincsen és sok értelmét se látjuk. Túlerővel szemben csak rohamosan pusztulnia lehet egy nemzetnek. A népet sajnáljuk, együttérzünk vele, de a felelőtlen országvezetést, amely belesodorta őket ebbe a háborúba, nem. Falra hányt borsóként pereg le róla az értelmes szó, csak fut a vágyálmai után, jobban mondva másokat futtat az ő ideáljai után, míg ő bunkerből küldi hadba az embereit, akár az utolsó ukrán katonáig is. Tetszik érteni? A XXI. században, amikor az emberveszteséget már minden értelmes katonai vezető kerüli.

Akik még nem értették volna meg Görgey Artúr bölcsességét, aki hasonló helyzetben inkább vállalta és eltűrte a hazaárulás vádját maga ellen, semminthogy értelmetlenül áldozzon fel egy legyengült, rosszul ellátott hadsereget az elsöprő katonai fölénynek, most láthatja mindennap a híradókban, miként végződik az, amikor egy vezető a saját hiúságát és jelen esetben megbízói sanda szándékát többre tartja, mint az érte hősiezen harcoló katonái és a civil lakosság életét.

Volodimir Zelenszkij folyamatosan pénzt követel. Mindenkitől. Tőlünk is. Elvárja, hogy annak a háborúnak, amelyet ő provokált ki éveken át tartó diszkriminatív politikájával, amelyet az ukrainai nemzeti kisebbségekkel szemben gyakorolt, mi fizessük meg az árát. Nem arcátlan? Soha a történelem során még nem fordult elő (talán az USA XX. századi puccsait kivéve), hogy valaki úgy kezdjen háborúzni, hogy hozzá nincsenek meg a szükséges kellékei: pénz, pénz, pénz, no meg jól felszerelt hadsereg, rengeteg fegyver, muníció, padlógázzal termelő hadiipar, rengeteg üzemanyag és energia. Elvárja, sőt követeli, naponta fenyegetőzve, hogy adjunk oda neki mindent, amit az ország megtermel, szóval, hogy mi fizessük a ceppet.

Nos, ez a második nagy pofátlanság, amit Európa ellen elkövettek. Nem képzeljük azt, hogy Zelenszkij egyedül talál ki ilyeneket. Magára hagyták a szövetségesei, azaz hogy fegyvert kap számolatlanul – hitelbe. S hogy kiknek érdeke az a rengeteg hitelfelvétel, arról nem kell túl sokat fantáziálni. Ismerjük mi jól, akár a rossz pénzt. Nos, itt tartunk 2022 karácsonya után és 2023 újévtendei várakozásai előtt. S hogy ki a pofátlan, arra a Kedves Olvasó is meg tudja adni a választ.

2022. december 28.

FIDEL 2000

A civilizáció foka

A civilizált viselkedésnek van három alapszava: kérem, köszönöm, elnézést. Aki ezeket nem ismeri, vagy hallott már róla, de nem használja, az kizárja magát a civilizációból.

Mikor annyi szidalmat, korholást és rágalmat hallunk Magyarországgal kapcsolatban, mindig felmerül bennünk a fenti gondolat. Vajon a bérfütyögők és bérpocskondiázók jártak-e valaha civilizált országban? S ha igen, ragadt-e rájuk valami a fentnevezett viselkedési formákból?

Miközben hazánk erőn felüli mértékben nyújt segítséget a háborútól sújtott Ukrajnának, a legfelső szintről soha nem kapunk érte köszönetet. Ugyanúgy, a bennünket ért szidalmakért és rágalmakért soha nem kérnek bocsánatot az elkövetők, akik, csatlakozva a nyugati trendekhez, kizárólag érzelmi politizálást folytatnak (értsd: fröcsögnek a gyűlölettől, majd az ellenoldalra sziruposan érzelegnek és ész nélkül lelkesednek).

Mintha Európa jelentős része elvesztette volna a logikus gondolkodás képességét. A világot fekete-fehérben látja, és eszeveszett tempóban tömbösödik, vagyis valamelyik szekértáborhoz csatlakozva fújja a „gazdi” által kiadott szólamfolyamot, amit már kívülről tudunk, de elfogadni nem lehet.

Talán nem véletlen, hogy az EU most abban sántikál, hogy megnyirbálja vagy megszünteti a szólásszabadságot, mert von der Leyen asszony a szokásos körmönfont modorában azt sulykolja módszeresen, hogy megregulázza a választási szakszókincset (no meg azt követően bármi más)...

Olyan kifejezésekkel illetik a magyar miniszterelnököt és a külügyminisztert, amit sem a diplomáciában, sem a köznapi beszédben nem illik használni. Mindamellettt mélységes szellemi sötétségre vall, ahogyan nem képesek vagy nem akarják megérteni azt a pragmatikus és igen jól működő politikát, amelyet immáron ötödször szavazott meg nagy többséggel a magyarság, és amelyet a jelenlegi harciaskodó és fegyverkereskedői szemlélettől alaposan megmérgezett nemzetközi légkörben is sikeresen alkalmaz.

Mindez ellentétes azzal az elvakult és fanatizmustól fűtött felfogással, amely jónéhány országot ma jellemez. Habár a felmutatott eredmények egyértelműen jelzik, hogy a magyar kül- és belpolitikát, valamint a finansziális politikát igen jól felkészült csapat irányítja, mégis az az elvárás velünk szemben, hogy mi is csaholjunk együtt az egyre dühösebb falkával, azaz hagyjunk fel a jól bevált módszereinkkel.

Tegye, aki akarja, de ezt csak ne írják elő kötelezően nekünk, akik viszont nem értünk egyet azokkal, akik dühből, forrófejűen cselekszenek és másokat is belerángatnak egy olyan szerencsétlen külpolitikába, s nem melleleg egy egyre eszkalálódó háborúba, amelytől a magyar háta egyszerűen borsóznak.

Nem tudni, hogy nem fogják fel, hogy a magyarság levonta a tanulságot régi tévedéseiből, valamint a korábbi történelmi tömbösödésnek azokból a korszakaiból, amelyek annyi veszteséget okoztak nekünk. Szintén nem mellékesen említendő, hogy azokat a háborúkat,

amelyek soha nem a magyar érdekeket szolgálták, hanem csakis és kizárólag valamelyik nagyhatalomét, már nem kívánjuk vissza. Pacifisták lettünk. Elég volt nekünk két világháború minden szennye és szellemi, eszmei, fizikai kifosztása, hogy soha többé ne higgyünk a szirénhangoknak, amelyek folyton arról győzködnek bennünket (meg minden más balekot), hogy milyen jó lesz nekünk, ha mégis háborúzunk! S aztán röpködnek a különféle jelszavak. Az osztrák monarchia idején nacionalisták, a kommunista korszakban kommunisták, ma pedig az ún. „demokrácia” és „liberalizmus” jegyében fogant blablák, amelyeknek semmi közük nincsen az eredeti fogalmakhoz. Név szerint a népakarathoz és az egyébként mindenkinek kijáró gondolatszabadsághoz. Helyette vannak ezek a kilúgozott pótlékok, amelyek ma már semmit nem jelentenek, mégis mindenkinek ezzel akarják betömni a száját.

S hogy kik azok, akik ezeket az áleszméket ránk próbálják oktrojálni?

Éppen azok, akik nyakig úsznak a korrupciós ügyekben, amelyekkel tönkretették úgy a saját hazájukat, mint az egész kontinensünket. Miközben bőrrönd- és táskaszámra túlnyomtatott pénzek rejtőznek a gardróbjukban, még van képük szemrebbenés nélkül bennünket leckéztetni.

Ez volna az az „elit klub”, amit annyiszor emlegettek önmagukkal kapcsolatban? Ha igen, akkor köszönjük, de nem kérünk belőle. Nálunk az elit egészen mást jelent. Abba nem fér bele semmiféle hazudozás, maffiózus rendszer, sem az a piramisjáték, amely minden civilizált országban be van tiltva, mégis épp itt, az emberi műveltség bölcsőjében próbálják gyakorolni – arcátlanul és megint csak szemrebbenés nélkül.

Mindezt olyan könnyű átlátnia annak, aki még képes logikusan gondolkodni, és soha, senkinek nem engedi meg, hogy az agyát át akarja strukturálni holmi piszkos érdekek szerint. Ám úgy tűnik, hogy épp a logikus gondolat az, ami hiányzik a fanatizált agyvelőkből és a különféle ígéretekkel elkábított lelkekből, magyarul: az emberek szótárából.

Quo vadis, Domine?, tehetjük fel az ókori kérdést, ha annyit még feltételezünk embertársainkról, hogy emlékeznek rá egykori tanulmányaikból. Mégis meglehet, hogy túlzott az elvárás ebben a kutyönyomogató korszakban, amelyről nem sokan tudják, hogy éppen a homloklebenyt támadja akkora hévvel. S talán épp ez az oka, hogy annyian leépuultak és már képtelenek logikusan, pragmatikusan gondolkodni.

A sok hitvány vádat lesöpörjük magunkról, s mivel – másokkal ellentétben – mi keresztény nevelést kaptunk –, nem vállalhatunk részt abban a háborús gyűlölködésben és eszmepótlékcstatákban, amelyeket valami miatt ránk akarnak tukmálni. A ma már csak MZ/X-ként emlegetett hódmezővásárhelyi polgármester be is dobta a köztudatba azt az arcátlan eszmehalandzsát, amivel az ő fejét Amerikában teletömték, t.i. hogy ő itten most már kultúraváltást akar. Ő vagy más, oly mindegy, lényeg, hogy nincs hozzá joga. Se neki, se másnak. A magyarságot éppen a kultúrája tette naggyá és ismertté, és mi ragaszkodunk a saját kultúránkhöz. Nem kérünk azokból a szubkultúrákból, azaz a kultúra alatti létezésben leledző blablákból, amelyek ezt a ferde vágyat fejezik ki! És egyébként is: ó, Hódmezővásárhely, hová tetted a szemedet?! Te, aki az Alföld kiemelkedő kulturális központja voltál, olyannyira, hogy még a töksötét kommunista korszakban is igazán modern és haladó tudtál lenni! Nem a mai értelemben vett „progresszív”, ami olyan, mint a

hátramenés, tehát a „retrográd” helyett sulykolták bele a köztudatba. Egyszóval hogyan tette a város élére azt a folyamatosan hadaró és mellébeszélő, majd naponta előző napi önmagát cáfoló embert, aki mindössze ennyit tud nyújtani neked?

Épp nemrégiben hozakodott elő azzal a kommunista hagyomány szerinti parasztgyűlölettel, amivel a vásárhelyi gazdákat készül sújtani: egy aszályos év utáni agyonadóztatással, miközben neki dollárral van kitömve a zsebe. Társai ott ülnek a többi vidéki és persze budapesti önkormányzatban, amelyeket éppolyan cinizmussal szipolyoznak ki, ahogyan a vásárhelyi, magára oly büszke polgármester, Soros György levitézlett futtatottja.

Nos, hát kinek is van akkor igaza? Annak, aki idegen érdekeket szolgál, szolgálai modorban, földig hajolva a dollárkötegek előtt, vagy annak, aki még szereti a hazáját és mindenhol derekasan képviseli és helytáll, még ebben a háborús uszításoktól harsogó korszakban is?

Ugye, ez nem kérdés?

A határon túli magyarságnak nem azért nyújtunk segítséget, mert határrevíziót szeretnénk. Itt van a szemünk előtt, mibe kerülne, menyi vérbe, ha leállnánk bárkivel háborúskodni emiatt. Azért segítünk minden magyarnak, mert nem az ő hibájuk, hogy a fejük fölött máig sovinszta politikát gyakorolnak, és mert nagyon megérdemlik a figyelmünket. Ha valahol még igazi magyarságot lehet tanulni, az éppen ott van, a Székelyföldön, Kárpátalján, Délvidéken és Felvidéken. A tőlünk elszakított területek mindegyikén. Az elnyomott sorba taszított kisebbségben, ahová a nagyhatalmak tekintete még csak véletlenül se esik soha. Nem látják, mert nem akarják látni. Hogyan értenék, hiszen ők is kettős mércével mérnek?!

Nos, kinek kellene szókinccset, módszert és szemléletet váltani? Természetesen a fent már említett civilizált hangnemben és felfogásban értjük.

Eger, 2023. február 2.

Kleptománia

Vannak szenvedélybetegségek, amelyek soha nem nyújtanak elégedettséget, nem hogy boldogságot művelőiknek. Mégse szoknak le róluk, csak menetelnek előre, valami megfoghatatlanul negatív dolog irányába. Ott semmi nem várja őket, mert hiszen nem is az odatalálás a lényeg, hanem a folyamatosan úton levés.

Európa beteg emberét ma már hiába keresnénk, mert nem hogy egy beteg ember volna csak, aki kirí a sorból, hanem maga Európa beteg. Egészséges részeit valahol ott találjuk, ahol nem csupán valami földrajzi hely jelöli, hanem az igaz szó. Az az egyetlen „hely”, ami még megmentheti. A betegség néven nevezése nélkül ugyanis nincs helyes diagnózis. Diagnózis híján pedig nincsen gyógyulás.

Vannak, akik mérhetetlenül meggazdagodtak. No, nem a saját ügyességük és okosságuk révén, hanem mások folyamatos fosztogatása útján. Mára már nem is csak halmokban áll odahaza náluk a pénz számolatlanul, hanem akár hegyekben is. Nagy, negatív hegyekben, gyakran a föld alá ásva, azaz hatalmas trezorokban. Van kincsük, mégse élvezik a hasznát, mivel úgy dugdossák, ahogy minden tolvaj szokta a szajrét. Dicsekszenek is vele, hogy megvan, mégis rejtegetik.

Hogyan lehet ez?

Csak úgy, hogy minden anyagi hasznuk és mérhetetlen kincsük ellenére egy olyan betegségben szenvednek, amit Mick Jagger egykori nagy slágere szavaival lehetne leírni: „I can get no satisfaction”, azaz „Képtelen vagyok kielégülni”.

A kleptománia lényege is az az örökös kínzó vágy, amit a drogosok vagy az alkoholisták érezhetnek, s hasonlóképpen a dohányosok. Amint megszerezték, ami után sóvárogtak, máris félrehajítják, mert nem az elért cél beteljesülése a lényeg, hanem maga a szerzés. A pillanat, amelyben megragadják, vagy még gyakrabban, hogy mástól elragadják azt a bizonyos „szert”, hanem a folyamatos úton levés.

Milliárdos emberek örökös vágytól remegnek „Mint a fösvény, kit pénze gondja öl meg...”, mondhatjuk Shakespeare Mesterrel. A milliárdos kleptomániások elmebeteg szegények. No jó, majd ha ráérünk, sajnálgatni fogjuk őket. Mivel azok, akiket folyamatosan kifosztanak, még sokkal szegényebbek és együttérzésre méltóak. Velük érdemesebb foglalkoznunk.

A fent leírt elmebeteg szimptomáit viszonylag könnyű leírni. Mai vágyuk netovábbja az extraprofit extraprofitja, amit, ha lefordítunk köznapi szavakkal, ennyit tesz: kisajtolni a legutolsó csöpp kisajtolhatót is az általuk csak haszontalan páriáknak tekintett embertársaikból, akiket csak szimplán alattvalókként kezelnek. S hogy ki hatalmazta fel őket erre a méltatlan bánásmódra? Senki. Már meg se kérdeznék senkit semmiről, hiszen önmagukat teszik a világ csúcsára, melyet a piramis csúcsa jelképezne. Ezért is tobzódnak abban a piramisjátékban, amelyet már rég megtiltottak – falból – mindenki másnak.

S közben gyűlik halomban a pénz, túlnyomtatva, mégis fukarul gyűjtögetve, talán a tolvaj mentalitásával, amely úgy szeret egyre többet és többet szerezni, hogy másoktól még a betevő falatra valót is sajnálja.

Áldatlan tevékenységük nyomán jelentkezik sorra a csőd, nem ritkán az államcsőd is, de a kisembert sújtó köznapi gond: hogyan lehet megélni a nekik nagy leereszkedéssel juttatott, ámde egyre használhatatlanabbá inflált fizetésecskéből vagy nyugdíjacskából, nem hatja meg őket. A pénzt nagy halmokba harácsoló multimilliárdosoknak ez nem számít. Még csak fel se merül bennük a gondolat, hogy akiből ők élnek, azoknak is vannak jogai.

Csak megy tovább ez a kleptomán műsor, amelynek áldatlan hozadéka egy olyan mérvű háború, amelyet mindenáron rá akarnak erőltetni az egész világra. Néhányukat lesittelik valami luxusbörtönbe, majd esetleg házi őrizetbe teszik, hogy aztán le se töltsék megérdemelt büntetésüket, hanem mehessenek ismét luxusbulikba elszórni és eldrogozni azoknak a pénzét, akiktől nagy pofátlanul elharácsolták. A legnagyobb csirkefogók meg továbbra is büntetlenek.

A kisémeré marad a soha ki nem fizethető adóssághalmaz, amelynek mértékét már-már fel se foghatja. Annyi pénz meg nincs is, gondolja magában, amikor ezeket a tetemes összegeket emlegetik előtte. Nos, ez az a pont, amelyen meg kellene állni és határozottan ellentmondani. Ugyanis nincs az az ember, aki embertársának ilyen kegyetlen bírása és elnyomója lehet. Joga meg végképp nem lehet hozzá, hogy mások fölött zsarnokoskodjon, miközben folyton csak a szakadék felé terelgeti a rá soha nem bízott, mégis magához ragadott „szekér” irányát.

Itt az idő, hogy még a nagy harácsolók által kirobbantott háborúk számláit is velünk megfizettetni akaróknak visszaküldjük végre a számlákat. Őket illeti, van is nekik miből kifizetni, hiszen mindent, amijük van, tőlünk zabrálták el. Ebben a vulgáris hangnemben, és ezen az arrogáns, szemtelen és agresszív módon.

Európának le kell ráznia magáról a senki által meg nem választott, mégis a mi dolgaink fölött bíraskodni akaróknak ezt a siserahadát. A süllyedő hajón maradjanak csak ott a kapitány és a neki alárendeltek. A mentőcsónak ezúttal kizárólag a legénységet illeti. Ők ki vannak fizetve azokkal a táska pénzekkel, amelyekkel egyelőre csak páran buktak meg Brüsszelben.

2023. február 12.

7.11.2020

A hipokrizis Bábel-tornya: Brüsszel

Mikor csak úgy záporoznak Magyarországra a negatívabbnál negatívabb jelzők, rágalmak, koholmányok, az ember akaratlanul is megnézi magának, kitől származnak ezek rágalomáriába illő szerencsétlen véleményyszerűségek.

Nemcsak a sok szennyes kifejezés és a bulvárszintű mai zszurnalisztika sérti az ember elemi becsületérzését, hanem az a flegma, amellyel ezt velünk és a világgal közlik. S ha már össze kell vetni a sértegető felet és a sértettet, rögtön szembetűnik az a tény, hogy ismét „Bagoly mondja verébnek”. Kb. két hónap óta sorra-rendre derülnek ki a disznóságok, eltítkolt jövedelmek, természetesen svarcban, gardróbban hányódó bőrröndök, tele pénzzel, lekenyerező luxusutak, és csupa efféle sikamlós dolog, amihez becsületes ember soha nem juthatott volna.

És még nekik áll feljebb! Ők oktatnak ki bennünket tisztességből, civilizált, európai viselkedésből, akik már rég elfelejtették, ha valaha is ismerték egyáltalán a tisztesség fogalmát. A belga fővárosnak azonban van egy mentsége: éppen a belga rendőrség bukkant a nyomára a sok visszásságnak. Az elkövetők (a jéghegy csúcsán és a piramis alján) most luxusbörtönben csücsülnek és kínzásnak tartják azt, hogy ott kell tartózkodniuk. Volt kollégáik faarccal tettetik, mint aki semmit nem ért, viszont nagyon is jól tudják előadni Szemérmes Erzsók röpke monológját: „Ártatlan vagyok én, mint az izé...” A rendőrség viszont teszi a dolgát és rendületlenül nyomoz.

Már-már arra is gondolhatnánk, hogy mindez egy apró véletlenül múlt, de nem vagyunk annyira naivak. A lebuktatott EU-s hivatalnokok az útjában voltak valakinek vagy valakiknek. Erre a szerepre több jelentkező is akadhat. Az amerikai titkosszolgálat túlon túl aktív egy idő óta Európában. Ahol csak teheti, ellentéteket szít, utcára vezényli az embereket, és mindig megtalálja az erre szinte bármikor kapható, izgága szereplőket. Onnan pedig már csak egy-két lépés az út a megteendő távon: a bukottak helyébe még korlátozottabb bürokratákat ültetni, ha lehet, csupa bólogatójánost. Ergo ennek jegyében készítik elő a kabinetcserét, mely „természetesen” csakis a megbízók szájíze szerinti lehet. Csupa amerikai fejjel, akár Ukrajnában, ahol mindez már rég megvalósult.

Mivel az USA-ban jelenleg demokrata vezetés van, azt hihetnénk, hogy csak a jobboldali kormányok szúrják a szemüket. Ám, ha a vén kontinens bármelyik szegletébe nézünk is, ez a felforgató tevékenység párt-és szemléletfüggetlen. Az emberek utcára vonulnak az Amerikához lojális Macron vezette Franciaországban a tervezett nyugdíjreform miatt, máskor Lengyelországban a túlzásba vitt ukrán menekültáradat tömege és viselkedése miatt, de felhergelték az erre kapható liberális pedagógusokat Magyarországon, majd folytatják az orvosokkal, akiknek az átlagpolgárhoz képest mesés jövedelmet biztosít a sokat szidott magyar kormány. Lázadtak már a csehek és a szlovákok, de a mindenképp béketűrőbb németek is az életszínvonaluk túlzott csökkenése miatt is csatlakoztak ehhez a sorhoz.

De ennyi véletlen már nincs, nem is lehet! Valaki, valakik korbácsolják az indulatokat, valakiknek a megbízásából. Rájöttek ugyanis az elmúlt év során, milyen jó üzlet a háború.

Bizonyára az is, de csak a fegyvergyárosoknak, bankároknak, ingatlanspekulánsoknak és kapcsolt iparágaiknak, amelyek már inkább a maffia ágazataihoz tartoznak. Ám a „gazdaállamok”, amelyeknek a testén élőködnek ezek a hírhedt gazdasági tényezők, egyre csak szenvednek és sorvadoznak a hozzájuk annyira ragaszkodó halálgyárosok kéretlen ölelése alatt. Mindenütt infláció, romló életkörülmények, és ahová sikerült a háborút is becsempészniük, még a halál és a rombolás, pusztulás is tarol.

Az EU központjaként működő Brüsszel közben úgy tesz, mint aki semmiről nem tud semmit. Merthogy akkor azt is megjátszhatja, hogy nem ő a hibás és a felelős a sok negatív jelenségért és a gazdaság fokozatos, majd egyre gyorsuló leromlásáért. Hipokrizisben élen jár. Arról se akar tudni, hogy az ellenünk felbérelt magyar baloldal konzekvensen azon dolgozik, hogy minél jobban kitoljon az őt az EU-ba delegáló magyarsággal az állandó áskálódásaival. Pedig nem is feltűnő, hogy egy EP-képviselő csakis azon munkálkodik, hogy szándékosan anyagi károkat okozzon a saját hazájának! S hogy ez nem ütközik az EU-ban semmiféle etikai kódexbeli szabályba.

Mielőtt még harsány kacajra fakadna a Kedves Olvasó, abba is hagyjuk ezt az okfejtést. Megleli a zsák a foltját. A korrump EP-képviselők az általuk korrumpálható adminisztrátorokat, akiknek talán épp az a kifogása ellenünk, hogy mi nem zsúfoltuk tele a gardróbjukat bőrdöndnyi készpénzzel, hogy aztán nyájasabb legyen a hangnem, amit maguknak megengednek velünk szemben...

A piramisjáték pár alsóbbrendű tagja még csak két hónapja, hogy lebukott. Ők is azért, hogy el lehessen terelni a közfigyelmet a lényegről, valami más, ennél is mocskosabb üzleti machinációról. Többek között a háborúcsinálás ördögi terveiről. Aztán a befolyással való üzérkedésről. Minden más lényegtelen ehhez képest, vélik ők, a nagynak vélt tervek kikoholói és kivitelezői. Pedig nem másak ők, mint közönséges gyarmatosítók. Érkeznek a Kánaán ígéretével, majd távoznak a naiv lelkektől kicsalt mesés vagyionokkal.

Mögöttük pedig tarol a halál és a pusztulás. Terjed a korrupció, diadalmaskodik a destrukció. Most éppen Németországot igyekeznek sokadik provinciájává tenni. Igaz, látszólag meghagyva Európa vezető államának és gazdasági vezetőjének, mégis megfosztva minden önállóságától. A vezető renegát státusznak is megvan a maga ára. Helyzetét még most is irigylik páran, akik nem látnak bele a világ jól megkevert kártyáiba.

De mi lesz holnap, amikor majd egymás után ébrednek rá erre a kollektív tévedésre, amellyel beetették őket a Nagy Machinátorok? Akkor talán leomlik a nagy brüsszeli Babel-torony is.

2023. március 9.

Megszólalt...

Megszólalt az ellenzék, és még csak azt se mondta: dixi. Honnan is tudhatná, mi az, ha latinul soha nem tanult, sőt azt is kikéri magának, hogy valamit pontosan tudnia illenék. Mindazt, amit nem tud, rém hangosan ordítja bele a nagyvilágba, és amit nem tud, arra még büszke is. A világot ma a kiöltött nyelv és a kifordított fenék szimbolizálja. Egyik se szép látvány, mégis egyre megszokottabbá válik. Olyannyira, hogy ezt már csak múlt időben se kell említenünk.

Az ideai parlamenti ciklus első napján, amint sejtettük, megint hangoskodtak, akiket ezért fizetnek. Nem kicsit. Nagyon. Nem is akármivel, hanem sok-sok zöldhasúval. Tisztességet ordítanak, miközben fel vannak vásárolva, és már elég régóta. Ha jól sejtjük, egészen pontosan a rendszerváltás óta, sőt, ha a felmenőiket nézzük, még annál is régebb óta. Az elvtársak nem mennek a szomszédba egy kis korrupt hagyományért, van az náluk bőségesen.

Címlapsztori a debreceni akkumulátorgyár ügye, amit az egyébként rém népszerűtlen pártocska, az LMP jókorára felfújta. Az átlagpolgár nem is tudja, mi közük van a józan gondolkodású Debrecenhez, amikor szinte csak a fővárosban léteztek, ott is minek? Semmi érdemleges nem fűződik a nevükhöz. Ők lennének a néhai SZDSZ jogutódja vagy mije, és mostan próbálnak felépülni valamivé, nem kisebb valaki árnyékában, mint a magát szintén felturbózott DK-vezér, Gyurcsány Ferenc megtúrt kreatúrájaként.

A hangnem alpári, és a sok követelőzés és számonkérő szándék alól még a Mi Hazánk Mozgalom se kivétel, ami eddig valódi hazafias szándékokat is fel tudott mutatni. Dúró Dóra számonkéri a miniszterelnökön a népszaporulat visszaesését, valamint a népesség csökkenését. Figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a covid-járvány nemcsak hazánk népességét ritkította meg, hanem az egész földön minden országét is. Nem érte el az ingerküszöbét az a tanulmány sem, amely rácsodálkozott a magyar jelenségre, miszerint bennünket jóval kevésbé érintett a pandémia, azaz sokkal kevesebbünket sikerült kipusztítania azoknak, akik ezt az egész furcsa betegséget ellenünk kitervelték. Ma már azt is tudni, hogy laboratóriumban tervezték és készítették a vírusokat, csak erről már nem esik sok szó. Fő, hogy a Pfizernek és több nagy világcégnek nagyon bejött. Annyit kaszáltak rajta, hogy felülmúlták a szerencsétlen migránsokon nyereszkes embercsempészeket is. Nem melleleg ingyen jutottak hozzá egy olyan világméretű emberkísérlet lehetőségéhez, amiért azelőtt tetemes összeget kellett volna kifizetniük.

Igen, ingyen kísérleteztek rajtunk. EU-s kreatúrájuk, Ursula von der Leyen jó sokáig húzta-halasztotta az időt és feszegette a húrokat, lesz-e Pfizer-oltás vagy nem, hogy a magyar kormányfő inkább Oroszországból és Kínából szerezte be a vakcinákat. Nem politikából, mint ahogyan az EU-ban szokás, hanem azért, hogy megmentse számos veszélyeztetett magyar állampolgár életét. No, hát ezért is csak fekete báránynak tekintik a nagy magas brüsszeli Bábel-toronyban, ahol minden nyelven akarnak érteni, csak éppen az emberség nyelvén nem. Annyit azért még megengedünk a sunyi mosolyú von der Leyen asszonynak, hogy akaratán kívül, vagy annak ellenére, ő is hozzájárult sok magyar megmentéséhez. Azzal, hogy keleti vakcinákat szereztünk be az ő kétes hírű vakcinái helyett. Azokról beszélünk, amelyeket ő nem melleleg sms-ben rendelt meg – állítólag. Az sms-eknek pedig hirtelen nyoma veszett, amint ellenőrizni akarták azok tartalmát... A Pfizer alkalmazottja (nem

takarítói minőségben) Ursula asszony férje, de a hölgy azóta is sejtelmesen mosolyogva trónol az EU élén, és senki nem szól rá, hogy a pesti sláger sorait rá parafrázáljuk.

De térjünk vissza a honi ellenzék viselt dolgára. Amikor úgy képzelik, hogy nekik csak ordítani- és számonkérni valójuk van a kormánnyal és a miniszterelnökkel szemben, teljesen figyelmen kívül hagyják az adott körülményeket. A világjárvány által tönkrevért világgazdaságot, amelyért egyedül Orbán Viktort teszik felelőssé, pedig ahhoz az ő ügyes és rátermett kormányzása is kellett, hogy a magyarok hajója zátonyra ne fusson. A világválság ellenére is felfelé ível a magyar gazdaság teljesítménye, de az nem számít az ellenzéknek. A tavalyi rémes aszály után egész Európában minimalizálódott mezőgazdasági eredményekkel szemben mi még mindig fel tudunk mutatni annyit, hogy nem szorultunk importra.

Miközben az EU szándékosan visszatartja azokat a nekünk jogosan visszajáró pénzeket, amelyeknek rendeltetése a világjárvány utáni helyreállítás volna, a honi ellenzék Brüsszelben trónoló és ellenünk folyamatosan lobbizó tagjai, élükön Dobrev Klárával, azon mesterkednek, hogy véletlenül se fizessék ki eztán se a gazdasági injekciót jelentő összegeket. Neki ez a sikerélmény, hogy úgymond „betart” a magyar kormánynak, s vele együtt az egész magyar népnek. Arról elfelejt mesélni, hogy ő maga szeretné megkapni azt a pénzt, de nem azért, hogy a mi javunkra fordítsa, hanem hogy ugyanúgy besöpörje a családi kasszába, ahogy eddig is mindent, az Apró-Dobrev klán nemtelen hagyományai alapján.

A kormány minden bennünket sújtó vészhelyzet és a hazaárulók klánjának minden mesterkedése ellenére jelentős sikereket tud felmutatni, épp a családpolitika terén, amiről Dúró Dóra tudomást se vesz. Pedig ő is részesül mindazokban a juttatásokban, ami minden családayát megillet és igénybe vehet minden olyan állami támogatást és kedvezményes hitelt, ami a mostani fiatalokat megilleti. Senki nem sajnálja tőle, de legalább illő módon mondjon köszönetet érte. Csak mert civilizált közegekben így illendő, és mert ilyen régen, a pártfunkci papák és mamák idején nem volt. Az, hogy egy világjárványtól sújtott időszakban az embereknek nem az az első gondolata, hogy szaporodjanak, még ezt is a kormányfő rovására írja a képviselő asszony. Aki átérzi ennek a felelősségét, nyugodtan vállalhat még több gyermeket (ő is, a kis vádaskodó), de ezt már valóban nem Orbán Viktortól kellene követelnie, hogy az ifjú férjek helyett még ebbe is ő segítsen be...

Lesújtó képet mutat ez az ellenzék. Hiányzik a logikus gondolat, a jelenségeknek folyamatban való szemlélete. Még mindig csak a bulvársajtó módszereinél tartanak, és ahelyett, hogy azt tekintenék, mit tehetnének a hazánkért, amelynek a nevét ráadásul a logójukon viselik, csak ezt a hangoskodást és vádaskodást tudják produkálni. Mindez egyetlen gondolatot sugall azoknak, akiknek még van történelmi emlékezete: az ellenzéki pártok mind az MSZMP tövéről sarjadzottak, és nem tudtak külön virágokat hozni, mint ez a mindennapi paláver-termés, amelyet a jámbor állampolgár kénytelen elviselni. Alacsony vérnyomásosoknak amúgy kiváló gyógyszer is lehetne, ha nem volna ennyire alantas színvonalú. Azt már sejtjük, hogy a folytatás se lesz külön, csak mindig a szokásos... Feljelentgetések és mőszerolások – minden szinten. Talán még az Atyaistennél is. Náluk ez is belefér.

Gyurcsány Ferenc brekegését, azaz gyűlöletbeszédét inkább nem is említjük. Nem érdemes...

2023. február 28.

Ha...

Ha a miniszterelnök úgy bokázna, ahogyan az ellenzék fütyül, abból igen cifra dolgok sülnének ki.

Legelőször is gyűlölné önmagát, csak mert a balfenékről ezt sugallják mindenkinek. Mindenben eleget tenne Brüsszel és a piszkos dollárokon felvásárolt képviselők, valamint újságírók óhajainak, és Magyarország rég belesodródott volna az ukrajnai háborúba. Naponta ki lennének téve akár légitámadásoknak is, a gazdaság pedig rég leállt volna. Miért is? Csak mert a baloldali nagyokosok rég elzárták volna az olaj- és gázcsapokat, tehát nem lenne mivel fűteni, az ipar pedig rég befuccsolt volna. Nem működne Paks, de helyette se lenne más egyéb energia, legfeljebb a méregdrága amerikai LNG, aminek minőségéről nem vagyunk meggyőződve. Az se akármiből, hanem IMF-hitelből, soha vissza nem fizethető kamatlábakkal kicifrázva.

Az ipar se működne, mert minden külföldi befektetőt rég elzavartak volna, meg amúgy se... energia híján. A mindent felrúgás és csak azért is másként csinálás jegyében ők nemcsak Oroszországot szankcionálnák, hanem külön szankciókat követelnének a magyarok ellen, ahogy most is teszik a színpalak mögött nagy vehemenciával. Nekünk csak azért se járna semmi, csak örökös kukoricán térdeplés, csak mert von der Leyen asszony kedvenc büntetési módja ez, az örökös térdre kényszerítés és térdepeltetés. Ennek persze roppantul örülnek a mi balogjaink is, akiknek soha semmi szadizás nem elég, ők még annál is többet követelnének ki ellenünk.

Eltörölnének minden adókedvezményt, a nyugdíjasoktól ismét megvonnák a 13. havi nyugdíjat, és nemhogy emelnék a szépkorúak járandóságait, hanem jócskán lecsökkentenék azokat is. A rezsiköltségek csillagászatiak lennének, már senki nem tudná kifizetni, csak ők, az örök huhogók.

Lenne viszont nagy masírozás, harci készültség! Csapataink már rég Ukrajnában masíroznának, sőt mind el is estek volna a harcokban. Emiatt nem lenne elegendő munkaerő, ám ők behívnák az összes lehető migránst. Szakképzettség nélkül, esetleg analfabétán, hogy majd ők kísérletezzenek a méregdrága német berendezéseken. Akkor megszűnne az általuk csak összeszerelő szakágazatnak titulált autóipar is, aminek természetesen roppantul örülnének.

Miután ezt is kipipálnák a végleg eltörölnédek listáján, megvásárolnák a világ minden létező fegyverét, hogy azt boldog mosollyal az arcukon átadhassák Zelenszkijnek. Köszönet őket se illetné ezért, csak lenézés, megvetés és lekezelés meg halállistázás, nehogy a nagy kekec magyarok elbázzák magukat! Egyik büntetés követné a másikat, ők pedig röhögnének a markukba, mondván, hogy ezt is jól megcsinálták! A fegyverek után a ceppet mind a magyarokkal fizetnének meg, mert elvégre ennyi csak kijár az állítólag egész Európáért küzdőknek. Úsznánk is nyakig az adósságban...

Aki ezek után még el nem menekült volna valahová külföldre, az éhesen és rongyosan lődörögne a szétbombázott utcákon, ahol már közvilágítás se lenne. Ám őket ez se zavarná,

hinnének töretlenül a nagy brüsszeli mantrában, és ismételnék ugyanazokat a tévedéseiket sorra, újra meg újra, hiszen nem kötelesek ők logikusan gondolkodni, meghagyják ők azt a nagyokos magyaroknak!

S hogy ők hol lennének időközben? Bizonyára valami képzeletbeli virtuális térben, ami csak az övéké, és ahonnan nem kötelesek ők észrevenni senki problémáját, sem nyomorát. Minek is az? Fő, hogy ennyi hatékony ellenzékieskedés után már minden szavazó csakis őket óhajtaná vissza a hatalomba, tehát a kasszakulcs is őket illetné, ők diszponálnának minden nemzeti jövedelem fölött, amit rögtön el is herdálnának. Épp úgy, ahogy Karácsony Gergely is teszi a főváros vagyonával.

De ne kínozzuk magunkat ennyi esztelenséggel! Elég végiggondolni, mások fejében mi jár. „Csak azért se”, összegezhethetjük röviden az eszmei mondanivalójukat, máskor meg „csak azért is”. Nos, hát épp ez az, amiből a választópolgárok már ötödször nem kértek, mint ahogy a rég lejárt lemezeikből sem.

El lehet sétálni Bécsbe cukrászdát nyitni, tanácsolhatnánk nekik Rodolfo cinikus modorában, de minek? Tudjuk, hogy ők pont hozzánk ragaszkodnak olyan hűséges kitartással, mintha szeretnének bennünket. Inkább azt tanácsoljuk nekik, hogy tegyenek egy kirándulást Ukrajnába, és próbálják ki, milyen az a háború, amire mindenkit olyan nagy lelkesen biztatnak! Töltsenek egy hetet örökös üldözöttségben, folyamatos légiriadók és bombázások félelmében, meneküljenek együtt az ukrán lakossággal, és kuksoljanak a sötétségben, áramellátás, melegvíz-szolgáltatás és fűtés híján. Ha mindezt megúszták, térjenek vissza, tegyék mérlegre mindazt, amit odaát tapasztaltak, s ha mindez megvan, hajtsanak fejet Orbán Viktor előtt, aki mindettől a borzalomból megszabadította őket.

Ha mégisincs bennük ennyi kurázi, akkor legalább ne hergeljenek másokat tovább, hogy helyettük menjenek feláldozni magukat a Nagy Ismeretlenbe! S ha még képesek értelmesen összerakni a könyvekben látott betűket szavakká, lapozzanak fel egy Gyóni Géza-kötetet és ismerkedjenek meg a Csak egy éjszakára c. költeményével! Esetleg nézzék meg Fekete Ibolya Chico c. dokumentumfilmjét. Az a történet még időben sincs olyan messze, a délszláv háború idejéből való. Abból is megtudhatják, milyen a háború igazi arca. Abban csak szörnyetegek tudnak gyönyörködni.

És akik ezek után kezdenek eszmélkedni, azoknak ennyit tudunk tanácsolni: soha ne segítsenek haragudni senkinek! A harag a gyűlölet előszobája, a gyűlölet viszont Belzebub budoárja. Aki neki akar bokázni, az ő nótájára, az bennünket kerüljön el széles ívben! Az embereknek egyetlen törvényt kellene csak betartaniuk: „Éljetek a szeretet törvénye szerint!” Isten ennyit vár el tőlünk, mégis ez volna a legnehezebb?

2023. március 1.

Szatírtörvény

Ha az öntelt satír, aki az interneten reklámozza magát, felfogná, mit cselekszik, bizonyára inkább elbújna a világ szeme elől, semminthogy exhibicionista módra mutogatná azt a szájalmas külsejét, amelyre most igen büszke. Minden megnyilvánulása arról szól, hogy neki milyen élményt okozott a fiatakorú elcsábítása, jobban mondva megrontása, arról viszont nem szól a fáma, miként élte meg a szerencsétlenül járt kiskorú.

Túl sok fantázia nem kell hozzá, miféle kapcsolat lehet egy öregedő és erősen hájasodó, gusztustalan alak és egy épp csak bimbózó élet között. Maga a netre feltett videó is inkább csak reklámcélokat szolgál a perverz alak számára, hátha mások is gusztust kapnak hozzá...

Ejtsünk azért pár szót a gyermekkorú sértettről is. Még nem döntőképes, tehát nem tudja helyesen megítélni, mivel jár mindaz, amit ellene elkövettek. Belecsöppent egy helyzetbe és most már viselni kénytelen a következményeit. Azt is, hogy a szebbik nemnél csökkentek az esélyei, és a gyakran szigorúan ítélkező társak körében gúny tárgyává válhat. De ami az aktust illeti, elég nehéz elképzelni, hogy józan fejjel képes volt egy olyan visszataszító ember karjaiba szédülni, s hogy nem került érzelmi válságba azt követően. Irodalmi és filmes ismereteink alapján csak gyanítható, hogy vele is megtörténhetett, ami másokkal, t.i. hogy az első alkalom után a fiúk elhánnyák magukat. A satír által emlegetett „összekeveredett testnedveik” csupán sejtetik, hogy mindez óvszer használata nélkül történt, ami felveti azt a kérdést is, netán kitette a gyereket egy HIV-fertőzésnek, majomhimlő vagy egyéb nemi úton terjedő betegség veszélyének. Az egész úgy gusztustalan, ahogy van.

A fent említettek jegyében nem lehet másként nevezni a megrontót, mint satírnak. Ráakaszodik a fiatalokra, és minél többjüket meg akarja rontani, tehát véletlenül se szerelemről van szó a kiskorú iránt, hanem személyes kéjelgései beteljesítéséről. Ezért az ide vonatkozó, és hamarosan módosításra javasolt törvényt is csak népiesen satírtörvénynek nevezzük, jobb híján.

Túl azon, hogy egy kiskorú fiatal lelki életébe belegázolnak, a Pál apostol által csak férfifertőzőknek nevezett alakok gyakran fizikai sérüléseket is okoznak az általuk letámadottaknak. Mert többnyire nem szépszerivel jutnak hozzá a gyermekkorúak romlatlan testéhez, hanem erőszakoskodni is szoktak a vén kéjencek. A pedofilok által célba vett kisgyermek még fejletlen testűek, nemileg éretlenek, nem rendelkeznek a szexhez szükséges hormonokkal és méretekkel. Ami velük történik, az fizikai sérüléseket, fájdalmat okoz nekik, onnantól fogva iszonyodhatnak a satír közeledésétől, aki viszont nem tágít. Gyakran hallani olyan esetekről is, hogy egy edző éveken keresztül zaklatja a rábízott fiatalokat, akik nem mernek szólni erről senkinek, mivel a támadójuk megfélemlíti őket. Nos, ha egy testi „kapcsolat” alapja a félelem, akkor az eleve nem lehet normális lelki síkon sem.

Ne feledkezzünk meg azonban a leglényegesebb dologról sem! A satírok, pedofil megrontók által tönkretett fiatalokat egy nagyon fontos dologtól fosztják meg: az első szerelem szépséges élményétől, amihez hozzátartozik egy hosszabb érési folyamat is, ahogyan két összeillő fiatal egymásra talál és egymást választja, amíg végül eljutnak a beteljesedésig.

Nem erőszakkal, hanem a legszebb illúzió élményével. Nem véletlenül vigyázták egykor nagyanyáink, hogy semmi ne történjen túl korán. Jobb kivárni, mint túl korán kiégetté, csalódottá válni.

Mivel hirtelenjében több hasonló esetre is fény derült, szükségessé vált a fiatalkorúakra vonatkozó törvények szigorítása. A mindenféle nemi eltévelyedést reklámozók mindig csak a saját jogaikról szónokolnak, csakis a saját vágyaik kielégítését hajszolják, az általuk tönkretett fiatalok jogairól viszont elvárják, hogy mindenki szégyenlősen hallgasson. De miért is? Hogy ne derüljön fény tevékenységük ártalmas voltára, s hogy így senki ne akadályozhassa meg őket további garázdálkodásaikban.

Hivatkoznak arra is, hogy a nem gyermekkorúak elleni sérelmek nem tartoznak a pedofília körébe, s hogy a homoszexuálisok jogai sérülnek azáltal, ha felemlegetik a kiskorúak elleni bűncselekményeket. Ha a Krúdy Gyula nevét viselő általános iskolában történt esetet nézzük, akkor mégse hagyható figyelmen kívül, hogy egy homoszexuális egyén volt a sértő fél, hiszen a saját neméhez vonzódik, még hozzá korban nagyon hozzá nem illő, neki alárendelt diákjához, vagy ahogy kiderült, mert eldicsekedett vele, diákjaihoz. Nos, a büntető törvénykönyv remélhetőleg nem a sértő fél jogait kiemelve sorolja majd be a megfelelő kategóriába ezeket a bűneseteket, hanem legelsősorban a gyermekek és még nem döntőképes fiatalkorúak védelmében, azok jogait feltétlen érvényre hozva.

Mikor mindezt mérlegre teszik, soha nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy egy felnőtt már érett és nagykorú, „kifejlett egyed”, tehát képes megvédeni magát, vele ellentétben egy gyermek vagy egy serdülő még nem. Mikor az ember valamelyik változó korát éli meg (serdülőkor, öregedés), egyaránt krízishelyzetben találja magát. Testileg-lelkileg átalakul, és a gyermek különösen nem tud mit kezdeni vele, segítségre szorul. Éppen ezért az ellene elkövetett bűncselekmény semmiképpen nem segítő szándékkal történik, hanem a sérelmére. Kijátszva őt és a környezetét, amelynek nem volt elegendő figyelme a kiskorú számára, tehát kétszeres bűn történik ellene.

Éppen ezért nem fogadhatunk el semmiféle kimagyarázkodást. Annyi mindenesetre bizonyos, hogy a szatíroknak nem az iskolákban, sem azok környékén van a helye. A törvényhozás tartozik annyival a fiatalkorúaknak, hogy erősen védelmezi és hathatósan megvédi őket mindenféle támadástól. Korábbi olvasmányaink alapján feltételezhető, hogy maga a pedofília azoknak a „már mindent megkapott” és mégis telhetetlen, folyton újdonságokra vágyó alakoknak a nemibetegségektől való félelméből fakadt, ezért próbálnak még romlatlan, tehát nem nemibeteg partnerekhez jutni, mikor nagyon keresik a változatosságot. Így került egyre fiatalabb korra a választásuk, a szexipar pedig úgymond kiszolgálta őket. Az ifjúság viszont nem azért van, hogy nekik és mindenféle, esetleg gyógyíthatatlan fertőzéseknek legyen kiszolgáltatva, ezért kell helyén kezelni a kérdést.

Annyit mindenki tud, bármennyire csábítják is az újdonságok, hogy a szerelem nem azonos az alantas formában művelt, kizárólag fizikai szexuális aktusokkal. A szatírnak csak egy numera, míg a fiatal áldozatnak egy örökre elveszett és már soha el nem nyerhető illúzió.

2023. március 4.

FRIDEL 2020

A háború felelőssége

Mindazok, akik igenlik és támogatják a háborút, súlyos felelősséget vesznek magukra. Akaratlanul is részesei, cinkosai lesznek a későbbi történéseknek, és ezt utóbb se rázhatják le magukról. Aki még hevesebb agresszióra biztatja a verekedő feleket, a kezükbe újabb és újabb fegyvereket ad, az olyan, mintha egy tomboló vulkánba újabb, nagy mennyiségű lávát töltögetne, esetleg robbanószerek bevetésével ingerelné egyre hevesebb kitörésekre a már egyébként is bevadult „természeti közeget”.

Az az ember, aki képtelen előre felmérni tettei következményeit és a vele járó veszélyeket, az mentálisan még nem érett, azaz nem felnőtt. Hiába telt már el fölötte a fél élete, megmaradt lázongó, éretlen kamasznak, aki számára a saját indulatai kiélése a legfontosabb, nem pedig az emberi életek védelmezése, ami minden civilizált országban állampolgári kötelesség.

Könnyű a filantróp érzésekkel vagy azok mímelt utánezataival kérkedni, ha a hivatkozott érzelmek sehol nem találkoznak az éterben a valósággal. Mindent meg lehet játszani, de nem lehet huzamosan félrevezetni másokat. Ahol kilóg a lóláb, ott hamar előkerülnek a nyitott szemmel járó embertársak is.

Hibás az is, aki értelmetlenül áldozza fel embertársait. Ahelyett, hogy az adott harci helyzethez és a reális esélyekhez mérné a tudását és ehhez alkalmazná döntéseit, csak heveskedik és öklöt rázva biztatja a harcosokat, holott tudván tudja, hogy a vágóhídra hajtja őket, átlagosan négy órai túlélési lehetőséggel. Legalább utóbb rá kell ébrednie, mekkorát vétett egy egész ország ellen, amikor hamis illúziókat táplált beléjük és a képzelt valóságot reális esélyekként próbálta elhíttetni velük.

Hibásak azok az országvezetők is, akik úgy biztatják harcra a szerencsétlen ukránokat, hogy maguk is begőzölt agyú ifjoncokként viselkednek. Senkinek nincs joga értelmetlen dolgokra lovalni másokat, csak mert ezáltal személyes bosszúvágyukat élhetik meg – virtuálisan. Értjük, hogy miben áll a lengyelek revansista politikája, de nem fogadhatjuk el. Hiába terjesztik ki egy univerzális oroszgyűlöletté negatív érzéseiket, nem gondolják át, hogy Katynban nem Putyin lövetett, hanem Sztálin. Azóta számtalan nemzedékváltás történt, és ha a felmenők bűneiért a kortársakat akarná büntetni mindenki, abból valóban egy újabb világháború kerekedne ki. Jelen esetben elvitathatatlan tény az is, hogy két orosz fenekedik egymással szemben: egy nagy medve és liliputi társa. Az erőviszonyok nagyjából ezek. Ezt előre fel kellett volna mérni. Háborúra biztatni másokat: háborús bűncselekmény. Miért is? Mert a következményeken senki nem akar osztozni. Már az amerikaiak is kifelé kacsingatnak ebből a lokálisnak indult konfliktusból. Jobban izgatja, idegesíti őket Kína és az ellene táplált gyűlöletük, mint a már porrá lőtt Ukrajna. Ha jól sejtjük, ennek is kihátrálás lesz a vége. A lengyeleknek meg maradnak az ukránok által kifizetetlen és rájuk visszaterhelt számlák. Rossz befektetés. S aztán a harc befejeztével, ki fogja lecsillapítani azt a sok gyűlöletet?

Nekünk aztán itt marad ez a gazdaságilag szétvert Európa. Nekünk ezt kell újjáépítenünk. Nem gyarmatként, leigázott államok szövetségeként, amelynek tagjait ráadásul egymás ellen uszították, de nem vették észre, ki rejtőzködik a kedvesen mosolygó vagy bárgyún vigyorgó álarc mögött. Nos, hát fel kell ébrednie mindenkinek ebből az amerikai álomból és reálisabb képet nyerni önmagunkról. Egymásról is, nem mellesleg.

Háborúk után mindig jön az előbb zavart, majd fölényeskedő cihelődés, megviselt ruházatunk rendbe szedése. Igenis, nem jól nézünk ki, már most slamposabb lett minden nép, csak olyan nehéz beismerni a tévedéseinket. A bölcsebbek megmondták előre, hogy a szankcióknak nincs semmi értelme. Rég kiderült, hogy nincs is, csak legyen most már, aki beismerje. Minél előbb, annál hamarabb indulhat be a regeneráció. Önkritika híján viszont nincs más, mint degeneráció. Ennyi a tét.

Mikor mindenféle váddal illetnek bennünket pacifista hozzáállásunk miatt, nem tudják, nem is tudhatják, milyen gazdag háborúellenes irodalmunk van nekünk, magyaroknak. Mennyi tanulsággal láttak el bennünket a felmenőink, irodalmunk kiválóságai! A második világhégés után már az én nemzedékem is kifejezetten antimilitarista nevelést kapott. Közvetlen célja ugyan az volt, hogy a fiataloknak már ne legyen kedve harciaskodni, és részben ennek a nevelésnek köszönhetően, az átnevelés sikeres volt. Az eredetileg antifasiszta oktatás univerzális tudással látta el az ifjúságot. Azóta a magyarság békepartí. Ennek alapja a családban volt elnyerhető.

Azok, akik mégis magyar létükre háborúpartíak, valamit nagyon nem jól tanultak meg. A pacifizmus előnyeit nem látják, vagy legalább magukra nézve nem fogadják el, sőt egyenesen háritandónak tartják. Ők, akiket kilóra vásároltak fel tengerentúli alantas alakok. Most együtt poshadnak egy nagy bugyorban, amelyből nem látják a kiutat. Csak a beljüket sulykolt leckét mondják fel, azt is dühöngve, vulgáris stílusban.

Ha visszatekintünk, csupán két év távlatában, nem lehet meg nem látni, hogy a világnak most egymás ellen fenekedő két fele addig nyugodtan kereskedett egymással. Gazdasági érdekeiket össze tudták egyeztetni, mindkét fél jól járt az üzletek során. Most viszont, amikor a felhergelt országok a gazdasági érdekeik helyett csupán a személyeskedő gyűlöletükkel és fals ideológiákkal vannak elfoglalva, képtelenek józanul megítélni, mi volna a helyes. Azokat, akik továbbra is békésen kereskedni akarnak, anélkül, hogy számon kérnék egymáson a másik ország államformáját (amihez amúgy nincsen is közük), megítélik, mindennek lehordják, tiszteletlenül beszélnek vele és rágalomhadjáratokat folytatnak ellene, kellőképpen el nem ítéhető módon.

A kérdés ez: vajon annak kell alkalmazkodnia a mások modortalanságához, aki eddig is illendő módon viselkedett, vagy netán annak illene megtanulnia viselkedni, aki képtelen uralkodni magán, mégis egész népeken akar uralkodni? A civilizált országokban létezik egy írott és egy íratlan etikai kódex. Ahol ez megszűnik, összeomlik maga a civilizáció is. Előkerülnek a husángok, a homo sapiensből pedig homo barbaricus lesz. Megint, hányadszor is? És különben, kinek is érdeke a barbárság újbóli eljövetele?

2023. március 6.

TIDUJ és CNEREF románca

avagy

a DK indiszkrét bája

Az Országházban tegnap olyasmit látott minden résztvevő és minden tévénéző, amire nem volt példa a Tisztelt Ház fennállása óta. Gyurcsány Ferenc és az általa beprotezsált Ráczné képviselő asszony valóságos szerelmi idillt mutatott be a hölgy beiktatását és eskütételét követően. A legszebb variáció is egy Ady-utánérzéssel interpretálható:

Piros-fekete glóriával/ Feje körül, bevezett/Lelkembe újból az az asszony, /Akit én Tidujnak nevezek.

Mindjárt elnézést is kérünk a magyar irodalom legnagyobb sztárjától, Ady Endrétől ezért a kajánságért, de kihagyni is kár lett volna. Ha nem tesszük, talán ő maga tette volna meg. Mentségünkre szolgáljon, hogy mi se tiszteletlenségből éltünk vele. Akinek már távoli emlék Ady Endre és a magyar irodalom, emlékeztetjük a tréfás névalkotásra:

ADÉL – LÉDA

majd ennek nyomán:

JUDIT – TIDUJ

FERENC – CNEREF

Igaz, az utánérés soha nem lehet ugyanolyan értékű, mint az eredeti, de a látottak alapján talán szépíthető valamelyest. S ahogy Léda asszony egy gyönyörű mitológiai hölgy után nyert irodalmi nevet, az nem javít semmit az immáron eléggé közönséges hangzású DK-s neveken.

Gyurcsány Ferenc állandó padtársának és harcostársának a reakciója se kerülte el az örökké szenzációéhes sajtó figyelmét. Igaz, nehéz is lett volna, Gyurcsány akkora vehemenciával vetette magát a politikusnőre, hogy a legvadabb kommentekkel illették őket a történetek után. Mint például ez: ENYÉM A TYÚK! MINDENKI MÁSNAK EL A KEZEKKEL! vagy: ELÉG GYORSAN KIDERÜLT, MIBE IS KERÜLHETETT AZ A MANDÁTUM...

Mi inkább visszatérünk az Ady-verzióhoz, és szerényen megemlíjtük, mi lehetett a hölgy megjegyzése másnap reggel:

Piros-fekete monoklival/ Szeme alatt, bevezett/ Lelkembe újból az a férfi,/ Akit én CNEREFnek nevezek

Mondjuk, Klára sürgős hazatérte után, Brüsszelből...

A sajtó nem hagyta ki Vadai Ágnes reakcióját sem:

Neki jutott a féltékeny barátnő szerepe, amit számos mém örökített meg, ha nem is az örökkévalóság számára, hanem csak úgy, pár napra, ameddig az átlagpolgár emlékezni szokott az effélékre.

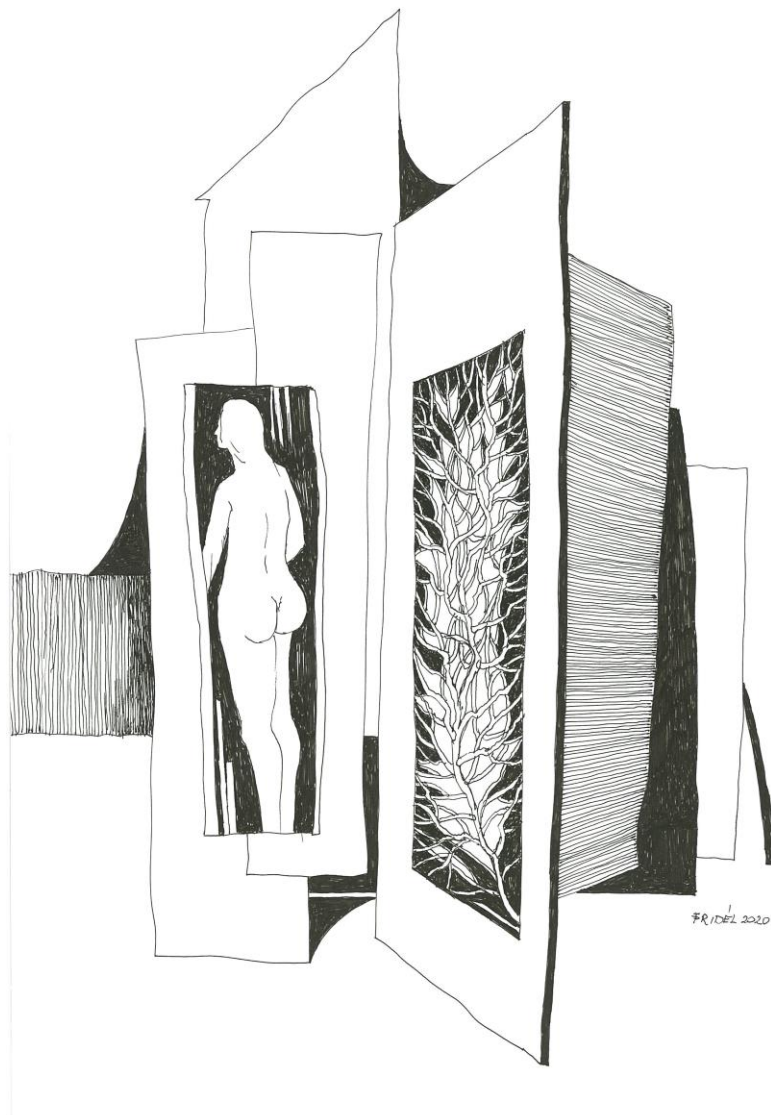
A filozofikus hajlamú polgárok szerint lehet, hogy ez a DK-s NAGY RECCS kezdete, immáron több szálon is megroppantva az eddig egységesnek tűnő DK-t és elvezetve az eddig elképzelhetetlennek mondott pártszakadásig. Innentől fogva lesznek Ferenc-pártiak és Klára-

pártiak. Ez utóbbiak nehezen dolgozzák fel a hétpróbás Ferenc testvér pajzán, mások szerint szexista, durva akcióját. Onnantól fogva aztán felmerül a nagy kérdés, hogy a kettészakadt DK-nak ugyan melyik fele fogja kapni az 5%-ot, és melyik a 6%-ot? Vagy a nagy marakodásban elolvad majd a hirtelen összeharácsolt politikai szeméthalmaz és marad a rideg valóság, vissza a béka feneké alá?

Nem könnyű megjósolni, mit nyer és mit veszít Gyurcsány modortalansága révén az eredetileg az MSZP-től gründolt pártja, a DK. Még akkor is, ha ő maga úgy véli, hogy bármely nyilvánosság jó nyilvánosság számára. Na ja. De aztán jön a másnapi másnapos ébredés. Onnan merre tovább, antidemokratikus, szexista képviselő elvtárs, a Nemzet Amőbája?

2023. március 7.

Miért éppen a béke?

Hiába a sok támadás, intrika, rágalom, a képlet mégis egyszerű. **Aki a békét várja, az az életet igenli.** A nyugodt, békés fejlődést, ami csakis békeidőben lehet zavartalan. **Aki viszont a háborúra voksol, az a halál követe itt a földön.** Lételeme a pusztítás, az öldöklés, az ártás szándéka, és ezt nem átallja még fennen hangoztatni, sőt követelni és másokra oktroyálni is.

Normális párbeszéd esetén nem olyan nehéz ezt megértetni másokkal, akik most esetleg más véleményen vannak, mint mi. Ha az országot, amelyben élnek, a hazájuknak is tekintik, nemcsak lakóhelynek, valami semleges fogalomnak, virtuális dolognak, amihez kevesebb közülük van, mint illene.

A bértollnokok és bér-ordítózik a Parlamentben és azon kívül nemigen szokták meghallani a mások hangját. Nem is csoda, hiszen egyedül a decibel az, amiben túlteljesítenek. Igaz ugyan, hogy a kisember tudja jól, ez a két dolog fordított arányban van egymással: mármint az ész és a hangerő. Egy csomó óriáscsecsemő bömböli világgá bánatát és legfőbb sérelmét, ezt a féltékeny és irigykedő tirádát: „Hogy ő miért, és én miért nem?” Mármint hogy miért nem ők vannak Orbán Viktor helyében. Ha lenne önkritikájuk, ezt a kérdést fel se tennék, még maguknak sem. Korábban már kifejtettem a „Ha...” című publicisztikámban, mi történne, ha ezeknek a kisebbségi komplexusban szenvedő személyeknek módjuk nyílna országos jelentőségű döntéseket hozni – „természetesen” mindnyájunk akaratával és életfilozófiájával szemben. Nos, hát attól mentsen meg mindenkit a Teremtő! Már a pusztaság személyük is garancia arra, hogy kő kövön nem maradna!

De hát akkor mire is kellenének ők? Még csak a Halál Angyala szerepére sem, hiszen nincs bennük semmi méltóság. Az a tartás, amely kiemeli a kétlábút az állatvilágból. És mégis épp ez az, amit ők nem bírnak elviselni a náluk műveltebb embertársaikban. Ez ellen folytatnak kemény harcot több mint egy évszázada. S hogy hová jutottak vele és általa, annak jele az is, hogy ideológiájuk átkos magvai éppen oda hullottak legsikeresebben, ahol azelőtt tűzzel-vassal irtották a kommunista eszméket és azok képviselőit. Amerika mintha önmagát átkozná ezzel. Épp ő akarja megvalósítani azt a soha meg nem valósítható társadalmi rendet, ami már mindenhol rég megbukott. Nem álmodunk? Ez tényleg igaz?

S ha a nagy kardcsörtetés közepett még mindig nem értenének bennünket, békepartí magyarokat, mert nem ismerik a magyar irodalmat, hadd tegyük fel a kérdést nekik: vajon Picassót is kidobnák a szemétre a mostani harciaskodásaik miatt? Meg mernék tenni, hogy a Guernicát eldugnák valahová, nehogy az ifjúság okulhasson belőle? Hogy megtudja, mi történt a híres festő szülőföldjével a háború borzalmi közepett. S ha elég művelt, akkor azt is illik tudnia, hol van az a híres Guernica, valamint azt is, hogy miért éppen az absztrakt festészet módszerével tudatta a világgal Picasso, mit művelnek egymással az emberek, amikor ész nélkül és értelmetlenül ölik-gyilkolják egymást. Abban bizonyosak vagyunk, hogy Picassóra nem mernek csak úgy fanyalogni a nagy sznobok, de mindjárt melléjük sorakoztatjuk Delacroix-t és Francisco Goyát is, akik még a klasszikus festészet módszereivel ábrázolták ugyanezt a témát. Emlékeztetünk Chopin: Forradalmi etűdjére, Tolsztoj: Háború

és béke c. nagyregényére, Roger Martin du Gard első világháborús regényére, valamint az olasz neorealista filmművészet remekeire, amelyek egészen életközeli hozzák, mi minden megy végbe egy háború által tönkrement, majd leigázott országban. Sophia Loren remek alakítása az Egy asszony meg a lánya c. filmben feledhetetlen. Radványi Géza: Valahol Európában c. filmje pedig azoknak az árván maradt gyerekeknek a sorsán keresztül mutat rá, mivé lesznek, hogyan válnak dacos, lázadó csavargókká, majd hasznos polgárokká ugyanők, ha megfelelő pedagógiai érzéssel hatnak rájuk. A valóság attól még valóság marad: egy rommá lőtt és bombázott ország, ahol az itt születettek se lelik a helyüket. A magyar irodalom egy igen értékes, a kommunisták által mégis zárójelbe tett íróját, Szobotka Tibort kiemeljük még számos háborús novellájával. Ezek közül is említésre méltó a „Sose jön szanitéc” című, amely zseniálisan, mintegy békaperspektívából mutatja be, milyen egy csatateri összecsapás, amelynek végén a sebesült és földön fekvő katona egyre kétségbeesettebb sóhajaival ismételteti azt a címadó mondatot, s hogyan ébred rá, hogy a végén nincs segítség, mert talán a szanitéc sem él már...

Ez utóbbit természetesen nem kell, hogy ismerjék, hiszen a legtöbb magyar olvasó sem ismeri, olyan nagyon titkolták előle, hogy Szobotka Tibor nemcsak afféle Mr. Szabó volt híres felesége mellett, hanem maga is kitűnő kvalitású író. S ha a háborúról és a békéről igazán hiteles dolgot akarnak megtudni, akkor feltétlenül elolvassák legalább ezt az egy elbeszélését Szobotka Tibornak, Szabó Magda halhatatlan szerelmesének és sokáig gyászolt férjének. S ha még nem volna lefordítva idegen nyelvekre ez a magyar irodalmi gyöngyszem, akkor feltétlenül le kell fordítani minden nyelvre, legalább azért, hogy másokkal is megértessük, milyen a háború a maga hétköznapi valóságában. A még emlékezni képes amerikaiak felidézhetik emlékeik közt az Elfújta a szél nevezetes kockáit a háború sérültjeivel, az elhalálozottak listájának felolvasásával, majd a háborúból hazavergődő főhősök letargikus lelkiállapotának ábrázolásával.

Miért éppen a béke?

Hát van ennek alternatívája? Lehet másként is élni, mint békében és szeretetben? Megadva másoknak és magunknak a lehetőséget a nyugodt fejlődéshez és megvédelmezve minden gyermeket attól a borzalomtól, amit a mindennapi bombázások jelentenek. Attól a szörnyű hangtól, amely egyúttal azt is üzeni neki, a közelgő repülő és lecsapni készülő bombák talán az ő édesapját fogják megölni, aki most éppen a fronton harcol sok más társával együtt.

S ha egyszer véget ér majd ez a rettenetes háború, ki fogja visszaadni azt az ártatlan mosolyt azoknak a gyerekeknek az arcára, akik egy év alatt hirtelen megöregedtek és gondterhelt, öreges arccal töprengenek a saját sorsukon és csonkává lett családjuk életén? Azokén, akik egyúttal hajléktalanokká is váltak, mert a felnőtteknek nem rájuk volt gondja, hanem csakis a saját bosszúvágyuk kielégítésével törődtek... S ki fogja megmagyarázni nekik, miért volt szükség ennek a borzalomnak a már-már a végtelenségig történő fokozására? Azok, akik most dagadó pénztárcájuk és túlméretes bankszámlájuk birtokában pöffeszkedve még mindig nem veszik észre az általuk tönkretettek maradék kis életét?

2023. március 12.

Eurodollármaffia

Már nem is szégyellik. Nyíltan az arcunkba mondják, hogy amiről szó van, az nem is igaz. Hogy a magát dollárért, eurókötegekért kiárúsító honi ellenzék azon mesterkedik, hogy az alkotmányos rendet megdöntve odatülekedjen a nép által megválasztott vezetők helyére. Magyarul: hogy megpuccsolja a hatalmon lévő kormányt, majd megkaparintsa azokat az összegeket, amelyeket az EU törvénytelenül visszatart.

Mert vannak, akik becsületesen, szorgalmasan és szívesen dolgoznak (hatnak, alkotnak és gyarapítanak), míg mások ezek hátára telepedve élősködnek, vagyis parazita életmódot folytatnak. A munka nekik kényszer, kellemetlen, szükséges rossz, ezért azon igyekeznek, hogy minél nagyobb mértékben kikerülhessék. Weöres Sándorral szólva „Míg más olvasott meg írt,/ Ő csak ordítani bírt...” Nos, hát ennek a hangerejét kénytelen hallgatni mindenki, aki rájuk szólni átal.

Gyurcsány, aki most Mr. Dobrevként próbálja eladni magát, tévécsatornát vásárolt magának (a feltehetőleg tőlünk elsíbolt pénzen), és azon keresztül ontja és árasztja világgá mindazt az ostobaságot, ami csak ki tud dőlni a száján. Nyilatkozatait átveszi a jobboldali sajtó is, és hosszasan elemzik, mit akar kifejezni ezzel vagy azzal az elszólásával a már régen megbukott ex-miniszterelnök. Neki mindegy, csak harsognia lehessen mindazt, amit bölcs kinyilatkoztatásnak vél, aztán még versezeteket is költ, akár régi-régi elődje, Néró. Odavan magától, mert megint nem szól rá senki: Gyere haza, Feri, vedd be a gyógyszered!

Nem, mert ez a megalomániát okozó vírus a feleségét is kínozza. Már nem is tudni, melyikük vágyik jobban a hatalomra. Bizonyára ezzel kelnek, ezzel fekszenek naponta, ez a kedvenc pirulájuk, ami nélkül már élni és lélegezni se tudnak. Ha olykor kikémelelnének a nagypapi kedvéért elrekvirált szemlőhegyi villa ablakán, talán észlelnének valamit abból is, amit a nép irántuk érez. Ha felfognák, milyen mértékben megveti és rühelli őket, már rég el is költöztek volna onnan. De hát nagy úr a megszokás, még nagyobb úr az uralomvágy. És ennek felfogásához erkölcsi érzék is kellene.

A ma már csak dollárbaloldalként elhíresült társaság, amelyik bizonyára eurómilliókat, sőt milliárdokat is elfogadott önmaga kiárúsításáért, büszke a teljesítményére. Nincs szégyene. Nem fogja fel, hogy erkölcsileg hullá, minden velük összekacsintó és együttműködő politikai prostituálttal együtt, akik szerint mindez jól van így. Pedig már rég nem nekik nyílik a sárga rózsa. Vagy mégis?

Aki soha nem dolgozott meg azért, amije van, az nem is tanulja meg becsülni a javait. Az ország javait sem. Csak felmarkolja és zsebre teszi, amire vágyik, majd gyorsan elszel. Nem törődik vele, hogy másokat kifoszt, megfoszt annak az örömétől, hogy munkájuk gyümölcsét élvezzék. Mert azok az euromilliárdok, amikről most szó van, nem ajándék, és amiért annyi huzavonán, szemtelen leckéztetésen át kell esnie a magyar kormánynak, s vele együtt az őt az ország vezetésével megbízó magyar népnek, hogy sokan úgy gondolják, Fletó és Fletóné már rég megérdemelték volna azt a bizonyos makarenkói pofont. Minden egyes filléréért magyarok dolgoztak meg. Fejenként másfél millió forintnak felel meg az összeg, amiért

Gyurcsány és neje nyíltan lobbiznak, nehogy megkapjuk és értelmes célokra tudjuk használni. Akinek még volt illúziója a Kádár hanghordozását bénán imitáló Gyurcsány és az óvodás hanghordozással, egy árulkodó dedós kislány habitusával fellépő és negédeskedő Gyurcsányné valós szándékaival kapcsolatban, az megtudhatta, mert Fletó kinyilatkoztatta: ők bizony azon ügyködnek, brüsszeli megbízásból és annak közreműködésével, hogy abból semmit meg ne kapjon Magyarország. Kivéve akkor, ha ők ketten majd „uralkodni” nem kezdenek fölöttünk.

No, hát akkor jönne csak kutyára dér! A fejenként másfél millió úgy tűnne el egy feneketlen bugyorban, hogy abból azután se látna semmit a magyarság, ha már átutalták volna hivatalosan a számlánkra. Sőt, ahogy az elvtársak és elvtársnők szokták, már rögtön a magukévá is tették volna az egészet, majd, hogy eltüntessék a nyomokat, még tetemes adósságokat is csinálnának. Aztán szemtelenül az arcunkba mondanák, hogy mindenért a Fidesz és Orbán Viktor a felelős, ők tehetnek róla, hogy olyan soká nem kaptuk meg azt a fránya pénzt, és bennünket is, szavazókat, egyen meg a fene. Esetleg mindezt kínrímekben kifejezve. Közben a háttérben röhögnének a markukba az Eva Kailhoz hasonló kaliberű EU-s bürokraták, akiknek a gardrójában csak úgy „véletlenül” hányódik pár táska frissen nyomtatott euro, mert hát ki hiszi el, hogy ez a maffiózus berendezésű államszerűség nem szedi meg a hasznát, azaz nem kéri vissza a neki járó csúszópénzt? Hazai bűnözői rétegek már csak gempának nevezik a nylonszatyrokban, viszkisdobozokban, alkalmi csomagolásban nekik juttatott kenőpénzeket, hogy pontosan értse a legnaivabb olvasó is, miről beszélünk...

Ha valaki azt hiszi, hogy kényszerpályán járunk és a magyar kormány semmit nem tehet, nagyot téved. Aki rágalmoz bennünket, azt be lehet perelni. Aki pofátlanul az arcunkba mondja, hogy neki köszönhető a jogos járandóságaink visszatartása, azt elő lehet szedni szándékos károkozásért, és az általa okozott károkat meg lehet vele fizettetni. Az idegen országoknak folytatott hazaáruló tevékenységet kémkedésnek hívja a törvény. A jogtalanul visszatartott pénzek fejében vissza lehet tartani a további adók folyósítását, amíg az elfuserált jogi helyzetet nem orvosolták. Ha úgymond magunknak dolgoznánk, ahelyett, hogy egy parazita társaságnak adóznánk, amelyik mindenkit csak megkárosít, mindjárt lenne fejvesztett futkosás.

A folytonos elhatárolódást és minden olyan személy és szervezet megtagadását, akik eddig velünk szemben betartották a fair play szabályait, nem szükséges megsérteni azzal, hogy már szinte kényszeresen ismételtgetjük az EU-s mantrát, mennyire odavagyunk Ukrajnáért és mennyire megvetjük Oroszországot. Ezzel megsértjük az általunk meghirdetett semlegességünk intézményét is, amelyhez híven verbálisan sem volna szabad beleavatkozni semmiféle háborúba. Mellesleg a jelenlegi ukrán kurzus köp rá, mit nyilatkoztattunk ki, mert soha egy köszönő szó ezért a száját el nem hagyná, sőt tovább diszkriminálja a kárpátaljai magyarságot. Akkor meg minek dörgölőzni hozzá? Hozzá és a gazdáihoz, akik nem kímélik az emberéletet, hanem ugyanolyan megszállottjai a hatalomnak és az öldöklésnek, ahogy a hírhedt szemkilövető és a vele ebben is egyetértő neje. Fel kellene már ébredni ebből a rémálomból, és karakánabban viselkedni, senki előtt meg nem hunyászkodva, mert abból csak arcvesztés lehet. Ébresztő, Magyarország! Kutyá van a kertben, meg kell regulázni!

2023. április 4.

Lengyelország: orosz rulett vagy va banque?

Már említettük, hogy az ukrán háborút megelőzően egy arcátlanul kihívó térkép keringett az interneten. Ez Ukrajnát ábrázolta felosztott állapotában. Jobban mondva beetetésként szolgált mindazok részére, akik hajlamosak a szélsőséges gondolkodásra és viselkedésre. A szélrózsa minden irányában vannak erre megfelelő kifejezések, de legismertebb a nyugati 'ultra' szó, ami magában foglalja a szélsőbalos antifáktól kezdve a mélységes fasizmusba, náciizmusba és antiszemitizmusba süllyedt alakokat is, de jelen esetben a politika szélsőségeiről van szó, akik az eszük helyett az érzelmeik után iramodnak el, ha a megfelelő végszót megadják nekik, akár a színházban.

Visszatérve az ominózus térképhez, meg kell állapítani, hogy akik eltervezték, jól ismerték Ukrajna önálló állami létének történetét is, mivel az azt megelőző állapotokhoz tértek vissza. Ha a vitatott terület teljes történetét meg akarnánk ismerni, vissza kellene nyúlni egészen az özönvízig, amelynek Ukrajna az igen termékeny termőföldjeit köszönheti. Az Ararátról visszahúzódnó szennyes áradat ugyanis épp elég iszapot és tengeri üledéket juttatott oda is, hogy aztán kárpótolja a maradék emberiséget az elszenvedett károkért. Nos, a térkép nem erre utalt, hanem a háborúban vesztes több ország mézesmadzagjáról. Nincs új a nap alatt, a legtöbb háború ugyanígy szokott kezdődni: olcsó ígéret, mézesmázos kecsegtetés naiv emberek számára, hogy aztán buzgón csörtessenek önként vagy parancsra a biztos halálba.

Lengyelországnak nem kellene, hogy illúziói legyenek ezen a téren. Annyiszor osztozkodtak már rajta idegen országok kíméletlen és cinikus vezetői, hogy legalább két évszázadnyi időt adhatott volna magának a visszatekintésben, mielőtt hagyta magát belelovalni mostani szerepébe. A politikában s főleg a diplomáciában ugyanis csak az lehet nyertes, akinek nem öntötte el a vér az agyát, hanem józanul és megfontoltan, s ha lehet, bölcsen ítéli meg az adott helyzetet. Akik nekihevült kamaszok módjára követik az öklük mozgását, azok előbb-utóbb nagyokat kapnak a szemük alá. Mi értjük őket, de ők most nem értenek minket.

Magyarország okult ősei hibáiból és naivsáig menő jóindulatából, amely annyiszor vitte bele a vezetőit meggondolatlan akciókba. Természetesen nem felejtettük el 1849-et, sem 1956-ot, de az oroszok is megtanulták, hogy a szabadságszerető magyarokkal másképpen kell bánni. Ez derült ki az amerikai nagykövetség által pénzelt óriásplakátkampány orosz kommentjéből is, ami pontosan erről szólt. A magyarok ellen nem használ az erőpolitika. Az Orbán-kormány józan és kiegyensúlyozott politikájának köszönhetően mára már a korábbi ellentétek lehiggadtak, és mivel mindkét fél betartja a megállapodásokat, szerződéseket, úgy hazánk, mint Oroszország profitál a keleti nyitás politikájából. Ezt épp a pragmatikus vezetőségű Amerikának kellene megértenie, ha ugyan meg akarná érteni. Lengyelország most formálódó későbbi tragédiája is ebből fog eredni, a demokraták sleppjébe kapaszkodó érzelmi politizálásukból. Természetesen nagy falatnak ígérkezik az a csalétek, hogy válthatják Németországot európai vezető szerepében, ha hozzájuk csatolják úgymond Ukrajnát.

A gond éppen ebben az elcsatolásban van. Aki józanul gondolja át ezt a lehetőséget, valószínűleg csóválja a fejét. Még az azonos nyelvet beszélő két Németország egyesítése sem ment zökkenőmentesen, és azt sem a jámbor filantrópia szentesítette, hanem a számító

érdekek. A hevesen szovjetpárti keletnémet vezetés alatt domesztikált, két háború után megalázott maradék németiség egyrészt nem volt könnyen elfogadtatható a nyugati rokonok és nem-rokonok által és vice-versa. Máig forranganak az indulatok a 35 év után is fennálló egyenlőtlenségek miatt. A lényeg nem is ez volt, hanem az, hogy a NATO és az USA egy lépéssel közelebb kerüljön az orosz érdekszférához, ahogyan most Ukrajnával is teszi. A nagy történelem-machinátorok ugyanis ócska történelemkönyvekből dolgoznak. Nem bíbelődnek új teóriák kitalálásával és ideológiákká fejlesztésével, beérik bármely ócskasággal is, ha az legalább egy ideig működik. S ha már elcsatolás a tét, akkor milyen alapon ítélik el Oroszországot a Krím miatt?

Lengyelország már túl sok pénzt és erőt fektetett ebbe a mostani ukrajnai vállalkozásába, sajnálná mindezt elveszíteni. Az első pillanattól fogva a leghevesebben reagálva futott az első sorban és igazodott a Nagy Testvér szándékaihoz. Talán azt remélve, hogy majd az ő szempontjait is észre fogják venni és neki is juttatnak valamit, talán épp a történelmi veszteségeiért egy jelentős kárpótlást. Ám az aktuálpolitika ezúttal is a saját, azaz amerikai demokrata érdekek tengelyén forog. Már a héják is túl sokat áldoztak erre a háborúra. Ők ugyan nem az egykori keleteurópai népek felszabadításának eszméjétől hajtva, hanem mindig a tövig mocskos üzleti érdekeikre alapozva mindent. Amit tettek, amit mondtak és amit lódítottak. No és persze, amit felelőtlenül ígérgettek. A fizetséget meg úgyis ráhagyják a leigázottakra.

Ha a jelenlegi helyzetet nézzük, nem lehet meg nem látni, hogy egy pénzügyi krachba belevitt ország megkínzott teste fölött marakodnak azok, akik nem szégyellik el magukat ezen a látványon. Nekik nem téma a sok szétszakított család, a hősi halálba hajszolt katonák fiatalon feláldozott élete, sem a rokkantaké, a külföldre menekülteké, akik hontalanként élnek, ahogy tudnak. Az ő jövőjük is egy olcsó ígéret, amit senki nem akar majd beváltani.

Még ha valóra is válna Lengyelország nagy álma és létrejönne az az egyezés, ami a saját hazáját is kiárúsító Zelenszkij és a lengyel politikai vezetők között (egyelőre a fű alatt, vagy kissé szépítve sub rosa) létrejött, akkor is hasonló helyzetben találnák magukat, mint 1989-ben Németország. De az is csak a legjobb forgatókönyv lenne. A lengyelek és litvánok testvérisége is törékeny valami. Ráadásul nemcsak két nemzetiségről van szó, hanem többről, amelyek nem feltétlenül értenének egyet ezzel az üzlettel. A hagyománytisztelő vallásos lengyelek se lesznek elragadtatva az ezúton importált korrupcióval, amely már nemcsak Európában híresült el, hanem szerte a világon. Csupán egyetlen adalék: a nyugati fegyver- és muníciószállítmányok jelentős része a keleti feketepiacokon köt ki, felfegyverezve a terroristákat. Az ukrán vezetők állítólag már sérelmezik, hogy a pénzadományok jelentős részét Zelenszkij magának tartja meg, míg nekik jóval kevesebbet juttat belőle. Nos, ez is beáramlik Lengyelországba, ha véletlenül mégis sikerül a lengyel-ukrán nyitás. Hozzáfűzve, hogy két ország egyesítése soha nem a közöttük levő egyezés kérdése, hanem nagyhatalmi döntése. Több nagyhatalomé. Nem olyan, mint kinyitni a kertkaput és átsétálni a szomszédba. Nem melleleg Európa nem importálhatja a háborút, így ez a lengyel-ukrán unió úgy, ahogy van, egy humbug. Az értékes területeket és a modern rabszolgáknak szánt embereket majd a nagykutya viszik végül. Elvégre nem véletlenül vicsorogtak annyit...

S hogy a jelenlegi háborúban ki marad tényleges nagyhatalom, még a jövő zenéje. Természetesen mindenki önmagára tesz, de a szétbombázott, vegyi anyagokkal, lőszerrel elmérgezett területeken, no meg egy nép hullája fölötti gusztustalan egyezkedés olyan, mint amikor a kutyák marakodnak a koncon. Erről szól az a bizonyos ígéret, és ezért merült fel a gondolat: orosz rulett vagy va banque dönti el, kinek mi jut? S aztán már csak egyetlen kérdés marad: a féktelenül felfuvalkodott és nagyravágyó Zelenszkij ugyan eltérne-e maga fölött egyetlen lengyel főnököt is? Netán megfordítva: a lengyelek Zelenszkijt mint amerikai helytartót? Ezt is mérlegelni kellene kedves szeretett lengyel testvéreinknek. Mi továbbra is szeretjük, de egyúttal sajnáljuk is őket, mire vállalkoztak. Mi Európa szívében élünk, helyzetünk centrális, ezért törekszünk egyensúlyra. Értelmes egyensúlyra, ami békeidőben valósulhat meg. A politikában félretéve az érzelmeinket, és még mindig megpróbálva másokat is józan gondolkodásra inteni. Kelet és nyugat egyaránt a Földanya részei. Miért kell hát gyűlölni egymást? Mi, akik keresztény nevelést kaptunk és abban élünk, soha nem engednénk meg magunknak ilyen embert és lelket torzító csúf érzéseket.

Nem melleleg: a háborún kizárólag a fegyvergyárosok és kereskedők nyernek. Még mindig nem tudja ezt az emberiség? Ahogy a régi Jean-vicc futóversenyén: akkor miért fut a többi?

2023. április 14.

Sporchi, brutti e cattivi

(Piszkok, rútak és gonoszak)

Mikor arra gondolok, miféle szerzetek lehetnek azok, akik a világ „háttérintézményeként” bennünket, azaz az egész világot működtetni igyekeznek, nem lehet másra asszociálni, mint tapasztalt manipulátorokra. Ha arcot is akarunk elképzelni hozzájuk, a fent idézett olasz film címét vehetjük igénybe. Nem rosszaságból, hanem több évtizedes tapasztalok alapján.

Mindenki a maga képére formálja a világát, amelyben él. Többnyire a szűkebb környezetét, családi otthonát, lakóhelyét, de a jelek szerint vannak olyanok is, akik egészen globális mértékben gondolkodnak. Mármost a saját hatósugarukat illetően, mivel láthatóan nem érik be a szűkebb pátriájukra gyakorolt hatással, hanem gonosz amőbaként falnak fel és kebeleznak be mindent és mindenkit, aki csak az útjukba akad.

Miért is piszkok? Mert élvezik azt, ha árthatnak másoknak. Ha mindenben ellenkezhetnek embertársaikkal. Ha komisz kölyökként szemtelenkedhetnek mindenkivel, csak mert ebben lelik örömeiket. Azok, akik azt hiszik, nagyon okos teremtményekről van szó, nagyot tévednek. Ellentmondani ugyanis a legkönnyebb dolog a világon. Mindenre ész nélkül rá kell vágni, hogy NEM, ettől egyből odafigyel mindenki. Van, aki a mondanivalót keresi benne, míg mások a jellemhibás ember bajainak eredőjét. Vannak ennek a szubkultúrájának vagy pontosabban szólva minden kultúra szintje alatti létezésnek olyan szószólói is, akik a legszélsőségesebb megnyilvánulásokig is elmennek, hogy magukra vonják a sajtó figyelmét. Földön fetrengenek, ordítognak, cirkusoznak, olykor tébolyultak módjára hisztériáznak, csak mert nem bírnak magukkal. Nem tudni, hogy ezek spontán idegrendszeri megnyilvánulások vagy valamilyen bódító szer hatása alatt cselekszenek bárdolatlanul. Ehhez elmeorvosoknak kellene hozzászólniuk. A pszichológia szerint ezek afféle elhajlások, amelyek kora gyermekkori traumák hatására rögzülnek. Dackorszakban élhetik meg így a kicsinyek az önállósodás kezdetét. Aztán persze – türelmes felnőttek segítségével – idővel kinövik majd. Ha mégse tudnának továbblépni egy értelmesebb életforma felé, akkor idejekorán kezelteni kell őket, nehogy arra a sorsra jussanak, mint némelyik magyar országgyűlési képviselő, aki még meglett emberként is csak ordítani akar, bármi mondandója van, akár egy csecsemő.

Miért rútak? Mert az a kultúrának nevezett valami, amit világszerte terjeszteni akarnak, meglehetősen visszataszító. Szembemegy a korábbi ideálokkal, morál helyett erkölcstelen viselkedést sugall, a szépség kultusza helyett inkább a rút, sőt gyakran elborzasztó kinézetű lényekkel népesíti be azt a világot, amelyet el akar fogadtatni másokkal. Olyan irányba hat, hogy lassan már szégyellnie kellene magát mindazoknak, akik merészelnek szépek, esztétikusak, harmonikusak és értelmesek lenni. Nos, akinek ennyi rossz szándéka van, az bizonyára igen csúf kinézetű. Ezért próbál másokat is magához hasonítani. Hátha akkor kevésbé lesz feltűnő, mennyire előnytelenül néz ki ő, a szerencsétlen szenvedő lény.

Végül tegyük fel a kérdést, miért gonoszak? A válasz egyszerű. Ha már a fenti két tulajdonságot megismertük, akkor nem nehéz rájönni, hogy aki ennyi torz dolgot hordoz magában, annak feltétlenül igen rossznak kell lennie. Rossz szándékúnak, piszkálódónak,

örök nyughatatlannak és hiperaktívnak. Olyannak, aki nem bírja elviselni a rendet, mert az folyton arra emlékezteti, mi mindent nem szokott ő elvégezni. Ha önmagával ellentétes jellemű és kinézetű társaira néz, azok világával ismerkedik, menten előnti a sárga irigység. Olyankor nehéz a közelében lenni, mert bár önmagával vív, mégis másokra támad, és jaj olyankor a védteleneknek!

Ki mindenkire gondolok, miközben ezeket a sorokat jegyzem? Mindazokra, akik a világunk tönkretételére törekszenek. Fegyverrel, szóval, gonosz tetteket jegyző háttéremberekre, félresikeredett politikusokra, közéleti szereplőkre, elvetemült újságírókra és közírókra, akik képesek és hajlandók eltorzítani bármely valóságot, ha jól megfizetik őket érte. Olyanokra, akiknek a pénz az istenpótléka. Akik a lelküket is... a becsületüket is.... bármely értéküket is hajlandók odaadni egy kis készpénzért, pozícióért, rangért, hírnévért, csak mert az tűnik a kényelmesebb megoldásnak.

Brüsszelben tombol a korrupciós botrány. Ez persze nem jelenti azt, hogy a nemzetközi piramisjátékban érintett más tisztviselők ne lennének érintettek ugyanúgy, mint a már lebukottak. Ők most a megúszásra, a túlélésre hajtanak. Pontosabban arra lapítanak. Ugyan ki hiszi el, hogy Eva Kaili kebelbarátnője, Gyurcsány Ferencné Dobrev Klára ne vette volna ki a részét ebből a frivol kis játékból?! S hogy a férje, aki most nagy ravasz mosollyal a képén osztja az ést a nála butábbaknak (ne tessék megijedni, van épp elég a baloldalon olyanokból, akik még helyesen írni se tudnak!), senkit ne tévesszen meg! Vakok közt a félvak is lehet király.

A piramisjáték vagy pilótajáték, amely pénznyelő automataként nyeli az egyre nagyobb pénzeket, időnként vészjelzéseket ad le: most Ukrajnára kell hirtelen egy olyan összeg, amelyet a kisember elképzelni se tud, majd kell valami közös gázbeszerzésre, aminek már előre bottal üthetjük a nyomát, aztán ismét beberreg a masina, hogy sürgősen kell erre-arra. Közben a kisemmizett kisemberek meg arra gondolnak, hogy mi meg nyilván emiatt nem kaphatjuk vissza a járulékként rég befizetett pénzeinket, amelyeket még ráadásul adományként állítanak be. A kis baleknek tartott kis államok tovább reménykednek. Majd ekkor, majd akkor, mondja gyakorlott hazudozóként valamelyik rutinos EU-s tisztviselő, akinek ráadásul most már bevallottan is a főhazug a főtanácsadója. Karigeri meg utánuk kullogva koppintja az ötleteket, hátha neki is csurran-cseppen valami a balekoknak, gombáknak, tökfeknek, miegyebeknek tartott magyarság által megtermelt javakból. Hogy aztán azt is elszórják, elosztogassák a haveroknak, léhűtő tanácsadóknak, akik olyanok már, akár Ulászló oroszlánőrizője.

A piszkok, rútak és gonoszak meg tovább hajtják a mókuskereket. No, nem olyan nehéz az. Sokan cserélnének velük, de csak anyagi helyzetet. A sorsukat nem. S nemcsak azért nem, mert ismerik Weöres Sándor intelmeit, hanem természetes és ösztönös morális érzékkel kerülnek ezt a lelki leprát, amely erősen fertőz maga körül. Az olaszok védelmére mondjuk el, hogy ők ezeket a jelzőket csak igen ritkán használják. Inkább szépítenek: nem túl tiszta, nem nagyon szép, nem igazán rendes. Pedig ezt a szépítést a fent említettek nem érdemlik...

2023. április 25.

Kettős mérce = rasszizmus

Vannak a kegyeltek és a kitzasztottak. A szép karriert befutók gyakran nem a tehetségük révén érvényesülnek, hanem mert a hozzá való kapcsolatrendszert építik ki. Mai világunk „menő rendszerei” már elég régóta erre utaló jeleket viselnek magukon. Miközben játsszák a szerepüket, nem hallják, mert a saját zajongásaik minden más egyéb hangot elnyomnak, hogy a vészjelző csengő már régóta berreg. Ők csak haladnak és vágtnak tovább az általuk választott úton, és mivel senkire nem hallgatnak, nincsen megfelelő összehasonlítási alapjuk.

Akár egy logarléce, úgy lobogtatják a kezükben a korszak mérőeszközét, a kettős mérce. Ezzel is lehet mérni valamit, de valahogy úgy, hogy az eredmény jó előre meg van határozva. Akár egy koncepció perben, meg se hallják, amit az egyik fél mond, mert jobb nekik prejudikálni. Szóval a másik félre mindig azt az egy ruhát húzzák rá, amely ugyan senkire nem jó, de legalább lehet mulatni rajta. Nem passzol rá sehogyan se, tehát az illető a hibás érte. Az ember a hatvanas évek konfekcióiparára gondol, amelyet még az ötvenes évek sablonjaival mértek. Képtelenség volt úgy viselni ezeket a ruhákat, hogy valaki ránk ne igazította volna őket.

Nos, a politikának is megvannak ezek a szabványos szerencsétlenségei. A divat szelei nyugati irányból fújnak, mint azelőtt, de most nincs benne semmi köszönet. Valami helycserés támadás történt, és az új divat követelményei mintha csereszabatosak lennének a kínai kulturális forradalommal és annak eszméivel. Legfőbb dolog a rombolás, minden társadalmi norma és konvenció széttúzása, annak jegyében, hogy aki a leghangosabban ordítja az új szlogeneket, az akarja megszabni az egész világnak, merre kell tartania.

Ám a világ makacs. Minden életrevaló kultúra ragaszkodik a saját hagyományaihoz, mivel azok éppen arra a népre mérten alakultak olyanra, amilyenek. A kultúra ugyanis tükrözi a népleletet. Azt a mentalitást, amely csak rájuk jellemző. Kívülálló kritizálhatja, ha nem viszi túlzásba a sértő kifejezéseket. Megérteni pedig valószínűleg csak akkor fogja, ha meglesz benne az ehhez szükséges jószándék.

Van egy jelentős kontraszt a világ népei és a még mindig hegemon szerepre törekvő amerikai politikai elit között. Nem tudják elfogadni egymást, ami még nem kellene, hogy fatális legyen, ám az erkölcsi vesztes nem tudja lenyelni azt a kőkemény tény, hogy ezán nem ő dirigál. A népek öntudatra ébredtek, és jobb' szeretik, ha békében hagyják őket. Azt meg főként nem, hogy kötelező elvárással legyenek irántuk, sőt előírják nekik, mit beszélhetnek, mit gondolhatnak, hogyan cselekedhetnek. A két világ közti súrlódások fő területe az LBMTQ mozgalom és annak már-már kötelezővé tétele. Egy olyan irreális elvárás, ami ugyanúgy nem illik arra, akire rátukmálták, ahogyan a hatvanas évekbeli pacuha ruhafélék. Igaz, van egy kis különbség a két dolog között: az emberek akkoriban kénytelenül fogadták el az otromba öltözékeket, mert végülis nem járhattak meztelenül. Ruházkodni kellett. Ezzel szemben furcsa, értelmetlen szavakat nem kénytelenek ismételtetni ész nélkül, mert azok nélkül vígan meg lehet élni.

Nos, a konfliktus okozója, ez az „újbeszél” nyelv és a mögöttes tartalom, amely folyamatos önellentmondásba kényszeríti az egyelőre védtelennek tűnő emberiséget. Addig forgatják jobbról-balról, amíg beleszédül a feje, és már csak kiszállni óhajt ebből a bedilizett ringlispílből. Akik viszont egyre sebesebb tempóra kapcsolják ezt a gépet, azok nem értik, miért nem élvezik hozzájuk hasonlóan a képtelen forgatagot kiszemelt áldozataik.

Jön aztán a szidás, ócsárlás, mindennek lehordás. A sajtó partner ebben, mert mai változata már egészen elbulvárosodott. Rémhíradók telnek meg egyre rettenetesebb hírekkel, majd szakmányban születnek meg a torz képet tükröző álhírek, mert azokra rögtön felkapja a fejét mindenki. Az „értetlenekre” meg ráaggatnak mindenféle lekicsinylő jelzőt, szidalmat, rágalmat, rettenetes dolgot, mert közülük sokan nem is védekeznek ellene. A rémhírgyárosok ettől rettentően büszkéek lesznek magukra: no lám, ugye, hogy igaz? Egy szava sincs ellene, tehát igaz.

Mivel folyton ezen a vulgáris szinten mozognak gondolatban, az fel se merül bennük, hogy az egészséges erkölcsű ember méltatlan vádakkal szemben nem szokta védeni magát. Akinek van szeme, az láthatja, hogy amivel vádolják, az rágalom. Aki viszont ezen a vulgáris szinten „legelteti nyáját”, az másként látja az egész kérdést. Vádol, mert megteheti, mert senki nem szól rá. De nem azért, mintha igaza volna, hanem mert roppantmód unják. Hiperaktív emberünk aztán tovább forog-pörög, mint a ringlispí. Az ő prekonceptiója már igazoltnak látszik, igaz, hogy csak az ő szemében. Mivel csupa lealacsonyító jelzőt aggat az általa kipécézettekre, soha nem veszi észre, hogy amivel ő dorgál, és úgymond nevelni, azaz átnevelni akar, az ellenirányba löki őt, így soha nem fognak egyetérteni semmiben. Sőt az izgágaságával még meg is utáltatja magát az általa lenézettekkel.

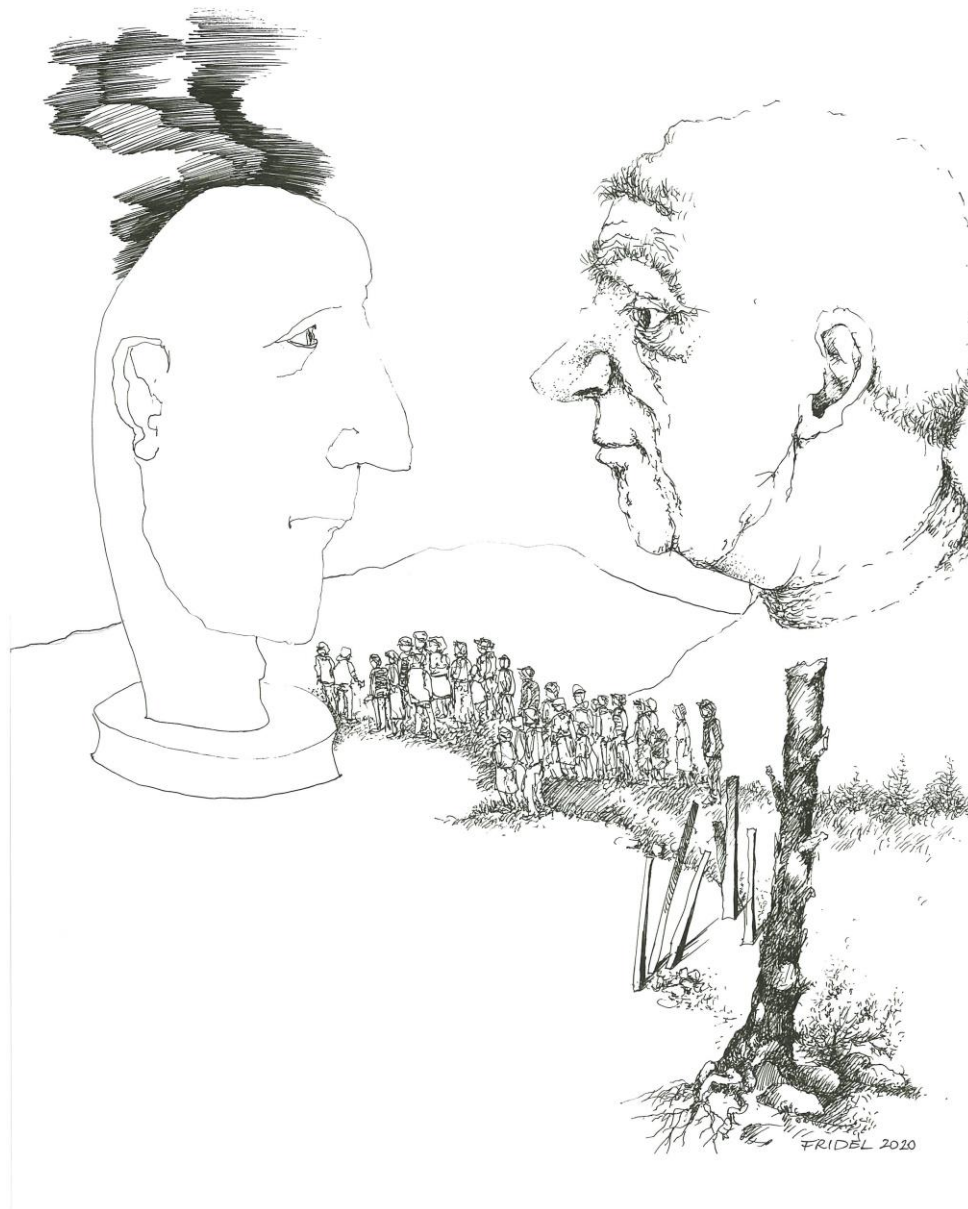
Ennek kivédésére jönnek aztán a magasztos elvei, amelyeket rég ellopott másoktól, nála jóval többre hivatottaktól, gyakran nemzeti nagyságoktól. Igen ám, de ahol ezeket az elveket hatni akarja engedni, ott jóval régebb óta ismerik a szavak eredeti értelmét. Senkit nem ver át, csak mert lopott eszmékkal és mindenholon kölcsönzött szavakkal, kifejezésekkel ékeskedik, akár a szerencsétlen mesebeli liba, a mások tollaival.

Mások lenézése és semmibe vétele, majd következő lépésben diszkriminálása egyenes úton vezet a rasszizmushoz. Olyan avított eszmékhez, mint a náciizmus, amely faji alapon akarta szelektálni az emberiséget. Nagy baj, ha valaki nem tiszteli embertársait. Ha valóban azt tenné, máris meglenne a megoldás ezekre az általa koholt és már-már tökélyre vitt kínzó rendszerekre. Ha neki nem tetszik a mások hazájában tapasztalt rendszer, szabadon távozhat a saját hazájába, ahol a neki és hozzá hasonló társainak megfelelő rendszer uralkodik. Másokat pedig, ha valóban demokratikus és emberbaráti, ahogy azt magáról hirdeti, nyugodtan meghagyhat a nekik tetsző rendszerekben és hagyományokban, merthogy úgy vagyunk teremtve, hogy különfélék legyünk.

Attól még szabad nekünk egymással kereskedni, időnként eszméket is cserélni, de természetesen csak a kölcsönös tisztelet alapján. Ez minden civilizált viselkedés alapja. A kultúrákat meg hagyni kell, hogy az adott nép igényei szerint alakuljanak. A világ ilyen egyszerű. A rendet nem a zavaros fejűek és mindent tagadók tartják fenn, hanem csakis

azok, akik tudnak mértéket tartani. Gondolatokban és tettekben. A rasszizmus ebből kizárt. Sajnos közé és a kettős mérce közé odakívánkozik az a fránya egyenlőségjel.

2023. április 26.

A pápa három napja

Arra talán senki nem számított, milyen mélységes csend támad majd Ferenc pápa távozása után Magyarországról. Mondhatjuk úgy is, hogy mindenki meghökkent, milyen profizmussal szervezett és mekkora szeretettel végrehajtott eseménysorozatnak volt szemtanúja. Mindez szárazon hangzik, a valóság ennél jóval izgalmasabb és érzelmekkel telített volt. Magyarország szívébe fogadta Ferenc pápát, és az érzelem nem egyoldalú.

A változás akkor ment végbe, amikor a Szentatya tavaly az eucharisztikus kongresszus alkalmával látogatott meg bennünket és akkor találkozott az őt fogadó hívek tömegeivel. Előtte rengeteg disszonáns hang igyekezett megrontani a kapcsolatot a pápa és a magyarok között, ám egy intelligens embert nem lehet olyan könnyen megtéveszteni. Mondhatjuk így is: többen intrikáltak annak érdekében, hogy a világ első három embere közül talán a legtekintélyesebb ne hogy pozitív színben lásson bármit és bárkit is, aki és ami magyar. Részben a kisantant félelmek fűtötték ezt a befolyásolási kísérletet, de kivették részüket ebből a nemtelen sorozatból nagyobb szereplők is, akik, nem tudni, miért, folyamatosan rajta tartják a kezüket azon a gombon, amely a hungarofóbiát gerjeszti.

Ferenc pápának voltak korábbi tapasztalatai magyarokkal, és ezek igen pozitívak voltak. Ezeket ő maga említi, s hogy csak megerősítést talált az első benyomásaira, azt a hétvégi három nap bizonyítja a legfényesebben. Látogatása több fejezetből állt, azaz a szervezők a pápa életkorához és egészségi állapotához is alkalmazták az eseményeket. Ahogy sejthető volt, a Szentatya valósággal feltöltődött attól a szép fogadtatástól, amiben a magyar hívek részesítették.

Most talán vissza is lehetne térni arra a fanyalgássorozatra is, amely az első meghökkenést követte, de nem látjuk szükségét, mert azok olyan unalmas monotóniával térnek vissza (balról) mindennel kapcsolatban, ami szép és értékes, hogy csupán legyintést érdemelnek.

Sokkal fontosabb az, hogy Ferenc pápa remekül érezte magát ez alatt a három nap alatt, és a programsorozat rutinfejezetei mellett sok meglepetésben is volt része. A latin életvidámság találkozott a magyar vendégszeretettel és mindazzal a vallásos tisztelettel, amely mindent áthatott. Most nem másodkézből, esetleg nem túl jó szándékkal fülbesúgott információk alapján ismerhette meg a magyarok történetét, annak epizódjait, jóllehet igen felkészülten érkezett hozzánk, hanem teljesen életközlelől, úgy, ahogy azt szerettük volna.

Sokan pusztán politikai programot véltek felfedezni a pápai vizit mögött, de ha ez így lett volna, ahhoz nem lett volna szükség három napra. Az elintézhető egy formális látogatás alatt is, minden érzelemtől mentesen. Nem tagadható természetesen, hogy Ferenc pápa jelenleg egyedüli szövetségesének a magyarokat tudhatja Európában, hiszen két állam képviseli egyértelműen a béke ügyét: a Vatikán és Magyarország. Nincs ebben semmi különös. Ezt a két államot intelligens emberek vezetik, akiket semmilyen körülményben nem tudott magával ragadni az a háborús hev, amely, őszintén szólva, az agyára megy az átlagpolgárnak. Ez tekinthető csupán magánvéleménynek, de jelen sorok jegyzője nincsen egyedül vele. A Szentatya röviden sommázva 'infantilismo bellico' névvel illette azt a fejvesztett és magából

kikelt attitűdöt, amely az európai országok és az USA jelenlegi vezetését hajtja. Ennek pontos jelentése harcias infantilizmus, de nevezhetjük gyermeteg harciaskodásnak is, ami még többet elmond erről a definícióról, s főként arról a magatartásról, amely az EU jelenlegi vezetőit is mélységesen jellemzi.

Ha már a politikát keresik a szándékokban, senki nem tagadja: a pápa békemissziót akar vezetni Ukrajnába, de ez, az „amerikai karmester” ellentétes beintései miatt, eddig nem volt lehetséges. A hírek szerint Orbán Vikornak szán jelentős híd szerepet ebben, hiszen az európai vezetők közül ő tart fenn egyedül normál szinten kapcsolatot az orosz politikai vezetőkkel. Rosszmájú kommentátorok ezen gúnyolódnak, mivel már jó ideje elvesztették a józan eszüket és képtelenek pragmatikusan megítélni bármilyen helyzetet. Ezért voltak behajszolhatók és még mindig benne tarthatók ebben a háborús őrületben. Ennek a misszióknak a részletei később lesznek publikusak.

A látogatás fénypontja a vasárnapi szentmise volt a Kossuth téren. Látványos volt, ami a mai klipvilághoz szokott szemnek is lenyűgöző. A pápai trón erre az alkalomra készült, a honi baloldal ezt is kifogásolta. Nem tudjuk, ők mire ültették volna a pápát? Sámli? Egyébként szerény ülő alkalmatosság volt ez a trón, ahhoz képest, hogy a világ három első emberének egyike számára (szerintünk a legelsőnek) készült. Mivel az is meglehet, hogy egy később szentté avatandó embert láthattunk rajta, később komoly ereklyévé is változhat, de ilyesmire nem szoktak gondolni az elvtársak és azok unokái, akik már talán a másnapi langyos sörré és hitvány vágóhídi nyusedékből készült virslire asszociáltak... Az ő szellemi szintjük nagyjából ezzel a kádárista nosztalgiával mérhető.

Természetesen a többi programpont is fontos és jelentős volt. A sportcsarnokban a fiatalság lelkes fogadtatása, a látogatás a vakok és fogyatékkal élők intézetében, ahol az egymásra találás megint csak emberi szinten jött létre. Nem csoda, hiszen a Szentatya éppen erre törekszik mindig. A Pázmány Péter Tudományegyetemen tett látogatása zárta az eseménysort. Abban az intézményben, ahol a számára kidolgozott segédeszközt készítették, térdpanaszai enyhítésére. Valóságos csodának tűnt, hogy a korábban hosszasan betegeskedő pápa keveset tartózkodott tolószékében, inkább botjára támaszkodva járt. Csupán zárójelben jegyezzük meg, hogy egy szellemileg nemhogy csupán friss, hanem kifejezetten rendkívül élénk szellemű ember mutatkozott be a magyar híveknek és nem-hívőknek, beszédei és prédikációja úgy olasz, mint latin nyelven tiszta szellemiségről vallottak. Méltatlan az összevetés, ha a jelenlegi amerikai elnök botladozásait nézzük, mondhatni ég és föld a különbség, így aztán gyorsan elnézést is kérünk a Szentatyától ezért. Mégis le kellett jegyezni, hiszen mindenkit megérintett. A hirtelen támadt csend is erről vallott. Az elismerésről és az ellenoldalon a fojtott gyűlölködésről, amelyet azért sem fejezhetnek ki direktben, mivel a Szentatya és a Vatikán tekintélyét még azok se vitathatják el, akik minden tekintély sárba rángatásában a legprofibbak.

Kiemelendő a fogadás a Sándor Palotában, amely teljes szépségében mutatkozott meg a fél világ előtt, valamint a köztársasági elnökasszony, Novák Katalin barátságos és közvetlen beszélgetésében is a pápával, aki nagyra értékelte, hogy az anyanyelvén társaloghatott vele. Ezt követően Orbán Viktor fogadta Ferenc pápát, ez is hasonló légkörben zajlott. Utóbb sokfélével belemagyaráztak a pápai nyilatkozatokba, de ami egyértelmű és félremagyarázhatatlan, az a testbeszéd minden szereplő részéről. Ferenc pápa végig mosolygó arca, barátságos gesztusai nemhogy nem dorgálták a miniszterelnököt, hanem láthatóan szövetséges keresett benne. A fentiekben elmondottak alapján nem is csoda, hiszen egyelőre úgy tűnik, hogy magukra maradtak a nézeteikkel, csakhogy aki ezt véli, az elfelejti belekalkulálni a legnagyobb szövetségesüket, magát a Mindenhatót. Ha valaki

nagyon nem akarja azt az értelmetlen testvérgyilkosság-sorozatot, azaz emberi mézárszékét a szomszédban, az maga a Jóisten. Szóval hátrébb az agarakkal, kedves háborús uszítók!

Fontos megemlíteni, mennyire megérintette a pápát az ökumenének az a valósággal kézzel tapintható jelenléte, amely a rendezvényeket áthatotta. A Bazilika impozáns környezete és a Kossuth téri istentisztelet Isten szabad ege alatt egyaránt ékes bizonyítékai annak, hogy nemcsak a sokszínű öltözetek pompája vonzotta a szemet, hanem a közös áhítat is, amelyben minden keresztény felekezet egyaránt részt vett. Ez nekünk nem akkora csoda, hiszen a vallásszabadságot és a felekezetek közötti egyenlőséget is először Magyarországon hirdették ki, mégis jó volt érezni, hogy végre ez is a helyére kerülhetett a világ csodájára.

Most nem szeretnénk arról a nemtelen megmozdulás-sorozatról szólni, amely ezt a háromnapos rendezvényt megelőzte, majd követi. Aki mindabból az áldásból csak kivonni tudja magát, amely Ferenc pápa részéről felénk is érkezett, az magára vessen. Az áldás a „nemes magyar népnek” szólt, és mi akként is fogadjuk. Mindent viszonzva, kérése szerint érte imádkozva. Arról viszont mindenképpen kell szólni, hogy a határokon túl élő magyarság is milyen szép számban képviseltette magát. Erdély, Felvidék, Délvidék, külföldön élő magyarok. Azok is, akik Csíksomlyóban már találkoztak a Szentatyával, és azok is, akik először tapasztalhatták meg a szeretetnek azt a felénk áradását, amelyet hasonlóan fogadtunk.

Aki még ezek után is képes fanyalogni bármire is, amiről beszámolni kevés a hely, az tegye inkább odahaza. Elrontani a mások kedvét nem tudja vele. Magyarország előbb-utóbb ismét az őt illető helyre kerül. Egy köztünk járó szerény szent ember áldásával.

Jegyzette mindezt egy református lélek, aki tudja, hogy a felekezetek között csupán a liturgiában van eltérés. A hit és az áhítat azonos. Ugyanabban az Istenben hiszünk, aki a világot teremtette. Belőle nincs több, bárhogyan nevezzék is a népek.

2023. május 3.

Cordon blőd

Bár a neve némileg egybehangzik a nevezetes étel nevével, mégse kulináris élményekről lesz szó ebben az írásban. Sokkal inkább az építkezési fizikai akadályokról és azok nem túl értelmes ostromlóiról. Általában véve egy legyintést érdemelne az egész cirkusz, amit egy idő óta rendeznek, pár szót mégis szánunk rájuk, mert valóban annyira blőd már, amit művelnek.

Az eredeti ötlet Ferenc pápa látogatása előtt merülhetett fel, s mivel a baloldalon kevés az invenció, annál több a másolás, utáncat, lopkodásszámba menő ötlet-lenyúlás, hát megint a másokéból gazdálkodtak a nagy imitátorjelöltek. A még eredetibb ötlet talán a Téli Palota ostroma volt, netán a Bastille-é, hogy úgy nekidurálták magukat a guruló dollárokon vett képviselők és bértüntetők. A pedagógusok nyomorú helyzetére való hivatkozás volt az alap, ám ahhoz volt a legkevesebb közülük. Talán úgy vélték, betörhetnek a miniszterelnök hivatalába, majd ott a kínai kulturális forradalom egykori aktivistáit utánozva törhetnek-zúzhatnak vagy akár vért is onthatnak. Nem tudhatjuk, mi játszódik le egy bedrogozott ember fejében, de a sztereotípiák alapján vélelmezhetjük, hogy mintául szolgált az egykori kultfilm, az Eper és vér is, amelynek diáktüntetői különféle fogásokat alkalmaznak, hogy az általuk velejég romlottnak tartott polgári társadalom ellen tiltakozzanak.

Alig titkolható vágyuk az lehetett, hogy megzavarják a pápalátogatás rendjét és elriasszanak mindenkit még a rendezvények környékéről is. De ez a terv se jött be. Minden a legnagyobb rendben történt, ők meg úgy jártak, mint Don Quijote a szélmalommal. Nekirontottak az építkezési kordonnak, törtek-zúztak kicsit, majd nekiestek a rendőröknek is, akik a végén kénytelenek voltak intézkedni. A videofelvételeken világosan látható, hogy a garázda csőcselékként viselkedő tüntetők estek neki a rendőröknek, s nem fordítva. Ennek ellenére az egész világ balos sajtóját bejárták már a képek: milyen brutális a magyar rendőrség. Nem lehet észre nem venni, hogy a háttérben Gyurcsány logikája motoszkál és kotoz „reggel, éjjel meg este”. Mivel sokat emlegették a 2006-os véres eseményeket, amelyekért a felelős az akkori miniszterelnök, azaz ő maga volt, a nemzet Fletója, hát megpróbált összerosni mindent mindennel, és ez sült ki belőle. Egy tüntetéssorozat, melynek célja a rend aláásása, csak hogy önmagát jobb színben tüntesse fel.

Uramisten! De hiszen az az imázs úgy belemaródott a nemzet tudatába, hogy onnan talán évszázadok múlva se fog kitörlődni, sem összerosódni semmivel, ami nemzeti és magyar. Megmarad az annak, amit a korabeli filmfelvételek mutatnak: brutális eseményeknek, amikor a tüntetők voltak nyugodtak és békések, a gyurcsányi rendőrség pedig nekivadult és brutális. Mielőtt még bárki összezavarná a két fogalmat a baloldal által egy ideje agyonsztárolt angol nyelven, érdemes tisztázni, hogy angolul kétféle kifejezést alkalmaznak a kétféle típusú tüntetésre. A 'demonstration' a békés tüntetés, amelynek során a tiltakozók csendesen, de határozottan lépnek fel a hivatalos politika túlkapásai ellen. Az viszont, amit a baloldal állatorvosi lova, alias Hadróczy Ákos vezetésével művelnek, azt angolul 'riot' névvel illetik. Annak során randalíroznak, törnek-zúznak, rombolnak, és gyakran semmiféle mondandójuk nincsen a bevadult elemeknek, mint maga a pusztítás.

A pápalátogatás rendben történt. Mondhatni, történelmi esemény zajlott azon a húsvét utáni hétvégén, amikor a béke szárnya lengedezett hazánk fölött. Utána áldott csend köszöntött be. Mindenki a hosszú hétvége eseményeire gondolt, rendezte gondolatait, emlékezett, majd előpattant Fletó csapata, hogy ebbe a szép hangulatba belerondítson. Akkor már ugyan sokan az angol királykoronázás eseményeivel voltak elfoglalva, de az ellenzéki logika szerint mindig üvölniük kell, ha valaki náluk sikeresebb, tehát folytatták a támadásokat a Karmelita Kolostor ellen. Aztán eljutottak odáig, hogy a rendőrök könnygázt vetettek be ellenük. Addigra néhány diákot hergeltek fel kellőképpen, hogy az ő fotóik is bekerüljenek a globális sajtó lapjai közé, merthogy a céljuk részben ez is volt. Látványos eseményeket produkálni, amit másként lehet beállítani, mint ahogy valóban zajlottak.

A sort folytatták a Parlamentben, ahol az általuk megtámadott miniszterelnök tette helyre őket. Képviselői esküjüket idézve felszólította őket, hogy tartsák be és tartassák be a törvényeket. Volt, aki úgy kommentálta, hogy Orbán Viktor felmosta a padlót velük, mi szerényen beérjük azzal, hogy helyre lettek igazítva rendesen. Aztán másnap folytatták, de most már verekedés nélkül, „csupán” megint megrongálva a kordonokat, majd halomba téve a fémelemeket, rájuk telepedtek és úgymond lestek ki a fejükből. Volt, aki EU-zászlót terített ki, örökös utalásaik egyikét, hogy szerintük minden, ami EU-s, az előbbrevaló annál, ami magyar. Mások ültek a nyilván nem túl kényelmes fémtárgyakon és kütyüzték. Meg voltak lepve mivel a rendőrség semmit nem tett, csak felsorakozva várta, mit lépnek most. Aztán senki nem lépett semmit. Az egész esemény kiürült, és talán a legkínosabb a szegény lódoctornak volt, aki a minap még azt panaszolta az egyik baloldali tévében, hogy ugyan nem képzelik, hogy ő még három évet várjon. No, de mire is? Arra, hogy a legnagyobb lógós és legtrágárabb honatya létére majd megteszik miniszterelnöknek?

Már rég nincsen szó a pedagógusokról, akiknek szakszervezeti képviselői jó ideje egyezkednek a kormánnyal az életpályamodellen, amelyet az orvosokéhoz hasonlóan nekik is meg akar adni a sokat szidott Orbán-kormány. Már csak a börtüntetőik erőlködése érzik minden mozdulatukból, és kilóg a lóláb: a nem tudjuk, milyen nemű amerikai nagykövet és a vele együtt Budapestre delegált akciócsoport ténykedése, amelynek egyedüli célja a demokratikusan megválasztott Orbán-kormány megdöntése. És senkinek nem süll ki a szeme... Abból az országból érkeztek, amely a demokrácia mintapéldánya volt egykor, de ma már az üresen kongó szavaknál egyébb nem maradt abból a valaha oly fényes imázból.

Maradt a látszat, a megrongált kordonok tetején trónoló, elbizonytalanodott blőd társasággal, amely még annyit se fogott fel, hogy őket ugyanúgy bepalizták, mint a szomszédban zajló proxyháború hőseit, akik ugyanúgy a nagy semmiért mentek elesni a csatatérre, mint ahogy a magyar dollárbaloldal által felhergelt és felültetett figurái a proxytüntetéseikre. Merthogy akár ülve, akár állva, akár kerítést szaggatva, kiskorú diákokat élő pajzsként használva menetelnek egy képzelt forradalom lázában, akkor is csak egy nagy blődli marad, amit tesznek. A forradalmak egyébként spontán szoktak kitörni, és annak főszereplője a nép, nem holmi önjelölt „állatorvosi lovak”, idegen titkosszolgálatok által felnyergelve...

2023. május 10.

A fegyvergyárosok felelőssége

Elképzelem, ahogy tíz vénember körüláll vagy ül egy terepasztalt és rajta tankokat, repülőket, katonákat és rakétákat tologat. Arcukon szenilis vigyor, és mindaz, ami a szemük előtt játszódik, nekik csupán játék. Olyan, mint gyerekkorukban, amikor a konyhaasztalt vagy a nappali szőnyegét foglalták el maguknak és azon játszottak háborúsdit. Egészen addig, amíg túlságosan be nem vadultak és annyira üvöltöttek fékevesztett harci kedvükben, hogy a végén megjelentek a szülők és kiosztottak pár atyai vagy anyai pofont. Sajnos nem eleget, mert különben kupálódtak volna annyit, hogy most nem ott tartanának, ahol végleg megrekedtek. Mentálisan, érzelmileg és egyáltalán, minden szempontból.

Most kissé más a helyzet. Azok a modern fegyverek, amelyeket magukból kikelt, fenyegetőző, mások jogait semmibe vevő egyének kezébe juttattak az előbbiekhöz erősen hasonlító mai „fegyverkovácsok”, túlon túl veszélyesek. Elég egy meggondolatlan mozdulat, egy félreértett parancs, hogy a mindannyiunkat elpusztítani képes eszközök sorra egymás után beinduljanak, hogy aztán ne legyen visszaút.

A legveszélyesebb fegyverek kigondolása és megvalósítása voltaképpen szükségtelen is volt. Senkit nem veszélyeztetett annyira semmi, hogy dimenzióiban olyannyira eltúlzott eszközöket kelljen bevetni egy másik ország ellen, mint amivel egykor fenyegetni kezdték egymást. Aztán egy idő után már úgy érezték, nincs visszaút. Folyton egymásra licitáltak. Most is ez a helyzet, de ezt csak az egyik fél ismeri el. A másik, akár másoktól feltűzelve, akár önmaga által gerjesztett lángok által emésztődve pattog, ugrál és fenyegetőzik. Nincs önkontrollja, mert nem érett, felelősségteljes személyiség. Előbb üt, utána gondolkodik.

Úgy véljük, hogy a hadmérnököknek kellene, hogy legyen annyi önkontrollja, hogy felmérjék, mi adható át egy másik félnek, mi nem. Némi pszichológia szükségeltetik hozzá, mert ebben nem lehet tévedni. Ha olyan személy vagy politikai csoportok kezére jut az új szuperfegyver, az tömegpusztító eszközzé válhat egy pillanat alatt. Még egy írónak is vissza kell vonnia azokat a gondolatait, amelyek rossz ötleteket sugallhatnak embertársainak, nemhogy azoknak a mérnököknek és politikusoknak, akik átérzik ennek súlyát és vállalniuk kell minden felelősséget azért, ami tetteik után következik. Vagy ha csak bekövetkezhet, esetleg, rossz csillagállásban.

Amerikában villamosszékbe küldték azt a házaspárt, amelyik átadta az oroszoknak az atombomba titkát anno. Aztán félelemből vagy egyéb miatt innen is, onnan is kiszivárgott a rettegett fegyver titka. Egyre több országhoz került át a Hirosima és Nagaszaki nevével összekapcsolva elhíresült bomba, és ma már senki nem tudja megmondani, melyik fél veszélyezteti jobban a Föld nevű bolygót. Abban azonban minden értelmes ember egyetért, hogy azok a magasan fejlett országok, amelyek rendelkeznek atombombával, ma már elvesztették a kontrollt azon országok fölött, amelyek úgymond túl korán jutottak hozzá ezekhez a titkokhoz.

Élünk ennek a veszélynek az árnyékában, és mi, az ún. „elit klubok” által lenézett és lesajnált népek és emberek, és úgy érezzük, semmit nem tehetünk ellene. Úgy élünk már az

atomfenyegetés árnyékában, ahogyan a vulkánok közelében élő népek. Tudjuk, mi történhet, de az ember nem bolondulhat meg mindennap attól a tudattól, hogy a talpa alatt igen vékony az a réteg, ami stabilan megtarthatja. Így élünk, népek, családok, kultúrkörök, fejünket másik irányba fordítva, mert már nem bírjuk látni annak a látványát, ami körülvesz bennünket.

Népek marják egymást vicsorogva. Mikor az ember le akarja minősíteni embertársát, általában állatnak, vadállatnak nevezi. Ám az állatok nem gyilkolnak öncélúan, és nem is uszítják állattársaikat más állatok ellen. Nem gyülekeznek terepasztalok körül és nem nézik kézdörzsölve, ma megint milyen aljasságot sikerült elvégeztetniük másokkal. Meg hogy nekik, mindig szigorúan csak nekik, mennyi hasznuk származott ebből. S aztán ha már mindenki belefáradt a kesztyűsbábozásba, majd mibe fektesse a háború során keletkezett hipersuper-extraprofitját. A lerombolt országok újjáépítése során még tovább hogyan fiaztassa a piszkos pénzeit.

Állnak a vén trotlik a terepasztal körül, és még csak véletlenül se gondolnak arra, hogy végre visszavonuljanak. Mert már így is túlon túl sokat ártottak az emberiségnek. Mert nem gondolták végig, mi történhet akkor, ha egy szellemileg még „ott nem tartó” önjelölt népvezér elveszti az önuralmát. Mert ahhoz van szokva, hogy előbb üt, aztán gondolkodik. Még az se segít a helyzeten, hogy amikor néha magához tér, sürgősen leissza magát vagy bedrogozik. Mert utána fel kell ébrednie, és a világot még sötétebb színben látja.

Látta. Eddig. De a legveszélyesebb fegyverek, amelyekhez szeretne hozzájutni, szponzorait, segítőt, őt és családját is képesek volnának elpusztítani. A nagyvonalúan és nagylelkűen adományozó „jótevők” maguk se gondolnak ilyesmivel. A fölöttes énjük valahogy nem szól rájuk. Vagy ha szól, nem hallják meg. Nem akarnak tudni senkiről és semmiről, aki és ami nem szajkózza ugyanazokat a bolondságokat, amelyeket ők helyesnek vélnek.

Az írástudóknak viszont rájuk kell szólniuk. Ébresztő! Nem militarizálni kell, hanem demilitarizálni. Csupán két betű a különbség, de mekkora távolságra vannak egymástól! Az egyik halált hoz, pusztulást okoz, a másik életet ad és nyer. Nem csatát, hanem az egész életet. Még mindig nem érthető, miért éppen a béke kell az embereknek?!

2023. május 14.

Az Óperencián innen

Volt egy álmunk. Élni egy szabad országban, amelyik a miénk és ahol senki nem vitatja el tőlünk a jogainkat. Álmodtunk szép jövőt magunknak és az utódainknak, s ha lehet, még a felmenőinknek is jusson ebből a szép illúzióból, amely ne legyen illúzió, hanem teljesen magától értetődő valóság. Aztán elteltek évtizedek, és még mindig ugyanaz a snassz jelen vonszolta magát napról-napra, hétről-hétre, évről-évre.

Voltunk páran, szerencsések, akik megismerhettük a szabadságnak egy álmodott formáját, az Óperencián túli illúziót. Nem győztük kivárni, hogy itt máshogyan legyen, és átkukucskáltunk híres határfolyóink valamelyikén, hogy ott szembejöjjön velünk a vérvalóság. Senki nem hívott, senki nem tartóztatott, mehettünk, amerre láttunk. Szabadok voltunk.

Az itthon maradottaknak maradt a régi illúzió: „Ott túl a rácson...” Mármint hogy ott van a Mennyország. Mi már küzdöttünk az egzisztenciánkért... igaz, ők is. Nem egyforma feltételekkel, de mindenki evickélt, ahogy tudott. Aztán megint nem tudtuk kivárni, hogy majd valami külső erő folytán valami megváltozzék, és jöttünk. Mit jöttünk?! Szaladtunk visszafelé. Mögöttünk maradt az Óperencián túli remény, a sok összetört illúzió, az üveghegyek minden szilánkjá, hogy aztán ne mi bokázzunk benne, hanem a hátramaradottak.

Az álmainkat azért nem adtuk. Maradt belőlük annyi, hogy minden addigi tapasztalatunk birtokában tovább tudjuk álmodni őket. Maradt még egy szép jövőre való vég vászon a sublótban. De már itthon akartunk tenni értük. Az itthoni tánclépések nagyon kötöttek voltak. Túlontúl is. Minimum furcsállva néztek ránk, miért nem maradtunk a fenekünkön, vagyis az Óperencián túl, ha egyszer nem volt nekünk kötelező idejönni, ebbe a kis koszosba. Mi azért tudtuk a magunkét és tettük, amit megtehettünk. A mindennapi kemény munkán, gyermeknevelésen, hivatástudaton és egyebeken túl már nem hátrafelé tekingettünk, ami másoknak továbbra is az „előre” illúziója volt, hanem mentünk, amerre a küldetésünk és az életösztönünk vitt.

Igaz, hogy az itthoni szocialista hajó már jócskán süllyedt. Rajta az a szocialista bagázs, amelyik végigverte az országot egy indulóktól harsogó, vezényszóra menetelő, látszólag ünneplő, mégis fojtott szomorúságban, összeszorított szájjal élő korszakon, mondjuk, több korszakon, amelyek végül teljes illúzióvesztéssel jártak. Volt ugyan pár gyönyörű nap emléke, amikor a szabadság nem volt illúzió, hanem egy boldog és felszabadult örömnép, amelyet senki nem feledhetett, aki megélte. Volt már Ötvenhatunk. Talán máig is csak ez van, de mégis VAN.

Igaz, a sértett szocializmus mindent levert rajtunk. Máig úgy érzi, hogy bennünket folyton vernie és büntetnie kell, csak mert még mindig hisz abban, hogy benne az apái reménye... Szóval ütött-vágott, diszkriminált, ha úgy gondolta, akár lövetett is. Mindent erőnek erejével akart érvényesíteni abból, amit helyesnek vélt. Mert neki is volt egy álma, a miénktől teljesen eltérő. De ő nem bánta. Akár pusztá kézzel, akár bikacsökkel, akár jóval később

viperával és kölcsönbe vett verőlegényekkel. Világ szégyenére, demokráciát hirdetve, vadul vicsorogva, majd utóbb álszent vigyorral a képén, mindig valaki idegen példaképét utánozva. Vademberként, civilizálatlanként, kiérdemelve az örökös RÉM nevet, aki csak rémuralmat tud gyakorolni. Olyasmit, amiből az emberek soha többé nem kérnek.

Elmúlt a háború utáni trauma. Aztán a Rákosi nevével fémjelzett korszak, majd a szintén csak jó bácsit játszó Kádár-korszak, melynek végeztével egyszer csak átbucskáztunk egy küszöbön, amelyet jobb híján rendszerváltozásnak neveztek el. Külföldön ugyan rezsiváltásnak hívják, de az angolul csak úgy átabotában „gyorstalpalt” nemzedékek és a nyelvi analfabéták erről nem értesültek.

Csak most észlelik, amikor mások, számunkra idegenek, akiknek nincsen közükhöz a mi álmainkhoz, már megint rezsimet akarnak váltani. Pofátlanul, az orrukat mindenbe beleütve, mindenkinek kommandírozva, mintha az lenne a dolgok rendje. Nekünk, akik átértük annak a pár évtizednek minden ellentmondását és a vele járó hétköznapi és ünnepnapos szocialista generálszószt, amivel rendre nyakon öntöttek bennünket, már összetörték az illúzióink. Nekünk már beszélhetnek. Az elvtársak mehetnek a naftalinba, de ha lehet, a pincébe vagy a padlás valamelyik porosabb zugába.

A nyugat többé már nem Nyugat. A hatalmas plakátokról már nem Marx, Engels és Lenin tekintenek ránk „távolba néző tekintettel”, hanem az egykori diktátorok gyermekei, unokái. Nem is hirdetik többé a szocializmust, hanem azzal kecsegtetnek, hogy nekünk milyen jó lesz majd egykor, miközben nekik meg éppen most jó. Mindig a tőlünk elcsalt, ellopott, hamiskártyásként elnyert javak birtokában, miközben a dobrevi mosolyon át Elena Ceaucescu retusált, mégis gonosz nézése süvít át ebbe a jelenbe.

A nyugat pedig gondosan letornázta magát olyan szintre, ahonnan nem tud többé visszakapaszkodni a régi, illuzórikus valóságába, ahol a szakszervezetek regulázták meg a túlzott tőkés vágyakat, ettől lett olyan langymeleg valamivé, ami széppé tette. Illetve tehette volna. A szlogenek még megmaradtak, ám visszaszemtelenkedett a vadkapitalizmus minden átka. Ezt próbáljuk most levakarni magunkról, csak a műtét igen bonyolult. A vadkapitalizmus most az Óperencián túlról fenyeget. Onnan, ahol többé nincsenek szép illúziók. Marx, Engels és Lenin és világmegváltó eszméi helyett most számtalan áleszme kacsingat felénk, mindent leönteni próbálva a saját generálszószával, aminek a nevét se tudjuk, mert sms-sé rövidített szószérűségekkel konvertálta magát és a lényegét.

S aztán nincsenek többé szép ígéretetek sem, csak kapitális hazugságok. Amit ígéretnek vélünk, arról messziről ordít, hogy véletlenül se igaz, mert az gondolja a legkevésbé komolyan, aki kiejti a száján, hogy másnap már ugyanannak az ellenkezőjét hazudja az arcunkba. És vannak, akik már áthajóztak az Óperencián túlra. Ott árulják el nap mint nap azokat, akik már nem illúziók mentén, hanem konkrét elképzelések és szilárd tervek alapján próbálják menteni a menthetőt. Legalább a jövő nemzedékeinek a lehetőségeit. Nem az Óperencián túl, hanem idehaza, ezen a szépséges földön, amelyért minden ősünk megküzdött.

Mi pedig, megvénültek, itt vagy ott elfogyasztott kenyereink javának az emlékével, segítünk azoknak a generációknak, amelyek talán tudomást se vesznek most még rólunk, csak majd ha fölöttük szaladt el háromnegyed évszázad, akkor, visszatekintve erre a mostani

romhalmazra, mondanak egy-két szép szót a mi emlékünkre is, akik azért voltunk el a minimálbér töredékével egyenlő nyugdíjból, hogy nekik majd VALÓBAN jobb legyen. Jobb, s ne csak a szebb jövő szétfosló reményével kecsgetessék őket is, ahogy bennünket egy egész életen át. Azt kívánva nekik, hogy az Óperencián innen élhessenek, ne pedig az azon túli perverz világban.

2023. május 30.

Napló

A magyar baloldali parlamenti képviselők szereptévesztésben vannak. Az az elképzelésük, hogy ők azért vannak, hogy folyton vulgáris stílusban támadják a miniszterelnököt és a kormányt. Minden felszólalásuk erről szól és a folyamatos trágárkodásról. Nem tudnak viselkedni, és nem is akarnak. Akár a dackorszakban lévő gyerekek, verni akarják a feneküket a földhöz és nem vesznek tudomást róla, hogy ez nem áll jól nekik. A kicsiknek se, de élemedett korban pláne nem. Most is Soros B-tervét erőltetik, mármint hogy folyamatosan zavargást akarnak kelteni, de egyre többen undorodnak meg tőlük. Tegnap éppen Szabó Tímea beszélt lehetetlen stílusban, Orbán Viktor rendre utasította. Még a nevével se érdemes bepiszkítani egy könyv lapjait, de már leírtam, nem érdekes.

Ugyanezen B-terv jegyében rendeztek fáklyásmenetet az MTV székháza előtt. Épp ma, az 1956-os forradalom leverésének évfordulóján, amikor minden épeszű ember lecsendesedik és megemlékezik a hőseinkről. Ők nem. Csak azért se! A halomba hajigált fáklyákkal fel akarták gyújtani a TV székházát, a rendőrök oltották el. A gyújtogatás az elmebaj egyik neme. Nero volt a leghírhedtebb személy, aki ugyanebben gyönyörködött. Felbujtójuk, Gyurcsány Ferenc (az ő nevével se érdemes tönkre tenni a papírt, még így virtuálisan se) ugyanebben a kórságban szenved. 2006-ban már egyszer bebizonyította, mi lakozik a lelkében. A mai csak ráadás volt, pedig nem szükséges bizonygatnia, mekkora bajok vannak a pszichéjével.

.....

Még tegnapi hír: Rakétatalálat érte a zaporizzsjai atomerőművet, amit emiatt ismét leállítottak, illetve valami tartalékos üzemmódba tették, mivel máshonnét kapja a tápvezetéke az áramot, hogy alapműködését lehessen biztosítani. Az ukránok a tűzzel játszanak, de nem fogják fel, hogy a saját felgerjedésükön és bosszúvágyukon kívül más szempontok is vannak. Európa és az egész világ biztonsága a tét, mégse nyughatnak egymástól.

Lavrov orosz külügyminiszter tegnap egy Puskin-idézettel üzent a nyugatnak. Ennek lényege, hogy maradjanak ki az ukrainai konfliktusból, mert az egy „családi ügy”. Tudjuk persze, hogy rokonépek csépelik egymást, sőt az ukránok orosz vezetővel az élükön, csak a „művelt nyugat” nem akar tudomást venni erről.

A mai disznóságok között megemlítendő, hogy a nyugati országok, miközben szankciókat harsognak és bennünket akarnak kötelezni minden efféle baromság betartására, ők meg stikában nagyban vásárolnak az oroszoktól gázt és olajat is. De még a leghangosabban uszító Amerika is orosz olajat vásárol, ami jó minőségű. Biden elnök időnként elszólja magát. A minap arról, hogy kifutnak a saját olajukból, ha ez így megy tovább. Lehet, hogy az oroszokat akarják kimeríteni ezekkel a felvásárlásokkal? Az USA eddig is nagyban tartalékolta a saját olaj- és gázkészleteit arra az időre, amikor mások kifogynak belőle. De mintha folyamatosan keletkeznének újabb és újabb mezők, mindig akad más terület, ahonnan még tudnak kitermelni. Szóval fölösleges egymást fárasztani ezzel. Inkább arra tartalékolnák a készleteket, hogy az emberiség javára használják őket!

Az USA erőnek erejével meg akarja tartani vezető szerepét és csendőrködni akar a világban, de most nem tudja, hová kapjon. A két Korea kezdte egymást provokálni (jobban mondva észak támadja délt), és úgy tűnik, hogy Délkelet-Ázsia felé akarják kitolni a harci vagy egyelőre csak harciaskodó események színterét. Amerika tudhatná, hogy az egyeduralom kizárólag zsarnoksággal tartható fenn. Aki erre törekszik, az biztos számíthat rá, hogy mindenki megutálja.

Izraelben is jobboldali győzelem a választásokon, Benjamin Netanjahu lesz a miniszterelnök. A héják és a világ baloldali despotái most reszketnek. Eddig csak Magyarországot és Lengyelországot tartották a fő ellenségnek, aztán jobboldali győzelem lett Olaszországban is Giorgia Meloni megválasztásával, és már közeleg az amerikai republikánusok felülkerekedése is az előválasztásokon. Értjük, hogy a bolsik rettegnék ettől a verziótól, de mindig kihagyják a számításból, hogy az emberek fordultak el tőlük, mert nagyon túlzásba vitték azt a kizárólagosságra törekvő politikájukat, ami idáig vezetett. Törvényszerűen vezet el ide, mert olyan, mint a féloldalasan terhelt rakomány: ha csak az egyik oldalra pakolnak mindent, annak nagy zuhanás lesz a vége.

.....

Kedves délelőtti epizód: egy vörös mókus vágta át a kocsit a házunk előtt tegnap. Az utca nyugodt és csendes volt, senki nem veszélyeztette, de ő mégis bepánikolt valakitől vagy valamitől. Régi időkre emlékeztet, amikor sokféle állattal találkoztunk már erre. Máskor, évekkel ezelőtt egy mezei nyúl vágta át ugyanilyen veszett tempóval ugyanitt a ház előtt, máskor róka sétálgatott, a még beépítetlen kemping területére rendszeresen bejártak az őzek csapatostul, aztán a patakparti csalisokban őzök legelésztek, fácánok és vadkacsák voltak jelen, télen pedig a vízimadarak: nemeskócsagok, gémekek. Mára ez az idilli hely másmilyen lett. Jóval kevesebb az állat, a szemközti új lakóparkban viszont nagy a gyerekzsivaj, amit szeretek hallgatni: ez a jövő zenéje. Egy úrgazdag nő ugyanezért költözött el innen, mert őt meg idegesítették ezek a természetes hangok. Nekem azért kedves ez az életteli zivaj, mert a mi oldalunk, vagyis a patak innenső partja már nagyon elöregedett. Itt alig látni gyereket sétáltató felnőtteket, ami lehangoló.

.....

A parlamenti vitákhoz, azaz paláverezéshez egy gondolatom támadt, amit szívesen továbbadnék a miniszterelnök úrnak, hogy legyen mivel védeni magát, amikor ennyire primitív támadások érik. Ha ő és a kormány mindig aszerint változtatgatná a költségvetést, ahányszor meg akarják mondani nekik, mire kellene költenie a már tavaly megszavazott összegeket, akkor naponta kellene változtatni rajta, és ami ellehetetlenítené az ország gazdasági helyzetét. Nem melleleg a kormányt felelősségre vonnák, amiért nem tartja be a parlament által jóváhagyottakat. Felelőtlen követelések, csekély intellektusú emberek szájából. Ki vehetné komolyan őket?!

Egy másik gondolat ahhoz az egyre jobban kibontakozó tendenciához, amit az illegális migráció okoz. Egyértelmű, hogy valakik meg akarják változtatni Európa etnikai összetételét. Ezt is ki lehet védeni törvényes úton, azon túl, hogy védjük a határokat. Mivel az egyes népek etnikai összetételének erőszakos megváltoztatása háborús bűncselekmény, szankcionálni

kellene azokat, akik ezt kezdeményezték. Perbe fogni, aztán példát statuálni, ha már tárgyalásos úton és normális észérvek segítségével nem megy. Nekünk van elég tapasztalatunk ebben, különösen a II. világháború óta. Ld. a zsidóság deportálása a háború alatt Hitler őrült ötlete alapján, majd a svábság kitelepítése Németországba 1945-ben és azután, a magyarok elűldözése a Felvidékről ugyanekkor, aztán még később a szászok kiárúsítása Romániából Németországnak Ceaucescu rezsimje alatt. Kell ennél több példa? És a világ még mindig nem érti, hogy az embereket nem lehet csak úgy kiterelgetni egyik helyről a másikba, akár az állatokat?!

.....

A baloldal túlburjánzása egyenes arányban áll azoknak a városoknak az elszegényedésével, ahol szervezeten működnek. Mármint ahol átvették a hatalmat pl. helyhatósági választások után, és elkezdtek módszeresen lerabolni, kifosztani a helybeli kasszákat, majd nekiestek az ingatlanvagyonnak, és egyáltalán mindennek, ami mozdítható és lenyúlható. Jó lenne a körmükre nézni, mielőtt még teljesen kifosztják Magyarországot!

.....

Ma J. átjött és segített véglegesíteni a Vikinek írott mesekönyvemet. Utána rögtön át is passzoltam a könyvtárnak, hadd menjen útjára a 28. könyvem is. A másik kettő is befejezéséhez közeledik. A Szép idők, csúf idők teljes terjedelmű, a Falsul írott történelemhez még írok. Van pár előjegyzett témám.

.....

A legújabb bejelentések között szerepel a következő: Putyin és Erdogan elnökök megegyeztek róla, hogy az éhségtől sújtott és nélkülöző országoknak ingyen szállítják a gabonát. Mindez szöges ellentétben áll a nyugati országok önzésével, aminek jegyében először saját maguknak harácsolnak mindent az ukrainai kikötők megnyitása után, a valóban éhező Afrika pedig azóta is várja, hogy kapjon végre valami ehető dolgot.

A magát oly nagyra tartó nyugat semmit nem fog fel Putyin gesztusaiból, pedig eléggé egyértelműek. A sok vérontás után többször is felajánlotta a lehetőséget, hogy tárgyaljanak Zelenskijjal, de az mindig visszautasítja. Azt még nem tudjuk, miért, de a legelterjedtebb verzió az, hogy az amerikai megbízói megtiltották neki. A közelgő G20-as találkozó megfelelő alkalom lett volna, de Z. kijelentette, hogy amennyiben Putyin ott lesz, akkor ő nem megy el. Emiatt többen is gyávának nevezték. Különösen a németek haragszanak rá, mármint a köznép. Egyre hangosabb tüntetések zajlanak pl. Németországban, Franciaországban, Belgiumban, Spanyolországban az egyre erősebben ellehetetlenülő életkörülményeik miatt. Joggal haragszanak, mivel éppen rájuk, a népre nincsenek tekintettel a vezetőik, akik mintha valami tudatmódosító szer hatása alatt állnának, csak bambulnak ki a fejükből. Zavaros a tekintetük, láthatatlan számukra az emberek igénye, t.i. hogy hagyják őket is élni. Hát persze, mikor a nagyfőnökök meg dőzsölnek és azt se tudják, miféle luxustermékek után vessék magukat és hülyébbnél hülyébb új szokásokat vegyenek fel. A nagy marxista szerzőkkel mondhatjuk nekik: rosszak az elosztási viszonyok, elvtársak! Nektek minden luxust, a népnek már lassan levegőt és lakható életteret se?!

Önző, harácsoló, irigy és gyűlölködő természetű alakok telepedtek rá a világ békés népeire. Nem bírják elviselni, hogy mások is haladjanak. Folyton úgy képzelik, hogy ők adnak, azaz löknek oda másoknak a sajátjukból, holott a világ nem az övék, csak pillanatnyilag ők rendelkeznek a mások által megtermelt javak fölött. Megint elő kell venni az orosz igét, amely a birtoklásról ezt mondja: 'nála van'. Igen, aktuálisan MÉG nála van, aztán előbb-utóbb elveszíti. Mi olyan nehéz és felfoghatatlan ebben? A föld alá senki nem viszi a vagyonát. Különösen akkor nem, ha annyira mérhetetlenül nagy.

Eger, 2022. november 4.

A tegnapi jegyzethez csak annyit még, hogy akik a világ szekerét irányítják, azok mindig vissza akarnak igazítani pár fokozatot a korábban már elért társadalmi fejlődéshez képest, valamint egy-egy társadalmi renddel korábbi szintre akarják visszanyomni az emberiséget. Többször leírtam már, hogy folyton a rabszolgatartó társadalmat erőltetik, de most még eléggé hibrid formák mutatkoznak meg a kezük nyomán, azon az áldatlanon. Hol az őskapitalizmushoz akarnak visszatérni, amikor senki nem korlátozhatta a nagy törtetőket terveik végrehajtásában, vagyis túl akarnak lépni a szakszervezeti mozgalmak eredményein, mondhatni vívmányain, de hajznak a feudalizmusra is atekintetben, hogy kegyuraknak tekintik sajátmagukat, míg másokat hűbéreseknek, akiktől feltétlen lojalitást és engedelmességet várnak el – a nagy semmi fejében, amit ők nyújtanak másoknak. S aztán lépegetünk visszafelé a rabszolgatartó társadalom elavultságához, amíg ki nem erőltetik, hogy az emberiség vessen le magáról minden civilizáltságot, és üsse-vágja egymást, akár bunkósbottal is, csak mert ők, a perverz disznók élvezetet lelnek abban, ahogy másokat el- és kipusztulni látnak. Pedig inkább nekik kellene kihalniuk, ha ennél fejlettebb társadalmi szintet nem tudnak megélni. Ronda korszak gyermekei vagyunk, pedig csak le kellene vetni ezeket a parazitákat a hátunkról. Igaz, ahhoz meg mindenkinek egyet kellene gondolnia, mint Ötvenhatban...

Eger, 2022. november 5.

FRIZEL 2020

Az előző két könyvön (Bolondos mesék, Szép napok, csúf napok) dolgoztam mostanában intenzíven, hogy eljussanak végre az olvasókhöz. A mesekönyv leadva, nem tudni, mikorra tesz róla a könyvtár, hogy meg is jelenjen. Az idei ötödik, az összkiadásomat tekintve harmincadik könyvön dolgozom jelenleg, a történelmin. Hátha megint megmorognak a történészek, hogy hagyjam rájuk a saját szakterületeiket...

Az idő nemigen ösztökél munkára pedig, hiszen elérkezett a nagy ködök ideje. Ez leszál ránk és nyomaszt, akár a depresszió. Engem azért csak hajt a kötelességtudat, és mindennap igyekszem hozzátenni valamit a korábban megkezdett munkámhoz. Munkáimhoz. Körülöttünk dühöng az emberek elvadult indulata, még nézni, hallani is rossz. Mint aki soha semmit nem hallott a Tízparancsolatról, amelynek parancsait több más vallás is magáévá tette, és így beépült a jogrendszerbe. Mégis, a következőt kell lejegyeznie a jelenkor krónikásának:

A bosszú nem jogi és nem gazdasági kategória. Azért fontos erre minduntalan visszautalni, mivel a szomszédban dúló háborúban mintha mindkét felet ez hajtaná. De még náluk is jobban az EU vezetőit, akik folyton büntetni akarnak, politikai terminussal élve szankcionálni. Nem a józan ész és a logikus gondolat hajtja őket, amikor különféle határozatokat hoznak, hanem a bosszú. Hogyan tolhatnának ki minél jobban Putyinnal és az oroszokkal. Ez a vezérelvük, a mindennapi imádság-pótlékuk, a mantrájuk. Nem akarják ismerni a Rómeó és Júlia legfontosabb tanulságát, csak menetelnek fanatikusan valami cél vagy végkifejlet felé, pedig már eddig is akkora hátrányokat okoztak az egész kontinensnek, hogy talán évtizedekbe kerül, amire helyrehozzák. Feltéve, ha egyáltalán akarják, vagy megmaradnak az amerikai héják sameszeinek, táskahordozóinak. Rájuk már a csatlós, azaz fegyverhordozó név se illik rá, mert arra alkalmatlanok.

Jelenleg úgy tűnik, hogy fegyvernyugvásra készülnek, mivel az idő eléggé zordra fordult Ukrajnában is. Bevonultak Herszonba a NATO rendfenntartói, ételt és egyéb szükséges dolgokat osztogatnak az ott maradt embereknek, akik ünneplik őket. Mintha abban a tévhitben ringatnák magukat, hogy a NATO-katonák felbukkanásával már ők is odatartoznának, azaz hamarosan felvennék őket az Észak-atlanti Szövetségbe. Történelmi naivitás, az elnökük részéről meg szándékos porhintés, hiszen rég megmondhatták már neki, hogy erről egyelőre szó se lehet. Nincsenek felkészülve, s bár rengeteg fegyvert halmoztak fel az országuk területén, az nincsen kifizetve, tehát nem az övék, hacsak nem áldoznak fel újabb területeket ennek fejében. A bankárok már csak így szoktak hitelezni, ha háborús célokról van szó...

Az oroszok már korábban átvonultak a Dnyeper folyó túlsó partjára, de előtte felrobbantották azt a hidat, amin keresztül a nyomukba eredhetnének az ukránok. A közelgő tél nem igazán harci eseményekre buzdítja az egyébként alaposan kifáradt hadakat. Ma kezdődött a G20 távol-keleti találkozója, ahová se Putyin elnök, se Zelenszkij nem mentek el. Lavrov külügyminiszter érkezett oda, de rögtön betegségének keltették hírét a sajtóban. Még nem tudni, hogy valóban beteg-e Szergej Lavrov vagy csak a politikai hangulatkeltés eszköze volt ez a hír. A média olyan mértékben romlott, hogy bármit fel lehet tételezni róla, csak a jóindulatú kritikát és kommentárokat nem.

FRIDEL 2020

Ukrán részről egy csomó rémhírt terjesztettek el. Előbb azt, hogy bizonyára csak törbe akarják csalni őket (ezt az ukránok szokták), majd hogy meneküljön mindenki Herszonból, mert az oroszok bombaözönnel fogják őket elárasztani a G20 alkalmából. Ez is afféle projekció lehet, mert Putyin sokkal okosabb annál, hogy épp egy ilyen jelentős világtalálkozó idejére időzítené egy terrorakciónak is minősíthető harci eseményt.

.....

Ma megérkezett az első antikváriumi rendelésem Szegedről. Kedves ajánlatot kaptam tőlük további rendelés esetére, valószínűleg élni fogok vele. Már ki is gyűjtöttem egy listát, de hosszasan kell böngészniem még hozzá, hogy eldöntsem, mi legyen a következő óhajom. Azért megvallom, szívesen fogom tenni, csak előbb haladjak az írással.

A tegnapi és a mai nap legjelentősebb belpolitikai eseménye, hogy lemondott Palkovics Ákos miniszter, s hogy a minisztériumát megszüntetik, helyette energiaügyi Minisztériumot hoznak létre, mivel ez a legfontosabb probléma manapság, a gazdaság működésének alapfeltétele.

Az EU meg folyton azzal fenyegetőzik, hogy a nukleáris energiabehozatalt, illetve annak eszközeit is le akarják tiltani Oroszországból, amivel ismét csak büntetni akarnak, még hozzá bennünket. Legutóbb éppen Charles Michel követelte, hogy Magyarországot dobják ki az Unióból, s helyettünk vegyék fel Ukrajnát. Hozzá társult a saját hazájában is levitézlett Guy Verhofstadt, aki nagy hungarofób, és már elég régóta. Egészen meg vannak veszve, amikor így kivetkőznek magukból. De azt elvárják, hogy tiszteljük őket, sőt hogy majd mi könyörögjünk a nagy „elit klubban” maradásért, aminek ezt a gittegyletet képzelik. Én már rég füttyölnék rájuk, de szerencsére ez nem rajtam múlik. Az államrezon sokkal bonyolultabb annál, minthogy a mi mindennapi felháborodásainkon múljon. De azért szabad leírni, mi a véleményünk erről a semmire nem alkalmas társaságról, ami az EU-nak az amerikaiak által kézivezérelt csapata...

2022. november 14.

Ma a G20 találkozón kiderült, hogy valóban fals volt a hír Lavrov egészségével kapcsolatban. Részt vett az üléseken, amin jól lehúzták, Zelenszkij pedig aránytalanul hosszú időt kapott, hogy a saját propagandáját kifejtse. Utána Lavrov úgymond sietve távozott és hazarepült. Persze, minek is hallgatta volna a talán nem is éppen diplomáciai nyelven rázúdított szidalmakat. Estére kiderült, hogy több provokáció is történt. Egy rakétatalálat nyomán megsérült a Barátság kőolajvezetéknek az az ága, amely éppen hozzánk, Szlovákiába és Csehországba szállítja az olajat. Szerencsére nem maga a vezeték, hanem a transzformátor, amely árammal látja el, de annak kijavítása is talán egy hétbe telik.

Mindez nem elég, Lengyelországban egy farmon történt egy másik rakétatámadás, vagy robbantás, aminek során két személy meghalt. Mindenki találgat, és a sajtó szokás szerint mindent azonnal tudni akar, még akkor is, ha ez logikus módon a katonai titkok közé tartozik. Teljesen átmentek bulvárba, még a magukat komoly orgánumnak tartó lapok munkatársai

is. Ilyenkor senki nem gondolkodik józan fejjel, logikusan, csak találgat ész nélkül, aztán a kitalálásait azonnal közzéteszi.

Mivel mindkét esemény a G20 találkozó idejére esett, nagy valószínűséggel provokációkról van szó. Zelenszkij minél több pénzt akar összatarhálni, a háborút pedig eskálálni – épp ellentétben azzal, amit nagy álszent módon kommunikált. Ha elgondoljuk, az oroszoknak, akiket Z. ezekkel a tettekkel azonnal megvádolt, egyáltalán nem áll érdekében, hogy egy fontos világtalálkozó idején marhaságokat csináljanak. Máskor se. Ha valami jellemzi Putyint, és hozzá hasonlóan Lavrovot is, az a hideg fejjel okosan számítás képessége és a megfelelő diplomáciai képzettség. A saját érdekeik ellen nem cselekszenek. Zelenszkij viszont úgy a kommunikációjában, mint a tetteiben erősen vágyvezérelt, és már több fake news is fűződik a nevéhez, amit hebehurgyán tett közzé. Nincsen diplomáciai gyakorlata, érzéke, tanultsága se hozzá, csak bevadult cowboy módjára akar verekedni és folyton bosszút liheg, miközben nincsenek meg hozzá az eszközei. Túl azon, hogy velünk, magyarokkal milyen ellenszenvesen viselkedik, a gondolkodásmódja se logikus. Összevissza kapkod, mint a szenvedélybetegek, és semmi pénz nem elég neki. Ha meg fegyvereket kap, azok gyorsan eltűnnek valahol a feketepiacon, veszélyeztetve ezzel egész Európát és a Közel-Keletet is.

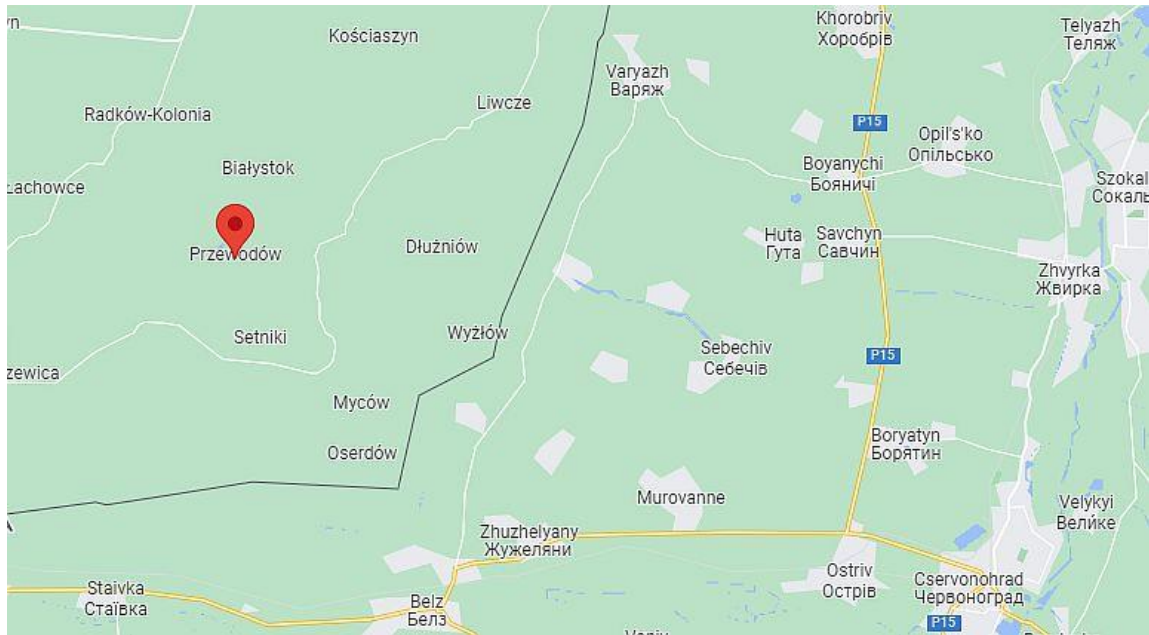
Summa summarum egyik merényletet sem az oroszok követhették el, hanem ez is a hangulatkeltő eszközök közé tartozik. Természetesen sajnáljuk az értelmetlen baleset áldozatait, de ebből világháborút kreálni roppant meggondolatlan és ostoba dolog volna. Én Putyint még lódtítani nem hallottam, Lavrovot sem, Zelenszkijt annál többet.

A napokban derült ki az is, hogy a neki átutalt pénzeket Zelenszkij nagyban visszaküldte az amerikai demokraták választási kampányának támogatására, és gondolom, v. d. Lyeen asszony is ártatlan a dologban, mint az izé... Azért ilyen undorító piramisjátékot, mint amit ezek játszanak, még nem láttam életemben. És ráadásul még Szijjártó Pétert szidják az EU-ban, amiért nem szavazza meg az újabb milliárdokat Ukrajna számára. Minek? Azért, hogy azon is a demokraták gazdagodjanak? Ukrajna úgy nyel el minden pénzt, akár egy feneketlen barlang. S közben csak az emberirtás megy (ukrán részről is), az ország meg egyre jobban elszegényedik.

Minél tovább zajlanak a napi politikai események, annál undorítóbb dolgok kerülnek a felszínre. És már a látszattal se törődnek, csak vádaskodnak és rágalmaznak bennünket és vezetőinket. Csapnivaló csapat. Ki akar egy követ fújni velük?

2022. november 15.

A mai nap az információk begyűjtésével telt el. Úgy volt, ahogy tippeltem: ukrán területről lőtték ki a lezuhant rakétát, sőt állítólag kettőt is, amelyekről Zelenszkij azonnal világgá kürtölte, hogy no lám, az oroszok máris eskálálni akarják a háborút. Ami természetesen nem igaz, mivel a hírek szerint már nagyban folynak az amerikai-orosz tárgyalások a békekötésről, de legalább is egy tűzszünetről (a két Korea is csak tűzszünetet kötött egymással, békét soha). Megoldásnak mégis jobb volna ez, mint az értelmetlen emberirtás.

Már mindenki lenyilatkozta, hogy kizárt dolog, hogy Oroszországból indították a lezuhant rakétákat. Ha nagy távolságról érkezett volna, óriási kráternek kellene lennie a becsapódás helyén, de nincs ilyen. Ebben egyetértett Biden, a NATO szakemberei, sőt a lengyelek is, akik első felindulásukban össze kívánták hívni a NATO-t, hogy az őket veszélyeztető támadás miatt tanácskozzanak. Von der Leyen semmit nem szólt hozzá, hiszen ő nem ért a hadügyekhez, csupán ezt a tárcát is vitte egy darabig Németországban... Magyar katonai szakértők viszont rendre azt erősítették meg, hogy kizárt az orosz területről indítás lehetősége. A lengyelek azzal mentegették Z.-t, hogy a légvédelmi rendszer működtetése természetes, és a régi orosz eszközök használata tökéletlen. Van is miért mentegetni, mivel eléggé infantilis provokáció volt. Feltehetőleg előre próbált menekülni, mivel nem tudja megoldani Ukrajna működtetését. Ha sikerül bevonnia a lengyeleket a háborúba, mármint aktívan, akkor a hangsúly oda tolódott volna el, és kiereszkolhatta volna a NATO esetleges beavatkozását. Ha NATO-tagországot ér támadás, akkor jogosan védik meg a további külső támadásoktól, de Z. ennél is tovább ment. Arról fantáziált, hogy Oroszországot lerohanják a tagállamok, esetleg Amerika vezetésével, és akkor ő hogy élvezte volna a helyzetet! Gyerekes elképzelés, de mivel a tűzzel játszik (köröskörül atomtöltetű fegyverek), ezzel már le kell őt állítani. A performanszról elég volt ennyi is, tessék inkább egy amerikai színpadon próbálkozni, ez nem gyerekjáték!

Valószínűleg soha nem fog kiderülni, miért követték el ezt a provokációt, ami ráadásul két ártatlan ember életébe került Lengyelországban. Egyébként miféle barátság az Z. részéről, hogy hátba támadja az őt támogató lengyeleket?! A fenti is csak egy hipotézis, Z. eddigi jellemrajzában ismeretében, amit a szemünk láttára produkált, szegény szájtáti Európa előtt. A háborúba annyira belevadult feleknek jó volna megfontolniuk, hogy az okos kompromisszum többet ér, mint a begőzölt aggyal folytatott harciaskodás.

Csupán egy kérdést nem tett fel senki (a sajtó nagyban kotkodácsolt egy sort, mielőtt ezt is végiggondolták volna): Cui prodest? Kezdjük az oroszokkal. Nekik nem, hiszen a

külgyminiszterük éppen a G20 tárgyaláson vett részt. Mivel már ők is megegyezésre törekszenek, ostobaság volna a részükről az ilyen infantilis cselekedet. Az amerikaiaknak sem, hiszen a háttérben tárgyalásokat folytatnak az oroszokkal. A lengyeleknek pláne nem, hiszen két lengyel állampolgárt vesztek. Egyébként pedig eléggé idegesen reagáltak először, mint akit váratlanul ért az egész. A beloruszoknak sem, mert ők az oroszokkal tartoznak azonos érdekszövetségbe. Csak nem követnek el ekkora marhaságot, hogy betartsanak a főnöküknek?! Marad Zelenszkij, akinek gyakran „elgurul a gyógyszere”. Ő még örülhet is, hogy épp a lengyelek védik meg, de neki ez nem elég. Tele szájjal szidja a NATO-t és követelőzik, hogy ukrán szakemberek is részt vehessenek a kivizsgálásban, amit már véletlen incidenssé csillapítottak mások. Örülhet neki, hogy nem vádolják meg az oroszok szándékos provokációval, pedig neki állt volna egyedül érdekében, hogy a háborút eskalálja, mivel az oroszok már megsemmisítették az energiarendszerük 80%-át. Ha nem következik be egy békés időszak, akkor nem lesz módjuk helyreállítani legalább annyit, hogy az ország valahogy működni tudjon a télen és azt követően. Kár annyit hangoskodni, mert annál jobban magára tereli a figyelmet.

A Barátság kőolajvezeték megsérült transzformátorát rendbe hozták, már lassított módban, de ismét működik. Erről érdekes módon nem kotkodácsolt annyit a sajtó ostobább része, ahogy szokták. Pedig ez is kinek állt érdekében? Ki ellen forralt bosszút Z., aki nem bocsátja meg nekünk a vétőt az újabb EU-s hitelfelvétel ügyében? Mivel a vezeték éppen Magyarország és másik két V4 ország felé szállít olajat, nekünk szólt volna a nem éppen baráti fricska.

.....

Ma érkezett hírek szerint Putyinnak két bizalmi emberét is megölték. Őt is szorongathatják, hogy tárgyaljon és kössön valamiféle kompromisszumot a világ csendőrével...

.....

Ma Orbán Viktor Belgrádban tárgyalt Vucic miniszterelnökkel és Nehammer osztrák kancellárral a migránskérdéssel kapcsolatosan. Közös megegyezést írtak alá, és a szerb

miniszterelnök igen hálás nyilatkozatot tett O-V.-nak, amit többször is megismételt. A memorandum arról szólt, hogy a migránsok feltartóztatását Szerbia déli hatáira kell visszatolni – mindnyájunk érdekében, mivel egyre agresszívebben és felfegyverkezve követnek el rendszeres támadásokat a kéretlen betolakodók. Tegnap nagy üldözéssel zajlottak az m5-ös úton, ahol végül a TEK (terrorelhárítási szervek) egyenruhásai fűlelték le az embercsempészeket. Szóval ki kell védeni, hogy a 2015-ös jelenetek megismétlődjének. Akkor az EU tiltotta meg a magyar közbelépést, amit követően gyalog vágta neki a migránsok, hogy Ausztriát özönöljék el, majd uzsgyi, tovább Németországba!

.....

S végül egy szép hír is, hogy ne mind ezekkel a borzalmakkal kelljen foglalkoznia még szegény olvasóimnak is: Szalai Ádám, a magyar futballválogatott nemrégiben leköszönt kapitánya lesz a Jónak lenni jó nevű adakozási akció idején fővédnöke. A vakok számára gyűjtöttek adományokat, s neki korai kötődése is van hozzájuk, mivel iskolás korában a Vakok Intézete mellett ment el mindennap, tehát ismeri őket valamelyest. Nagyszerű játékos, kár, hogy már nem szerepel tovább a válogatottunkban! Nagy egyéniség, olyan, akinek nagyon jó a szíve, ez sugárzik belőle.

Egy apró hír ezek után: ma kaptam az értesítést, hogy feltették a digitális tárhoz a Bolondos meséket.

De mégse tudom lezárni ezzel a mai krónikát, mivel egy meglepetés e-mail várt ma késő este, amikor géphez ültem. Egy Pócs Péter nevű ember keresett meg és Rudi-val kapcsolatos anyaggal fog szolgálni, de csak később, feltehetőleg januárban, mert most kiállításra készül. Állítólag Rudi adott át neki képeket, és vele kapcsolatos információkat akar megosztani velem. És esetleg megtudni tőlem valamivel többet is, mint amit eddig sikerült kiderítenem. Épp a napokban simogattam meg kicsit a Rudi plakettjét, amit Fekete Gézától kaptam. Jobban mondva Kratochwill Mimitől, aki nekem vette meg Gézától. Most, hogy már mindketten odaát vannak, és biztosan találkoztak, számomra még jobban megnőtt az értéke. Kellene vennem hozzá egy tokot, amiben vitrinben tarthatnám, de még nem tudtam lemondani arról, hogy állandóan mellettem legyen, amikor a nappaliban vagyok.

2022. november 16. Egy újabb hónap fele telt el ismét! hogy telik az élet! Akár egy Dino Buzzati-novellában...

Kicsit hamarabb jöttek a hírek Rudi-ról. Pócs Péter válaszolt. Kérésre mellékelte a nála lévő tusrajzok fotóit. Kicsit komplikált volt elmenteni, de végül sikerült. Szerepelt köztük egy kézzel írott levél is, ami ritka kincs. Nekem is csak pár ilyen ereklyém van meg tőle, meg hát amit a gondnokától, Miklóstól átvettem, egy dossziényi anyag. A Péternek írott leveléből az derül ki, hogy Rudi be akart nevezni egy bűvár világbajnokságra. Ahhoz kellett volna egy magyar sportegyesület nevezése. Nem tudom, hogy el tudták-e intézni, vagy csak terv maradt az elképzelése. Utóbb majd az is kiderül.

Most nekilátok, hogy előkeressem Rudi egyik képét, amit a Szép idők... c. kötetembe szántam, és egyelőre nem találtam meg a fájlt, ahová elmentettem. Pedig több fotó is volt

róla. Azzal válik befejezetté a kötet, s aztán, ha J. ráér megszerkeszteni a tartalomjegyzéket, meg a két borítót, az is mehet a digitális tárbá.

A politikában jó hír, hogy mindenki egységesen azt nyilatkozta, amit én is tippeltem: ukrán indítású rakéta csapódott be Lengyelországba, tehát nem orosz támadás érte a lengyel testvéreket. A háttérben nagy alkudozások folyhatnak, és azok is a végükhöz közeledhetnek, mert nagy az egyetértés a „nagyvadak” között. Mindegy, nekünk az is jó, csak ne legyen háború. A mai hírek között viszont szerepelt az is, amit a háború kezdetén lebegtettek, t.i. hogy fel akarják osztani Ukrajnát, Zelenszkijt pedig lapátra teszik. Arcvesztés nélkül ennyi vereséget már úgyse úszhatna meg, a nagyok meg kihátrálnak mögüle, ahogy sejthető volt. Egy szava nem lehet, hiszen valószínűleg megtarthatja az összesíbolt milliárdjait, azokból majdcsak „eltengődik” Amerikában, vagy ahol akar. Ha minden igaz, a régen bevált szocialista fordulattal „érdemei elismerése mellett” vonulhat vissza a gatzettei színhelyéről. Aztán vagy megmagyarázza az ukránoknak, hogy megvezették őket és örülhetnek, ha már nem lesz több lövöldözés, vagy rosszabb esetben meglincselik, ha rájönnek, hogy az egész kamu volt. Megint nyertek a héják és egyéb dögevők...

Németországot nem hagyják többé túl nagyra növekedni Európa fölött, de Franciaországot se, hogy a németek fölé akarjanak kerekedni, ahogyan mindig is próbálták. Kérdés, hogy az EU vezetői, különösen az Európa Parlament vezetői maradhatnak-e a helyükön. Akár le is mondhatnának a pozíciójukról, ők is nagyokat kaszáltak, ahogy Zelenszkij.

Szintén ma esti hír, hogy a lengyelek szerződést kötöttek az oroszokkal, hogy tőlük olajat vásároljanak. Aztán már csak a gázvezetékeket kell megreparálni, hogy az ipar se senyvedjen üzemanyag híján, és mehet minden, ahogy mehet, mert az alku része az is, hogy az oroszok nem hagyják visszatiporni magukat a korábbi szintre. Komoly szerepet kap még Kína is, de ezt mi még nem láthatjuk át igazán, csak ha beindul a nagy post-war gépezet. A fegyvergyárosok megint hatalmas nyereségekhez jutottak, és akár folytatnák is, de jól jön nekik a széjjelbombázott Ukrajna újjáépítése is. Már csak az a kérdés, ki fogja finanszírozni mindezt?

Nekem folyton Rudi egyik 60-as évekbeli képe, a Még csak kísérlet című jár az eszemben (egy atomháborús sorozat része a 60-as évekből). Ahogy bezárom ezt a fájlt, mindjárt kezdem a keresgélését, melyik fájlban található a sok közül. Ha nincs meg, le kell újból fényképezni. Azért a legegyszerűbb az volna, ha előtalálnám. Nos, hát ennyi a mai krónika. Ez se kevés. Kész történelem. Meg művészettörténet...

2022. november 17.

Pár nap késéssel, de megtaláltam a Még csak kísérlet egyik lelőhelyét, a Morzsakönyv 2-ben 😊)). Biztosan megvan valahol letöltve is, de ahhoz most nincsen türelmem, hogy kikeresgéljem. Pócs Péter viszont küldött még kiegészítő anyagot, a Rudi egyik levelének többi oldalát, lefotózva. Gyorsan elmentettem, azaz letöltöttem, hogy majd a Morzsakönyv3-ba archiváljam.

.....

Ukrajnából nem jó hírek jöttek ma. Zaporizzsját lövik gőzerővel az ukránok. Ők ugyan az oroszokat vádolják ugyanezzel, de hihetetlen állítás. Hogyan lőhetnék saját magukat az oroszok, hiszen az erőmű már régen az ő irányításuk, azaz kontrolljuk alatt áll. Zelenszkijnek teljesen elment az esze. Mindenképpen világháborús provokációt akar kikényszeríteni. Addig feszegeti a hírt, amíg leváltják, vagy esetleg még rosszabbul is járhat, ha életveszélyes dolgokat művel. Rég lejárt lemez, nem is értem, miért recsegtetik tovább...

...

Viszonylag jól haladtam a könyvem „megolvasásával”. Most is azt folytatom. Kellett volna egy pihenőnap, mert eléggé fáradt a szemem.

.....

Brüsszelben további huzakodás, amit Gyurcsányné és a hozzá hasonló hazaárulók sürgetnek. Kettős beszéd. Bár jár nekünk a pénz, még az utolsó pillanatban is megpróbálják megfúrni ezek a gyalázatos alakok. To hell with them...

2022. november 21.

Még egy megjegyzést mégis teszek a Gyurcsány-Dobrev pároshoz. Olyanok már, mint annak idején a Protapopov házaspár volt a műkorcsolyázás hőskorában. Ahogy a szovjet korcsolyázók nem vettek tudomást arról, hogy utánuk már jönnek a fiatalok és szépek, ugyanúgy Fletó és Fletóné se érzékeli azt, hogy jócskán lekéstek mindenről. Részben az idő eltelte miatt, másrészt mert soha senki nem óhajtotta őket a hatalomba, egyedül ők vágyakoznak vissza kegyetlen ambíciókkal. Önkritika híján, nagy arccal, pofátlanul és rém műveletlenül. Protapopovék csak a külsejüket tekintve voltak szörnyűek, a technikai tudásuk kimagasló volt, ezért pontozták mindig a bírák is magasan őket. A nőnek lóarca volt, a férjének pedig túlizmosodott a fenéke, és inkább nőies lett a formája, mint férfifének formájú. Korcsolyázóknál előfordul, feltehetőleg a sok ugrás teszi, látványnak csúnya, és még a ruhája szabása se korrigálta ezt. Gyurcsányéknál viszont nincs ilyen érdem, csak a lejárt lemezek recsegnek még mindig kitartóan. Amúgy ők is pocsekul néznek ki...

.....

Egyre magasabb hullámokat vetnek a választási csalás botrányos eseményei, illetve amerikai beavatkozás az áprilisi választások menetébe. A mai napon nyilvánosságra hozták a nyomozati dosszié anyagát, amiből egyértelmű, hogy az aktákat külföldi titkosszolgálat manipulálta. Négyezer annyi pénzt fordítottak a választási kampányra, legalább is ennyit kamuztak össze, a felét mégis letagadták, de az is meglehet, hogy még ennél is több pénzt öntöttek beléjük – értelmetlenül. Ezek annyira sötétek, hogy még csak gondosan leplezni se tudják a disznóságaikat. Locsognak, valósággal dicsekszenek vele, hogy egy dél-amerikai operett-puccs főszereplőinek érzik magukat, s közben csak úgy potyognak a szájukból az ellenük szóló bizonyítékok, akár most a novemberi eső cseppjei odakint. Lehangelő...

2022. november 24.

A hétvége izgalmas eseménye: Novák Katalin államfő Ukrajnába utazott. A találkozón részt vett Mateusz Morawiecki és a litván államfő is. Túlságosan nem lehetett eredményes a tárgyalás, hiszen utána olvasom, hogy Morawiecki ismét javasolja a Barátság kőolajvezetéken át vásárolók megadóztatását. Ettől tovább emelkedne a kőolaj ára, amúgy meg semmi értelme nincs az egésznek. Mintha mindenki megkergült volna, sorra ontják az értelmetlenebbnél értelmetlenebb ötleteket. Azok persze, akik átvették az EU „újbeszél” nyelvezetét, ami magyarul blabla.

Megdöbbsentem, amikor tegnap éjszaka olvastam, hogy az államfő Ukrajnába ment Zelenszkij meghívására. Iszonyú nemzetbiztonsági kockázat, a hölgy igen merész, hogy meg merte lépni ezt. Zelenszkij fafejű, nem sokra lehet menni vele. Érzelemvezérelt ember, akinél, ha elszakad a cérna, nagy ostobaságokra képes. Diplomáciai kultúrája igen alacsony, sorra sérti meg más államok magasrangú vezetőit. Orbán Viktor és sokan mások vannak a halállistáján, éppen ezért döbbsentem meg, hogy N.K. hajlandó volt leereszkedni úgymond hozzá. Egy csődbement ország vezetője fenyeget másokat, és a legnagyobb felelőtlenséggel viseltetik úgy a saját hazája (ha ugyan annak tekinti Ukrajnát), mint mások iránt.

Novák Katalint a TEK védte, holnap a Kárpátalján találkozik magyarokkal. Csak akkor tudhatjuk biztonságban, ha már itthon lesz. Túl sok felelőtlen ember keveri a kártyákat Záhonytól keletre.

Egyre többen csodálják Orbán Viktort a nyugati országokban, olvasom egy rövid hírben, de mikor vissza akarom keresni, elillan valahová az éterbe az anyag. Később majd előkerítem, mert fel akarom jegyezni annak az embernek a nevét, aki ezt nyilatkozta. Idős, német hangzású nevű úr, egyelőre ennyit tudok róla.

Gogol egyre népszerűbb a csalók között. Már az USA-n kívül is vannak országok, ahol a halottak nevét nem távolítják el a szavazólistákról, s helyettük valaki más szavaz, amit érvényesnek vesznek. Gogolnál ezért még nagy pénzeket fizettek, most meg csak úgy használják, mert az elhunytak nem tudnak tiltakozni ellene. Lesüllyedt világ... még hová akar ennél is mélyebbre süllyedni?

2022. november 26.

Az EU kötélhúzgálása: adom – nem adom... Mármint a nekünk járó pénzeket. Infantilis módra nevetségesek, ugyanakkor sértő módon viselkednek velünk. Én mint magánszemély, szóba nem állnék ilyen alakokkal, de természetesen más a nagypolitika. Item Zelenszkijjal se találkoztam volna, de elismerem az államfő jogát, hogy másként lássa a dolgot, és ha őt nem zseniőrizza, hogy egy maffiózóval kezdet fogjon, akkor az az ő dolga. Azért nevezem így Z-t, mivel halállistán tartja többek között Orbán Viktort és Szijjártó Pétert és sokan másokat. Ilyen kilövetési parancsokat csak a maffiások adnak ki, éppen ezért teljesen fölöslegesnek és értelmetlennek tartom, amikor úgy emlegetik Novák Katalin látogatását, mint aki előkészíti a kormányfő ukrainai látogatását. Akárhonnan is nézzük, egy ilyen arcátlan meghívásnak nincs értelme, valamint Magyarország és választott vezetőinek folyamatos mocskolása nem

úriemberi dolog, és eleve kizárja magát a diplomáciában figyelembe veendő sorából. Ezek szigorú etikai követelmények, tehát az ellenkezőjéről vitatkozgatni széllelbélt dolog.

Másrészt már sokszor leírták és elmondták szakértők, hogy semmiféle közvetítői vagy békítői munkálkodásnak nincs értelme, mivel béke csak akkor lesz, ha az USA és Oroszország vezetői ülnek le egymással erről tárgyalni. Jelenleg az USA erőlteti az ukrainai háborút (vagy ki tudja), Putyin hajlandó lenne egyezkedni. Szóval amíg ebben az alapkérdésben nincs egyetértés, addig fölöslegesen ajánlkozik bárki.

A dollárbaloldal nyilvános vergődései és bujkálásai, valamint elzárkózásai a nyilatkozattól egyértelműen azt jelzik, hogy tudják ugyan, hogy sárosak, de igyekeznek kibújni a felelősség alól. Csak MZ/X beszél a levegőbe egyfolytában és fölöslegesen, de az meg nem jelent semmit, hiszen a mai nyilatkozatait holnap már cáfolni fogja. Az ilyen ember notórius hazudozó, és már-már elmekórtani eset a hiperaktív magaviselete, a Gyurcsányéval vetekszik. A számukra egyedül érthető válasz az lenne, ha egy-egy ilyen lódtíássorozatuk után válaszként mi is közölnénk: ja, mi se úgy gondoltuk, ma már más a helyzet. Semmit nem írnék alá a kormány és a nevében tárgyaló magas szintű képviselők nevében, mivel a másik fél úgyis letagadná és megmásítaná a szavát, amint az önös érdeke azt követelné.

Az ellenzék lefizetése egyet jelet, de azt is világosan: aki az egész tervet kieszelte, az egy disznó volt, és az is ugyanúgy, aki végrehajtotta. Akinek nem inge, ne vegye magára, de akié, az hordja, míg el nem szakad...

2022. november 28.

A mai fő hír, hogy Brüsszelben elvileg megszavazták a Navracsics Tibor és teamje által benyújtott, módosított beadványt. Ennek jegyében kiváló minősítést kaptak és elvileg nincsen akadály, hogy jövőre utalhassák a nekünk járó pénzeket. Persze ismerjük őket, található nekik még millió kifogást, ahogyan a lengyeleket is csak folyamatosan szívatták. Hiába játszották el a jófiút, mégse kaptak egy fillért sem. Most azért örülünk, hogy legalább idáig nem ért el a Gyurcsányné és csapata kitett lába, de még ezt a megszavazott határozatot is meg kell szavaznia egy másik gittegyeletnek december 12-én. Ha az is megy, március végén lesz egyújabb „buktató”, azaz kegyeskednek újra szavazni a saját pénzünkről, ami egyébként jár nekünk, s talán a nyár folyamán elkezdhetik utalni ezeket az összegeket. Kivételt kapott ez alól a pedagógusoknak járó pénzhalmoz, a mostani közlés szerint.

Tisztára olyan sztori ez, ami Franz Kafka világának nyomasztó légkörét idézi. Egyszer volt ilyen érzésem, amikor Bécsben végig kellett járnom azt a bürokratikus hálózatot, ami az egyetemi beiratkozásomhoz volt szükséges. Egyszeri alkalom volt, de förtelmes. Ahol a bürokrácia egyszer megvetette a lábát, onnan ugyanúgy nem akar kiveszni, ahogyan a kert végében elszaporodott dudva. Nagyjából a mi mostani ellenzékünk, a hírhedt kommunisták és azok leszármazottjai is ilyenek. Akár a piaci légy... akárhányszor elhajtja őket az ember, mindig visszazsemtelenkednek, és soha nem akarnak lekopni.

.....

Másik hír, ez Zelenskijjével kapcsolatos. Jelenleg vesztésre áll, és ideje volna tárgyalnia az oroszokkal. Ám a 22-es csapdájában találja magát, mivel ha enged és hozzá kell járulnia az oroszok által elfoglalt területek átadásához, akkor az ukrán nacionalisták kezére kerül, azok

pedig nem irgalmaznak neki. Itt az ideje, hogy csomagoljon, de ezt senki nem mondja meg neki áperthe. Igaz, magától is rájöhetett volna, amikor ekkora giga vállalkozásba fogott, ami eleve reménytelen volt az első perctől fogva, de igen makacs és nagyravágyó ember, ezt soha nem fogadná el senkitől. A felesége utazik most Európában, hogy kéregessen, de ezzel is csak lejáratják magukat. Az amerikaiak már Kínára koncentrálnak. Most őket akarják legyengíteni. Egyelőre a vírus és lázadások szervezésével, de majd ez is visszaüt azokra, akik kikoholták.

Ezenközben Putyin egy hármast gázuniót akar létrehozni a kazahokkal és üzbégekkel. Már tárgyalt a kazah elnökkel. Lehet, hogy keleti irányba akarnak gázvezeték építeni?

2022. november 30.

A hazánkkal kapcsolatos viselkedés, úgy az EU, mint a hazai labancok hatására, egyszerűen felháborító. Előbb csak Angela Merkel szabadította ránk a migránsokat úgy, hogy meghívta őket Németországba, majd az általuk csak selejtesnek találtakat ránk akarta sózni, mondván, hogy kötelező kvóta szerinti elosztás szükséges. Mára már milliók dekkolnak valahol Európa különböző városaiban, ahol no-go zónákban élnek világukat, jelentős állami segélyeket bekapva, pedig a „Mutti” azt ígérte, hogy maximum egymillióan lesznek az egész EU területén.

Aztán jött a barátnője, Ursula von der Leyen, aki még arcátlanabb, mint ő. Ukrajna számára igen magas összegeket folyósított, hogy a háborúját vinni tudja. Most újabb és újabb hitelfelvételeket akar kicsikarni, ami azt jelenti, hogy a mi kontónkra akarnak háborúzni, s azt velünk finanszíroztatni. Az egyik csak a saját maga által meghívott vendégeket küldte volna át a szomszédokba, hogy ott élőködjenek, de ez a második változat már a lehető legpofátlanabb követelmény, amit velünk szemben támasztanak.

.....

A mai rossz hír, hogy a százhalombattai olajfinomító éves karbantartása sikertelen, nem lehet holnap újraindítani. A MOL-nak ugyan van finomítója Szlovákiában is, de az olaj csak csővezetéken érkezik hozzánk, csak az alól kaptunk felmentést. A sok csűrés-csavarásnak az az eredménye, hogy hiába kötöttünk jó egyezségeket és gondoskodtunk a magunk számára elegendő fűtőanyagról és üzemanyagról, most ismét egy sarcolási és zsarolási lehetőséget használnak ki ellenünk a nagy sunyi v. d. Leyen, és társai. Én most már keményebben tárgyalnék velük. Ha ők állandóan visszavonják minden korábbi ígéretüket, akkor nekünk is jogunk van ugyanehhez. Amennyiben nem adnak felmentést a vis maiorra való tekintettel, én meg nem szavaznék meg semmi újabb kérésüket. Pl. a finnek NATO-csatlakozását, sőt azt mondanám, hogy ezennel visszavonjuk mi is minden korábbi ígéretünket, mivel ők se tartották magukat az adott szavukhoz. Ha még ez sem érhető, akkor vétó. Mindenre, amíg abba nem hagyják a stupid szankciós politikájukat. Az ellenséget a saját fegyverével kell megölni, jelen esetben csupán leszerelni.

2022. december 1.

FRIDÉL 2020

Ma háztartási napom volt. Az erkélyen raktam rendet, már amennyire lehetett. Lenyírtam és szemetesbe gyűjtöttem a leszáradt, lefagyott ágakat az erkélyen és takarítottam. A megbarnult bazsalikomágakat ugyanúgy, ezzel megszűnik a kinti szemetelés nagyja. Van még pár túlélő virágos petúnia és körömvirág ugyanott, őket békében hagytam. Szedtem kevés petrezselyemlevelet és egy ágacska curryt a hétvégi főzéshez. Idebent a konyha falát kellett gombátlanítani, már amennyire lehetett. Órákig birkóztam vele, és a két páratlanító tartályában is betétet cseréltem. A konyhát is kitakarítottam, részben persze, mert az ablak körüli ecetezés miatt elég sok dolog gyűlt össze a kredencen, ettől nehezen lehetett közlekedni egyáltalán. A sok pakolászás után G. még mindig nem érkezett haza, csak este, akkor tudtam elrakni a bevásárolt holmikat. Egy kefir leesett, azt is fel kellett takarítanom (kétszeri felmosás a konyhában). Folyt a hűtő, azt is feltörölni...

Közben abroszokat mostam, és végre kimostam G. fehér ingét is. Aztán még este magamnak is egy nagyon rövid kismosás.

Lekéstem a Virtuózok elejét, de amit hallottam, az is remek volt. Idén sok a hegedűs. Este későn egy színházi felvétel Karinthy Frigyes két nagy szerelméről, feleségeiről és bonyolult kapcsolatokról.

Este későn kevés pedálozás, majd a lakás többi részének felmosása, levelek megválaszolása, és most korrektúra. A hírek nem túl szívderítőek. A nyugati kopók nagyon a sarkunkban vannak. Vacakol az olajfinomítás is, de ma sikerült összekötni a szlovénekkel a villamosenergia-hálózatunkat. Bizonyára az is sokat megold. Az EU mocsok módon viselkedik velünk. Igyekszünk kitartani.

2022. december 2.

Ma itt járt J., és a mai napon befejeztük a két utolsó kötet szerkesztését, aztán túl is adtam rajtuk, vagyis a könyvtárnál „pattog a labda”. Elküldtem az ajánlások szövegeit is, hogy azzal se legyen gondja a könyvtárnak. Még egy kis adminisztráció van hátra, utána az ünnepi készülődéssel akarok foglalkozni. Legelőször a G. születésnapjával.

Ma sikerült kifogni egy zenélő dobozt V. névnapjára. Székesfehérvárról fog érkezni, nagyon szép népművészeti darab. Korábban hezitáltam egy másikon, de az már elkelt. Abban éppen a Varázsfuvola csengettyűdala lett volna. Ami miatt nem csaptam le rá azonnal, azért volt, mert annak egy tekerőkarja volt, és azt egy gyerek könnyen elronthatja. Ennek csak fel kell nyitni a tetejét, és addig muzsikál, ameddig a töltése bírja, egyébként számítógépre köthető. Tehát szépen ötvözi a hagyományosat és a modern technikát. Szóval egy remek ajándék már megvan.

Egyébként nagyon kifáradtam, de hát ki csodálkozik ezen az én koromban? Ma korán is keltem, G. ébresztett, hogy fenn legyek, mire J. megérkezik. Ez bejött. Tkp. még fel se fogtam, hogy sikerült, mindennel végeztem, amit elterveztem erre az évre. Egyúttal rekordot döntöttem: idén öt könyvet írtam és adtam ki. Az előző években „csak” négyet-négyet. Nagymama rekordjai, mondhatják majd utólag az unokáim 😊)))

Ma „beüzemelem” az aloé verás matracot is, amit G.-tól kapok karácsonyra. Már a nappaliban volt kibontva pár napig, most csak „utósímítani” kellett, a hálósobában. Kicsit aggasztott, hogy a nylonzsák, amiből kibontottam, ronda szürke volt belül. Remélhetőleg csak a gyógynövény pora volt, nem pedig egyéb szennyezés. A legelső adandó alkalommal ki fogom mosni a huzatát, így ettől az aggodalomtól is meg fogok szabadulni. A nappaliba vásárolt fedőmatrac is ott dekkolt a nappaliban már jó ideje. Arra vártam, hogy talán N.-t el tudom hívni takarítani, és nem akartam, hogy szokása szerint letapossa, de már azzal se várok tovább. Ma este kibontottam a nylonzsákjából és kiterítettem a nappaliban az ülőkére, hadd simuljon ki az is. Utána elpakolok a kanapéről, és az is a helyére kerülhet, ha minden igaz. N. meg jön, amikor jön. A legcsúnyább a függönyök állapota és az ablakok, ahol igen sok kosz rakódott le a felső szomszédasszony áldatlan tevékenysége folytán. Talán ahhoz is ki lehet még fogni valami enyhébb időt, hogy Békés megyei tótos nyelvjárásban mondva „megcsinálódjon”.

Ma konyhatündérkedtem is egy kicsit. Salátákat készítettem holnapra és összeállítottam a pogácsa tésztaját, amit frissen fogok megsütni. J. átjön estére, s talán hozza a kicsi családját is. Addigra rendben kell lennie a lakásnak is.

2022. december 4.

Pár napos kihagyás után végre ismét van gépem! Előbb ugyan izgalmas volt, mert idegennek, jogosulatlanak tekintett, de távban sikerült rendezni R.-val a kérdést, és ismét jól megvagyunk egymással.

A napokban megérkezett V. névnap ajándéka, a zenélő doboz, és ma is rendeltem egyet R.-nek, mert ismét gyorsan intézkedett nekem termék-ügyben. Holnap hozza őket Gábor. Kicsit vacakoltam a rendeléssel, már megint majdnem duplát rendeltem, de aztán sikerült kiiktatni. Találtam magamnak egy szép kék ruhát is az ünnepre, azt is megrendeltem. Ma megérkezett az egyik karácsonyi ajándékom is, egy könyvcsomag, ami kicsit snassz, mármint ajándéknak, hogy használt, de mit tegyünk, ha a mostani kínálat gagyi vagy agresszív? Nekem ezekben a könyvekben sok érték rejlik, őket mostanság nemigen fogják kiadni. Úgyis fertőtlenítem őket, mielőtt kézbe veszem, aztán a csúnyább borítójukat bekötöm csomagolópapírba, akkor nem látszik majd, hogy kopottak, vagy hogy sokan olvasták már esetleg őket. És ugye, a híres ökológiai lábnyom...

Holnap, azaz már ma bevásárlónap, ami G.-nak megterhelő. Nekem se könnyű, hogy még mindig ezzel a fejreállt napirenddel élek, de megpróbálok változtatni rajta, amint lehet. Holnapig pedig még kigondolom, mit kell elrendeznem. Ma már nem vagyok rá képes, fáradt vagyok, ma is a postás ébresztett. A G.-tól kapott matrac kényelmes, legalább nyugodtabban alszom.

Az előbb még összeírtam pár könyvcímet, amit holnap újból kikeresek nyugodtabb körülmények között, s csak aztán rendelek.

2022. december 8.

A könyvek rendelése megtörtént, és még egy zenélő dobozkát is sikerült vételeznem. Engem általában fárasztanak ezek a buktatókkal járó ügyletek. Tegnap is véletlenül kétszer kattintottam rá a zenélő dobozra, amire egyből kettőt is akartak számlázni, de levélben sikerült elintéznem a bakit.

G. mindent beszerezett, megvannak a termékek is, gyógyszert írtam fel előre három hónapra, azzal már ki lehet húzni a telet anélkül, hogy orvoshoz kellene menni.

A politikában elég sok változás történt, amióta nem írtam háborús jegyzeteket. Halogatják a nekünk járó pénzek kiutalásának engedélyezését Brüsszelből. A honi ellenzék és a globális majmok is mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák ennek megtörténését. Már Lengyelországban is arról cikkeznek, hogy nálunk tragikus a helyzet, pedig ezek nélkül a pénzek nélkül sem az. Ami jár viszont, az jár, nagy blama lenne az EU-nak, ha ennek ellenére tovább akadékoskodnának vele.

Feloldották az üzemanyagok ársapkáját, ami miatt előbb nagy döbbséget csend lett, aztán megint zajongani kezdett az ellenzék, pedig nem őket sújtja ez elsősorban, hanem a kisembert, aki viszont némán tűri és nem csatlakozik ezekhez az ordító majmokhoz.

A külföld által pénzelt bértüntetők tovább verik a palávert, állítólag a pedagógusokkal szolidárisak, pedig igazából a saját zsebükkel azok. Az amerikai pénzért valamit produkálniuk kell, miután a nagy „pártvezérek” semmire se jutottak a választási kampányukkal. Az arra kapott pénzek jelentős részét nyilván megint ellopták, majd sikeresen leadministráltatták azzal a bizonyos Tóth József nével, aki a milliárdos ügyleteket egy borsodi falucska festett romjából intézi, de ott sem őt, sem másokat nem lehet megtalálni. A szokásos szocialista kamu bizonyára ez is, egy fantom mint könyvelő, az irodája egy borsodi parasztházban, az Isten háta mögött... Visszataszító, ahogyan durvaskodnak és hangoskodnak, s éppen advent idején, amikor a lecsendesedésnek volna itt az ideje.

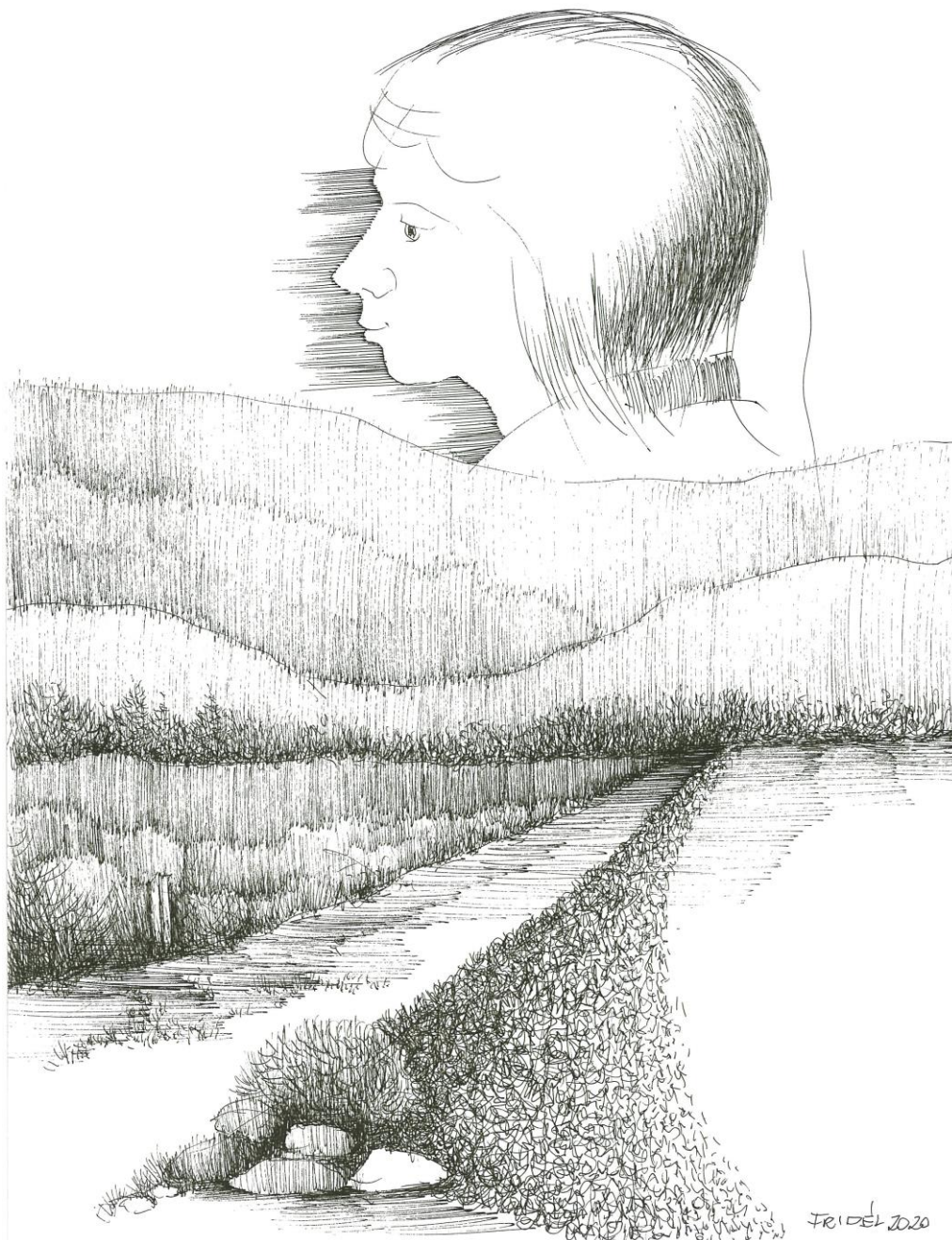
Az egyik hiperaktív szoci képviselő hamis sms-eket kezdett el küldözgetni országszerte, ami arról szólt, hogy mindenki vegye ki a pénzét a bankból, mert „a jobboldal el akarja lopni”. Ezt éppen a profi tolvajok mondják azokról, akik gyönyörűen felépítették az országot, amióta az elvtársakat váltották a kormányzásban, azaz 12 év alatt tették Európa egyik éllovasává Magyarországot Európa sereghajtójából, amivé viszont az elvtársak sülyesztették mindössze nyolc év alatt. A különbség csak a vaknak nem látható. Most ennek a lerombolására esküdtek fel – Sorosék Júdás-pénzein... A lelkük rajta. Még a legnagyobb sikkasztók is pofátlanul a kamerába vigyorognak és hárdítanak. Lelkifurdalásuk nincsen, csak a nagy étvágyuk – mindig a mások pénze iránt.

A mai napon megint szép válogatást sikerült találnom antikváriumi könyvek közül. A küllemük nem feltétlenül szép mindig, de a tartalmuk... Erre vágytam régen, hogy majd nyugdíjas koromban jut időm válogatott értékes olvasmányokra. Igaz, írói terveim is vannak, ezeket se dobom a sutba. Arról viszont le kellett tennem, hogy takarítónőt hívjak megint. Igaz, nem is annyira vágyom a két „hölgyemény” társaságára, akik eddig nem túl szépen

szerepeltek, de G.-t meg sajnálom erre befogni. Nélküle, illetve segítség nélkül viszont nem tudom megoldani a függönymosást (a leszedést és visszarakást). Pedig már nagyon kellene.

Egyelőre viszont adminisztráció, majd az üdvözlő lapok megírása a soron lévő penzumom. Ezt is halogatni szoktam, de végül mindig belevetem magamat és túlesem rajta.

2022. december 9.

Az időjárás lehangoló. Egész nap szürkesség, éjjel estt az eső, most pedig szakad. Jelenleg állítólag melegfronti hatás van, majd érkezik egy hidegfront és havazás holnap délutántól.

A mai politikai hidegzuhany: Brüsszel tovább akarja sarcolni az üzemanyagárakat, plusz adót vetne ki rájuk. Mindez talán válaszreakció arra, hogy a CIA és Sorosék által felvásárolt honi baloldal alaposan belebukott a választási csalásokba, illetve azok kivizsgálásába, ami folyik. Nem tudom, mit háborognak, mikor épp ők követelték a korrupció felszámolását! Tessék, van elég a baloldalon, ráadásul éppen általuk fizetve.

A nyugat és az oroszok oda-vissza fenyegetik egymást, most megint az atomcsapás van soron. Jó téma, épp karácsony előttre való... Az emberiség egyszerűen megveszett. Ahelyett, hogy ülne a fenekén és örülne neki, hogy két szörnyű háború után így összeszedte magát és erre a fejlődési fokra jutott el, már megint nyüzsögnie kell a sok hiperaktív baromnak. Persze mit számít nekik advent és karácsony, mikor ők nem hisznek semmiben és senkiben, a sok ateista! Én azért holnap meggyújtom a harmadik gyertyát az adventi koszorún, és imádkozom egyet mindnyájunkért. Az örök piszkálódók ugyan nem érdemlik, de a lelkem szándékába ők nem szólhatnak bele, se hozzá.

Azt hiszem, most jutottam el a nagy munkák utáni nagy leeresztés állapotába, ami azt jelenti, hogy rámférne egy kis pihenés. Jobban mondva egy jó nagy. Rekordjaim begyűjtve, ami a jól végzett munka utáni elégedettséggel kellene, hogy járjon, de az nálam utóbb szokott bekövetkezni, amikor már lelkileg is elengedtem a lelkemnek kedves újabb gyermekeimet. Innentől a közönségéi, én is csak asszisztálhatok hozzá. Jutka (unokatestvérem) kérdezte, hogy mások nem irigyelnek-e érte? Nem tudok rá válaszolni, mert ez soha nem érdekelt. Nem azért írok, hogy konkuráljak, hanem hogy hú krónikása legyek a koromnak. Meg hogy jól sáfárkodjam a rám bízott talentummal, amit a Jóisten a kezembe nyomott elindulásom előtt. A többit majd Ő ítéli meg.

Ferdinandy Mihály ibériai jegyzeteit olvasom esténként. Nem mindenben értek egyet vele, mert ő valahogy úgy értékelte Portugália szerepét, hogy sajnálatosnak tartotta, hogy nem inkább Afrikát gyarmatosította India és a még távolabbi földrészek helyett. Szerintem semmilyen földet nem lett volna szabad gyarmatosítaniuk, sem nekik, sem másnak. A felfedezés, az más, de a leigázás, eltiprás, az nem. Igaz, ő kissé elfogult a portugálokkal szemben. Azt írja róluk, hogy ők már az afrikaiakkal is keveredtek, míg az angolok nem keveredtek az észak-amerikai őslakosokkal, az indiánokkal. Mindkettő féligazság, mivel a spanyolok és a portugálok ugyan könnyebben kerestek alkalmi partnereket vagy épen erre a célra használt cselédeket, mégsem keveredtek igazán – lelki, spirituális szinten vagy érzelmileg. Az angolok is lekezelt, lesajnált cselédként vagy rabszolgaként bántak úgy az indiánokkal, mint a később behurcolt négerekkel, ám amint a fizikai példa is mutatja, ugyancsak keveredtek ők is a színesbőrűekkel, úr-cseléd szinten. Mindebben nem volna semmi, ha természetes emberi szinten és bánásmóddal tették volna. A fentiekben leírtak szerint mégse volt ez így. De attól még Ferdinandy Mihály leírásai színesek és érdekesek.

Érdekes jegyzet, hogy Brazília nem a bennszülött lakosságtól kapta a nevét, hanem egy Anglia közeli európai szigetről, amelynek neve eredetileg Bresil volt. Így vagy úgy, ezt a szép nevet nyerte el és viseli máig, az angol sziget viszont rég más néven szerepel a térképeken.

Dél-amerikai útjának leírása még arról az időszakról szól, amikor a latin államokban kezdetleges volt a vendégek ellátása. Pl. amikor Natalban szállt meg, mert egy napot köteles volt ott tölteni mielőtt Argentínába ment volna tovább, nem volt lehetősége a szállodában mosakodni, és az ablakokon nem volt szúnyogháló, emiatt a szúnyogok összecsípték. Szenvedett a melegtől, ezért időnként kiült a teraszra olvasni. A repülés élménye szép, Ferdinandy Mihály ezt is plasztikusan írja le. Csak az volt az érdekes, hogy előbb Dakarban kellett leszállnia a gépének, mielőtt Dél-Amerika felé vették volna az útjukat.

A portugál 'saudade', ami egyfajta szomorúság, elvagyódás vagy nosztalgia, valóban nem ismert számunkra sem, mert ahogy Ferdinandy írja, azt csak azok a népek érthetik meg, amelyeknek voltak valaha gyarmataik. No, hát ezt nem is szeretnénk megismerni. A magyar szabadságszerető nép, éppen ezért tiszteli a mások szabadságvágyát is. Nosztalgiát, honvágyat vagy elvagyódást szinte mindenki érez, élethelyzet kérdése a dolog. A saudadéval való különbséget valóban nem érzékeljük, mert azt se szeretnénk, ha minden érzésünket áthatná egy alkati szomorúság, ami a portugálokat állítólag jellemzi. Az irodalmukat sem ismeri az átlag magyar olvasó, ezért nem tudtak ráni ebben a formában, amely más népek irodalmának megadatott. Tudtom szerint nincsen kötelező olvasmány portugál irodalomból. Élnek valahol az Ibér-félsziget nyugati csücskén/ sávján, és folyamatosan a nyugati eget bámulják, amely a végtelenbe vész. Az hihető, hogy hajózásra, eltávolodásra, a világ más tájainak megismerésére sarkallta őket, az elsüllyedt Atlantisz felé, amelynek egykori létezéséről úgy tudtak az európai ibérek, hogy a sejtjeikbe, a génjeikbe volt kódolva. Odüsszeusz ugyan görög volt, mégis elcsábította utolsó útjára az a távoli vidék, amelyre egykor az ő ősei is sűrűn látogattak, és ahol sok remek dolgot tanultak. Nem véletlen, hogy Európában ők alapozták meg a magasrendű kultúra első nagy korszakát. Ők úgy keletről, mint nyugatról itták és felszívták magukba azokat a kultúrákat, amelyek a görögséget is naggyá tették. Igaz, nekik még kapcsolatuk volt a hanyatló egyiptomi kultúrával is, de az egy másik fejezet.

Szabó Zsuzsa barátnómtól kaptam egyszer egy szép képeslapot Algarvéból, amelyen a tenger látható végtelen hullámaival és a végtelenbe néző tekintetével. Abból értettem meg valahogyan azt az érzést, amely Márait is áthathatta, amikor Amerika nyugati partján élt Lola asszonnyal. A népmesebeli élmény, amikor a főhős leül a világ végén, ahová végre megérkezett, és lelógatja a lábát a semmibe. Az ő esetében a tengerbe. Visszatalálás az őselemhez? Mint aki hazatalált az édesanyjához? Pontosan nem tudom, csak sejtem, hogy efféle érzés lehetet. Aztán a hamvai oda kíváncsoktak végleg...

2022. december 10.

Ma megint álmosító nap volt. Igaz, sokáig fenn voltam, írtam, aztán fenn is maradtam, hogy G.-nak reggelit készítsek. Későn ébredtem, nagyobb dologba már nem fogtam, csak „kultúrdélután” tartottam, azaz a hírek megnézése után átváltottam az m5 kulturális műsoraira. Szép adventi koncert, majd Operacafé, a kis operagyerekek ünneplésével, egy portréfilm Móser Zoltánról, akiről mi is hoztunk írásokat a Naplóban annak idején. Kun Miklós pletykálgodott Hruscsov Afrika-politikájáról, ami azért érdekes volt, hiszen sejtelmem se volt, mennyi energiát és pénzt fektettek a fekete kontinens szocialistává tételébe. Ez kudarcos vállalkozás lett, de az ő problémájuk. Mostanra sikerült úgy alakítaniuk a helyzetet, hogy az afrikaiak inkább hozzájuk lojálisak, elutasítva az amerikai és angol dominanciát. Este, azaz éjszakába nyúlóan Puccini: A nyugat lánya c. operáját néztem újra. A művészi alakítások jók voltak, de nem szeretem a modern kosztümös, jobban mondva kosztüm helyett snassz mai külsővel játszott darabokat, operákat pláne. Fölöttem idegesen reagáltak rá, de annyira azért nem volt késő, hogy joggal hisztizzenek a zenehallgatásunk miatt. Persze mindegy nekik, elegendő, ha klasszikus zene szól, hogy máris ideggörcsöt kapjanak.

Hírek szempontjából ma kevés újdonság, inkább a holnapi dátum érdekes, amikor nyilatkozniuk kell az EU-s járandóságaink ügyében. Sorosék mindent elkövetnek, hogy az ellenkezőjét érvék el (Gyurcsányék dettó). Ha a rosszindulat fájna, ezek üvölténének éjjel-nappal.

Ma országszerte havazás volt, csak még ide nem érkezett meg az első hó. Debrecenben és az ország keleti részein hatalmas esőzés volt, sok dolgot adva a tűzoltóságnak.

A gépem alapvető problémája nem oldódott meg. Az imént is lefagyott, és akadékoskodik a régi fájllokba való mentéssel. A régi fájllokban végzett munkámat még mindig idegen beavatkozásnak érzékeli, ami bosszantó. Méghogy a saját gépem kekeckedjen velem!

A nappali rendbetétele még várat magára. Ma egyszerűen feldőltem a fáradtságtól. Délelőtt nagyjából négy órát aludtam, utána még szükségem volt egy kis pótlásra, amiben senki nem zavart. Magamnak csak egy gyors mosási programot hajtottam le, haraptam valamit, aztán kidőltem a sorból. Este egy darabig Bayer Zsolt kifütyült szövegein mulattam egy darabig, utána átváltottam hírekre, majd operára. Az erkélyről el kellene már vinni a széket meg az üres cserepeket, utána elkezdem etetni a madarakat. Előtte nem akarom, mert lepiszkolják, és úgy nem lehet betenni a lakásba, takarítani meg nincsen túl sok kedvem. Az erkélyt eléggé rendben tartottam. Jelenleg a petrezselymek és egy tövecske orégano élnek még rajta.

2022. december 11.

Éjszaka havazni kezdett és volt elég hideg hozzá, hogy meg is maradjon. Reggel szép havas táj fogadott, még a cédrus ágain is vastagon ült a hó. Szép napos délelőtt volt, a levegő igen csípős, ezért nem mentem ki lemetszeni a maradék lefagyott ágakat a külső ládasoron a növényekről. A petrezselymek még szépen tartották magukat, remélem, eztán is így lesz. Csak most lehetne róluk szedni igazán, hogy már semmiféle rovar nem látogatja őket.

Sok hasznom nem volt ma sem, még mindig pihenek az írás utáni leeresztés jegyében. G.-nak azért megfőztem a kedvenc makaróniját sok paradicsomszósszal, magamnak meg pirítottam hozzá egy kis gombát. Elég hanyagul táplálkozom mostanában, ezen is változtatni kellene.

A háborús hírek felemásak. Az ukránokról azt írja a Mandiner, hogy vesztesre állhatnak, emiatt egyre agresszívebbek. A mostani berlini nagykövetük állítólag durván követelőzni kezdett, hogy adjanak nekik ezt meg azt. Egy listát nyújtott be, hogy szerintük mi mindent kellene adnia Németországnak Ukrajna számára, és megdorgálta őket, hogy a Patriot rendszerrel a lengyeleket látják el, nem pedig őket. Borzasztó nevetlen diplomatáik vannak, ha egyáltalán diplomaták látják el ezeket a feladatokat. Korábban már feljegyeztem, hogy egy bosnyák diplomata is dorgálta őket ezért. Nem tudják, mi illik a diplomáciában, mi nem.

Úgy hírlik, hogy megszületett a megállapodás a mai napon a Magyarországnak járó kifizetésekkel kapcsolatban. Amit én olvastam, az valami feltételes és ideiglenes dolgot említ, meg hogy nekik mit van, meg mit nincs joguk ellenőrizni, de ez most részletkérdés. Lényeg, hogy nem volt teljes elutasítás. Kellott a szavazatunk a következő szankciós csomaghoz, aminek fejében megkaptunk – egy újabb rakás ígéretet... Én ilyen hazug, korrupt, tolvaj és semmirekellő társasággal még csak szóba sem állnék, nemhogy egyezségekről tárgyaljak velük, hiszen úgyse tartanak be semmit, sőt a megegyezések másnapján már újra kezdenek mindent előlről, vagyis összevissza hazudoznak és variálnak, s közben nem sül ki a szemük. Felvásárolt emberek, a Soros pulyái. Nincs szégyenük, mert totál erkölcstelenek.

Holnap érkezik két újabb csomag, amiket postán rendeltem, úgyhogy nem lesz zavartalan az álmom. Merthogy még mindig a „rendes” napirendemnél tartok, amikor naponta dolgozom valamelyik könyvemen. Pedig most csak ebbe a naplófélébe jegyzetelek. Igaz, tegnap előkerestem és beleolvastam a félbehagyott könyveimbe, amiken hamarosan ismét dolgozni akarok. Vagy ahogy összejön, hiszen rám vár a háztartás minden restanciája, csak győzzek boldogulni azzal is.

Nos, hát legalább hat könyv vár folytatásra, illetve szerkesztésre. A Tört fény második fele, a Papírmacska, egy meseregény, ezek a folyamatosan gyűlő naplójegyzetek, egy újabb verseskötet az elmúlt évek gyéresebb versterméséből, köztük jó pár karakteressel. Ezen felül Apor Elemérről is szeretnék már egy terjedelmesebb esszét írni. Megérdemelné. Olyan csendesen ment el, ahogy élt, szerényen, utána következett a helybeli hipokrizis ejnyebejnýje, fejcsóválgatása, de aztán majdhogynem úgy feledték el, ahogyan eltemették. Irigyleték, mert stramm férfi volt és nagy sikere volt a nőknél. Ez az, amit a költői hivatáshoz hasonlóan nem lehet megszerezni, csak beleszületni. Neki mindkettő megadatott, hát mit

tehet a hozzá képest félresikeredett embertárs, mint hogy a háta mögött furkálja, eláztatja, karaktergyilkosságban részesíti?... Más egyebet, értelmeset nem tud, hát szaporítja a szót meg az aljas cselekedeteket, amik kitelnek tőle.

Nos, szóval Elemér bácsi megérdemelne ennél jóval több figyelmet, de most már pozitív értelemben. Neki ugyan nem lesz most évfordulója, de kit érdekel, ha a tollam hegyére kívánczik? Petőfi-émlékév is következik, amihez egyelőre egy esszét írtam.

Az EU elnökhelyettese nagyot buktázott. Korrupciós ügyben bukott meg, és ez épp kapóra jött a mieinknek, akik feltehetőleg nem olvasták ezt von der Leyen asszony fejére, pedig nagyon megérdemelné ő is. Eva Kaili Dobrev Klára tanácsára szavazott Magyarország ellen is, amikor a jogállamiság kérdését feszegették. Pont ők, a nagy csalók, hazugok, akik a Minszki Szerződést is úgy írták alá (Zelenszkijjal az élen), hogy eszük ágában se volt betartani. Csak húzni akarták az időt, mert eredetileg úgy volt, hogy az USA támadja meg az oroszokat. Putyin megelőzte őket, ezért olyan dühösek rá.

Idehaza tovább folyik a pedagógussztrájk vagy mi, aminek ezt a cirkuszt hívják. Igaz, csak jegelik a dolgot, mert bejött a hideg komoly mínuszokkal esténként és éjszaka, úgyhogy hazamennek a jól fűtött lakásukba. Inkább hallgatnának ők is, a sok, dollárért felvásárolt bértüntető. Természetesen nem az egész szakmának szól ez a bíráló, hanem csak azoknak, akik a baloldallal együtt játsszák ezt a szánalmas sakál-vokált. Most a tüntetéseik is okafogyottá váltak, mivel a kormány megegyezett Brüsszellel, úgy tűnik, hogy megszűnnek a béremelésekre való keret.

Attól még a nagy nemzetközi fúróverseny folytatódni fog, ugyanúgy ahogy a lengyelek ellen is, akiknél szintén kormányváltást akarnak kieroitetni. Nem is tudom, honnan veszik maguknak a bátorságot, hogy onnan, az óceán túlsópartjáról ők akarjanak dirigálni ezeréves államoknak. Ők még hozzánk képest ifjoncok, alig túl a kétszázon... Ők is, ahogy a buta kamasz, mindenkinél jobban tudni vélnek mindent, és ha valakinek nem tetszik, akkor kezdődhet a kocsmai verekedés amolyan vadnyugati stílusban...

Nos, ezekkel a képtelenségekkel voltam kénytelen megtölteni ezeket a szép fehér oldalakat, mert a mai krónika ennyiből állt. Azért reméljük, jönnek még szebb napok és szebb események, amelyeket fel kell majd jegyezni!

Kratochwill Mimit köszöntöttem, de Luganóban van éppen, ezért nem tudtunk beszélgetni. Fantasztikus élettereje van, még mindig utazgat, kiállításokra is jár, könyvet ír! Ha valaki, ő egy életművész. Rá ezt pozitív értelemben lehet mondani. Isten adjon neki további szép életet!

Eger, 2022. december 12.

Ma hivatalosan is bejelentették, hogy sikerült megegyezni a járandóságaink ügyében. A baloldal, vagy minek is lehet nevezni ezeket a pénzen felvásárolt alakokat, persze tagadja, félreinterpreterálja, de a nyugati sajtó Orbán Viktor győzelmeként értelmezi. A nagy

feljelentgetőbajnokok ázsiója most egyébként csökkent, hiszen szinte egyidőben buktak le az EU-s biztos görög Kailival, úgyhogy jobban teszik, ha inkább hallgatnak.

Szintén ma jelentette be Orbán Viktor, hogy a nyugdíjakat január 1-től felemelik 15%-kal. Ez meg jelentős siker minden nyugdíjasnak.

Mivel Luca napja van, kissé kajánul jegyzem meg, hogy hamarabb is kiderült, ki a boszorkány, mármint, hogy Dobrev Klára áskálódásai megbuktak. Velük mehetne már ő is, a lejárt lemez, avagy a bolgár dromedár, ahogyan a nyugati végeken hívják.

A szegedi antikvárium, ahonnan mostanában elég sokat vásároltam, felajánlotta, hogy a náluk gyűjtött pontokat levásárolhatom, azaz a pontok értékében ingyen kapok további könyveket. Küldtem nekik egy listát, amiben megjelöltem a pontszámokat. Még így sincs ki az az érték, amennyit az általam vásárolt könyvek pontszáma ér. Mindegy, majd levásárolom később.

Eger, 2022. december 13.

Ma rendhagyó nap. Későn feküdtem le, nem tudtam elaludni, úgyhogy kimentem G.-nak reggelit készíteni. Utána megnéztem a gépemet, van-e értesítés a postától, és egy idő után meg is jelent, hogy ma érkezik a könyvcsomag. Ekkor telefonált E., aki minden negatív indulatát rám zúdította. Ettől se volt sikeres az újabb elalvási kísérlet. Fél 12 tájban már inkább felkeltem, mert várható volt, hogy ma mehetek V.-t látogatni. Előtte haját akartam mosni, még azelőtt pedig alaposan átszellőztetni a lakást. Minden rendben ment, csak a postás miatt nem mertem elmenni fürdeni, előbb a hajamat tettem rendbe.

A madaraknak tegnap kivettem a táplálékot, és G. a széket is elszállította, majd a maradék virágföldet is. Most már tiszta a terep, jöhetnek a kis énekesek. Csak pár tő petúnia és körömvirág virágzik még odakint nagy hősiesen. A többiek elfagytak, le kell még metszenem őket.

A postással elkerültük egymást, G.-nak kell érte mennie a postára. Egy negyedóra volt a különbség. Igaz, ma 13-16 óra között jelezte a jövetelét, de még $\frac{1}{4}$ 7-kor se volt itt, mi akkor indultunk J.-val. Ő pedig $\frac{1}{2}$ 7-kor próbálkozott kiszállítani a könyveket.

Nagyon megviselt a kialvatlanság, vissza is vonulok, már képtelen vagyok koncentrálni.

A politikában rágják és emésztik a kormány pozitív eredményeit és intézkedéseit, de hát balról mindig csak valami rossz és kártékony jön ki. Az ő problémájuk, sose nővik ki. Igaz, hogy a kiforratlan egyéniségű hallgatóságukra mégis csak hatnak valamilyen formában. Egyébként még tart a korrupciós ügy az EP körül, komoly visszhangot keltett az esete.

A fociban eddig a tippjeim szerint mentek a dolgok. Tegnap az argentinok győztek, ma a franciák verték meg a marokkóiakat. Szóval argentin-francia döntő lesz. Az argentinoknak drukkolok, irritál a francia arrogancia, ami a futballban is érvényesül. Igaz, ma szinte nem is lehetett fehér arcot látni köztük, csupa légiósból áll a csapatuk. A nyers fizikai erőre mennek rá a győzelem kedvéért. A latin futball azért még mindig érdekesebb és szimpatikusabb.

Eger, 2022. december 14.

A könyveket holnap hozza el G. a postáról. Még csak meg se próbálták újból kiszállítani, pedig járt erre a postáskocsi. Láttam ma, amikor a házba másoknak hozott csomagot. Ők is agyon vannak terhelve, és a könyvek nehezek, nem szívesen molyolnak vele.

Ma izgalmas tárgyalások Brüsszelben. Előbb Morawiecki lengyel miniszterelnök akart vétózni a globális minimáladó ügyében, utána mégis visszavonta. A tévében mindenki személyes támadásnak vette, szidták is nyomban a lengyeleket, pedig nincsen értelme. Egyrészt nem érdemes azonnal félrevetni egy ezeréves barátságot, másrészt ki lehet logikázni a miértjét. Javítani akartak a tárgyalási pozíciójukon, de végül retiráltak. Az okokat nem tudjuk. Jobb esetben háttéralkut kötöttek, rossz esetben felmérték annak a kockázatát, ha mégis vétóznak, és az egész EU kiközösíti őket. Morawiecki úr bevonulása ma Brüsszelbe ezt sugallta. Senki nem várta, nem mentek oda hozzá, már szinte kínos volt. Csak távolról filmezték. Nekünk annyiban jó hír, hogy a mai napon elfogadták a mi részünket is a csomagból, azaz elvileg nincs akadálya a járandóságaink kifizetésének.

Ellenségeink csattanós választ kaptak ezzel a korrupciós bukási üggyel. Szinte mindenki benne van nyakig a nagyfőnökök közül, csak még von der Leyen neve nem merült fel, pedig neki is volt már egy korrupciós ügye a Pfizer-vakcinákkal kapcsolatosan. Mivel minden piramisszerűen épül fel a rendszerükben, nem volna logikus, hogy épp a csúcson ülő főnök ne kapott volna a sok bőrrönd kenőpénzből, amit az EP alelnök Eva Kaili szállodai szobájában és a lakásán találtak. Olasz élettársa sírva könyörgött, hogy engedjék ki a fogságból, hogy gondoskodhasson a 22 hónapos kislányukról. Mindent magára vállalt, de mégis a nő maradt börtönben. Ronda ügy, de előbb kellett volna meggondolniuk, mielőtt ekkora aljasságba belementek volna. Frissen nyomtatott, még soha nem használt bankjegyek voltak a táskákban. Ez is furcsa. Ez csak úgy fordulhatott elő, hogy a bankjegyek kinyomtatását engedélyező EU-s főnökök adtak rá utasítást. Vajon miben nem parírozott nekik a hölgy?... Igazis nem hölgy, aki bűnöző. De a főnökei se azok, bárhogy rázzák is a csengőt meg a rongyot.

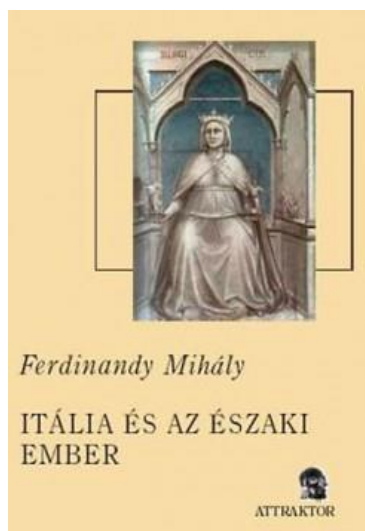
.....

Ma enyhébb volt az idő, de az olvadás miatt csípősebb volt a levegő. Kicsit letakarítottam a száraz ágakból a külső ládason, de még mindig vannak élő növények, így a cinegék nem kezdték meg a látogatásunkat. Majd lesz még hidegebb, rá lesznek szorulva, és akkorra a növények is leszáradnak valószínűleg. Jelenleg esik az eső, holnap is ugyanez a műsor, aztán megint visszatér a fagy – állítólag.

Ruhákat rendeltem az előbb, talán még ideérnek karácsonyig. A J.-tól kapott ünnepi ajándékpénzből veszem. Nem túl sok minden marad az ünnep előtti héten, amiből válogatni lehet még. G.-ra rábíztam, hogy kozmetikumokat is nézzen nekem ugyanebből a keretből, majd elvállik, hogy boldogul vele.

Eger, 2022. december 15.

Ismét viszonylag enyhe idő, de nyomasztó a szürkeség, ami fölöttünk honol. Megérkezett végre a könyvcsomag. Az antikvárium újabb vásárlásokra ösztönöz, de egyelőre elég lesz a használt könyvekből, inkább rendeltem még ruhaneműt és kozmetikumokat is hozattam. Ezek praktikus ajándékok lesznek, biztosan hasznukat veszem. A könyvek java eléggé koszosan érkezett, előbb fertőtlenítettem őket, és alapos tisztogatásra szorulnak, mielőtt olvasni fogom őket. Ma elküldtem egy zenélő dobozták R.-nek is, remélem, nem fog túl korán ébreszteni miatta. Holnap mosás, főzés, rendrakás a program, rá kell szánnom magamat végre, és az adminisztrációt is el kell végezni mielőbb.

Ferdinandy Mihály ibéri utazásainak könyve érdekes, de inkább a leírásokat találok vonzóknak. Az elemzéseimhez nem tudok hozzászólni, mert nem ismerem olyan mélységben a latin-amerikai irodalmat, hogy az argentin irodalmárokkal kapcsolatos jegyzeteit, melyeknek stílusa kissé túlbonyolított, nagy lelkesedéssel olvasnám hajnalonta. Ferdinandyt nagyra értékelem, sokat tanultam tőle életem során, amit most lejegyzek, semmit nem von le az értékéből, ez csak privát megjegyzés a részemről. Ő egyébként az argentin irodalmat többnyire szenvedő utánzatok tárházának tartja. Különválasztja a vidéki és a fővárosi irodalmat, melyek közül az utóbbira vonatkoznak a negatív kritikái. Az európai utánzat művek szerinte inkább francia hatást mutatnak. Nyilván azért, mert a szerzők, már csak divatból is, elsősorban Párizsban lebzseltek elég sokat. Közép-európai hatás csak azokat érte, akik itt jártak egyetemre. Az ő világképük árnyaltabb, mint a csak nyugati hatás alatt állóké. Ott divat volt a sznobéria, és ezt ösztönösen vagy divatból átvették. A francia gőg a francia kultúra területén is érvényesült. Magyarországon is hatott, elsősorban a balos érzelműek között. Ez az elvtársakra és az értelmiségiekre egyaránt vonatkozik.

Nos, Ferdinandy meg a gaucho-legendák hatása alá került. Mi ezt kevésbé ismerjük, vagy egyáltalán sehogy, idáig nem ért el a hatásuk. F.M. szerint még a saját fővárosukig sem, mivel a vidéki Argentína egyfajta autonóm kulturális területnek számított országon belül. Rokon ez a vidéki magyarság önállóságával és független szellemével is, amely bizonyos tekintetben opponált mindig a fővárosi gőggel, ami nagyjából a párizsi sznobéria hazai

változata. Mindmáig él az a fővárosi szemlélet, amely lenézi, de legalább is lekezeli a vidéki embert. Alacsonyabb rendűnek, műveletlenebbnek tartja magánál, és ez még mindig a Gárdonyi által is csak idegenszívűségnek tartott szemlélet kései változata. Rólam ez mindig lepergett, nem tudott hatni rám, másoknak viszont komplexusokat okozott. Én immunis voltam vele szemben, mert egyrészt senki nem mondhatta, hogy műveletlenebb lettem volna nála, csak mert vidéken éltem, másrészt normális nevelést kaptam, amely szerint mindenkit tiszteletben kell tartani és a tiszteletet meg kell követelni magunknak is.

A mai antikváriumi szállítmány egyrészt sok verset tartalmaz (magyar és világirodalmi alkotásokat), másrészt sikerült beszereznem újabb Herczeg Ferenc-könyveket és Bánffy Miklóstól is kettőt. Lesz mit becsomagolniuk a fiúknak. Az antikvárium, amelyiktől vásároltam, megpróbál tippeket adni és eltalálni a gusztusomat, ez nem mindig jön be nekik. A mai könyvek között van egy Garai Gábor-kötet is, amit nem kértem, hanem ugyanabból a sorozatból Nemes Nagy Ágneszt szerettem volna. Valami mellécsúszott, vagy a rendelésnél, vagy a rendelés fogadásakor. Előbb beleolvasgatók majd, mielőtt véglegesen ítélnének fölöttem. Garai Gábort nem szerettem. Futtatták, díjazták, megfelelt az akkori elvtársi elvárásoknak. Iskoláskorom ünnepein csak az ő verseit szavalták, meg a Váci Mihályéit. Szóval túltengtek, amit az akkori ifjúság nagyon rühellt már egy idő után. Azért annyira jó lesz legalább, hogy beleolvasok és összevetem a mostani tudásom szerintieket az akkori negatív élményekkel. Ennyit talán még megér egy párszáz forintos kötet. Ha mégse, majd túladdok rajta.

Eger, 2022. december 16.

Miután aludtam egyet a tegnapi jegyzetre, van azért egy kiegészítő gondolatom a Garai Gábor verseihez. Ha közte és Szabó Magda versei között kellene választanom, egy pillanatig nem lenne kétséges, hogy Magda néit választanám. Ő kitűnően verselt, a rímei változatosak, nincs sok ismétlés köztük, hanem mindenkor friss gondolatait tükrözik még a formai elemek is, mint a rímek, ritmus. Weöres Sándor mindig első helyen állt nálam, de nagyra értékeltem Márai Sándor költészetét is. Szabó Magdát és Márait csak azért említem külön hangsúlyosan, mert mindenki elsősorban kiváló prózaíróként ismeri őket. Korai verseik nem afféle zsenigék, amilyeneket a legtöbb kamasz ír, hanem érett, szép, hangulatos és intellektuálisan is ragyogó teljesítménynek mondhatók.

Mivel most jó sok verset és verseskötetet szereztem be, lesz miből válogatnom, így nemigen szorulok rá Garai Gáborra, aki emberként is levizsgázott egyszer előttem (és az ország nyilvánossága előtt is) egy tévéműsorban. Abody Bélával szerepeltek együtt, és Garai csúnya megjegyzést tett Abody Béla külsejére, kinézetére. Nemcsak azt, hogy kövér, hanem valami gúnyosan megvető formában jelezte, hogy majd gyűjtést rendez Abody számára, hogy legyen elegendő ennivalója. Egyszóval ízléstelenül viselkedett Garai. Egy költő soha nem durva. A költő érzékeny lélek, és megérti a mások lelkét, annak problémáit, éppen ezért nem kritizálja a mások küllemét, ami egyébként bunkóság.

.....

Ferdinandy Mihály ibér jegyzeteit olvasgatom hajnalonta. Bármennyi kritikával illeti is az argentinokat és Argentínát, én holnap mégis az argentinoknak fogok drukkolni a foci VB-n. A horvátok bronzérmesek lettek, megverték a marokkóiakat. Ez utóbbiak drukkolói szétverték pár nyugat-európai várost, minden kritikán aluli, ahogyan általuk valami iszlám fölénytudat (tévtan) akarja belopni magát Európa szívébe. Mindez azért morbid, mivel az EU-ban azaz pontosabban az EP-ben dől tovább a szocialista dominó: marokkóiak vásároltak fel szép számban EU-s képviselőket. További pikantériája a dolognak, hogy mindannyian összefüggenek Soros Györggyel és alapítványaival, NGO-ival, mint pl. Dobrev Klára. Csak már érné utol őket az a megérdemelt...

.....

Néhai nővéremet emlegettük ma. Operettet volt a tévében és hallgattam egy darabig. A „Mondd meg, hogy imádom a pesti nőket” kezdetű áriáról meséltem el G. fiának, hogy egyetemista koromban, amikor Katiék már végeztek az orvosin, náluk voltam, és a nővérem elkezdte énekelni ezt az áriát, illetve annak változatát: „Mondd meg, hogy imádom a pesti férfiakat, ha arra jársz...” A sógórom, aki külföldi lévén, és mert a mi közelünkben nem hallott operettet hallgatni senkit, tehát nem érthette, miről van szó, felkapta a fejét és vadul féltékeny lett. Villámokat szórt a tekintete, amire mi lányok, kacagni kezdtünk. Ettől még jobban bevadult és kérdőre vonta a nővéremet. Mi akkor már dőlünk a nevetéstől. A hiú latin férfilelek duplán meg lett sorozva: egyrészt a gondolat, hogy a nővérem rajta kívül más is imádkozhat, másrészt a nagy macho latinsága is pofont kapott, mivel két nő kinevette! Attól ez még a családi legendárium része, egykori szép ifjúságunk korszaka...

.....

Készül az idei Luca-naptár, amely ehhez az évhez képest egészen másat ígér. Az első hónapok jó csapadékosak lesznek. Csak nehogy átessünk a ló túlsó oldalára!

.....

Ma egy nagyobb tervben (beruházásban) való részvételünket jelentették be. A Fekete-tenger alatt építendő villanyvezeték biztosítana plusz energiát nekünk és velünk együtt négy országnak. Azerbajdzsán, Georgia, Románia és Magyarország vesznek részt benne. Ami nem tetszett, hogy von der Leyen mit keresett ott, s hogy miért a Világbank fedezi a befektetés költségeit? Amiben ők mesterkednek, az sose vezet jóra. Remélhetőleg nem ez volt a megítélt EU-s juttatásaink fejében vállalt kötelezettség. A kormány külpolitikája egyébként jó, sőt kiváló, nem aggódom emiatt, de aki egyszer már becsapott bennünket, azt én mindig széles ívben kikerülném. Az IMF márpedig ezek közé tartozik. A nagy távolság és a tenger alatti vezeték ötlete bizarr. Nemzedékem még emlékszik azokra az orosz fenyegetésekre, amely szerint, ha nem parírozunk, elzárják Kujbisevben az áramot. Mi akkoriban onnan kaptuk az orosz áramot jó áron. Nos, egyik függőségből a másikba esni nem túl szép kilátás, azonkívül Sorosék mostanában mindenhol ott settenkednek, ahol nekünk érdemes lenne energiához jutnunk. Már valósággal körbelövdöztek bennünket. Előbb a V4-et vették célba, ahol megtörtént a kibékülés, de nem tűnik túl szívélyesnek még mindig a kapcsolat. Többször meglőtték, illetve robbantották a Barátság kőolajvezetékét, Zelenszkijék többször elzárták, majd lelassították a gázközvetítést Ukrajnán keresztül. Felrobbantották az Északi Áramlat II.

csővezetékét. Miután a szerb elnök kijelentette, hogy Magyarország a legjobb szövetségese, felpiszkálták a parázs alatt izzó indulatokat Koszovóban. Már-már háborús helyzet alakult ki a nem mindenki által elismert albán miniállamban. Zelenszkij is fenyegetőzött ilyesmivel korábban, mármint, hogy kiterjeszti a háborút a Balkánon. Mikor az agrárminiszterünk kijelentette, hogy nemcsak magunkat, de másokat is képesek vagyunk ellátni gabonával, mezőgazdasági termékekkel, beütött az aszály. Néha úgy érzem, jobb volna, ha semmit nem mondanának inkább a helyzetünkről, legyen az bármilyen prosperáló is, mert ezzel csak további tippeket adunk az ellenségeinknek, akik egyébként nem túl magasrendűek agyilag. Amink van, azzal ne dicsekedjünk, csak örvendjünk neki csendben és szerényen. Az irigyeinket meg érje utol mindaz, amit rég kiérdemeltek!

2022. december 17.

Újabb passzív nap. Csak G.-nak főztem egy jó adag carbonarát, én gyümölcsöt vacsoráztam (cseresznyebefőttöt banánnal). Begyűjtöttem az infót (Manyi terminusa szerint), megnéztem a VB-döntő befejezését, a hosszabbításokat és a tizenegyes párbajt. Végig az argentinoknak drukoltam, mivel ők szimpatikusabbak. A francia arrogancia és birodalmi felfogás bosszantóan bántó mindenkire nézve, aki nem része annak a birodalomnak. Az argentinok saját játékosokkal játszottak, a franciák tele voltak a sok drágán felvásárolt elitklubos játékosokkal, akiknek az árával szoktak hencegni. Másrészt éppen ezért drukoltam Messiéknek, mivel Argentína soha nem gyarmatosított, és nem is dicsekszik a saját gyarmatairól behozott, hatalmas méretű volt rabszolgáival, mint a franciák. Mindegy, győzött a jobb csapat 😊))

Este újra megnéztem a Hány-koncertnek nevezett 2015-ös előadást az akkor még fel nem újított Operaházból. Hányt Szarvas József adta, a toborzótánc vezértáncosa egy csöpp kis legényke volt, akinek nagy sikere lett. Az ilyen esték mindig megszépítik az ember életét. Igaz, utána meg elolvastam egy csomó hírt, ami miatt leromlott a kedélyem. Nem elég, hogy folyton pénzeljük Ukrajnát, az ottani nacionalisták csak szidnak és fenyegetnek bennünket. Egyébként is teljesen értelmetlennek tartok minden háborút. Akinek esze van, az leül tárgyalni, ahelyett, hogy porig bombáztatná a saját hazáját.

Nem okolom teljesen az ottani fanatikusokat sem, mert őket a sajtó irányítja. A sajtót pedig mindenhol a Soros-féle alakok manipulálják és pénzelik, csak hogy minél több fegyvert tudjanak eladni, és minél több földterületet tudjanak összeharácsolni. A pénz nevű betegség kínozza őket, és láthatóan soha nem fognak kigyógyulni belőle.

.....

Az argentinok mai győzelme most nem harmonizál azzal, amit róluk Ferdinandy Mihálynál olvastam. Attól még nagyszerű csapat, Messi pedig világklasszis, mindamellet, hogy kiváló csapatkapitány.

2022. december 18.

FRIDEL 2020

A baloldali sajtó már piszkálja a világbajokság kérdését. Szavazásra bocsátják, hogy szerintük miért nem kellett volna megadni Messi gólját. Ez már a pofátlanságnak is a legalja. Utóbb még azt is képesek lesznek kitalálni, hogy a meccs azért érvénytelen, mert az argentin csapatban nem voltak feketék. A franciák viszont azért különbek náluk, mert ott szinte csak fekete srácok futballoztak. Olyan fenekestül kifordított világban élünk, hogy ezek a logikai bukfenek szinte már automatikusan ugranak be a normális ember tudatában is, merthogy ehhez szoktatnak hozzá bennünket a mindennapi kommunikációjukkal.

Mindkét csapat nagyon jó volt, ez senki nem vitatja. De azon agyalni utólag, hogy a tizenegyes párbajt csupán a szerencse döntötte el, az már agyrém. Kell hozzá egy-egy jól lövő csatár és egy hibázó kapus, aki az adott pillanatban ellenirányban mozdul ki. Érdekes, hogy az argentin kapus ragyogóan védte a kaput, még tizenegyes helyzetben is.

Egyébként láttunk már jó pár olyan meccset, amikor a bíró hibázott, a végeredmény mégis az lett, amit a bíró ítélt. Utólag már nem tisztességes lehúzni és mocskolni egy olyan világhírességet, mint Messi és a csapata. Ilyet csak pitiáner felfogású ember tesz. Szerintem ezenkívül irigy is, mert ő valószínűleg egyetlen tizenegyeset se volna képes berúgni.

.....

Ma ismét szavazott az EU egy újabb gázársapkáról. Magyarország nemmel szavazott, és az eredetileg velünk tartó németek visszakoztak, így érvényes lett az eredmény. Mi viszont megint kivételt kaptunk ennek érvénye alól, ez már szinte bevett gyakorlattá válik az EU-ban, ahol továbbra is erőltetik a szankciókat, amelyeknek semmi értelme nincs, mindig csak visszafelé sül el. A rovar logikája c. cikkemben elemeztem ezt a kérdést, de az EU-s biztosok nyilván nem értesülnek róla, minek tartom őket. Ha mégis tudnának róla, fumigálnák, mert a saját pénzhegyeik tetejéről ők nem veszik észre az általuk csak lenézett vékonypénzű értelmiségieket. A lelkük rajta. Már megint rúgtak egy öngólt, és ha az eddigi csapásvonalukon haladnak továbbra is, akkor vágtnak előre – egyenesen bele a szakadékba.

A Kaili-botrányról hallgatnak, pedig már Katar is megfenyegette őket gáz- és olajügyben. Ha jól értelmezem az üzenet lényegét, akkor nem kapnak gázt, ha nem paríroznak. Meg hogy más ország is érintett a vesztegetési ügyben, nemcsak Katar. Bizonyára így van. Ám ők megint el akarnak kenni egy sikamlós ügyet. Hogy ott senkinek nincsen szégyene! Ezért minimum egy-egy lemondás járna. Egészen pontosan hatvan lemondás, ha igaz, hogy csak annyian vannak benne a Kaili-féle botrányban. Én még ezt is kétlem, mert a piramisjátékok jellemzője az, hogy az kapja a legnagyobb juttot, aki legfelül csücsül, azaz a legrangosabb a hierarchiában. No, hát legalább ezért ne dumáljanak nekünk a korrupcióról és egyéb erkölcsi magaslat tetejére képzelve magukat kioktatni (lecture us) bennünket arról, hogy az EU-ban hogy illik viselkedni. Ha velük kell összevetni magunkat, akkor inkább legyünk lenézett és általuk kiközösített páriák, semmint hozzájuk és közjük tartozó sima modorú csirkefogók.

Ma kiderült az is, hogy az ellenünk legtöbbet áskálódó Guy Verhofstadt volt belga miniszterelnök is érintett a Kaili ex-alelnökasszony korrupciós botrányában. Most már csak azt kellene kideríteni és publikálni, milyen formában fizette le Dobrev Klára Eva Kailit. A jelek szerint egy-egy szavazat vagy hangos kirohanás ára egy tömött bőrönd tele frissen

nyomtatott bankjegyekkel... Valóban mocsár, ahogy Orbán Viktor nevezte az EU felső köreit, amelyeket szerinte ideje lenne lecsapolni. No, hát szerintünk is...

.....

Egymásnak ellentmondó hírek az ukrajnai háborúról. Árgus szemmel figyelik Putyint, mit lép, hogy aztán megint ellentmondó híreket koholjanak az alapján. Nekünk marad a csendes megfigyelői szerep, ami eddig is volt. Mikor a medvék verekednek, nem okos dolog közibük állni.

.....

Szintén mai hír: a világ legnagyobb székelykapuját akarják felállítani, ehhez várnak adományokat. Csak a címet, számlaszámot nem tették közzé, hová lehet nekik adományokat küldeni. Bizonyára nagyon szép lesz. Támogattuk a vakokat is a hétvégén lezajlott jótékonyági gyűjtés során, akkor miért ne támogatónk egy teljesen épkezélab kezdeményezést és azok mestereit, akik készek megfaragni és felállítani egy remekművet?

Eger, 2022. december 19.

Ma már az oroszok erőfölényéről ír a sajtó. Henry Kissinger is megszólalt ismét. A legtöbb elemzés szerint a háború már eddig is túlságosan lekötötte az amerikaiak erőit is, ami miatt féltő, hogy kevésbé tudnak koncentrálni Kínára, amely viszont aránytalanul megerősödhet.

Ez nem újdonság. A háború egy korábbi szakaszában is volt szó arról, hogy inkább Kínára akarnak koncentrálni az amerikaiak, és inkább kivonulnának Ukrajnából. A kivonulás se olyan egyszerű. Nem hagyhatnak annyi fejlett technikát egy olyan országban, amelynek érzelmvezérelt főnöke van, és aki első dühében bármi meggondolatlanságot képes volna elkövetni (ld. a zaporizzsjai erőmű többszöri bombázása). Ennek kommunikációja is fals volt, mert Zelenskij folyton az oroszokat vádolta a bombázásokkal, ami illogikus, hiszen az erőmű az oroszok kezén volt. Akkor hogyan bombázhatták volna saját magukat? Mindegy, csak ártson, mondták régen az öreg piások, és ugyanezt lehet elmondani a rémhírterjesztőkre, azaz a fake news-gyárosokra...

Ezer sebből vérezik ez a történet is. Minden, csak normális logika nem körvonalazódik ki belőle. Egy háborúban persze sok a szándékos dezinformáció, ami érthető is, de a folyamatosan terjesztett hazugságözön úgy katonailag, mint diplomáciai szempontból hiteltelenné teszi az ilyen eszközökkel élő országot.

A hétvége óta legnagyobb hír a foci VB és az azt követő ünnepléssorozatok, meg az őrjöngések is, amelyek gyakran öngerjesztő folyamatot indítanak el. A végén mindig el kell távolítani a renitenseket, az ünnepelteket pedig kimenteni az őket éltető tömeg karmai közül. A nagyság átka...

A szép görög EP-alelnök bukása kapcsán most a görög szílat bogozgatják az újságírók és a nyomozók. Akármire is bukannak rá, gyanítható, hogy az csak a jéghegy csúcsa lesz. Az igazi nagy bünszövetkezet, ami nem más, mint egy piramisjáték, egyelőre rejtőzködhet. Sorosék

meg közben újabb magyar lapot kívánnak indítani. Mintha nem lenne elegendő gyalázkodó sajtótermék a kínálatban...

Az is sejthető volt, hogy a honi baloldal, vagy mi a fenének lehet nevezni őket, tovább folytatja a disznóságai szétkenését. Mindig ez az egy unalmas műsoruk megy már évtizedek óta. Nekik is, Sorosnak is a Fidesz és a jobboldal tönkretétele a célja. Még mindig nem fogta fel, hogy az ő protezséi olyan mértékben visszataszítóak (ő maga is), hogy a választók undorodnak tőlük. Festhetik őket akár ukrán színűre, akármilyenre, a lényeg attól még nem változik. Én a felszólalásaik alkalmával rájuk pirítanék már egyszer és megkérdezném: „Most hány dollárért tetszik ilyen hangosan üvölteni? A honoráriumot/vesztegetési pénzt decibelre fizetik?” Minden lejárt lemez velük együtt recseg, még a múltkor megbukott és a világ nyilvánossága előtt a pucáját húzgáló Gréczy Zsolt is visszaült közéjük. Mindegy, csak ártson? Gyurcsány meg, akár egy megveszett kakukkos óraalkatrészként működő műkakukk, unos-untalan előáll azzal a vadbarom ötlettel, hogy ők most már készen állnak a kormányzásra. Ugyan ki a fenét akarnak ők kormányozni? Kit akarnak ők vezetni, mikor még saját maguknak se tudnak parancsolni?! Ennyi viselkedészavaros embert honnan tudtak összeszedni? Még ha egy hajléktalanegyedben kereskedtek volna, onnan is tisztességesebb emberek kerülhettek volna elő. Náluk nem mocskosabb szájúak, nem műveletlenebbek, csak egyszerű emberek, akiknek félresiklott az élete. De mi van akkor, ha valakinek meg az elmeállapota siklik ennyire félre, hogy csupán mint környezetszennyező tényező funkcionál a továbbiakban?!

.....

Fárasztó frontok jönnek-mennek. Álmosító az idő. Ma már nem sok hasznomat veszi ez a gép, és az irodalom sem.

Eger 2022. december 20.

Az EU alapvető nagy problémája az, hogy segít haragudni az USA-nak (az amerikai politikusok legelső helyen a kínaiakat gyűlölik, az oroszok csak utánuk következnek). Már csak az a kérdés: mennyiért teszi? Talán nem túl kaján a gondolat, hiszen éppen mostanában derült fény arra, mennyire korruptak és a legmagasabb szinten. Azon a szinten, ahonnan mi folyton csak dörgedelmeket kaptunk, mekkora korrupció van nálunk! Bennünket ez felháborít, de ha alaposabban körbejárjuk a kérdést, rá kell jönnünk, hogy valójában igazuk van. Igaz, nem abban a formában és ott, ahol ők célozgatnak rá, hanem az elvtársi körökben, amelyek már régóta (vagy mindig is?) övig jártak ebben a mocsárban. Nosza hát, ki kell vizsgálni őket és rendre felderíteni, milyen korruptak is Dobrev Klárának és a hozzájuk hasonló szoci és egyéb balog társak! Még csak kifogásuk se lehet ellene, hiszen mindezt az általuk szeretve tisztelt EU felszólítására teszik. Ha ők mondják, akkor mindent! Hogy is mondta Márki-Zay Péter? Amit a NATO parancsol, mindent és bármit! Akár fegyvereket és katonákat is! Hát ahogy ő azt elképzele... azóta már bennünket is lőhetnének az oroszok, de legfőképpen nem kaphatnánk tőlük gázt és olajat, amire többek közt az ukránok is nagyon ácsingóznak, mégis csak szidalmat és fenyegetéseket kapunk viszonzásképpen. Azóta már rég elsüllyedtünk volna egy általános gazdasági válságban, ami ellen egy globalista országvezetés semmit nem tett volna, sőt direkt élvezné a helyzetet, hogy most megbüntetheti a fideszes szavazókat.

Eva Kaili sok mindent bevallott már, még a saját apukáját is bemártotta, de ez nem sokat változtat a helyzetén, sőt az „elit klub” többi tagjának helyzetén se. Most derült rá fény, mennyire elit az a fehérgalléros bűnözői kör, amelyik úgy odavan magától, hogy folyton csak ezt hangoztatta. Nem kárörvendünk, de nem tagadhatjuk azt sem, hogy némi elégtételt érzünk, amikor bukni látjuk ezeket az erkölcsi hullákat. S hogy teljes legyen a kép: egész erkölcsi hullahegyek tornyosulnak már az EU-ban. Hát ha valami, akkor ez nem követendő példa!

.....

Mai hír ez is: az afgánok kitiltották a lányokat az egyetemekről. Igaz ugyan, hogy földig érő leplekben járnak, tehát nem jelenthetnek kihívó szexuális vonzerőt az ugyancsak oda járó fiatal emberek számára, de a nők tanulása olyannyira irritálja őket, hogy nem tűrhetik. Nincs mit tenni, ez minden ország belügye. Mi se szeretjük, ha a magyar belügyekbe beleüti az orrát mindenféle, magát elitnek képzelő külföldi alak. Pláne, ha ezt szervezeten teszi, titkosszolgálati akciók keretében! Az afgánok még gyermekkorukat élik, mint nemzet – a jelek szerint legalább is. Bár sajnáljuk azokat a nőket, akik elől elzárják a tudás lehetőségét, egy napon majd ők is kiharcolhatják maguknak ezt a kiváltságot. Azért mi, európaiak se lehetünk oda túlzottan, hiszen itt is csak a XX. században jutottak el a különféle társadalmak, hogy a női emancipációt elfogadják. Nem szabad elfelejteni, mekkora közfelháborodás kísérte a szüfrazsettek mozgalmát, aztán mégis nekik lett igazuk.

Egy hátrányos hatása mégis maradt: máig nem dőlt el, melyik életformát fogadják el a különféle társadalmak helyesnek. Észak-Amerikában máig természetes dolog, ha a feleség „csak” háziasszony és elsőrendű feladatának a család otthoni irányítását és a gyermekek nevelését tekinti. Az én gyermekkoromban, amikor városban már döntő többségükben dolgoztak az anyák, úgy mondták a háztartásbeliekről, hogy „az én anyukám nem dolgozik”. Volt ebben valami diszkriminatív, amit nem szerettünk, hiszen az édesanyánk nagyon is sokat dolgozott odahaza. Még betegen is, mégis – talán az elvtársak hatására, akiknek ideáljuk a traktoros debella nő volt – megbélyegezték a hagyományos családmódot ezzel a kifejezéssel.

Az eredmény azonban kézzelfogható. A csak közösségi nevelésben részesült gyermekek, fiatalok valósággal hendikeppel indulnak az életben. Az egyéni nevelést nem volna szabad kispórolni a zseni életekből. Anélkül hátrányos helyzetbe kerülnek azokkal szemben, akikkel az édesanyjuk sokkal többet foglalkozott külön-külön is. Nem kell magukat egy kolónia részének érezniük, hanem ők külön-külön is, mint független egyéniségek, nagyon fontosak úgy a szülők, mint a tágabb közösség számára. De hát hogy lehetne ezt megmagyarázni azoknak a torz szemléletű asszonyoknak, akik szerint a karrier a legfontosabb az életben, az anyagi jólét, ami miatt feláldozzák, azaz csak félig nevelik fel a tulajdon gyermekeiket.

.....

FRIDEL 2020

A mai krónikából nem felejtetem ki a miniszterelnöki sajtótájékoztatót sem. Azóta is emésztik, csámcsogják, de kénytelenek lesznek tudomásul venni, hogy nekünk van egy erős karakterű miniszterelnökünk, akinek a véleményére ma már az egész világ ad valamilyen formában. Ha sikerülne leállítani azokat a huhogókat, akik folyton ellenreklámot csinálnak neki, akkor egészen más lehetne a PR-ja. Nagyon szellemes megfogalmazásban hangzott el, mit jelentett az idei választási győzelem, t.i. hogy hárommilliárd forintnyi dollár ellenében hárommillió szavazó döntötte el a kérdést, ki és mi a fontos a magyaroknak. Ennek fényében a FIDESZ-KDNP 2022-es győzelme, a negyedik kétharmados rendkívüli jelentőséget kap. A magyar immáron felnőtt nép, nem pedig orránál fogva vezethető, gyenge gyermeknép. Ez az, amit a nyugati sajtó még nem ért, vagy ha érti, akkor igyekszik nagy vehemenciával elhallgatni. A lelkük rajta.

.....

Átléptünk a Bak havába. Milyen gyorsan telik ez a hónap is! A madarak még csak jövögetnek, de majd előkerülnek ők is, remélem...

R.-nek nagyon tetszett a dobozka. Azt írja, abban fogja tartani a pénzét, és ha valaki kinyitja, megszólal a zene... Szellemes. Kicsit izgultam, fog-e rendesen zenélni, mert úgy tűnt, hogy nincs elég töltés rajta, de nem akartam felbontani az USB-kábelét, mert egy aranyos angyalkás zacskóban volt. A technikai részével amúgy is jobban boldogul majd az ifjúság. Hozzájuk képest az én vén anti-digitális tudásom (vagy legalább elmaradott szintű digitalizáltságom) a faszorban sincs, ahogy a mai szleng mondja. Ahhoz képest csak elboldogulok immáron harmadik vagy negyedik gépemmel, de hát ez már senkit nem érdekel.

A mai szalaghírek közt látom, hogy Romániában, miközben a bennünket összekötő sztráda építését kezdték előkészíteni, IV. századi hun sírt tártak fel. Magasrangú vezető személy lehetett, számos aranyeletet és pénzt is találtak a sírban. Nos, erre fogják rá a románok, hogy dák volt, vagy valamelyik ősök! Attila birodalma igen nagy kiterjedésű volt. Jutottak a területén a mi felmenőinkből is erre a területre. A vlachokat az akkori térképen nem is találtam. Csak jóval később jelentek meg valahol a Havasalföldtől délkeletre. De ha jól emlékszem, a IV. században akkor ott az még az ibérek hazája volt. Igen, az ibéreké! A Kaukázus északi része és a mi későbbi Etelközünk között. A vlachok akkor még Illírföldön fosztogatták az arra tévedő hajókat, s csak a népvándorlás korában szivárogtak be a mai Albánia területére, majd erre-arra bokázva a szilaj besenyők, úzok, alánok, kunok és egyéb lovas népek rohamai elől, hogy egy darabig a keleti Bizánci Birodalom egyik északi csücskében húzzák meg magukat. De ez már megint egy honfoglaláskori történet...

Eger, 2022. december 21.

Ferdinandy Mihály írja, hogy az argentinok szinte száz százalékosan kiirtották az indiánokat Argentínából. Előbb elkülönülten éltek, az ország más-más területein, majd a fehér ember egyre nagyobb területeket foglalt el magának. Erről mindig megegyeztek egymással, az indiánok túrték egy darabig, de amikor a vasútépítésre került a sor, akkor összecsaptak. Az

indiánok tkp. féltek az ő területeikre betelepülő fehérektől, és csak néha történtek veszett nagy fegyveres ütközetek közöttük. Olyankor, úgy írja Ferdinandy, az indiánokból valami olthatatlan bosszúszomj csapott ki, aminek kegyetlen következményei voltak. Félelmetes korszak lehetett.

A XIX. század negyvenes éveiben, majd az utolsó negyedében történtek gyökeres változások Argentínában. Feltehetőleg akkorra értek be a Ferdinandy által csak New York-i páholynak nevezett, feltehetőleg szabadkőműves páholy mesterkedései nyomán az észak-amerikai tervek. Az USA előbb deklarálta a saját függetlenségét, mármint az Egyesült Királyságtól, és a híres Monroe-doktrína sem csak az északi félkontinens függetlenségéről szólt (Amerika az amerikaiaké), hanem a jenkik úgy értették, hogy egész Latin-Amerika is az övék cakk-pakk. A szavakat tettek követték, és az USA úgy kebelezte be Latin-Amerikát hatalmas amőba módjára, mint Ausztria az egész Magyar Királyságot, plusz még minden más területet, amit csak lehetett neki. Ebből épült fel a császársága, amit ők máig Istentől valónak hisznek. Az USA-nak meg felépült a saját pénzübiradalma, amit csak napjainkban renget meg a dollár-túlnyomtatás és az eszeveszett háborús költsékezés. Már mindenki kiszállna belőle, de a saját hülyeségük gravitációja még összetartja a rendszert. De vajon meddig? Emlékezzünk vissza: nekem az első kérdésem az volt, hogy ki foga majd állni a ceppet? Hát ez a kérdés máig nem dőlt el, pedig ez kellene, hogy először feltevődjön.

Nos, Ferdinandy professzor segítségével kissé árnyaltabb lett a képünk Argentínáról. Az ő történelmük kezdetei is igen véresek voltak. A biztonság kedvéért előbb a tengerparti részt lakták be, ahonnan vész esetén akár sürgősen hajóra is szállhattak volna, majd felépítették a fővárosukat, Buenos Airest. Ez hajaz leginkább Európára, de érdekes módon nem Madrid mintájára formázták, hanem Párizs volt a modelljük hozzá. Lehet, hogy már akkor is az amerikaiak sugallták nekik ezt a gyökereiktől való eltávolodást? Emiatt jártak inkább Párizsba mintaképeket keresni, ahelyett, hogy a saját hispán és olasz gyökereiket megőrizték volna? Ferdinandy szerint ez végzetes hiba volt. Ő a legnemesebb értelemben vett konzervativizmus gyökereit máig Chilében véli felfedezni. Mármint hogy ők a legerősebben hagyománytisztelők.

F.M. a gauchókat független pásztornépnek tartja és a Hortobágy hajdúhoz hasonlítja. Ők is jókora távolságot tartva éltek a dél-amerikai pampákon. A várost kerülték, mert a saját függetlenségüket sokkal többre tartották. A várost afféle bürokratikus elnyomó gépezet helyének érezték, kerülték, amennyire lehetett. Akár a magyar betyárok. Nos, így tagozódott három részre az argentin társadalom: városiak (tengerpart), gauchók (pampa) és indiánok (sivatag). Aztán az indiánok szinte megszűntek létezni. Kiirtották őket, maradtak pár százan. De még az ő életük is veszélyben forgott, mert úgy irtották őket, akár a vadállatokat. Annak is tartották őket. Talán ki is mondták, hogy dúvadaknak, kiirtandó lényeknek tekintették őket, s ha már ilyen elveket vallottak, hát tettekre is váltották. Az argentinok pedig mégis csak gyarmatosítottak ebben a formában, az indiánok ellenében...

Ezekkel a gondolatokkal azért kell annyit foglalkozni, mert az amerikaiak általában ugyanazokat a sémákat használják, tekintet nélkül arra, hogy a nép, amelyről szó van, az mit szól hozzá. Erőszakosan kényszerítenek rá ideológiákat, elveket és terveket másokra, hogy nézni is rossz. Még csak arról se vesznek tudomást, hogy az embereket nem lehet úgy

tenyésztani, akár a sertéseket. Szóval amit Európa ellen terveztek, ezt az erőszakos iszlamizálást, fajkeveréseket, meg efféle, eredetileg náci fogalmakon alapuló téveszméket, azok erőltetett terjesztését. Nem értem, miért nem tud túllépni az emberiség a saját bűnein és vétkein, amelyeket valahogyan rendeznie kellett volna már a saját kollektív tudati szintjén.

Másrészt egyik helyről a másokra exportálják az emberi nyomort, ahelyett, hogy helyi szinten oldanák meg. Amibe a migráció is került már globális szinten, abból kész jóléti társadalmakat lehetett volna felépíteni Afrikában és egyebütt. Az emberiség nyugodtan és békében élhetne, ahelyett, hogy irtja egymást és ebben kéjeleg. Olyan ez történelmileg, mint a hátramenés. Vagy mint „A rovar logikája” c. cikkemben írottak szerinti folytonos ablaknak repülés, majd ugyanannak a mániákus ismételtetése. Rossz nézni ezt a visszájára fordított evolúciós folyamatot. Jobban mondván annak a ráerőltetni akarását másokra, akik tiltakoznak ellene, mégse veszi tekintetbe a szavaikat és a protestálásukat senki. Olyanok akarnak irányítani, akik nincsenek helyzetük magaslatán, sőt buták a saját pozíciójuk betöltéséhez.

Mintha az értelmes ember útjukban állna, és ezért akarnának megszabadulni tőle... épp azoktól, akik jelentős tudás és műveltség birtokában továbbadhatnák ismereteiket a fiatal nemzedékeknek. Enélkül viszont lesz egy kulturális törés, majd egy hézag, s ha akkor se figyelnek fel a problémára, az egyre táguló szakadékra, míg végül elvész a kulturális szál, az a világokat összekötő. Hová evickél ez az emberiség? Azt nézi le, akitől sokat tanulhatna, és ugyanakkor azt sztarolja, aki buta, műveletlen, viszont tele van pénzzel. Ez meg az aranyborjú korszak ismételtetése... Már megint kikötöttünk az ókornál, a rabszolgatartó társadalmaknál, s aztán a teljes nihilnél... Szép kis jövő, ragyogó kilátások...

2022. december 22.

A görög EP-alelnöknő, Eva Kaili botrányát, feltételezem, hogy nem véletlenül időzítették karácsony előttre. Ilyenkor mindenki bevásárol, el van foglalva saját magával, majd az ünnepek alatt szépen meg is feledkezik az egészeiről. Így van ez kifundálva... Pedig szaftos kis ügy ez a vesztegetési botrány. Több muzulmán ország nyakig benne, bár ők ezt tagadják, miközben már nyílt titok, hogy az arabok szeretnék elfoglalni és iszlamizálni Európát. S hogy az USA partner nekik hozzá, az külön bibliai átkot érdemlő ügy. Az isteni igazságszolgáltatás jegyében meg is fogják kapni, amikor eljön az ideje. Igaz, aki nem hisz Istenben, az az isteni ítélet eljövételében se szokott hinni. Majd az utolsó pillanatban rájön, mit és kit is tagadott!...

Ma a nappalit kezdtem el rendbe tenni, de csak fél munkát tudtam végezni. A kanapén mindenesetre rajta van már az oda vásárolt matrac, az ülőkén a tiszta huzat, a kanapé mögött lévő képek közül Gábor segítségével kiemeltük azt, amelyiket karácsonyra kap ajándékba J. A kis könyvporszívó is kidolgozta magát rendesen, most a töltőn van, és holnap megint befogom egy kis munkára. Nem tudom, mi mindenre jut időm, de idén kivételesen még a káposztasavanyításon se vagyok túl, amit 23-án szoktam csinálni, így későbbre tolódik majd a vacsorafőzés. G. ugyanis nem hozta haza a káposztát, hanem csak holnap fogja, és dió, mák sincsen darálva még. Át kell cserélni az abroszokat ünnepekre, és a pogácsasütést is előrehozom holnapra. J.-ék ugyanis túl korán jönnek 25-én, mert Ö.-t akarják magukkal

vinni a mi látogatásunk után. Az ajándékok becsomagolása is holnapra marad, szóval sűrű napom lesz, sok házimunkával megint. Gondolom, pár telefonhívás is befut még, mert mindenki magából indul ki, azaz úgy vélik, hogy én is rég előkészültem mindennel. Mások már rég túl lesznek a nagyján az előkészületeknek, nekem meg mindig sprintelni kell az utolsó napon, mielőtt berogynék a vacsoraasztalhoz, majd a karácsonyfa alá az éjféli miséhez.

Minden évben szeretném nyugodtabbnak tudni az adventet, de most is noszogatom kellett mindenkit, hogy igyekezzenek a könyveimmel kapcsolatos részükkel. Minden az utolsó pillanatban lett kész, már csak az alapítványok adminisztrációját kell befejezni erre az évre.

Csak most gondolkodtam el, az évszámokat és a számmisztikai összefüggéseket keresve, hogy hiszen ez az év Vénusz éve, még jó, hogy most voltam ennyire termékeny íróként! Aztán meg ki tudja, mit hoz a jövő! S tartanom kell magamat Marcus Aurelius intelméhez, miszerint minden napunkat úgy kell megélni, mintha az utolsó volna. Tehát nem szabad másnapra vagy még későbbre halogatni a dolgainkat, mert ki tudja, lesz-e még másik nap?

.....

A világpolitikában már szinte szokványos a két oldal oda-vissza fenyegetőzése, illetve egymás fitymálása. Zelenszkij előbb levizitelt az USA-ban, hogy még Biden és bűntársai többsége alatt érhesse el Ukrajna kolosszális haditámogatását. Már minden porrá bombázva, de neki még mindig fegyverek kellene. Mit számít neki az emberi élet, amelyekből bőségesen áldozott fel, no, nem a haza oltárán, hanem az amerikaiak és az oroszok mészárszékén! Zelenszkij megkapja a Patriot rakétákat, Putyin erre azt reagálta, hogy azok elavultak (valóban 30 évesek), s hogy nekik jóval modernebb eszközeik vannak. Mi csak hallgatjuk, nem értünk a hadiiparhoz, de a fenyegetés mégis ott lebeg Európa fölött, akár Damoklész kardja. Az USA most már nyíltan is támadja az európai ipart, tervezi, hogy áttelepítik a

legmodernebb német ipari gyártást az USA-ba, itt meg marad a maradék... Miért hagytuk, hogy így legyen, kérdezhajjuk Illésékkal, de talán már késő. A reményt azért nem szabad feladni, azt meghagyjuk a cinikusoknak és az ateistáknak.

Pár gratulációt már kaptam a könyveimhez, és állítólag a helyi tévén is lement valami anyag rólam. Talán valami régi felvétel lehetett, amiről Á. állítja, hogy látta. Engem semmi esetre se kérdezett meg a helyi (változatlanul balos) média, tehát vagy félreértés vagy ismétlés. Több évtizede már, hogy nyilatkoztam nekik, csak a helyi egyházi rádió egyik riportere kérdezgetett egyszer a Rudinak rendezett kiállítás kapcsán.

Már megint iszonyú késő van, és nekem pihennem kellene egy kicsit, hogy holnap kibírjam a rám váró rengeteg munkát. Azért legalább pár oldalt haladnék még Ferdinandy professzor könyvével is, amin jó ideje rágódom estéknént, jobban mondva hajnalonta. Egyszóval jó éjt, kedves naplóm!

2022. december 23.

Márai Sándor: Ajándék c. jegyzete megható.

Ma nem is jegyzek le egyebet, mert igen fárasztó napom volt, és a születésnapom is az lesz. Azért igyekeztem előkészülni rá, ahogy tudtam.

2022. december 24.

Ma se jut sok idő és energia nagyobb jegyzetek készítésére, mivel a születésnapom kellőképpen mozgalmas volt. J.-ék jöttek látogatóba, V.-t is hozták, csak a Cirmos maradt ki a családi vizitból. Ebédre érkeztek, majd délután mentek tovább Ö.-hoz, akit magukkal vittek hozzájuk. Nekem most duplán sűrűre sikeredett a programom, mert az ételeket tegnap kellett mind elkészítenem. Ma csak a leveshez főztem tésztát. V. tündéri volt, tiszta piros ruháscájában, ami tüllszoknyában végződött. Együtt etettük K.-val, majd együtt játszottunk vele. Tetszett neki a zenélő doboz, aminek a töltését K. azonnal ki is tudta bogozni, Viki közben a hozzá kapott angyalkával játszott. Szép koradélután volt. Az előkészületek fárasztóak, de az élmény megerő. A mára gondolt e-maileket holnapra halasztom, mert már fáradt vagyok. Most a kanapén és az ágyamon is van fedőmatrac, habár a nappali problémáját ez nem oldja meg, csak valamelyest mérsékli. A kanapéval az a gond, hogy fordítva tervezték és csinálták meg, mint az nekem megfelelő lett volna. A derekam alatt található a derékszögű illesztés, ami egy idő után már besüpped a súlyom alatt. Mindegy tettem vele egy próbát, a megoldás a teljes csere volna, de azt most nem engedhetem meg magamnak. Egyébként is, a mostani bútorok még sokkal silányabbak, mint ez, amit méretek szabva speciel nekem készítettek annak idején, amikor a régi kanapétól megszabadultam.

Sok könyvet kaptam, amihez K.-nak ez volt a kérdése: mennyi időre lesz szükségem, hogy ezeket kiolvassam? Neki egy egész élet se lenne elegendő. Most mit mondjak, egy írónak nemcsak szenvedélye az olvasás, hanem kötelessége is. Most sok jó antikvárium könyvet találtam hozzá, ezek elszórakoztatnak egy darabig, remélem.

A Bonprix küldött egy 20%-os kupont a születésnapomra, amit beválthatok, ha újból vásárolok náluk. Kedves gesztus, tavaly egy könyvesbolttól kaptam hasonlót.

Tartalmas napom volt, ideje, hogy lezárjam, és előtte olvassak egy kicsit.

Körülöttünk „a nemzetközi helyzet fokozódik”, de egyáltalán nem komikus a helyzet. Még nézni, hallani is rossz, és éppen karácsonykor, hogyan fenekednek egymás ellen a testvérnépek. Csak a Szentatya és Orbán Viktor küldtek békeüzenetet a világnak, a többieket még mindig a harciaskodási vágy hajtja. Szomorú.

2022. december 25.

Fenyők - hóruhában

Az első igazán pihenőnap az ünnepek alatt. Tegnap még válaszoltam az üdvözlőkre, és ma is, mielőtt jegyzetelni kezdek. Itthon ragyogó tavaszias idő, mikor nálunk, a keleti országrészben, mikor másutt. Nálunk ma borongós idő volt, még mindig igen enyhének mondható. A madárforgalmunk se indult még be rendesen, csak egy-két fekete rigó hangját hallom rendszeresen az erkély felől. Rájárnak az almára, de a mogyoró és a dió még nem nagyon fogy. Talán mert a tavalyi dió nem elég finom a cinegéknek, de hamarosan elkezdem adagolni neki az ideit is. A szalonnára viszont rájárnak, és eddig nem csináltak túl nagy disznóolat az erkélyből. Még mindig vannak szép petrezselymeim odakint, és rajtuk kívül csak a kis curry növénykém él még, mármint a fűszerek közül. A külső ládason nem akarnak még visszavonulni a fehér petúniák és a körömvirágok. A kis egynyári növény-matuzsálemek 😊))

Ma megnéztem pár retro műsort, némelyikbe G. is beszállt, de ő önállósította magát és tett-vett, intézkedett. Nekem jólesett ez a passzív nap. Főzöm egyelőre nem kell, G. így

rendelkezett, sütni pedig akkor fogok ismét, ha elfogytak a karácsonyi édességek. Elkezdődött az Aranybulla sorozat is a tévén, de inkább afféle dokumentumfilmnek tűnt, nem olyan, mint egy játékfilm. De meglátjuk. Rövid epizódok jutnak egy napra, a mostani közönség figyelméhez mérten, vagy még inkább figyelemhiányos szokásaihoz. Már a hírTV-n is bevezették az olyan vetítéseket, amelyeket sűrűn szakítanak meg a reklámok, amik roppant idegesítőek. Amerikai stílusúak, ami az én értelmezésemben olyan, mintha idiótákhoz szólnának a rövidke bejátszások szereplői. Ezen felül a reklám mind egy kaptafára megy: mereszd ki a szemedet, mintha tekergetnék a mogyoródat, tátsd el a szádat, mint egy idióta, s hozzá vigyorogj bárgyún, mintha minden/akármi is tetszene és mintha gyengeelméjű volnál. Mi úgy tanultuk annak idején, hogy a tátott száj a gyengeelméjűség jele. De kár is rájuk időt és helyet pazarolni. Hülyék, mint aki kitalálta őket.

.....

A világpolitikában zajlanak az események, azaz a borzalmas háború a szomszédos Ukrajnában. Zelenszkij alá most nagy lovat adtak Amerikában, már az orosz területeket támadja drónokkal. Nagy baj, amikor egy pszichésen zavart ember kezébe veszélyes fegyvereket adnak.

Európa is választ kapott a szankciós politikára. Oroszország csökkentte az energiaexportját, s ezzel Európa számára igen nehéz időszakot prognosztizál. Energiahiány lesz, amit ráadásul értelmetlenül idéztek elő a pozíciójukra teljesen alkalmatlan egyedek az EU-ban.

Donald Trump volt amerikai elnök rendhagyó karácsonyi üdvözlőt küldött Amerikának. Eszerint marxista örültek vették uralmuk alá a hazáját, a demokraták egy szellemi fogyatékosra bízta az ország sorsát, emiatt Amerika halódik. Tehát nemcsak Európának ártottak igen sokat az elvetemült külpolitikájukkal, hanem saját maguknak is. Ennyi pénzt, amit már az ukrán háborúba és az ottani korruptnak mondott vezetésbe fektettek, nem képesek termeléssel előállítani, hanem csak a dollár túlnyomtatásával, ami előbb-utóbb inflációt fog generálni. Örült terveik szerint előbb az EU-t gyengítették meg (mivel félték az gazdasági erőtől, amit képvisel), aztán sorra vették Oroszországot, hogy Európának ne csak a nyugati fele menjen tönkre, hanem a keleti is (ezt majd meglátjuk, ember tervez, Isten végez), s nem melleleg támadják, megint vírusokkal, Kínát, mert annak az erejétől tartanak a legjobban. Többfrontos agressziót folytatnak, de ennyivel még ők se bírnak el, pláne, ha a gazdaságukat fals dollárokra és kriptovalutára alapozzák, majd attól várják a megoldást. Ezek mind afféle közgazdasági és bankáros blöffök, hosszútávon nem fognak működni.

Nagy most a gyűlölet az egykori normann származék államok vezetőiben. Putyin viszont kijelentette, hogy az ellenük irányuló gyűlölettel és destrukcióval szemben egyesíteni fogják Oroszországot. Azt még nem tudni, hogy ezt a tőlük elszármazott ukránokra is érti-e, vagy csak a saját hazájára, de elég nagy feladvány ez a nyugati „demokráciáknak”, amelyek csak úgy tobzódhatnak mindenféle degeneráltságban. Nem véletlenül kapták azt a kemény kritikát Donald Trumptól.

A nappaliban illatozik a lucfenyő, használjuk a belső díszkivilágítást, de ezek apróságok: egy ledes égősor a fán, egy sakura lámpa a nappaliban, egy másik a konyhában. Ezek is mind aprócska led égőkől állnak. Mind hozzájárulnak a kellemes karácsonyi hangulathoz.

Azt hiszem, elég sok erőt kell még gyűjtenem, hogy nekiálljak megírni a tervezett novellákat és befejezni a félbehagyott könyveimet. Most nem annak van itt az ideje.

Eger, 2022. december 26.

Újabb pihenőnap van mögöttem. Már nagyon rám fért. Retro anyagok és régi filmek a tévén, pár hír, ami újat mond a korábbiakhoz képest. Éjszaka megválasztam pár levelet, ma még azt se, csak vártam, hogy a posta meg hozza végre a karácsonyra rendelt ruháimat. Nem hozta. 22-én adták fel, talán holnap már megérkezik. Nem sietik el.

Zelenszkij és a nyugati sajtó megint szidalmaznak, sőt rágalmaznak bennünket. O.V. szerintük parancsuralmi rendszert hozott létre, és elnyomja a baloldalt. Épp ő, aki mindig úriemberként tűri a sok mocskolódást! Lehet is elnyomni azokat az agresszív barmokat! Hiszen ők igyekeznek erőszakkal is felülkerekedni, ha tetszik nekünk, ha nem. A sajtó jelentős része pedig nekik dolgozik, azaz Sorosnak. Őt aztán nem lehet felülmúlni destruktív szándékokban és az erő alkalmazásában – bármely országba is teszi be a lábát.

Két jelentős pofátlanságot követtek el Európa ellen, és ellenünk is.: 1) Angela Merkel idecsalogatta az illegális migránsokat, majd ránk akarta testálni őket, hogy tartjuk el őket. 2) Zelenszkij úgy kezdett háborúba, hogy nem volt rá pénze. Azóta is folyamatosan tarhálja a pénzt Amerikától és az EU-tól, nem mellesleg tőlünk is, külön nekünk adresszáva az örült követeléseit. Szóval mindenki a mi kontónkra akarja szórni a pénzt, méghozzá teljesen fölöslegesen. Erre értettem én, hogy pofátlanul viselkednek velünk szemben.

A VG ma Medvegyev állítólagos jóslatait tette közzé, amiben a legörültebb gondolat az volt, hogy mi Lengyelországgal vállvetve bele fogunk keveredni a háborúba, ami után Lengyelországot ismét fel fogják osztani. Valaki nagyon be lehetett rúgva, amikor ilyesmiket kikoholt. Nem Fletó nyilatkozta ezt Medvegyevre tolvá a felelősséget?!

Amerikában ezenközben hóviharak tombolnak. Kanadai barátaink írják, hogy a gyerekeik nem tudtak hozzájuk utazni karácsonyra, mert rengeteg járatot töröltek a repülőtársaságok. Még a templomba is alig tudtak eljutni, akkora hó esett, és éppen a mediterrán klímájú Brit-Kolumbiában! Utána eső esett rá, elolvasztotta majdnem az egészet, de akkor is rendkívüli időjárási anomáliák vannak most már világszerte. Ahogy nálunk is a tavaszias időjárási értékek, ahelyett, hogy tél lenne. Ismét tovább csúszik a télkezdet, ahogy már régóta folyik a pólusváltás jegyében.

Mai konyhai teljesítményem: gombás rántotta, majd estefelé tűzhelytisztítás. A maradék Zumot ráfújtam, de még utána kell majd igazítani, ha G. meg hozza az utánpótlást.

Eger, 2022. december 27.

Ismét csak harci események a legdurvább változatban, Zelenszkij pedig halállistára tett magyarokat. Akár a maffia. Ott szokás efféle listákat összeállítani, normális diplomáciai

kommunikációban az ilyesmi ismeretlen. Persze ki állítja, hogy ami a szomszéd országban történik, az normális dolog volna?!

Exit Pelé, a futball koronázatlan királya. Régóta betegeskedett, bélrákban szenvedett, a halál megváltás lehetett már neki. A lemondott XVI. Benedek pápa is igen beteg, de őt egyelőre életben tartja az orvostudomány erre szakosodott ágazata. Nem tudom, ilyenkor mi a humánusabb: hagyni, hogy távozzon, vagy mindenáron fenntartani az elemi életfunkciókat? Nekem az előbbi tűnik annak. Prolongálni valaki szenvedéseit, aki már szeretne távozni, nem éppen humánus cselekedet. Tudom, persze, a törvények, meg a szokások és effajta szempontok... de azok mindig az ittmaradók szemszögéből láttatják a kérdést. Ha valaki tekintettel lenne az eltávozó szándékára is, akkor nem kínoznák további hónapokon át. Természetesen ez csak egy magánvélemény, de nem biztos, hogy azok tudnak többet a halál „élettanáról”, mint a hiperérzékeny író, akinek a beteg, szenvedő embernek minden egyes rezdülése fontos.

Ma bejglit akarok készíteni, holnap pedig túrós pogácsát. Aztán előkészítem a lencsét az újévi főzéshez, majd előkészítem a húst a mélyhűtőről, hogy legyen cigánypecsenye is hozzá G. számára. Magamnak majd sütök ismét gombát.

Mindjárt eltelik ez az év is, jön a ki tudja, milyen újabb eseményeket hozó másik esztendő. Rohan az idő...

Exit Duray Miklós, a Felvidék kimagasló írója és politikusa. 77 évet élt (1945-2022). Küzdelmes élete volt, teljesítménye emberfeletti. Olyan korban és olyan környezetben élt,

ahol magyarsága vállalásáért is büntették, diszkriminálták. Hogy elkopott ez a szó a politikai csatározásokban!

2022. december 30.

Amit terveztem a konyhán, el is végeztem. Igaz, nem túl nagy tempóval, de holnapra, azaz mára csupán a cigánypecsenye és a máktorta maradt. A lencse még meleg, G. reggeltől fogyaszthatja (ez volt a legfőbb óhaja), négy hatalmas tekercs bejgli is készült, előtte délutánra a pogácsa és egy adag kukoricasaláta is díszítette az ünnepi asztalt. Ha marad még energiám, magamnak is készítek gombát.

Délután kutyafuttában bele-belenéztem a Hyppolit, a lakáj-ba és a Béres-film utolsó epizódjába, amit tegnap néztünk újra együtt G.-ral. Este Plácido Domingo-koncert volt, de akkor már a konyhában voltam „ügyeletes”, csak fél füllel hallottam.

Exit XVI. Benedek pápa, aki tizen-valahány éve élt visszavonultan a Vatikánban. Vagy a megszokás vagy a biztonsági őrizet miatt, ki tudja.

A 2023-as év is nagy csillaghullással végződött.

Az este írtam még egy fejezetet a korábban elkezdett gyerekgregényhez. Úgy terveztem, hogy ma is folytatom, de a jelenlegi energiaszintemen ez lehetetlen.

Ma este felpróbáltam a fehér-kék-lila pasztellszínekben játszó ruhámat, amit J.-éktől kaptam karácsonyra. Előbb túl vékonynak találtam, de egészen kellemes viseletnek bizonyult. Csak arra nem jutott már időm, hogy a hozzá illő fehér leggingemet előkeressem, ami jobban illik hozzá, mint a fekete.

.....

Ukrajnában tovább folytatódnak a harcok. Egymásnak ellentmondó hírek ismét. Már szinte belefásulunk, ami nem helyes, de a lélek önvédelme ez talán, hogy nem vagyunk képesek napi szinten úgy beleélni magunkat, ahogyan azt elvárnák tőlünk. Itthon az ellenzék

ízléstelen cirkuszokat rendez. Még mindig nem szoktak hozzá a gondolathoz, hogy hiába verik a palávert Magyarország lejáratására, a nekünk járó pénzekről szóló megállapodásba csak nem tudtak belerondítani. Ez nem jelenti azt, hogy utóbb ne tudnának újabb kifogásokkal előhozakodni, de a jogosultságunkat nem vitathatják el, az már papíron van. Egy szerződést pedig nem lehet utólagos betoldásokkal megváltoztatni.

Már nagyon fáj a hátam. Azt hiszem, hogy az ágyneműcserét inkább elhalasztom felkelés utánra.

Novák Katalin szép újévi köszöntőt mondott. Hát akkor elkezdődött 2023... Reggel új cicás naptárak kerülnek elő a talonból.

2022. szilveszter éjszakája

Elég sok házimunka van mögöttem, de legalább megvan. Gondolom, kevesen mondhatják el magukról ilyentájt, hogy nagy sikere volt a bejglijüknek. Nekem összejött. Diós, mákos, hagyományos, semmi flanc vagy fölösleges újdonság-hajhászás. Minden sacra, ahogy nagymamám is csinálta, ahogy emlékszem. A lencse volt a legjobban várt étel, azt már tegnap elkészítettem, ma pedig cigánypecsenyét sütöttem hozzá ebédre. Egy kis pihenő, meg a tortaformával való kínlódás után (sehogy nem akart összejönni az összerakása) mégis összejött a máktorta, aminek krémjét már este 10 körül készítettem el, az egészet pedig 11 óra körül. Ma senki nem evett belőle, de legalább jól néz ki 😊)) Holnapra maradt még G.-nak lencse és cigánypecsenye, van pogácsa, kukoricasaláta, bejgli és torta.

Az időváltozás kissé megviselt. Késő délután elaludtam kicsit a nappaliban, és rettentő tachikardiás állapotra ébredtem. Olyan hangosan vert a szívem, hogy annak a zaja ébresztett fel. De némi nyugalom után az is leállt. Az új takarómatrac ellenére a kanapé továbbra is kényelmetlen. Nem volt nagy vétel, de legalább nem szagos, mint előtte volt. V.-nek nem sikerült kispárnát vennem, de magamnak se további pár darabot, amit korábban hirdettek akciósan. Talán később.

A tévében ma Denevér előadás, de lemaradtam róla, mert akkor még a konyhában tevékenykedtem. Hallani azért hallottam. Biztosan megismétlik majd később, amikor lesz időm rá. A Petőfi-élműsorokból szinte semmit nem láttam még, de előbb-utóbb az is meglesz. Már készülök nagyon, hogy a könyvcsomagokat megnyissam, azaz nekilássak a legutóbbiak „elfogyasztásának”.

Ferdinandy Mihály jegyzeteinek a vége felé járok. Mindig meglep valamivel. Nem nagy szó, hiszen úgyszólván csak szőrmentén ismerem a latin-amerikai irodalmat és történelmet. Ez utóbbival kapcsolatos információim hiányosak, és gyakran találkoztunk elfogult álláspontokkal, attól függően, ki melyik oldalon állt. Mivel a csúfos észak-amerikai befolyás ismerete nélkül az egész csak egy összeomló kártyavár, a kommunista propagandaanyag viszont, amivel teletömtek bennünket (jobban mondva próbálkoztak vele évtizedekig, sikertelenül), erősen elfogult, az igazságot feltétlenül a kettő között kellene keresni, de az igazság még annál is bonyolultabb. Nem pusztán arról van szó, hogy valaki amerikai barát vagy amerikaellenes, hanem az érzelmek mélyén ott kell keresni az őshaza, azaz az ibér világ

nyomait. S ha megvannak, még azokkal is előfordul, hogy a negációval találjuk szembe magunkat (másoknál meg a túlzott anyaország-szeretet elfogultságával). Szóval az egész egy nagy érzelmi zűrzavar. Az tagadhatatlan, hogy a spanyol és portugál hódítások kora rettenetes nyomokat hagyott maga után. Bár Ferdinandy sajnálja, hogy a portugálok nem Amerika irányába folytatták tovább a világalomra törekvéseiket, hanem India felé, ahol ezzel kudarcot vallottak, ez nem tekinthető semmilyen szempontból helyes vagy reális szempontnak. Egyetlen országnak sincsen joga ahhoz, hogy leigázzon egy másikat, nemhogy többet. Portugália azért vallott kudarcot a hódításaival, mert maga a hódítás ténye és akciója volt helytelen.

Ferdinandy talán csak abból a szempontból tekinti a dolgot, hogy az ún. jenkik befolyás igazta le igazán a latin-amerikai államokat, ami megint csak féligazság. Ő ezt a portugál hódítást az amerikai ellenpontjaként gondolta volna helyesnek. A spanyolok és portugálok egy az egyben megegyeztek egymás közt, hogy hányadik szélesség fokon túl lesz az övék a déli kontinens, és ez is akkora abszurdum, mint amikor egyes őrült amerikaiak máris felparcellázták maguknak a Holdat vagy a Marsot, és erre ingatlanpiacot nyitottak. Már megint nem tudnak megmaradni a fenekükön, és nem tisztelik a hazájukat, ami számukra adatott. Nem territóriumokban és meghódítható vagy meghódítandó területekben, impériumokban kellene gondolkozniuk, hanem hazában, szülőföldben, anyatermészetben. Akkor közelebb juthatnának a megoldáshoz, mint így, összevissza vagdalkozva és gyilkos terveket forgatva az elméjükben.

Nos, az iberoamerikai szemlélet, amelynek Ferdinandy Mihály is a hatása alá kerülhetett, így árnyalja a Latin-Amerika-képünket. S ha maguk az őslakosok se tudnak eligazodni rajta, akkor mi hogyan tudnánk? A válasz persze egyszerű: elfogulatlanul. Nos, hát ez az, ami a legritkább a mai világban, amely szekértáborokra oszolva tüzel egymásra gyilkos szövegeket és lövegeket.

A XIX. századi hódítók (jenkik) szándéka az volt, hogy elszakítsa azokat a szálakat, amelyek még léteztek Spanyolország és latin utódállamaik között. Ezt természetesen kulturális és vérségi fogalmak szerint kell érteni. Helyette viszont még durvább és gátlástalanabb konkviztádorok érkeztek délre, hogy a spanyol és portugál felmenőknek, vagy hogy is kellene nevezni őket, még az emlékét is kiirtsák kiszemelt áldozataikban, a relatíve fiatal latin államokban. Az anyanyelvként megmaradt spanyol és portugál már nem idegen kultúra, de világszerte hódít az angol, amely jóval primitívebb szerkezetű és hagyományú (viking) nyelv, tehát az adott környezetben idegen, csak hát a mai divat... Érdekes, hogy a latin országokban az amerikai szappanoperák révén tudott hódítani, ami igen kártékony rájuk nézve, hiszen az egy szubkultúra része, nem pedig valós és értékes kultúra. Mégis, megjelentek a latin-amerikai szappanoperák, amelyek ugyanolyan nézhetetlenek és giccsesek, mint északi elődeik.

Hogy a portugálok hódítások tekintetében lemaradtak a spanyolok mögött, annak megvolt az oka, de a világra nézve ez nem hátrány. Elég megnézni Cristiano Ronaldo viselkedését, ami nem pusztán egyéni félreveltség következménye, hanem egy nemzeti sovén szemlélet (kancsal) tükröződése, egyfajta birodalmi szemlélet, amely túlélte magának a birodalomnak a létét. Szóval ebben a formában nem kellene, hogy létezzen. Jómagam is találkoztam

portugálokkal, akik inkább voltak hajlandóak angolul gyötrődve társalogni velem, csakhogy a gyűlölt spanyolt ne kelljen hallaniuk, amit jobban is érthettek volna, hiszen rokon nyelv nekik. Nekem mindegy volt, melyiket használjuk, de akkor értettem meg, hogy olyan ez is, mint a kárpát-medencei népek időnként felizzó belviszályai vagy ellenérzései: mindenki a szomszédjára haragszik jobban, mint egy távoli, számára ismeretlen népre. A bolíviaiak gyűlölik a chileieket, mert egykor elvették a tengerpartjukat (és a salétrommezőiket). Az argentinok szinte 100%-osan kiirtották az indiánokat, mármint a saját hazájukban, mert egymással támadtak területi vitáik. Igaz, találkoztam egyfajta univerzális latin szimpátiával is, amelynek jegyében a latin-amerikaiak igyekeznek összetartani, már ha az öröklött vagy tanult ellenszenvaik meg nem gátolják őket benne. Szóval az ún. 'mestizaje', azaz meszticizálódás folyamata még tart, és újabb bizonyítékokkal szolgál arra nézvést, hogy az embereket nem lehet úgy tenyésztani, mint a sertéseket vagy a marhákat. Jellemző az amerikaiakra, hogy mégse tesznek le újabb és újabb mesterséges fajkeresztezési kísérleteikről, sőt egyre jobban erőltetik. Minél több konfliktus adódik belőle, ők mégis ragaszkodnak a saját rögeszméikhez.

.....

Ma új cicák és egyéb állatok kerültek a régi naptárak helyére. Még szokni kell őket.

.....

Mai adat: Kína szigorú covid-ellenes politikájának eredménye, vagy még inkább mellékterméke a jelentős gazdasági visszaesés. Erre nem számított volna senki, hiszen olyanok, mint a macska: mindig talpra esnek és roppant alkalmazkodóak. Egy privát gondolat: lehet, hogy az ő túlnépesedtségük is lehet az egyik ok. Egymás hegyén-hátán élnek túlszűfolt nagyvárosokban, máshol meg elmaradott körülmények között, ami kedvez a kórokozók szaporodásának. Most, hogy feloldották náluk a kötelező karantént, elszabadult a járvány is. Mégis csak jobb a fegyelmezettség és a szigorúbb eszközök a rend fenntartása érdekében? A mostani változás oka talán az lehet, hogy termelniük azért mégis csak kell, különben a gazdaság bánja.

2023. január 1.

Az év első napja ragyogó szép napsütéssel indult, tavaszias idő volt, igazán nagyon kellemes és szép. A folytatás már nem annyira, többnyire borongós és viszonylag hűvös, de az évszakhoz képest túl enyhe és fárasztó. Neptunusz évében is folytatódik az alkotói kedvem, ismét könyvön dolgozom, bár rám férne a pihenés ennyi munka után.

A háború egyre durvább, hallani is rossz a híreket, hogyan nyuvasztják egymást a testvérnépek katonái. Nagyobb hatótávolságú rendszerek is bevetésre kerülnek, plusz az orosz szuperbombázó gépek is hamarosan.

Az EU-s korrupciós botrány nyomozati szakaszában eddig 60 képviselő érintettsége derült ki, de az még csak a jéghegy csúcsa. 27 állam pénze korrupt alakokra van bízva, ők pedig alaposan visszaélnék mások bizalmával. Egyetlen doboz gyufát se bíznék rájuk, nemhogy egy

egész ország vagyonát, ahogy a magyar baloldalra sem. Hamarosan kezdődik a téli parlamenti szezon, és várhatóan megint sok ordibálásban lesz része mindazoknak, akik megnézik őket. Én a legszívesebben azt ajánlanám a kormánypárti képviselőknek, hogy tegyenek fel egy kérdést az éppen aktuálisan ordító, botránykeltő alakoknak, akiket kénytelenek vagyunk (még) országgyűlési képviselőknek nevezni: „Ma éppen hány dollárért tetszik ordítani?” A válasz még jobban felemelt hangerő lenne, ahogy ismerjük őket, de azért érdemes lenne az orruk alá dörgölni ezt a rövidke kérdést.

Az Eva Kaili és társai botrányban már több arab állam is érintett. Végre rájöttek, hogy táská pénzekkel csak a bűnözők szoktak fizetni, de szerepelnek már panamai banki utalások is a bűnlajstromukon. Ez külön jól hangzik... Két fontos szál felderítését várjuk egyre jobban: a főokos von der Leyen nevét és szerepét, valamint Dobrev Klárát, amely szál rávezethetne az itthoni rágalomhadjáratok valódi eredetére is. Nemcsak Eva Kailinak van sitten a helye, hanem az egész bűnbandának is. Piramisjáték. Mindenhol tiltott és törvénytelen.

2023. január 3.

A választási csalássorozattal kapcsolatban csupán egy gondolatom támadt: nem elég jó törvényeket hozni, a megfelelő szerveket is melléjük kell rendelni, amelyek végrehajtják, ellenőrzik és szükség esetén büntetik az ellenük kihágókat.

Korrupció, pénzmosás, tipikus mai (ún. fehérgalléros) bűncselekmények: azokat az NGO-kat, amelyek megszegik a gyermekeket védő törvényt, súlyos szankciókkal büntetném, különösen azokat, amelyek a gyerekek megrontását célzó propagandát folytatják kiskorúak ellen, pl. óvodákban, iskolákban, ahol kiskorúak tanulnak. Ha csak egyszer is megszegik a törvényt, mindörökre kitiltanám őket ezekből az intézményekből. Külföldi elkövetők esetén még Magyarországról is kitiltanám őket.

.....

A mostani, turbulens nemzetközi események kapcsán egyvalami körvonalazódik világosan: azok a nemzetközi háttérerők, amelyek ezt a szervezett káoszt művelik, már nemcsak az orosz ásványkincsekre és természeti, valamint műkincsekre vetettek szemet, hanem a Vatikánra is. Minden kell nekik, de úgy fognak járni, mint a mesebeli kiscsibék: a végén kidurrannak. Minden birodalom széjjelesik egyszer, miért éppen az övéké élne túl ezt a kuplerájt, amit maguk körül létrehoztak?

Vízkeresztkor, vagyis az ortodox karácsony idején Putyin tűzszünetet rendelt el Ukrajnában. A rendelet egyoldalú, az egyik orosz pátriárka tanácsára történik. Zelenszkij és kabinetje pökhendin visszautasította a lehetőséget. Ők már úgymond áttértek a nyugati keresztény vallási ünnepek megtartására, ezért ők a karácsonyt velünk egyidőben tartották meg. Arról nem szól a fáma, hogy a Vízkereszt is keresztény ünnep, tehát arra való tekintettel ünnepelhetnének az ukránok is. Ha már áttértek a mi nyugati keresztény ünnepeinkre... Vízkereszt Olaszországban pl. a nagyobb ünnep, amikor a gyerekek ajándékokat kapnak a Befana nevű tündértől. Olyan ez, mint nálunk a Mikulás.

Ugyanezen alkalomra az amerikaiak egy egész hadosztályt vezényeltek Romániába. Bizonyára hátba akarják támadni az oroszokat. Onnan ugyanis a Krím-félsziget irányába tudnának kitámadni. Ok nélkül csak nem mozgósíthatták a saját hadseregüket... Innentől fogva már nem proxy-háború, hanem nyílt konfrontáció Amerika és Oroszország között. Nagyon aljas volt, aki kitervelte.

A mai hírek szerint Zelenszkij már nem is a Fehér Házzal tárgyal, hanem őket megkerülve a Black Rock nevű hírhedt sakál olajipari céggel. A föld már a Monsantoé, más része a kínaiaké, és az elemzők szerint azért szorgalmazhatta Zelenszkij a közvetlen tárgyalásokat a nagy háború-finanszírozó cégekkel, mert küszöbön állhat Ukrajna felosztása, amit eddig váltig tagadtak. Piszkos ügy. Jobb is volt kimaradani az egészből.

.....

Idehaza a balfék ellenzék bukott jelöltje, Márki-Zay tovább erőlteti a választási csalások támogatását amerikai részről. Nehéz elhinni, hogy épp a CIA ne látná, mekkora balfácán ez az ember. Mindent kidumál, sőt dicsekszik vele, mekkora összegeket kap nyugatról, mintha az erény volna... Ha egy kicsit jobban asszociálunk, lehet, hogy ugyanazokkal a cégekkel próbál egyezkedni, amikkel Zelenszkij is összebútorozott már régen. Ma egy betelefonáló ezt kérdezte: „Mi a rossebet keres Márki-Zay a Jászságban, mikor ő Hódmezővásárhely polgármestere?!” Nos, egy logikai lépés előrevetíti a mocskos szándékokat úgy MZ/X, mint az amerikai sakál-cégek részéről: földet, ahogy Ukrajnában is. Hódmezővásárhely, Makó, Szeged, amelyek a Tisza és a Maros öntésterületei, ragyogó termőföldekkel rendelkeznek. MZ/X a vásárhelyiekre kemény adókat vetett ki, mármint a gazdákra. Ezzel azt akarja kiprovokálni, hogy többen is megváljanak a földtulajdonuktól. Remélhetőleg nem teszik, és az adót se fizetik ki ennek a bazári majomnak! A képlet ennyire egyszerű, mondhatni primitív, hiszen egy rém primitív, gőgös és magától teljesen elszállt alak fejéből pattant ki. Vagy azokéból, akik neki sugallnak a háttérből.

Mindenesetre résen kell lenni, mert ezek a tetvek mindenre elszánták magukat. Hogy a Jóisten tenné már őket oda, ahová valók! Márki-Zay, aki a kultúránkat akarja úgymond lecserélni, soha, sehol nem fejtette ki, mit ért ez alatt. Csupán sejthető, hogy akik őt pénzelik, nálunk is a nyavalyás perverz elméleteiket akarják terjeszteni – a hagyományos kultúra helyett. Ahelyett, hogy a hazai perverzeket importálnák magukhoz, hogy nekik való társaságban legyenek, folyton bennünket ostromolnak a saját hülyeségeikkel. Pedig senki nem kérte meg rá őket. Mi az összes félresikerült barmot szívesen nekik adjuk, úgy, ahogy vannak, cakk-pakk, utánuk egyből tisztább lenne a levegő. Olyan egyszerű ez, mint egy

pofon. Ők pedig még mindig hisznek a demokráciaexportjukban és a saját „világ csendőre” szerepükben. A migránsoknak őket kellene megrohamozniuk, nem bennünket, európaiakat. Ha valahol rendet akarnak csinálni, hát ott megtehetik. Amerikában még mindig dívik az ököljog, ott előklözhetnének egymással egy jó darabig.

.....

Tegnap befejeztem a Ferdinandy-könyv olvasását. Olykor vitatkoztam vele magamban, de a végén szinte megsajnáltam. A könyvet 1943-ban kezdte írni, akkor már Spanyolországban, majd Portugáliában élt. 1948-ban folytatta, amikor is egy dél-amerikai kitérő után visszatért az ibérek földjére, de Magyarországra már nem jöhetett vissza. „Csupán Spanyolországot, Portugáliát, Franciaországot és Svájcot utazta be. Utána megint visszament Spanyolországba, ahol az az asszociációja támadt, mintha a kazárok földjén járna. Az ókor végén még viruló, majd egy vallási háború során széthullott birodalomra gondolt, amely számára igen kedves élményként jelentkezett. A kazárok földjét és kultúrája nyomait vélte felfedezni az általa csak sivatagosnak tartott spanyol vidékeken. A Kazár Birodalom széthullása után – véli Ferdinandy – a kazárok lóra pattantak és meg se álltak az Ibér-félszigetig, ahol aztán megtelepedtek. Nos, a történetnek ezt a részét homály fedi, a történelem (és a történelemhamisítók hazug írásainak) homálya. Az ibérekről se hallottuk soha, hogy az ókorban még a kazárokkal voltak szomszédosak (mi pedig a kazárokkal éltünk közös birodalomban). Az asszociáció nem véletlen, hiszen a magyarság álma, Magyarország újraegyesítése is akkoriban (40-es évek) esett kútba. A németekkel kötött (kényszerű) szövetség nem jött be. Ferdinandy ismét Dél-Amerika felé vehette az irányt. De ott legalább továbbra is professzor és író lehetett. A későbbi értelmiségi kálváriák már nem egészen erről szóltak (Az ibérek nyomait valóban megtaláltam később egy korabeli térképen. Akkor még egészen más népszerűségű volt a később ibérré lett félsziget- M.M.).

Nos, a kazárokkal való rokonság asszociációja és ennek éppen spanyol földön történt felbukkanása bennünk is érdekes asszociációkat kelt. F.M. a Bánk bánra gondol, Melinda hazájára, amellyel a II. András korabeli magyarságnak még kapcsolatai lehettek. Európa térképét százszor is átrajzolták, de fő, hogy megmaradtak nekünk, és ezekről nyomon tudjuk követni őseink útját, nem melleleg a másokét is.

Gyermekkoromban szívesen nézegettem az atlasz lapjait. Akkor még inkább a földrajzit, amelyet konstansnak véltem, pedig az én gyermekkorom és az édesanyám tizenéves kora között nagyjából két évtized távolság élt csupán. Az ő földrajzi atlasza csak felnőttkoromban akadt a kezembe, és amikor átlapoztam, nem találtam rajta Ausztriát. Ők akkoriban boldogan egyesültek (az Anschluss nyomán) a hitleri Németországgal. Tehát német szomszédaink lettek. Aztán megint minden megváltozott. Sokat nevetgélünk a szocialista térképeken is. Az egyik osztálytársamnak pl. régebbi atlasza volt, mint nekem, talán a bátyjától örökölte, aki jó pár évvel idősebb volt nála. Gabi kuncogva mutatta nekem, hogy valahol Szibériában volt egy város, amit így hívtak: Marha. Akkor még nem olvashattam Márai Sándort, aki megörökítette az utókor számára azt az élményt, hogy élt a Kárpát-medencében egy nép (talán az avarok vagy a hunok, egyéb, velünk rokon nép), amelyiknél az volt a szokás, ha a választott vezetőjükkel elégedetlenek voltak, csak körbeállták mindnyájan, és egyszerre ezt kiáltották: marha! Azzal az illető le volt váltva.

Ugye, mi minden belefér az ember emlékezetébe, ha már legalább annyit élt, mint én? Egy-egy szó, és százféle asszociáció. Persze kell ez. Enélkül sokkal unalmasabb lenne az élet. Csak ismételni tudom: olyanok vagyunk, mint egy széttört üveg vagy tükör ezer cserepe. Mindannyiunkra egyaránt süt a nap, de ahányan vagyunk, annyiféleképpen tükrözzük vissza az áldott fényt. Ki szépen, ki csúnyán, ahogy Babits szerint a szívünkben élő dallamot.

Ma eltemették XVI. Benedek emeritus pápát. Csak most kezdik napi szinten emlegetni a munkáit, s hogy mennyire szeretett bennünket, magyarokat. Nemes népnek tartott bennünket. Hát ebben is jócskán eltérünk azoktól, akik körülvesznek bennünket és csak az ököljogban hisznek. Még mindig nem tanultak a történelemből. A sajátjukból se, de az egyetemes történelemből se.

Holnap Vízkereszt napja. A fenyő talán kirepül a nappaliból, de nem biztos. Attól függ, G. ráér-e. Nekem mindegy, mikor csinálja. Ha nem lesz rá ideje, akkor marad még egy ideig a finom fenyőillat.

2023. január 5.

A karácsonyfa ma még nem repült ki. Idebent illatozik. G. nem ért rá leszedni róla a díszeket. Ezt minden évben ő csinálja, ahogy a díszítést is. Szenteste délutánján én a konyhában szoktam lenni. Most egyelőre a vesémet igyekszem rendbe hozni, kétnapos görcsös állapot után. Még a madarak szalonnáját se tettem ki, igaz, van nekik dió és mogyoró egyelőre elég. Az idő tavaszias, ragyogó napsütés, mindez szép volna, ha nem éppen télvíz idején jelentkezne. A folytatás aztán zord szokott lenni, az is akkor, amikor már nem kellene. Márciusban vagy még később is. A szalonnát holnap azért pótolni fogom. Egy feketerigó szokott odakint ücsörögni az egyik külső ládában.

Egyébként éveleji pangás mindenütt. Az emberek meghúzzák magukat, ez minden év kezdetén így van. A piac kong, az árusok, miután nagyon megszedték magukat az ünnepek előtt és között, ilyenkor szoktak elmenni telelni egy kicsit. Ők se fáznak, meg a gyér számú vásárlóközönség se rohamozza őket.

Ma megkezdődött a Putyin által elrendelt tűzszünet Ukrajnában. Az ukránok már egy perccel annak kezdete után elkezdtek löni az oroszokat. Azok persze fogadták és visszaverték a támadást. Zelenskij most elmondhatja a szokásos rossz modorában: „Milyen galádok ezek az oroszok! Hátba támadtam őket, mégis volt képük visszalőni!” Sokféleképpen magyarázták, s főként magyarázták félre a tűzszüneti rendeletet. Az ukránok azonnal vádaskodni kezdtek, hogy ez csupán csapda, pedig ők készültek, hogy hátba támadják az oroszokat. A Romániába kirendelt gyalogosezred se üdülni ment Constanzába...

Az oroszok egy rejtélyes üzenet kíséretében indították útra a szupercirkálójukat, amely elektromágneses támadásra képes. Az Atlanti-óceán felé tart. Bizonyára sokan tudni szeretnék, mi rejlik benne, de az egyelőre hadititok. A férfiak dolga, hogy folyton kitaláljanak olyasmiket, amikkel profi módon lehet gyilkolni. Másrészt megvédeni a hazát. A kérdés már csak az, kinek a hazáját?...

Egy érdekes cikk egy orosz szerző tollából, amely elemzi a magyar különutasságot. Részben elismerően, másrészt érződik belőle az a II. vh. utáni propagandahatás, amely szerint ők Európa megmentőiként érkeztek, többek között hozzánk is, felszabadítani bennünket a németek uralma alól. Mondjuk, mi, magyarok ezt másként éltük meg. Mármint a felmenőink. Azért legalább valami elismerő kritika is elhangzott már rólunk, többek között ez is: „Európában egyedül a magyaroknak van emberi tartása.” Orbán Viktorral kapcsolatban többször is leírja, hogy Putyin-bábként ábrázolják, mármint az EU-ban és a világsajtóban, ami képtelenség. Hát persze, hogy az. Nem kell rajongani egymásért ahhoz, hogy jó kapcsolatokat ápolhassunk egymással. Attól, hogy külön nézeteket vallunk sok kérdésben, még lehet tiszteletben tartani egymást. Egy jó diplomata egyébként nem is tehet másként. Na ja, ha Zelenskij-t veszi valaki etalonnak, akkor persze égbekiáltó a különbség O.V. javára.

Zelenskij most éppen a német kancellárt sértegeti nagy garral. Mindenféle fegyvert követel tőle, sőt azt, hogy teljesen ürítse ki a saját fegyverezését, és adjon át mindent neki. No és

ki fog fizetni mindezért, szerencsétlen Vologya? Ez a kósza gondolat meg se fordul a fejében, csak követelőzik, mint egy félrenehelt hülyegyerek. Egyébként már arról is cikkeznek, hogy rengeteg pénze van offshore cégeknél, többek közt Cipruson is. Közben meg játssza a szegény ukránt, holott orosz az istenadta, és még az alfele is tele van pénzzel. Őt mikor állítják már le az amerikai főnökei? Vagy direkt ez jó nekik, ez a permanens műbalhé, hogy eltereljék a figyelmet a lényegről?

A tűzszünettel kapcsolatban csak arra nem tippelt senki, hogy a legszebb keresztény ünnepet az oroszok is szeretnék megünnepelni, s hogy úgy vélik, a tőlük elszármazott ukránok is ugyanúgy tisztelhetnék, ahogy minden böcsületes ortodox. Putyinnal kapcsolatban is azért fognak akkorákat mellé, mert csak az előítéleteik alapján tájékozódnak, nem pedig a személyes tapasztalataik segítségével. Ennek a szerencsétlen háborúnak kapcsán is már többször gyakorolt gesztusokat, de akkor mindig belerondítottak az amerikaiak és visszaparancsolták Zelenszkijt, nehogy véletlenül is békét kössön az oroszokkal.

A mai ünnepel kapcsolatban is csak ismételni lehet: a Vízkereszt is jelentős ünnep a keresztény kultúrkörben. Ha Zelenszkij jó keresztény volna, neki is lenne jó oka ünnepelni. De ő cowboyabb akar lenni a vén cowboyoknál/marhatolvajoknál, akik marha történelemkönyvekből akarnak jól tájékozódni a világban. Nyelvismeret nélkül és történelemtudás nélkül. Kutyának kutya a barátja. Marhának meg marha. Ennyi.

2023. január 6.

Ismét zavarba ejtett a számítástechnikai ismereteim hiánya. Ha kell, J. beállítja nekem, amit hirtelenjében elsodort valamelyik kezem, de nem magyarázza el, így az ő távozása után ismét támasz nélkül maradok. Majd lesz valahogy, legfeljebb később ismét visszasodrom az előző beállításra a most elpuskázottat. Jelenleg az oldalsó vonalzó hiányzik és az alsó ikonsor, előtte viszont a felső beállítások hiányoztak. Most a felső sor az rendben, csak az oldalsók és az alsó nem. Aki ezt olvassa, bizonyára mosolyog rajtam, de így van ez, mivel a számítógépes ismereteimet innen-onnan szedtem fel, tanfolyamra járni nem volt időm, amikor a gyerekek még kicsik voltak. Akkor folyton dolgoztam, méghozzá másokhoz képest fordított időbeosztásban. Amikor tanfolyamokat tartottak, én délutánonként tanítottam. Délelőtt viszont nem volt felnőttek számára, igaz, az se lett volna jó nekem, mert az meg a házimunkákra és az írásra kellett. Már ha nem tolmácsoltam éppen. Szóval maradtam digitális képzetlenségemben, ahhoz képest persze nem olyan rossz a helyzet, csupán pár alapfogásra volna szükségem, hogy ne hozzon zavarba egy ilyen átállítódás, ami akaratom és szándékom ellenére történik a gépen. Tudom, a mostani fiatalok másfajta kéztartással dolgoznak, nekem viszont úgy áll rá a kezem, mint egykor a zongorára. Ezért jóval gyorsabban is gépelek másoknál. Na, hagyjuk, nem lényeges.

.....

A tűzszünetet nem tartották be, az ukrán fél provokálta az oroszokat. Már eleve ki is jelentették nagyképűen, hogy ez egy orosz csapda, így aztán kitoltak mindenkivel, a saját katonáikkal is.

Ma egy videót láttam, amin ukrán katonák szitkozódtak, és fagyoskodtak valami lövészárokból. Ez valahogy átcúszott az ukrán cenzúrán, hogy nálunk is megjelenhetett. Eszerint az ukránok sincsenek abban a hurrá-optimista hangulatban, mint amilyen hangulatjelentéseket a sajtó számára Zelenskij leadat. A katonák ugyanis arról beszéltek maguk közt, hogy inkább az oroszok fognák el őket, minthogy ott kelljen megrohadniuk abban a dermedt hidegben.

.....

Itthon Gyurcsány agymenései borzolták a jobboldali kedélyeket. Most úgy igyekeznek beállítani a 2006-os eseményeket, mintha azokat Orbán Viktor és a Fidesz provokálták volna ki, holott tudvalevő volt, hogy az ő provokátorai voltak ott a TV székház ostrománál is, majd később a rendőrök kifejezetten vadásztak az emberekre az utcán. Magam is emlékszem, amikor reklamáltam, miért hagyták rá Fletóra ezt az aljasságot és miért nem nyilvánítottak szolidaritást a tüntetőkkel. Azt a választ kaptam, hogy a demokratikus választások rendjét nem lehet utcai harcokkal megdönteni, s hogy ez nem módszer, amit egyes tüntetők alkalmaznak. Szóval a Fidesz még csak véletlenül se pártolta az utcai harcokat, mint módszert. De hát ilyenek a kommunisták: hazudnak reggel-este, meg mindenkor, amikor csak alkalmuk nyílik rá.

Napokkal ezelőtt kiderült, hogy a másik jómadár, Márki-Zay Péter pénzeli a jászberényieket (ugyan melyikeket?), hogy az önkormányzati választásokon az általuk támogatott (feltehetőleg szintén komcsi) jelölt győzzön. Miket is tanítottak annak idején nekünk? Hogy a nagyurak korteshadjáratokat indítottak s lefizették meg leitatták a parasztokat meg a prolikat, hogy ők nyerjenek. Most vajon ők képzelik magukat nagyuraknak? Csak azért, mert már annyit loptak, hogy azt se tudják, mennyijük van? Már nem is burkoltan, hanem egészen nyíltan hirdetik, hogy fel akarják vásárolni az embereket a maguk érdekei szerint. A jászberényiek azóta nyilatkoztak, hogy MZ/X-nek semmi köze nincsen az ő választásukhoz, hagyja őket békén. Javasolnám, hogy Márki-Zay, aki most megint új pártot vizionál magának, ezúttal hagyja el az MMM logót és változtassa át PPP-re. Ez annyit tesz, mint Politikai Prostitúáltak Pártja. Ez nagyjából fedné is a valóságot, illene rájuk. Ez már valóban totális prostitúció a részükről, amikor ennyire nyíltan árulják magukat, és nem is szégyellik, hogy szabott áruk van, akár a maffia által felvásárolt alakoknak.

Ez a sok balos kotkodácsolás arról is szól, hogy most jönnek a szociális juttatások, mint a nyugdíjemelések, fiataloknak és kisvállalkozóknak nyújtandó támogatások, amik tovább növelhetik a kormány népszerűségét. Az elvtársakat bizonyára kétségbe ejtik ezek a hírek, és azért hangoskodnak, sőt valósággal kérkednek, mennyi pénzt kapnak Amerikából, hogy ezzel magukhoz vonzzák az esetleges ingadozókat vagy felhergeljék az orbánózókat, akik amúgy is hajlamosak a gyűlölködésre. Most éppen megint valami tanári vonulást szerveztek Pestre, hogy ismét tüntessenek a kormány ellen. Gyurcsány veszettül féltékeny O.V. népszerűségére, azért zajong annyit, hogy a pozitív hangokat elnyomja az örökös hangoskodásával. Nevetséges. Mikor arra biztatott fel újságírókat, hogy nekiszegezzék a kérdést a miniszterelnöknek, nem fontolgatja-e a visszavonulás gondolatát, akkor érdemes lett volna visszakérdezni: aki neki ezt üzeni a bértollnokaival, az nem óhajtana-e visszavonulni? Már így is túl sokat hangoskodott a közéletben. Jobban tenné, ha hallgatna

egy kicsit. A kérdés annyiból is jogos, mivel Gyurcsány idősebb Orbán Viktornál három évvel. Gennyésre kereste (azaz lopkodta, panamáztta) magát), nem lesz rá annyi ideje, hogy mindet elköltse, akkor meg kinek-minek hajt további milliárdokért?

.....

A könyvemmel haladok, egyelőre tyúklépésben: a 34. oldalnál tartok. Igaz, még csak hó eleje van, de fontos a rendszeres munka. Ha ez nincs, csak permanens lemaradások vannak. Az meg kinek kell?

A tévében sok mostanában a retró adás. Régi filmek, most 60-as évekből is, dokumentum-összeállítások, amik felidéznek a régi idők emlékét. Bennem nem nagyon keltenek nosztalgiát, sokakban viszont igen. Azért jó megnézni őket, mert sok emlék leülepszik valahová a mélytudatba, de ezeknek a képeknek láttán újra felbukkannak és jót-rosszat egyaránt felidéznek.

2023. január. 7.

Mauks Ilona életrajzi könyve nagyon érdekes és olvasmányos. Betekintést nyújt a korabeli vármegyei életbe, amelyben, atyja pozíciójánál fogva, ő és testvére, Nelka is részt vesznek. Előbb elvonultan élnek, majd, miután az apa megyei állást vállal Balassagyarmaton, a család is „kétlaki életet él.” Érdekes utánérzés: mára Balassagyarmat a kommunisták által alaposan leamortizált hely csupán, de Mikszáthék ifjúsága idején még élénk társadalmi, sőt irodalmi élet központja is. Ebben jelentős része volt Mikszáthnak, akire hamar felfigyelnek élénk képzelőereje, korai novellái és a köréje szerveződő fiatalság miatt.

.....

Egymásnak ellentmondó hírek, ismét a háborúról. Már egy CIA-szakértő szerint is csúnyán elveszíti a háborút Ukrajna, és szerinte az oroszok célja az ukrán légi erők tönkretétele, ami után könnyebben bombázhatják le ismét, ahogy a háború elején tették. Az m1-en az oroszok nem állnak jól, ők amerikai anyagokból dolgozhatnak. A hírTV-n patthelyzet van. A CIA-szakértő véleménye szerint az oroszok tízszeres túlerőben vannak. Ugyanitt arról hallani, hogy az ukránok már a 16 éves fiúkat is berángatják katonának, sőt a katonai szolgálatra alkalmatlanokat is. Közben arról is hírt veszünk, hogy naponta átlag tizenötezen menekülnek át Ukrajnából hozzánk, ami a romló helyzetre utal a határon túl. Az oroszok viszont újabb 300.000 embert akarnak besorozni, tehát közel egymillióra duzzadhat az orosz haderő létszáma. Hol az egyik, hol a másik ország fontolgatja, hogy tankokat küld Ukrajnának (franciák, finnek), másrészt a svédek fontolóra veszik már a csatlakozásukat is a NATO-hoz, mivel Törökország különféle feltételeket támaszt velük szemben.

A nyugati sajtó folyamatosan hazudozik, és inkább csak részeredményekről hallani. Németországban terrorista akcióra készülő iráni fiatalembereket fogtak le a rendőrök és terrorelhárító alakulatok. Ezek vegyi támadást készítettek elő, az ilyesmit általában távirányítják. Tegnap egy mesterlövészt kaptak el, pár napja pedig nálunk tartóztattak le egy terrorista nőt, akiért, ha nem jönnek el, szabadon kell bocsátani. Európa teljesen

megveszett. Mindent ellenkező előjellel és irányban cselekszik, mintha nem lenne normális egyetlen vezetője sem.

Nálunk idehaza a szociális juttatások körének kibővítéséről szólnak a hírek, ezzel indul az új év. Az energiaárakat viszonylag tűrhető, szolid áron tartja az állam, mely méltán érdemli meg a 'gondoskodó' jelzőt. Máshol elszabadult energiaárak, és a logikai összefüggést még mindig nem értik a nagyokos EU-s vezérek, akik továbbra is hisznek a saját elit klubjukban és az ő benne való kiváltságos tagságukban. Bezzeg, ha süllyed a hajó, úgy el fognak pucolni az első offshore-birodalom és délsziget felé, hogy a hírüket se lehet majd hallani többé! Akár a Vörös Daninak csúfolt pedofil Brazíliába. Nyugdíjasként, vagy mi. Nem tudni, ez mit jelent, nyugalmazott szatírként vagy ő is LMBTQ-aktivistaként tengeti az életét Rióban vagy annak környékén...

Nem akartam hinni a fülemnek, amikor Bayer Zsolt extrém pletykaanyagról számolt be a show-műsorában. Egy 82 éves francia öregember egy II. világháborús gránáttal a fenekében került kórházba, ahol nemcsak hogy el kellett távolítani az önkielégítésre használt eszközt, hanem előtte még riadót is rendeltek el és kiürítették a kórházat a lőszer veszélyes volta miatt. Az ügy nemcsak veszélyes, hanem mértéktelenül gusztustalan is. Egyúttal azt is jelzi, hogy a jobboldali sajtó is átveszi a baloldaliak perverz tendenciáit, ha másként nem, hát némi szörnyülködésre alkalmat adva a nézőknek, hallgatóknak. Szóval, ahelyett, hogy komoly témákkal foglalkoznának, mint a választási csalási kísérlet és annak gátlástalan folytatása, tehát valami titkosszolgálati oknyomozás kötné le a figyelmet, és Amerika kapna végre legalább egy tiltakozó jegyzéket az általa futtatott titkosszolgálat viselt dolgai miatt, nekünk arról kell olvasnunk és látnunk, hallanunk, hogyan veszítette el a szüzességét Harry herceg anno, ami hát köztünk szólva, kit érdekel. Vele kapcsolatban annyi a valós hír, hogy nem temethetik majd az édesanyja mellé, ami nem csoda, hiszen egy jókora pletykaanyag publikálásával méltatlanná vált minden hercegi címe és kiváltsága viselésére.

Így van ez, ha valaki feleségül vesz egy libát, aki, ahelyett, hogy alkalmazkodna a királyi családban bevett szokásokhoz, sértődötten kivonul onnan és a férjét is magával cipeli, majd különféle bulváranyagok publikálásával igyekszik híressé válni, pedig ettől csak hírhedt lehet... egy darabig. Mindezt úgy állítják be, mintha a herceg örökölte volna az édesanyja lázadó természetét, pedig láthatóan nem sokat örökölt tőle. Féltékeny a bátyjára és a lelkileg félresikerült s talán komplexusos felesége még tovább is lovalja, ahelyett, hogy igyekezne békíteni őket. Nos, szóval ez a napi hír, nem pedig az, hogy a béketervek megint prolongálva lettek valahová az évek távolában. Nos, hát Meghan Markle nem éppen királyi feleségnek való. Ő akarja amerikanizálni Angliát és a királyi családot, pedig Amerika már régóta nem példakép a józanul gondolkodó emberek számára. Reagan elnök lánya intette meg, mármint Harryt, hogy szerinte érdemesebb lett volna csendben maradnia, ehelyett a botrányanyag helyett, amivel most el lesznek árasztva a világ könyvesboltjai.

A kora délutáni csendben viszont újraolvastam gyermekkorom egyik kedvenc meséjét, A bíborszínű virágot. Mikor láttam, hogy unokámnak miféle amerikai álmod szánt a mai könyvkiadás (Disney-figurák tömkelege, ugyanilyen díszítésű ruhák, tárgyak, stb.), beszereztem néhány régi mesekönyvet, amelyekben még értelmes mesék vannak. Nemcsak ilyen komolyakat, mint a „Hollókirály és más mesék” c. kötet, ami már olvasni jól tudó gyermekek szórakoztatására szolgált, hanem egyebeket is, gyermek versesköteteket is, hogy ha valaha átengedik hozzám az unokámat, legyenek értelmes dolgok is a keze ügyében. Nos,

a meseolvasás, így, másodszorra, jobban mondva sokadszorra már nem volt olyan horrorisztikus, mint az ötvenes években, amikor először forgathattam, de szép, klasszikus történet. Maga a könyv igen verzett, alaposan meg kellett tisztánom, hogy képes legyen kézbe venni, de összejött. Vár még rám egy másik, ugyanilyen korú mesekönyv, a „Kerek egy esztendő”, amiben vegyesen található mesék és versek meg gyermekeknek szánt tudományos anyagok is. Ezt is jó lesz átnézni újra.

Az idő változik megint, de így is túl enyhe ez a tél. Jelenleg esik odakint, a hegyekben pedig havazás várható. Nálunk nem valószínű, mert éjszaka is plusz fokok jelzik a minimális hőmérsékletet.

2023. január 8.

Az idő teljesen esősre fordult, amitől álomkóros lettem. Csak lustálkodom napközben és sok jelentős eredménye nincsen a napjaimnak. Mindegy, visszahúzódok a gyökereimbe, úgyis erre vártam sokáig éveken át.

A háborúval kapcsolatban ismét ellentmondó hírek érkeznek. Ki-ki temperamentuma szerint értelmezi őket. Talán vannak még rajtam kívül is olyanok, akik ugyan eredetileg nem voltak oda az oroszokért, de a mostani helyzetben egyáltalán nem drukkolnak Zelenszkijnek. Pedig igen egyszerű. Az ember nincsen oda azokért, akik ész nélkül sértegetik, nemzeti érzéseit semmibe veszik, és pökhendin viselkednek vele. Zelenszkij még ebben is túl messzire megy. Nem ismer mértéket semmiben, játssza a nagy ukrán hazafit, miközben se nem ukrán, se nem hazafi. Őt is csak a pénz érdekli, mint minden amerikai, aki azonosulni tud a nagy amerikai álommal. A hatalmas bankszámlái, offshore-cégei egyértelműen elmondják/elárulják, honnan is van akkora vagyona. Mindegy, a Jóisten majd a helyére teszi őt is.

Felbolydult hangyaboly az emberiség napjainkban. Mintha senki nem tudna nyugton maradni a fenekén, muszáj állandóan nyüzsögniük... Pedig csak egy pillanatra kellene megállniuk, hogy észrevegyék, milyen csodálatos a Jóistennek ez a műalkotása, a Föld. A hangyáktól elnézést kérek ezért a hasonlatért. Ők nagyon is szervezeten mozognak olyan szorgosan, míg az emberi hiperaktivitás gyakran csak drogok és egyéb izgatószer hatására működik így, ebben a formában. A hangyák hasznosak, az emberiség viszont annyi kártékonyt követett el már fennállása alatt, hogy nem tudni, mennyi időre lesz szüksége ennek ledolgozásához. Az erkélyünkön időnként garázdálkodó hangyák persze úgyszintén kártékonyak.

2023. január 9.

Újabb passzív nap ezen az esti sötétségtől sújtott napon. Éjjel azért még írtam, jegyzeteltem, s aztán későn keltem.

A híreket nagyon felemásan kommentálják, ma többnyire az amerikaiak szájíze szerint, mert minden arról szól, hogy az ukránok mennyi fegyvert fognak kapni nyugati szövetségeseiktől, s hogy az sokat fordíthat a helyzetükön. A késő esti hírekben meg már az áll, hogy az oroszok

jelentős erőfölényben vannak, erősebb, modernebb fegyvereket is be fognak vetni, s hogy Zelenszkij és a nyugatiak kétségbe vannak esve. A délutáni hírekben az EU bürokraták tárgyalni készülnek az oroszokkal, mármint gázvásárlásról, később ezt cáfolják. Amit jóval korábbi jegyzeteimben írtam, t.i. hogy az LNG nem jó minőségű, kevés, kitermelése drága, környezetszennyező és bizonytalan, szállítása hasonlóképpen, vagyis hogy semmi értelme azt venni az orosz gáz helyett, még csak most jutott el a brüsszelnnyikek agyáig. Az amerikaiak rájuk dördülhetnek, mert ezt a hírt később levették a többi közül, pedig a politikai és üzleti realitás mégis csak ez, hogy tárgyaljanak Putyinnal, amíg még lehet. Nekünk is meg kellene szüntetnünk az üzemanyag-szállítást Zelenszkijnek, mert kidobott pénz az egész. Miközben hatalmas az infláció és volna elég éhes száj, amelyiket érdemesebb volna táplálni ugyanezen a pénzen, még mindig a nyugati trendhez tartjuk magunkat. Tiszta bolondéria az egész. Igaz, mi nyugdíjasok nem panaszkodhatunk, mert most jön a tavalyi kompenzáció, az emelt nyugdíj és a 13. havi nyugdíj, csak az értelmetlen dolgokkal való bajlódást tartom fölöslegesnek. Mi úgyis csak akkor leszünk biztonságban, ha Z.-t menesztk. Az agyonra felfegyverezett és ellenünk ágáló Ukrajna nem túl biztató gondolat itt a közvetlen szomszédságunkban.

.....

MZ/X pártot alapított. Még mindig ragaszkodik a mindenki Magyarországa rögeszméhez, holott tudvalevő, hogy Magyarország egyáltalán nem mindenkié, hanem csakis a miénk, magyar állampolgároké. Egyelőre egyetlen neves politikus se állt mellé, csak a Gyurcsány hajójára menekülnek a patkányok, de vele kapcsolatban is csak abban reménykedhetünk, hogy minél messzebbre hajóznak majd el innen.

.....

A mai hírek szerint Biden is közel áll a bukáshoz, mert nála 6 éve visszatartott titkos anyagokat találtak, ami törvénytelen az USA-ban. Hasonló váddal akarta megbuktatni Trumpot, és most visszazállt a bumeráng. Akár az EU-s bürokratáknak a sajátjuk Katar buzerálása után. Isten nem ver bottal...

2023. január 10.

Ma újabb hírek az ukrajnai csatákról. A katonák egymást irtják, Zelenszkij meg közben EU-s polgármesterekkel bratyizik Kijevben, köztük Karácsony Gergellyel is. Róla nem tudni, milyen nyelven értekezett, csak azt olvasom, hogy egyfolytában a magyar kormányt szidta. Magyarországnak is rég ki kellett volna takarítania ezt az Augiász istállóját, ami a honi ellenzék soraiból fertőz maga körül.

A NATO-n belül sincsen egyetértés. A lengyelek Leopárd tankokat ígértek Zelenszkijnek, de ez nem olyan egyszerű, mert ahhoz a németek engedélye kell. Csúnya ügy. Jó lenne, ha már befejeznék végre, mielőtt teljesen kiirtják egymást. Az amerikaiak épp erre várnak, mert ők minden országot csak nyersanyagforrásnak tekintenek, az embereket meg leendő vagy volt rabszolgáiknak.

Ma eltemették azt a férfit, akinek Gyurcsány lövette ki a szemét 2006-ban. Nem irigylem Fletó éjszakáit. Az elhunytak még negyven napig tartózkodnak földközélen, az alatt tehet nála pár vizitet szegény ember, akinek rettenetes fájdalmai voltak, és azt nyilatkozta, hogy gyűlöli Gyurcsányt.

A meseregényemmel is haladok. Mikor az írással, mikor a szerkesztéssel, és elkezdtem átolvasni a Tört fény II. anyagát is. Pár illusztráció hiányzik, azon túl a szerzői ajánlás és a fülszöveg. Azt már akár ebben a hónapban is leadhatnám, ha csak rajtam múlna. De nem kell sietni, majd mindent a maga rendjén.

Holnap érkezik az idej első emelt összegű nyugdíjam a számlámra. Aki még mindig nem értene, mi a különbség az Orbán-kormány és a kommunisták között, az nézze meg jól az arcukat, s aztán a tetteiket is. A mieink jóindulatúak és segítőkészek, a komcsik meg csupa merő rosszindulat és gáncsoskodás. A mieink építenek, azok meg folyton csak romboltak világéletükben. Aztán majd eljön az ő ítéletük ideje is. Az általuk tönkretettek közül bizonyára sokan megnéznék azt, amit kapnak. Engem nem érdekelnek. Az ilyen alakoktól igyekeztem mindig minél távolabb tartani magamat.

2023. január 11.

Megérkezett az első emelt nyugdíjam az idén. Ugyanakkor a róla szóló értesítő is a MÁK-tól. Első ízben haladta meg a százezret, amióta „nyugalomba vonultam”. Mindez túlzó kifejezés, mert azóta talán még sokkal többet dolgoztam, mint azelőtt. Amíg lehetett, tanítottam, covid óta azt sem, fordítanivaló, mikor mennyi volt, tavaly azzal kapcsolatban is gyenge évet tudok magam mögött (inkább nyomorúságosat), de van egy kormányunk, amelyik törődik az öregekkel, arra nemhogy panaszom nincsen, hanem a legnagyobb dicséret illeti meg őket. Írni pedig annyit írtam, hogy ha így haladok, a végén még behozom a sok évtizedes restanciámat 😊))

Mai lényeges bejelentések közül: Varga Mihály (zseniális) pénzügyminiszterünk közölte, hogy előtörlesztéssel csökkentették az államadósságot. Ilyen régen elképzelhetetlen lett volna. Gyurcsányék meg a többi kommunista csak elszórni tudják a pénzt, abból is a legjobban mindig a máséra fáj a foguk.

Másik kormánybejelentés Gulyás Gergelytől: ha a diákokkal kitolna az EU az Erasmus-ösztöndíjakkal kapcsolatban, akkor a kormány fogja fizetni nekik. Megelőlegezi, aztán beperli az uniós elvtársakat szerződészegés miatt. Jól teszi, de ezért is kösz – a fiatalok nevében, akiket egyelőre nem nagyon izgat az egész. Nekik már minden a fenekük alá van téve, megszokták. A nincset pedig nem ismerik.

.....

Az oroszok lépéselőnyben lehetnek, de a nyugat még mindig leplezni akarja – legalább kommunikációban. Szóledárnál heves harcok, ellentmondó hadijelentések a két fél részéről. Az oroszoknál leváltások és kinevezések a hadseregben és a hadügyben. Ezzel kapcsolatos fanyalgó kommentek és cikkek. Elemzők szerint mégis az oroszok kilátásai a jobbak. Zsurnalisztikai és propaganda-pengeváltások oda-vissza: a lengyelek annak ellenére akarnak Leopárd tankokat adni az ukránoknak, hogy ahhoz a németek beleegyezése kellene. Putyin erre közölte, hogy abból is csak ócskavas lesz, mert meg fogják semmisíteni őket.

Egy cikk a FAZ-ban, amely azt elemzi, mi baja van Magyarországnak Ukrajnával. Már a koncepció is téves, azaz nem egyéb prekonceptiónál. Nem nekünk van bajunk Ukrajnával, hanem Zelenskijnek van baja több jeles magyarral és Magyarországgal is. Halállistára tette többek közt a magyar miniszterelnököt, a külügyminiszterünket, több újságírót, és még ő van oda, hogy nem szeretjük. Ilyen pökhendi, arrogáns embert nem is lehet szeretni. Ő maga tehet róla, hiszen mindenkinek nekirohan, mint akinek már megint elgurult a gyógyszere... Fenyegetőzéssel és követelőzéssel nem lehet barátokat szerezni. Még ennyit se tud? Akkor hogy akar egész Európában nagyfőnök lenni?!

.....

Már volt kormányülés és kormányinfó, az idén először.

Tegnap exit Gerő András, a Habsburg Intézet igazgatója. Az alapelveivel nem értettünk egyet, de az ellenzékiek közül az intelligensek közül való volt. Hasonlóképpen Fodor Gábor, aki újabban többet szerepel a hírTV-ben. Ők még tudták, hogyan kell párbeszédet folytatni azokkal, akikkel nem értünk egyet, de érdemesnek tartjuk őket arra, hogy megismerjük a nézeteiket. Vica versa, vagyis szerintünk is.

.....

Ma látogatás kicsi unokámnál. A régi reflexek élnek, vagyis felfigyel azokra a hangokra és vezényszavakra, tapsokra, amiket tőlem tanult. A dalocskákra is. Egyébként eléggé hiperaktív, de szerintem csak átveszi K. idegességét, amit nem kellene. A túl sok játék s azok gyakori váltogatása nem teszi lehetővé, hogy tartósan koncentráljon valamire. Ezen javítani kellene. Kicsinek találom, de ezt örökölhette az anyjától is, amúgy meg minden dohányos nőnek túlságosan picik a gyerekei. A madártejből csak egy keveset kapott. K.-nak az a

mániája, hogy attól nyüzsög és nem alszik, de szerintem az ő idegfeszültségét veszi át. Az édességnek inkább nyugtató hatása van. Sajnáltam, hogy olyan szomorú lett ettől a megvonástól. Mikor meglátta a szatyrot, amiben vinni szoktam nekik a csemegét, megörült neki, nagyokat mosolygott rám, és csak azért kapott egy keveset, mert én kértem. Búcsúzáskor is nagyon kedves, mosolygós volt. Alaposan szemügyre vette a ruhadarabjaimat, miközben öltözködtem. Most volt is mit. Kabát, kapucni, kesztyű, csizma. Rémséges a téli öltözködés. Az ember egy mázsa cuccot magára szed. Pedig nincs is nagy tél.

2023. január 12.

Ma bejelentették az oroszok, hogy bevették Szloedárt. Az ukránok ugyanezt cáfolják. Mindenesetre nagy harcok dúlnak azon a környéken, ahol az ukránok utánpótlási vonalait akarják elvágni az oroszok a Wagner-csoport bevetésével.

Zelenszkij értelmetlen bejelentést tett: februárban tárgyalják Ukrajna NATO-tagságát. Ez ellentmond a NATO korábbi elveinek, miszerint ők nem akarnak beleavatkozni az orosz-ukrán konfliktusba. No, hát direktben nem is, csak közvetve. Kifogásolják a Wagner-csoport (magánhadsereg) bevetését, miközben az ő részükről meg egy (egy?) nemzetközi brigád küzd az ukránok oldalán. Egy csomóan már elesetek, és az oroszok levideózták őket, nyilván a későbbi azonosítás végett.

Még hallani is rossz, amilyen híreket onnan kapunk. Tegnap egy kárpátaljai magyar fiút temettek, immáron a sokadik áldozatát ennek a véres és kegyetlen háborúnak.

Rendőrgyilkosság történt Budapest XI. kerületében. Egy őrjögő drogozshoz hívták a rendőrséget. Hárman próbálták elfogni, de egy késsel mindhármukat megsebesítette az őrjögő alak. Végül meglőtték, de még akkor se volt könnyű elfogni. Egy egész rendőrdívizó szállt ki oda. Az egyik fiatal rendőr (még 30 éves se volt, most készült családot alapítani) olyan súlyosan sérült, hogy mire kórházba került, már nem lehetett segíteni rajta. Kétszer szúrta szíven a vadbarom.

.....

Az EU-s korrupciós ügy további részleteit teregeti ki a sajtó. Egyre undorítóbb az egész. A közvélemény rendkívül korruptnak tartja az EU-t, ők meg szégyentelenül vigyorognak bele minden kamerába és jól érzik magukat. Nincs szégyenérzetük, erkölcsi érzékük nulla, a szájrét jó helyre dugták, és úgy vélik, sose buknak le vele. Pedig Isten nem ver bottal. előbb-utóbb rájuk is sor kerül. A sok találgatás közepett rájöhetnének végre, hogy ez egy piramisjáték. Az alsóbb szinten lebukottak helyett a legfelső szintet kellene bolygatniuk. Ott van a lényeg. Aztán visszaadhatnák végre a pénzünket, amivel ők csak úgy játszógnak és hazardíroznak...

2023. január 13.

Háztartási nap, főként főzőcske, meg kevés rendcsinálás. G.-nak töltött csirke, petrezselymes krumpli, nekem gyümölcssaláta. A konyha kivételesen rendetlenül nézett ki utána, de megoldottam.

P. A. megkapta a két Wass Albert-versemet és a Petőfi-esszét, nagyon tetszenek neki. Ezt megbeszéltük, de közben késtem emiatt a vacsorával. G. kivárta türelmesen, és nagyon ízlett neki minden. Holnap lehet, hogy sütök neki egy tortát is. Vagy más süteményt, ha lesz hozzá kedve.

Az ukrán háborúban többnyire az orosz hadijelentések igazak, Zelenszkij viszont szeret nagyokat lódítani. Most éppen brit újságírók buktatták le vele.

A hétvégén meg kell rendelnem a V. ajándékait, mert már csak két hét van addig, és meg is kell hogy érkezzenek. Az előbb nézegettem, de egyelőre nem találtam semmi érdelemlegeset. Sok az ízléstelen holmi, amerikai-utánzat. Tőlem ilyet nem fog kapni az unokám.

Mikszáth Kálmánné emlékiratait olvasom esténként. Nagyon érdekes és jó visszatekinteni a mostanihoz képest még romlatlan világba, amelyben természetes volt a házások közti feltétlen tisztelet és ragaszkodás. Ma meg... Facebook, kütyük, fenékmutoztatás és egyéb exhibicionista jelenségek. Minden és mindenki disposable, a fent említett egészséges kapcsolatok nemhogy nem léteznek, hanem a fiatalok egyenesen röhejesnek tartanak magukra nézve az ilyen elvárást. No, hát én akkor inkább visszafelé töreksem legalább gondolatban a klasszikusokhoz és a klasszikus igényekhez.

Közben gyarapszik a könyvem. 13 nap alatt 52 oldal. Nem sztahanovista mértékkel mérem, de ahhoz képest is jól haladok, hála Istennek!

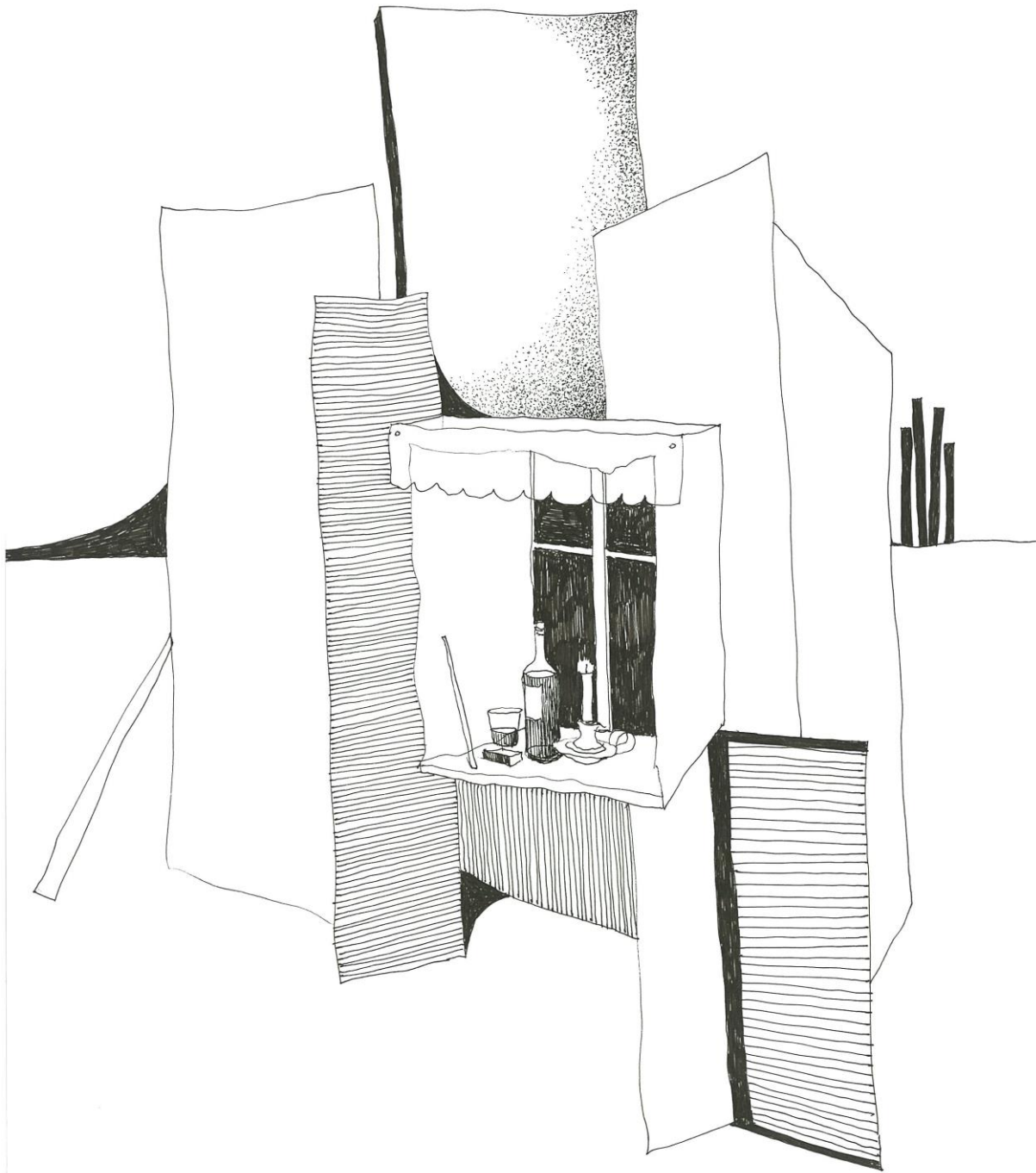
2023. január 14.

Ma újabb háztartási nap kerekedett, bár eredetileg nem így terveztem. Az eredmény szép, csinosodtunk. Rengeteg tárgyat kellett elpakolni (karácsonyi dekorációk, táskáim átrendezése, aztán rengeteg mosnivalón tettem túl magamat) Lecseréltem a fürdőszobában a régi zuhanyozófüggönyt egy újabbra, ami szebb is, a konyhában abroszt cseréltem, de a nappaliban még nem. Könyvek, újságok kerültek a helyükre, felmostam mindenütt, szóval nagyon szorgalmas voltam. Estére még egy tepsi bögretortát is sütöttem (csak az ánizst felejtettem ki belőle), de G.-nak így is ízlett.

A Mikszáthné Mauks Ilona könyvével is jól haladok, már az újratálalkozásnál tartanak a fiatalok. Nagyon jó stílusban íródott, vagy jól szerkesztették meg, igen olvasmányos könyv.

Ferdinandy Mihály és Nemeskürty tanár úr könyveit visszaraktam a könyvszekrénybe, most egyelőre nem jegyzetelek belőlük.

Este egy információmorzsát csíptem fel a tévéből: lehet méltányossági nyugdíjemelést kérni háromévente, ha túl alacsony a nyugdíjunk. Majd utánanézek, hátha én is beleesem ebbe a kategóriába. Általában úgy szokott lenni, hogy mindenkinek, kivéve Murawski Magdolnát... A 120 ezer Ft alatti nyugdíjasokra vonatkozik, ebbe még beletartozom én is.

FRIDEL 2020

Az ukrajnai harcok egyre kegyetlenebbé válnak, de egészen pontosan nem tudunk eligazodni a híreken. Most az oroszok arról tettek közzé képeket, hogy az ukránok vegyi fegyvereket akarnak bevetni ellenük, ami nemzetközileg tilos. Igaz, ebben az esetben meg az a trend, hogy mindenkinek tilos, kivéve Zelenszkijt, aki szeret nagyokat lódítani.

.....

Ma megint nem ültem neki ajándékot keresni V.-nek, a fent leírt munkák miatt. Már este lett, mire végeztem mindennel. Azaz nem mindennel, mert két adag mosnivaló megmaradt későbbre, de ez már nem olyan lényeges vagy sürgős. A nappaliban az abroszcsere is elég sok pakolással fog járni, de ebből mindig a végeredmény a fontos, nem a munka, amivel jár.

A könyvem írását az 56. oldalnál hagytam abba tegnap hajnalban. Talán tyúklépésnek tűnnek ezek a későbbi mű szempontjából, de legalább nem stagnálunk vagy hátrafelé megyünk 😊))

2023. január 15. Már ennek a hónapnak is eltelt a fele.

Újabb nap, monoton szürkeséggel, amely a meteorológusok előrejelzéseinek megfelelően érkezik. Közelgő hidegfront, talán havazás is a közelben, elvégre eléggé északra vagyunk hozzá, mármint az ország többi részéhez képest.

A háború monotóniája. Naponta ugyanazoknak a helység- és személyneveknek az egyhangú ismétlődése a hírekben. Tanulunk olyan helységneveket, amelyeket azelőtt soha nem is hallottunk. Hadiesemények és manőverek lépnek közelebb az emberekhez a tévé képernyőjén keresztül. Mindez szinte már unalmas, holott tudjuk, hogy hiszen vérre és életekre megy, ám ez a hírgyárosok mesterműve: hogyan lehet dehumanizálni mindezt. A hírek egyhangú ismételtetésével hozzá lehet szoktatni az embereket a legborzalmasabb dolgokhoz is. Nos, erről szól a háború kieszelőinek és végrehajtatóinak sátáni terve. Proxy háború, mondják, és mi utánuk ismételtetjük. Ismerkedünk a szavak tartalmával, de közben egyúttal távolodunk is valós tartalmuktól, a sikolyoktól és halálhörgésektől, családok széjjelszaggatásától, kisgyermek elárvulásától, asszonyok megözvegyülésétől, idős szülők támasznélkülivé válásától, sokezer ember hajléktalanná lett állapotától.

Piszok háború, mondjuk, és sokan közülünk elfelejtik továbbmondani: piszok alakok, akik mindezt úgy tervelték ki előre jó gondosan és a világ legnagyobb alaposágával, hogy a maguk területén akár eminensnek is lehetne nevezni őket...

Közben én egy mesevilágba viszem el az olvasóimat, mivelhogy meseregényt írok éjszakánként. Két gyerek Meseországba téved, amelynek kapuit már senki nem őrzi, mert a kutyát nem érdekli már az a „hely”, és az így munkanélkülivé vált sárkányok elszegődnek cirkuszi mutatványosoknak. Az élet törvényszerűsége, mondhatjuk erről is, ahogyan a háborúcsinálók is gondolják a saját műveikről...

A divat „gyárosai” meg ezenközben telerondítják a világot szürkével, drappal és ezek mindenféle változatával, mert senki nem szól rájuk. Mintha nem lenne az élet amúgy is

eléggé monoton a számunkra adott körülményektől... Minimalizmus, mondják, s közben senki nem gondol arra, hogy a minimálisra redukált agyi kapacitású emberiség hagyta magát palira venni. Már úgy élek köztük, akár egy földönkívüli. S talán hamarosan azzá is leszek, ha az Úr megszán, és nem kell már ennek a horribilis korszaknak a krónikásának lennem. A táv adott, amit még meg kell tennem, csak én nem tudhatok róla. Hála Istennek!

Micsoda korszak! Micsoda embertársak! Éltem köztük csendesen, és mivel magam nem tartozom az ordibálók közé, ahogy egyes mesehőseim, hát nyugodt lélekkel mennek el mellettem, még csak egy pillantásra se méltatnak. De hát ezeket a borzalmakat nem lehet olyan hangosan ordítani, hogy ők azt észre is vegyék! Eltompultak, s talán mondhatom így is: eltompultunk, de én még nem teljesen, hiszen rendre leírom a történeteket ebbe a számukra láthatatlan naplóba. Így telik el az életünk.

A mai nap is a fent összegzett hadi tartalmakkal telt el, plusz ezek elemzésével a tévén. Házimunkákat ma már nem végeztem annyit, mint tegnap, de ennyi is elég volt mára. Ma csak egy adag mosással végeztem, azt is rövid programon, aztán összeszedtem a tegnapiakat, már amik megszáradtak. Olvasás, rejtvényfejtés, és most már ülök neki, hogy folytassam a kis regényemet vagy újabb mesekönyvemet, aminek sikerül. Egy megválaszolandó levél, amit holnapra fogok halasztani, és rengeteg üzleti ajánlat, amiknek a javarészét mindjárt törlöm is. Nem vagyok beteges vásárló. Most éppen fel kell hajtanom ajándékot V. számára, és rá is bukkantam valamire, amire rákérdeztem, s utána véglegesítem a rendelést. Még éppen időben vagyunk, s ha holnapra kapok választ, akkor minden O.K.

A hadi hírek lényege megint a fenyegetés oda-vissza mindkét fél részéről. Az ukránok megpróbálják úgy beállítani Putyint és az oroszokat, mint agresszorokat és szörnyetegeket, holott, ha Zelenszkijben volna az emberi érzésnek csak egy szikrája is, már rég leült volna tárgyalni velük és nem hagyná kipsztítani a sajátjának mondott népet. Az természetes, hogy nemzeti emlékezetünk birtokában nem lehet azonosulni semmiféle harciaskodással, de az meg a másik, hogy Zelenszkijt, aki folyton pocskondiáz és fenyeget bennünket, képtelenség szeretni, vagy csak kedvelni egy kicsit. Azért követel magának minél több fegyvert, hogy utána meg ő támadhasson meg másokat. Nem túl biztató a jövőre nézve. Bolond ember, aki másokon akar uralkodni, pedig még csak saját magán se képes.

2023. január 16.

Sikertelen online vásárlás. Találtam ugyan valamit, de nem tudok kártyával fizetni, utánvétes opció pedig nincsen. Talán J.-t kérem meg, hogy segítsen lebonyolítani, ha ráér.

A hírek hasonlóak, mint tegnap. Az EU figyelmen kívül hagyja a Nemzeti Konzultáció eredményeit. Mit is lehetne várni tőlük? Csaló, csirkefogó, link társaság, és még ők hangoztatták annyit az „elit klubjukat”, ahová nem léphet más, csak az általuk preferálták. Most mit mondjak? Én szégyellném magamat, ha engem is preferálnának. Folyton hazudoznak, semmilyen egyezséget nem tartanak be, berendezkedésük pedig erősen maffiózus jellegű. Azt se csodálnám, ha a vérig sértett katariak köpték volna be őket. Úgy kell nekik. Isten nem ver bottal.

Eger, 2023. január 17.

A háborús hírek hasonlóak. Egyedüli nagyobb esemény, hogy lezuhant egy ukrán helikopter, amit a franciáktól kaptak, gondolom, leselejtezve. Rajta utazott az ukrán belügyminiszter, egy államtitkár és személyzetük, mindenki meghalt. Egy óvodára zuhantak, ott is több kisgyermek meghalt, sokan megsérültek. Zelenszkij egyből az oroszokat vádolja, holott még vizsgálat se volt. Folyton vádaskodik és fenyeget. Nyilván erős nála a félelem-faktor, ami ilyen reakciókat vált ki belőle. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy nem bátor ember. A vérbeli, kemény férfiak az ilyesmit is rendesen állják. A látási viszonyok egyébként rosszak voltak, ködös idő, a közvilágítás nem működött, ettől a pilóta nem láthatta az előtte tornyosuló többemeletes házat, aminek nekirepültek. Onnan visszavágódva estek rá az óvodára, ami aztán kiégett.

Az EU-ban mennek a letartóztatások a Katargate-nek csúfolt ügyben, ami valójában Brüsszelgate... Sorra mennek a nagy „csodálkozások” meg elhatárolódások, holott mindenki tudja, hogy az „elit klub” lepleződött le valójában. Az olasz maffia rendesen benne van. Az egyik főnök, Panzeri nevű, befújta őket, azaz vádalkut kötött, hogy a saját irháját menthesse. Az ő könyvelőjét is letartóztatták, a vádalku jegyében viszont szabadon engedték Panzeri lányát, akit Olaszországban fogtak le korábban, szintén korrupciós vádakkal. Schöne Firma, mondja ilyenkor az osztrák, az olaszok meg inkább nem kommentálják, mert évszázadok óta hozzá vannak szokva, hogy a Cosa Nostra ügyeit nem egészséges dolog kommentálni. Fejekbe kerülhet...

Európa államait tökfejek vezetik, de a népek még mindig nem jutottak el odáig, hogy elhajtsák őket a hatalom és nem melleleg a nagy pénzek közeléből. Ömlik a túlnyomtatott pénz Ukrajnába, amit lassan már a földdel tesznek egyenlővé az orosz bombázók és rakéták. Ja, és ömlenek a leselejtezendő fegyverek is... És Zelenszkij ettől nagynak hiszi magát...

.....

Ma megpróbáltam intézkedni nyugdíj-ügyben. Mármint azt mondták a TV-n, hogy akié túl alacsony, az háromévente folyamodhat méltányossági emelésért. Csupán egy nyomtatvány szükséges hozzá. Kaptam hát két használhatatlan telefonszámot, amit híváskor senki nem vesz fel. Azért majd még próbálkozom... hátha egyszer dolgozik is ott valaki...

Ó, és éjszakánként írom a könyvemet, a harminckettediket...

2023. január 18.

Ma délután V.-t látogattam. Végre egyszer egy harmonikus együttlét! A végén egy sor mosolyt is kaptam kicsi unokámtól. Talán a madártejért, amit ismét frissiben készítettem nekik. Érdemes feleleveníteni a korábbi ismereteit, amik már leülepedhettek a mélytudatába. Sok dalocskát, mondókát felismert, felkapta rájuk a fejét. A cica is örült nekem, már a belépéskor hagyta simogatni magát, aztán hempergett nekem egy sort. Egy kis sikerélmény a nagy téli monotónia közepett.

.....

A politikában az őrütek dominálnak továbbra is. Aki azt hiszi, hogy fegyverek tömeges Ukrajnába árasztásával valamit is megold, annak a következőt kellene mérlegelnie: olyan mindez, mintha valaki lávát próbálna önteni egy dühöngő vulkánba, abban a hitben, hogy azzal majd lefojtja az őrjöngő indulatokat...

Nos, senki nem ütközött össze egymással, és még a hajamat is rendbe tudtam tenni. Apró öröme az öregkorban 😊))

Eger, 2023. január 19.

Valószínűleg a havas front közeledte: álmoság környékezett. Többször is elaludtam a nappaliban. Mellette háttértévéztem és begyűjtöttem némi infót a világ helyzetével kapcsolatosan. A háborús őrület és annak elemzése mellett kedves epizód:

A Medve-tó környékén Erdélyben érdekes látványt nyújtanak azok a faragványok, amelyeket kidőlt vagy kipusztult fákon készítettek művészi hajlamú erdélyi ffaragók. Az egyik, még lábán álló fa oldalán nagy szemű bagoly lepi meg a látogatót, egy másik, kidőlt fán, amelyet nyilván a terület védettsége miatt nem szabad elszállítani onnan, egy anyamedve reliefje bocsaival. A tavon vadkacsák úszkálnak, a madárvilág kozmopolitái, amelyek bárhol megélnék. Gyönyörű zöldfejű gácsér egy rejtőszínű tojóval, ismerős látvány. A mi patakunkon is szoktak megjelenni az év különböző szakaiban. Mostanában ugyan nem láttam őket, talán a hódvár riasztja el őket.

Ez egyébként felszakadt a hirtelen jött áradástól, sokak megkönnyebbülésére. Így már nincs az a rettentő, fenyegető zúgás éjjel-nappal, ami igen zavaró volt eddig. A patak továbbra is árad, sőt a felső folyásánál lévő hód-duzzasztó is áttörhetett, mivel ennyire megenyhült a víznyomás, ami eddig dühöngve nehezedett rá az állati építményre. Rajta fennakadva mindenféle hulladék, szerves és szervetlen egyaránt, amire semmi szükség nincsen errefelé. A patakából kiözlött iszap a Bükk sétány felsőbb részén elárasztotta a bicikliutat, ami miatt nem lehet használni közlekedésre a korábban emberi célokra létesített, járdapótló alkalmatosságot. A mi utcánkban csak ezen lehetett sétálni és a patak élővilágát megfigyelni. Ennek híján a gyerekeknek is veszélyes a közlekedés errefelé, pedig amúgy a környék békés és nyugodt volna eredetileg.

Csupán remélni lehet, hogy a hódok majd eltávoznak innen, hiszen kellemetlen körülményeket teremtettek a jelenlétükkel. Jómagam igen régóta támogatom a környezetvédelmet, minden tanítványomat ebben a szellemben neveltem, természetesen a gyerekeimet is. A hódok kérdésében nem vitás, hogy az embergyerekek élvezhetnek előnyt, hiszen a hódok errefelé nem őshonosak, soha nem laktak itt korábban, és nem engedhetjük meg nekik, hogy az összes fácskát kipusztítsák. Mára már mindnek csak a csonkja található meg a patak túlpartján, ahol maguktól nőttek. A gyerekek fontos játszóhelye semmisült meg áldatlan tevékenységük folytán, és a drágán épített bicikliút se használható, sőt elárasztja az iszap, ami meleg időben gusztustalan és fertőző. Egyszóval abcúg, hódok!

.....

Sokat töprengtem már, miért az az általános ellenszenv az oroszokkal és külön Putyinnal szemben. Akik Putyin eliminálásán agyalnak, igen nagyot fognak mellé. Ő, bár eredetileg KGB-s tiszt volt és jelentős külhoni gyakorlattal és használható tapasztalatokkal rendelkezhet, mára szolid úriemberré vált, akivel bátran lehet üzletelni, mert minden szerződést betart és betartat. Ezért van az, hogy Orbán Viktor is pozitív kapcsolatokat ápolhat vele. Emiatt őt is, és a külügyminiszterünket is becsülik az oroszok. Egyedül velünk kiegyensúlyozott a kapcsolatuk Európában, illetve még a szerbekkel is.

Nos, akik Putyin halálára tesznek, azért is nagyot fognak mellé, mert akik utána jönnének, azok keményvonalas vezetők, akik nem ilyen mérsékelt politikát folytatnának, mint Putyin. Az egyik tanácsadója máris Németország lerohanásával fenyegetőzött, majd Franciaországgal is, amit „természetesen” Lengyelország közbeejtésével vinnének keresztül. Ezért is mondom, hogy bolond, aki az oroszokat provokálja, ahelyett, hogy békésen üzletelne velük, ahogy mi tesszük.

Zelenszkij nagy fegyverigénylő óhajából egyelőre nem lett semmi. A németek visszautasították ennek a lehetőségét, talán éppen a fenti fenyegetés hallatára. A lengyelek ennek ellenére adnának nekik Leopard tankokat, de azt nem lehet a németek engedélye nélkül. Hasonlóképpen a franciák, akik szintén ígértek ilyen tankokat Z.-nek. Zelenszkij egyébként alaposan lejáratotta magát (már megint), amikor részegen nyilatkozott az ARD-nek, s közben váratlanul átváltott eredeti anyanyelvére, az oroszra, holott azelőtt ukránul beszélt. Beszéde mindkét nyelven zavaros, szétkent volt, mint a részegeké. Felhívta egyúttal a figyelmet épp arra, hogy ő, aki a nagy ukrán hazafit játssza, voltaképpen orosz. Ha az

ukránok egyszer ráébrednek, mekkora pusztulást hozott rájuk ezzel a megjátszott hazafisággal, nem lesznek kíméletesek hozzá. Jobban tenné, ha mielőbb elmenekülne Amerikába, mielőtt ő is Mussolini sorsára jut.

Oroszország sokat okult a korábbi politikája hibáiból, s nem hagyható figyelmen kívül, hogy Európához kívánnak tartozni elsősorban, ám nem vetik el a keleti szövetséget sem, mint pl. Kínával, Indiával, stb. Nekik is megvan a „keleti nyitás” politikájuk, ami előbb Magyarországon valósult meg. Akik csak zsigeri politizálást folytatnak, azok ezt nem értik. Fekete-fehérben látják a világot, és ahelyett, hogy kiegyensúlyozott kapcsolattartásra törekednének más országokkal, folyton csak gyűlölködnek és alantas módon fröcsögnek.

Az érthető, hogy azok az országok, amelyeket régebben az uralma alatt tartott és nem túl jól bánt velük, zsigeri félelmükben azonnal a saját letámadásuktól tartanak. No, de mi volt akkor az amerikaiak „békés” bevonulása tavaly, közvetlenül a választások előtt Magyarországra is? A NATO örve alatt, mondván, hogy majd ők megvédelmezik bennünket. És mikor óhajtanak kitakarodni innen, kérdelem én, aki semmiféle katonai megszállásnak nem vagyok híve. Elég volt belőle pár évszázadon át. Magyarországnak ez a tanulsága, és nem óhajt senki alattvalója lenni többé. Kivéve persze a hazaárulókat, akik bárkinek bármit is kiszolgáltatnának és főként eladogatnának, ha abból személyes hasznuk származna. Remélhetőleg ők is elnyerik méltó büntetésüket ezért.

Az amerikaiaknak egyedül az ukránok gyűlölködésétől lehetne megmenteniük bennünket, ha normálisan politizálnának, de nekik az a jó, ha minél több feszültséggóc van a világban. Az ukránok is nyilatkoztak, hogy rettentően haragszanak ránk. Akkor meg mi a fenéért fogadják el azt a tetemes segítséget, amit a menekültjeik tőlünk kapnak? Lenne annak millió jobb helye, ahelyett, hogy hálátlan alakokra pazaroljuk. Mindez hipotetikus megjegyzés volt persze, mert mi magyarok nem vagyunk olyan érzéketlen és viszont-gyűlölködő népség, hogy az efféle alantas érzéseket viszonznánk.

2023. január 20. Telik az idő, mindjárt itt a Pál-forduló...

Bizonyára erős titkosszolgálati tevékenység folyik az egész régióban, úgy fel van bolydulva (bolydítva) több ország közhangulata.

Ukrajnában erős magyarelles akciók, ráadásul a „húsdarálóba” küldött magyar fiúk elestét és általában a hadi veszteségeiket erősen titkolják az ukránok, erről számolnak be az újabb hírek. Az oroszok többfrontos erős támadásokba kezdtek, újabb, igen hatékony harci eszközöket is bevetve. Ezek borzalmas pusztítást visznek véghez. A frontról hazaengedett katonák valóságos pokolról számolnak be, legtöbbször már nem kíván visszatérni harcolni. Az ukrán hatóságok viszont erőszakkal is összefogdossák és hadra fogják, akit csak érnek. Erősen kaotikus lehet a helyzet, Zelenszkij részegen nyilatkozott egy német csatornának. Azóta felváltva követelődik, majd könyörög a németeknek, hogy adjanak neki Leopard tankokat. Tegnap arról határoztak, hogy nem adnak, és most a lengyelek is retiráltak, ők se adhatják át a Leopardjaikat Zelenszkijnek.

Sehol egy higgadt fő, mármint a mi miniszterelnökünket kivéve, mindenki érzelmileg politizál. Az EP tegnap egy véresszájú magyargyűlölő alelnököt választott a lebukott Eva Kaili helyébe. Ez a Marc Angel nevű ember egyáltalán nem méltó a nevéhez, vagyis nem éppen angyalian viselkedik, sőt már a legkisebbek megrontására is erőltetné az LMBTQ-oktatást. Tisztára megveszett a nyugati világ, amelyik már csak ezt az aberrált vonalat kívánja mindenáron érvényre juttatni. Hol vannak a gyermekek jogai? Az embereknek a saját családjuk fölötti rendelkezési joga? És egyáltalán a gondolati és vallásszabadság?

.....

Nehéz szívvel olvasom Mauks Ilona emlékiratainak befejező részét, amely Mikszáth közelgő haláláról szól. Már Móriczcal kapcsolatban is feljegyeztem, hogy a sokat szidott régi rendszerben egy író akkora hírnévre tehetett szert és olyan busásan jutalmazták, hogy birtokot vehetett, házakat építtethetett belőle. Én efféléről nem is álmodom, de azért a jelenlegi helyzetem ezzel összevetve is igen lehangoló--- volna, ha törődnek még földi szerzésekkel és effélékkel.

Európára a háború vár, hacsak nem tér észhez. Egyre forróbb a helyzet. Az oroszokat már túlon túl felhergelték, az amerikaiak pedig még mindig hisznek a saját szupremáciájukban. Ismét azt tudom leírni, amit korábban: az oroszok vannak többen, és minden nagy háború vége az, hogy a végén az oroszok győznek. Akkor miért nem lett volna jobb a békés tárgyalások lehetőségét választani? A választ senki se tudja, legfőképpen az érintettek nem, akik még mindig bosszút lihegnek és ahelyett, hogy a saját honvédelmüket szerveznék meg, továbbra is fenekednek az oroszok ellen és Putyin haláláról fantáziálnak, Zelenszkijjal az élen.

Ismét csak ezt mondhatom: mind bolondok. Amerika folyton a szerzésről és az újjáépítésről álmodozik, amit csakis az ő cégeik szerezhetnének meg, hiszik.

Hol van a realitásérzék, ami nélkül nincsen diplomácia, sem értelmes politizálás?

2023. január 21.

Ma, a Magyar Kultúra Napján a kulturális élvezeteknek adtam a fejemet. Olvastam, és a tévén fogtam ki több műsort, ami lekötött. A politika valahogy ma kimaradt az életemből, csak futólag néztem utána, hogy a helyzet egyelőre változatlan: az oroszok törnek előre, Zelenszkij meg pánikol és hazudozik. Aztán gyorsan le is bukik vele. Szerencsétlen nép, amelyiknek ilyen vezére van! A kárpátaljai magyarok ellen tovább folyik az üldözés. Most erőszakkal besorozzák, és azonnal viszik a frontra őket. Úgy hírlik, lassan már alig marad magyar Kárpátalján.

Az amerikaiak meg már nyíltan is beismerik, hogy ez a proxyháború nekik csak arra kell, hogy újabb technikákat teszteljenek, gyakorlatilag amerikai veszteség nélkül. Aljas, nem?

.....

Befejeztem Mikszáth Kálmánné emlékiratainak az olvasását. Valóságos is remekmű. Szép stílusban íródott, és fölösleges érzélgés nélkül, de igen érzelemgazdagon adta vissza a kettejük kapcsolatát és Mikszáth írói karrierjének fejlődését.

.....

Az EU újabb pofátlan rendelkezést hozott: ezentúl szabad rovarőrleményt adalékolni az élelmiszerekhez. Tücsökről és lisztkukacról beszélnek, de gyanítom, hogy csótány is lesz azok között. Mivel azokat rendszeresen irtják vegyszerekkel, nemigen várható, hogy egészséges példányokkal „dúsítsák” az élelmiszereket. Ha így megy, jobb lenne mindent magunknak termelni és jóval figyelmesebben vásárolni. Bármit is, mert ezek az aljadékok mindenből pénzt akarnak csinálni. Csak a profit számít, az emberek igényei nem. Karinthy Frigyest idézhetjük nekik, ha nem ismernék: *„Inkább egyenek meg a férgek, / Minthogy a férget megegyem...”* Nem hiszem, hogy ismernék. A világot egyre műveletlenebb, otrombább alakok irányítják. Egoisták, akik saját magukon kívül senkit és semmit nem vesznek észre. Mindenkit lenéznek, megvetnek, rendeleteik is rájuk vallanak. Híven tükrözik, mit gondolnak ők az embertársaikról. Nos, hát mit is tegyünk? Viszont kívánjuk nekik mindazt a jót és filantróp érzelmet, amit ők nekünk adnak.

A Magyar Kultúra Napja alkalmából egyrészt említésre méltó Szabó Magda: Az ajtó c. regényének filmes adaptációja, Szabó István rendezésében. Előbb Sebestyén Márta-portré, kapcsolat különböző helyszínekre, ahol magyar rendezvények voltak. Orbán Viktor szép beszéde Szatmárcsekéről, a református templomból. Opera Café, este Erkel: Hunyadi László c. operája, amiből keveset láttam Az ajtó miatt. Megemlítem még A helység kalapácsa c. újabb filmadaptációt is, de nekem nem tetszett a western-változat. Épp elég, hogy mindent elárasztott már a vadnyugati szubkultúra, Petőfihez nem találom méltónak. Megnéztem egyszer, de pár gegen kívül nem találtam benne semmi különösebb értéket.

Fontosnak találtam volna a régi változatát újból levetíteni. A versmondáshoz az akkori színészek sokkal jobban értettek. Ma az a divat, hogy mindent unott pofával, szenttelen hangon kell mondaniuk a színészeknek, ami rém unalmassá és szürkévé teszi az előadást. A nagy színészek még tudtak játszani a hangjukkal, az élvezetes volt. Bessenyei Ferenc, Gábor Miklós, Major Tamás, Mednyánszki Ági, Rajz János, Gobbi Hilda, hogy csak pár nagy művészre utaljak, mindezt ragyogó humorral adták elő, és az interpretációjuk hibátlan volt. A mai divatszín a szürke, és ez az unalmas előadásmodor is ehhez illeszkedik. Lehangelő és unalmas.

.....

A könyvecskémmel haladok. Már a 86. oldalnál hagytam abba tegnap hajnalban.

Eger, 2023. január 22.

Aztán a 92.-iknél hagytam abba tegnap hajnalban, és így igyekszem haladni vele, ha már erre adtam a fejemet. Már több fejezetcímet beírtam előre, azokkal a témákkal, amiket legközelebbre tervezek, most eszerint haladok az írással.

.....

Ma hallottam egy magyarázatot a tegnap bírált *A helység kalapácsa* legújabb filmes adaptációjával kapcsolatban. A forgatókönyvíró a saját gyerekeit vette alapul. Mármint hogy ők unták a régi fekete-fehér változatot, és bár együtt megnézték vele, nem hatott rájuk. Ez a szülő hibája is, mert nem tanította meg nekik a fekete-fehér kockák és fotók titkát. Igaz, ha ő se tanulta meg odahaza, akkor hogyan is tudná megtanítani nekik? Megint csak Kabos Gyulánál és az egyik filmszerepénél kötünk ki. Mármint a jelenetnél, amikor a felesége azt követeli tőle, hogy tanítson móresre egy szemtelen fiatalembert... K. Gy. azzal mentegetőzik, hogyan is taníthatná meg azt, amiről maga sem tudja, hogy micsoda?...

Nos, a filmes apukának nem támadt jobb ötlete, minthogy western változatot csináljon a XIX. századi történetből, ami egy rendes kocsmai verekedésbe fulladt. Az eposzparódia vagy vígeposz sem Petőfi találmánya, voltak előzményei már az ókortól fogva. És egyetlen szót se hallottam most arról, mekkora sértés volt ez Vörösmartynak, aki atyai jóbarátja, mentora volt Petőfinek. Petőfi nem annak szánta, Vörösmarty mégis magára vette, mintha őt gúnyolták volna ki vele. Valójában egy felszabadult, diákos humor éli ki magát a komikus eposz minden egyes hangjában. A Vörösmarty iránti tisztelet azért megmaradt, csupán az ifjúság nyilvánította ki: az ő stílusa és eszköztára már más.

Legalább az idős közönség kedvéért levetíthették volna a 60-as évekbeli változatot is, ami akkor valóságos szenzációnak számított. Akkor siker volt, hogy utána minden Újévkor azt adták a tévén.

.....

Egyre keményebb hangok a nagypolitikában. Oda-vissza fenyegetések, mi meg csak imádkozni tudunk a békéért, hátha meghallgat bennünket a Jóisten. Már a balti népek is fenyegetőznek, több nagykövetet visszahívtak. Ennél durvább már csak az lehet, ha meg is szakítják a diplomáciai kapcsolatokat. És ezek a sokat tapasztalt európai népek még mindig nem vették észre, hogy a háttérben az amerikai titkosszolgálat áskálódik. „*Hajrá, mindenki mindenki ellen...*”, idézhetjük Nagy Gáspárt, de rá se hallgatnának oda a szerencsétlenek. Pedig a költők mindig jobban tudják. A jelenkor meg mindig hülye, ahogy az egyik Márai-versemben írtam. Mindent csak utólag fog fel, de mégis, amikor úgymond akcióhelyzet van, azaz tehetne ez ellen a szörnyű hagyomány ellen, hogy a költőket, nagy művészeket Cassandra-sorsa ítéli, akkor richtig az ellenkezőjét lépik meg. Tökfej emberiség.

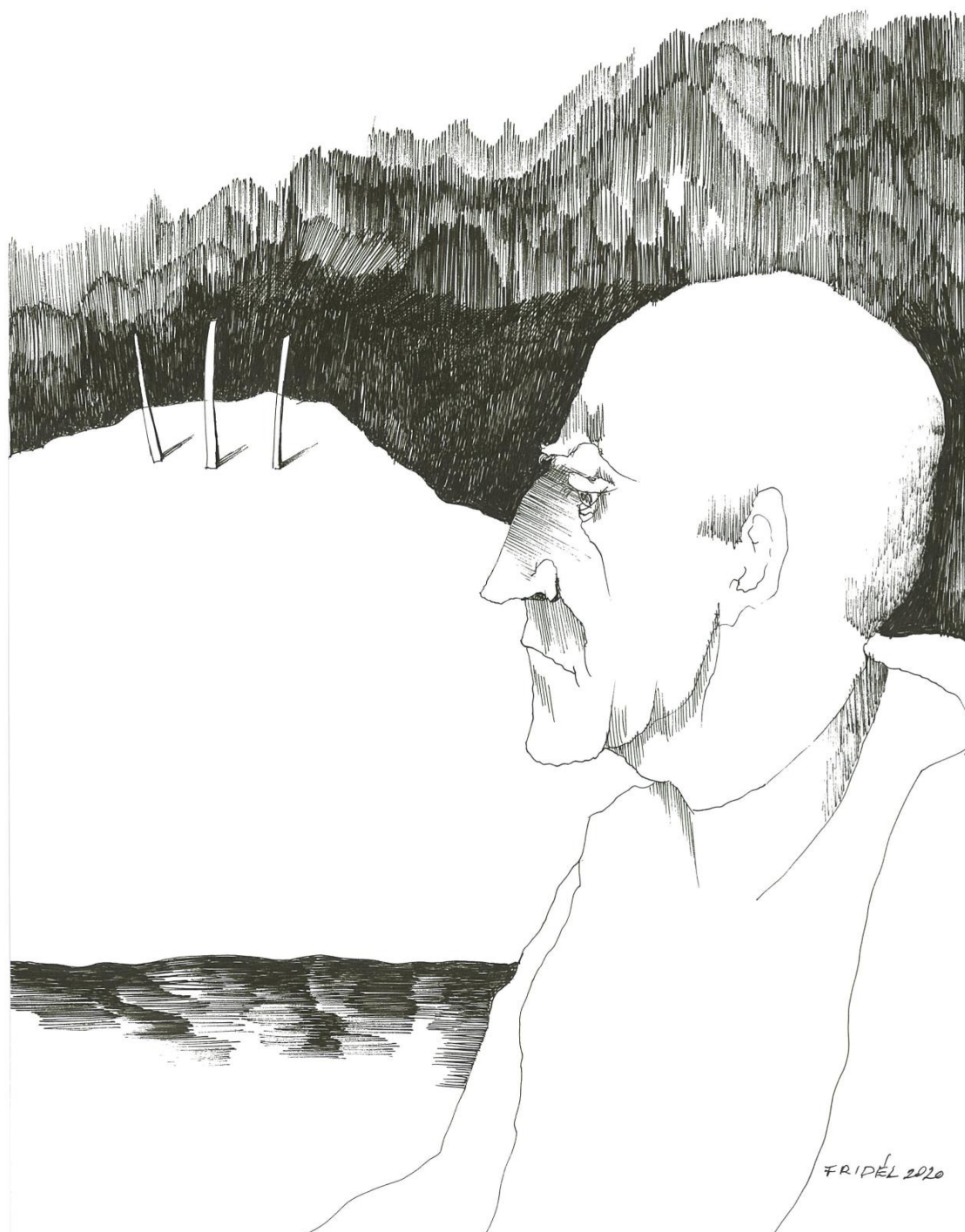
Az Antarktiszról megint leszakadt egy jókora jégtömb. Ennek a fenyegetését sem érzik, csak egymást fenyegetik egyre alábbi modorban.

Egy szatyor nihil, összegezhethetnénk, ha volna kedvünk szatirizálni, de minek? Már a finomabb humort se értik embertársaink. Csak egymást marják, mint az egymásra uszított kuttyák. Medvegyev volt orosz elnök kasztrált ebeknek nevezte őket, az EU-s férfinaszabásúakat. Rászolgáltak a kritikára.

Amióta kiderült, hogy a magyar EU-s biztosok is vastagon benne vannak az Eva Kaili nevével fémjelzett korrupciós botrányban, Dobrev Klára egyszerűen felszívódott, csak a háttérből lehet körvonalazni a ronda sziluettjét, az irányított rágalomhadjáratok és mocskolódások

mögül. Ennyit tudnak, ennyi a repertoárjuk. Ezért hívták őket az öregek mocskos komonistáknak.

2023. január 23.

Ma ismét lazítottam. Miután persze az éjjel kidolgoztam magamat az új könyvön... A beérkező hírek nem túl lélekvidítóak. Ukrajnában erőszakkal fogdossák össze katonának a férfiakat, tekintet nélkül az alkalmasságukra és életkorukra. Mintha már csak a számok számítanának. Lelketlen alakok, akik ezt az egészet kikoholták és megvalósítják. Mivel kárpátaljai magyarok is érintettek az ügyben, az ember szíve összefacsarodik, de nem szabad engedni a provokációknak, mert épp ez a céljuk vele.

.....

Putyin feloldotta az ukránok háborús bűntetteinek dossziéjára vonatkozó titkosítást.

Idehaza pedig feloldották a választási csalásokra vonatkozó dosszié titkosítását is. Az ún. „guruló dollárok” ügyére fény derülhet.

.....

A tegnapi sikertelen online vásárlás után s mivel feladtam a személyes ügyintézést, elküldtem az ajándékravalót J.-nak. Remélem, be is szerzi időben. Több könyv iránt is éreztem némi csábítást, de most nem foglalkozom vele. A két lány (menyem és unokám) születésnapja közeleg, arra koncentrálok.

Inkább hajtom tovább a mókuskereket, vagyis visszatérek az íráshoz.

Holnap páfördülő, és egyúttal Papám halálának évfordulója. Az időjárás is talán most változik. Ilyenkor lehet megtudni, milyen lesz a tél folytatása.

2023. január 24.

A tegnapi sikertelen vásárlás után ma sikertelen hozzájutás a saját leveleimhez. Valami fizetős újítást akart rámsózni a Gmail. Mikor a szokásos dolgaimhoz akartam hozzájutni, mindenféle ikon megjelent, amit sose használok, de amit igen, azok meg eltűntek a menülapról. Nem szeretem, ha sokat okoskodnak velem a gépek, mert teljesen más logika szerint gondolkodnak. Őket a kereskedők logikája vezérli, azaz el kell adniuk nekem minden szemetet. Én viszont nem vagyok vásárlós kedvemben egy ideje, ezért nem élek vele. De utána nem tudom, miért nem adja vissza nekem azokat a dolgokat, amiket már megszoktam. Hülyeség az egész. Visszatérek az íráshoz, ahhoz talán még hozzáférhetek.

Ma sok csámcsogás az éppen aktuális botránytémákon. Tovább nyomoznak MZ/X választási csalásra kapott és valószínűleg elsikkasztott pénzei után. Ő magabiztosan vigyorog a kamerába, Gyurcsányné viszont kissé gondterheltnek tűnik az utóbbi napokban. Nem baj, csak hadd izguljon, hogy együtt bukik Eva Kailval! Bár úgy lenne, de már az EU-ban is „folytatódik a beat”, vagyis Kaili kisasszony nem adja vissza a mandátumát, hanem továbbra is elnökhelyettes akar maradni. Miután már kizárták mindenből. Azt még nem tudni, hogyan akarja gyakorolni a képviselői jogait. Onnan a börtönből? Online? Nem sül ki a szeme. Böröndszámra állt a pénz a lakásában, de neki fogalma se volt róla, hogy került oda.

Itthon ugyanez kicsiben. A budai Eötvös József Gimnázium tanárai kenőpénzeket szedtek a felvételiző, gyenge teljesítményű diákok szüleitől. Mindez természetesen nem az ő bűnük, hanem a „fölöslegesen gyanakvó” hivataloké...

Úgy tűnik, mintha mindent csak kenőpénzzel lehetne elintézni. Mindez az ország lejáratására történik. Ám legyen... Ha az EU feltétlenül akar botrányos ügyeket, hát tekintsen a saját elvtársai dossziéiba.

.....

Béketüntetésre készülnek jobboldali szervezők, amit csak helyeselni lehet. Ne csak ezek a korrupt gimnáziumi tanarak tüntetgessenek, hanem mutassa meg az erőit a jobboldal is.

.....

Márki-Zay, ha őszinte lenne, megváltoztatná a pártja nevét MMM-ről PPP-re: Politikai Prostituáltak Pártja, ezt kellene viselniük, amíg csak lesz, aki még emlékezni fog rájuk.

.....

Sokszor felmerült már a kérdés, hogyan lehetett, hogy miután megcsináltuk (megcsinálták) a rendszerváltást, az Antall-kormány mégis hamar belebukott az első és utolsó ciklusába. Mai ismereteink birtokában már elmondhatjuk, hogy rossz volt a PR-juk és ellenük dolgozott a sajtó. Itthon is, és külföldön is. Mindmáig ezen áll vagy bukik a rendszer. És a sajtó most is főként a héják kezében (szárnyában) van, azok meg gyilkos ragadozók. Csak az ő érdekük számít, minden mást letarolnak és tönkretesznek.

Európa tönkretétele folytatódik. Soros arra buzdította szövetségeseit, hogy használják a kelet-európaiakat ágyúölteléknek. Hogy pontosan kit ért alatta, azt nem tudni. Talán az ukránokat és az oroszokat, de az is meglehet, hogy az egész „keleti blokknak” csúfolt államszövetséget, vagy minek is lehetne nevezni bennünket. Ukrajna már egy kész mézárszék. Erőszakkal fogdossák össze katonának a férfiakat, sőt már a tizenéves gyerekeket is (akár a Hitlerjugendet anno). Engem leginkább mégis a madéfalvi veszedelemre emlékeztet. Akkor „csak” tizedelték az engedelmeskedni nem akaró székelyeket, most viszont valóban célpontnak, áldozati báránynak szánják őket a vén szaros sugallatára. Kiképzés nélkül kerülnek a frontra. Ez Zelenszkij bosszúja, amiért nem adunk neki katonát és fegyvereket. Ugyan minek, hiszen akkora a korrupció, hogy már sorra buknak bele az emberei?!

Európa pedig nem akar látni a szemétől. Az orrunk előtt játszódik egy hatalmas piramisjáték, amit látszólag fel akarnak számolni, mégse teszik, csak foltozgatják, pedig az egész egy nagy rakás nihilt ér. Egy szatyor nihil, mondhatnánk rájuk tömören, de minek? Úgyse sokan értik már. Mindenki önkörei körül forog, akár a kerge birka, a jó szót meg se hallják, csak a látszatra adnak. Sic transit gloria mundi...

Amikor viszont bennünket vádolnak és rágalmaznak mindenféle szemét aljassággal, a mieink nem ismerik a két legfontosabb varázsigét: Could you specify? illetve What do you mean by that? Akkor a vádaskodó kénytelen lenne pontosan néven nevezni, miről hadovál. Pedig a mieink elég jól beszélnek angolul.

2023. január 25. Papám halálának az évfordulója.

Mai hír: Navracsics Tibor megegyezett a diákok érdekében az Erasmus-program zavartalan folytatásáról. Brüsszel kifogásolta, hogy politikusok is részt vesznek kuratóriumok munkájában. Az erre vonatkozó magyar szabályzást módosítani fogják. Meglehet, hogy rendben lesz, de én feltételként kötöttem volna ki magyar részről, hogy akkor a többi, más EU-s tagállamban is ugyanolyan szabályokat hozzanak, már csak az esélyegyenlőségre való tekintettel is. Más tagállamokban ugyanis részt vehetnek politikusok is a kuratóriumok munkájában. Esélyegyenlőség?

Sajnáltam N.T.-t. Mikor a sajtótájékoztatót adta, az arca ki volt vörösödve. Én a szegény pírját láttam rajta. Nem csoda, folyton megalázzák a jobboldali képviselőket, miközben ott meg dúl a korrupció, méghozzá a legmagasabb fokon, azaz a bányászbéka feneké alatti szinten.

.....

Katonai hírek: az orosz cirkon szuperhajó az USA közelében cirkált, majd indul délebbi vizekre. Zelenszkij megkapta a Leopárd nevű tankokat, s hozzá amerikai tankokat is. Orosz részről erősen bírálják, megérdemli. Most ő Európa ügyeletes őrültje, aki nem bír magával. A tankok után most repülőgépeket is követel. Ki a franc fogja kifizetni mindezt? Ukrajna nem, az biztos. Csődben vannak, de még mindig nem tanultak meg szerényebbnek lenni. Ha úgy vesszük, Zelenszkij az USA és az EU kitarthatja. Az oroszok Amerika és az EU pudlijának tartják, már a pojáca titulusra sem érdemes, vélik.

.....

Meglátogattam V.-t. Nagyon kedves volt, megint jelezte, hogy nagyon örül a madártejnek. De csak holnap kapja meg a részét. Hamarosan mindkettőjük születésnapja.

.....

Haladok a könyvemmel. Mindjárt vissza is térek hozzá.

Az idő hidegebbre fordult, de a jövő héten ismét enyhülni fog.

Eger, 2023. január 26.

Ukrajna tönkretétele Amerikának az érdeke. Olcsón akarnak felvásárolni mindent a háború végeztével, és az újjáépítést is maguknak akarják gründolni. Ezért tkp. röhögnek a markukba, amikor az oroszok porig bombázzák a célba vett településeket. Nagyon aljas politika ez.

Továbbá az amerikai demokraták, vagyis a héják arra törekszenek, hogy Ukrajnát azzá az előszobává tegyék, amely megnyitná nekik az utat Oroszország felé. A Putyin vezette Oroszország meg épp ezt akarja elkerülni. Így érthetőek a megelőző csapások. A héják már rég kinézték maguknak az orosz nyersanyagforrásokat, és részben ezért is nyomakodnak arrafelé.

Mivel tökfejek, soha nem fogják észrevenni, hogy ez lehetetlen. A lengyelek ugyan szívesen vennék részt Európa újrafelosztásában, de még mindig nem ébredtek rá, hogy az amerikaiak csak eszközként használják fel őket. Mint ahogy mindenki mást. Aztán kellő pillanatban arrébb sasszézna majd, ha már kellemetlenné válik számukra a helyzet.

.....

A korrupciós botrány mai híre, hogy a nyugati sajtó elhallgatja az ügyet. A börtönben „énekelő” Panzeri vádalkut kötött és ennek fejében felad néhány nevet. Egyelőre tíz személyről van szó, holott eredetileg minimum hatvan delikvens rejtőzködik a háttérben. Remélem, köztük lesz, mármint a feladottak között Magyarország legaljasabb nője, Dobrev Klára is.

Eva Kaili és élettársa egyelőre börtönben maradnak.

.....

A háború folyik tovább, az oroszok nyomulnak előre, az ukránok meg várják a „csodafegyvert”, ahogy Hitler is annak idején. Az EU nem változtat az álláspontján. Megjátsszák magukat, és azt kommunikálják, hogy semmiképpen nem térnek vissza az orosz olaj és gáz importjára. Februártól emiatt súlyos energiahiány léphet fel az EU-ban. Mi ez alól is felmentést kaptunk, de az árakra ugyanúgy hatással lesz.

A kormánynak van kidolgozott pénzügyi politikája, és inflációmérséklő intézkedések következnek. Idén 1,4%-ra becsülik a GDP növekedését, jövőre 4%-osra prognosztizálják.

.....

Ma ismét meglátogathattam kisunokámat. Előrehozták a születésnapja megünneplését, és a menyemét is. K.-nak holnap lesz, V.-nek 31-én. Közepesen népes családi ünnep, többen nem jöttek el. Hogy ki miatt vagy mi miatt, azt nem tudom, hivatkozni mindig lehet valamire. Kissé feszült volt a légkör. Segítettem Vikinek kicsit lépegetni. Elvégre itt az ideje, egyéves lesz pár nap múlva. K. odaadta neki a tortája tetejéről a marcipán figurát, egy zsiráfot. Viki ennek letörte a nyakát, ezzel segítettem neki, hadd kóstolgassa. Nagyon szépen ment. Ugyanezt meg lehetne tenni babapiskótával, kenyérdarabbal, főtt répával, amit szeret.

Egy-két lépést azért már tettünk előre. A járásgyakorlat meg a darabos étel harapása, rágása jót tett neki.

Tegnap elég sokat tettem-vettem a konyhán. Sütöttem egy máktortát, ami a múltkor ízlett nekik. Készítettem kukoricasalátát, ami a K. kedvence, és a másik kedvencet, a túrós pogácsát is ma frissen sütvé vittem, még melegen. K.-nak vettem egy gyönyörű orchideát, aminek szegfűmintája van, Vikinek meg csináltattam egy kis kerek rózsaszín csokrot. Én igyekeztem V.-vel minél többet foglalkozni, ez most extra „juttatás” volt erre a hétre.

2023. január 28.

A mai politikai jelentésem ennyi lehetne:

Ez az eredménye annak, amikor egy háborút és bosszút lihegő szenilis vénember meg egy felfuvalkodott, pöttöm, agresszív ember a korrupció tengelyén akarja működtetni a világot. Személyük csupán háttérszerű álcája mindannak, ami a valóságban egy, az élettől elrugaszkodott, perverz, túlgazdagodott és rendkívül műveletlen réteg minden anomáliáját takarja/takargatja.

Már szinte meg se kell említeni a háttérben nekik vokálózó és szintén a korrupció tengelyén működést színlelő szellemi törpe csoportot, amely viszont Európa és a fél világ politikai életét határozza meg, miközben telehazudják az egész világot a saját nagyszerűségükkel (a vélt elit klub tagsága). Valójában csak adják-veszik egymást és magukat, tevékenységeik csupán áltevékenységek.

Az egész csapat, az alsó és a legfelső réteg már szinte mindent megkapott az élettől, ezért voltaképpen unatkozik, ezért válogatott perverziókban élik ki magukat. Ez még talán hagyján is lehetne, ha undokságaikat nem akarnák kötelező érvénnyel ráerőltetni az emberiség többségére is. Már áthágtak minden morális határt, megszűntek a teremtés koronája lenni, mert semmit nem hoznak létre, csupán a saját sötét lényüket klónozzák és fertőzik vele az egész világot.

Voltaképpen szóra sem érdemes mindaz, amit ők képviselnek, de uralják a médiát, ami pedig éjjel-nappal őket mosdatja a sok kiderült botrány miatt. De még mindig szemrebbenés nélkül állnak ki a nagy nyilvánosság elé, és elvárják, hogy mindenki úgy tegyen, mintha elhinné nekik, amit összehazudoznak – önmagukról és az általuk képviselt valamiről, aminek összefoglaló neve ennyi lehetne: egy szatyor nihil.

Eger, 2023. január 29.

Egy nap kihagyással folytatom, bár ez az egy nap csak nekünk tartozik a „csak” kategóriába, akik távol élünk a háború poklától. Kezdetől fogva értelmetlennek tartom az egészet, és ma se látom másként. Főleg, hogy már Zelenszkij és az amerikaiak is kezdik belátni, hogy az oroszok egyáltalán nem gyengébbek náluk. Miközben az orosz hadigépezet teljes gőzerővel hajt, a NATO és az amik elégették a muníciójuk nagy részét, de csak most kezdenek rádöbbsenni, hogy tartalékok híján mindenki sebezhetővé válik.

Ez a különbség a logikus, pragmatikus gondolkodásmód és a hebehurgya, érzelmi alapú politizálás között.

Én csak hadilag képzetlen, hozzá nem értő ember vagyok, mégis azt találtam logikusnak, hogy egy jelentős túlerővel rendelkező féllel nem érdemes kikezdeni. Most itt az eredménye. Zelenszkij azon trémázik, hogy most következik az oroszok rettenetes bosszúja. Miért? Eddig nem tudta? Sőt azt is tudhatta, hogy a rettegett hírű Wagner-csoport is ellenük harcol. A csecseneknek pedig valami leszámolnivalójuk van Zelenszkijjel. Ha önként el nem hagyja Ukrajnát, még meglehet, hogy a kezükre kerül. Akkor nem lesz irgalom.

A mai hírek szerint már az amerikaiak is látják, hogy Oroszország egyáltalán nem olyan gyenge, mint az ő médiájuk világgá harsogta. Ha szorul a hurok, az amerikaiak el fogják

hagyni Ukrajnát. Már eddig is gennyésre keresték magukat, hogy a pesti szleng szóhasználatával éljünk. Az oroszok szerint Amerika most fél, hogy elveszíti egy gyarmatát. S valóban így is lehet. A Trump-pártiak háborúellenesek. Bidenéknek már egy évük sincsen, hogy valamit fordítsanak a jelenlegi helyzeten. S ha háborúskodnak, akkor nem lesz idejük rá, hogy a demokraták reklámozásával eleget foglalkozzanak.

.....

Az éjszaka kifogtam pár antikvár könyvet, és lecsaptam rájuk. Nagyon nem mehetek ebben a hónapban a könyvek, ha ennyire leértékelték némelyiket. Akadtak gyerekkönyvek is, amikből később mesélni akarok V.-nek, de komolyabbak is, mint Kaffka Margit két regénye, a Színek és évek és a Hangyaboly. Fesztyné Jókai Róza emlékiratai, egy olvasatlan példány, Zrínyi: Az török áfium ellen való orvosság, amiben egyúttal a Szigeti veszedelem is benne van. Kosztolányi-novellák, egy Mándy Iván-mese, aztán egy Lázár Ervin mesekönyv is, szintén V.-nek szánva, egy orosz mesekönyv, Sarov: A borsóemberke és az együgyű legényke. Korábban már néztem ki más könyveket is, de azokat majd később. Ha ilyen iramban fogynak a könyvek, talán megvárnak utóbb is, ne legyünk mohók.

Tegnap a Gesta Hungarorumot olvastam és egy Nyugatos novellakötetből Bródy Sándor-novellákat, aztán belekaptam Herczeg Ferenc emlékirataiba is, egyszóval csemegézgetek, amikor tehetem.

V.-t fel akartam ma köszönteni, de J. nem vette el a telefont, így nem volt rá módom. Csupán sejtem, hogy sok volt a dolga, azért nem reagált. Máskor vissza szokott hívni. Talán holnap. Pedig énekelni is akartam neki.

Jelenleg karbantartás van az internetes és a tévés társaságnál, így ma előre dolgoztam egy kicsit. Hamarabb néztem meg az internetes híreket és a leveleket. Még nincsen újabb értesítés a könyvekről. Remélem, mindet megkapom! Ilyenkor mindig izgat a kérdés, aztán amikor visszaigazolják a teljes rendelést, már csak a postafutárral kell egyeztetni. Az meg simán szokott menni.

Habár az éjjel eléggé elment az időm előbb a keresgetéssel, aztán a rendeléssel, majd végül az írással, elég rendesen haladtam az könyvemmel. Valahol a 125-130. között kell járnom. Megállapítani nem tudom pontosan, mert hiányzik az alsó lécs a képernyőn, ami ezt jelzi, és nem tudom visszaállítani. Erről is akartam beszélni J.-val, de még nem jött össze. Talán csütörtökön fel tud ugrani, hogy rendbehozza.

.....

Exit Schmidt Egon ornitológus. A gyerekekkel együtt nagyon szerettük. Az ő könyvétől nem szabadult meg G., amikor a kamaszkor kezdetén nagyon rájött a nagyfiúság érzése és a vele járó gög. Akkor sok fontos könyvüket elkótyavetyélte az antikváriusoknál (fityingekért), nekem pedig fáj értük a szívem, mert én már az unokáimra is gondoltam, látván, hogy egyre igénytelenebb és felszínesebb könyveket adnak ki, és most itt tartunk... Olyan illusztrációk vannak a könyvekben, hogy az alapján nem lehet megkülönböztetni pl. az egyes állatokat egymástól. Pedig fontos az alapos ismeret. Leporellónak most azt hívják, amit véletlenül se lehet leporellóként hajtogatni, hanem csupán vastag kartonpapírra nyomtatott ábrák,

amihez egy kisbabának még nem elég ügyes a keze, hogy lapozgassa, hát megunja és odavágja.

Az új évből máris eltelt egy hónap. Február még gyorsabban telik el, s aztán itt lesz a március. Ma véletlenül áthajtottam a nappaliban a naptárakat, de már nincs értelme visszacsinálni ezért az egy napért. Az én szobámban viszont majd reggel cserélek.

Ma ragyogó napos idő volt, a feketeterigók egészen nekivadultan túrták a földet a külső ládason. Már sokszor megszidtam őket, de úgyse hagyják abba. Február hamar elszáll, utána mehetnek a kertbe gilisztákat túrni maguknak.

2023. január 31.

Olvasmányokból mazsolázgatok, és még rendeltem is hozzájuk egy újabb csomagot. Talán holnap érkezik az újabb adag. Egyetlen luxusom, amiről eddig még nem tudtam lemondani.

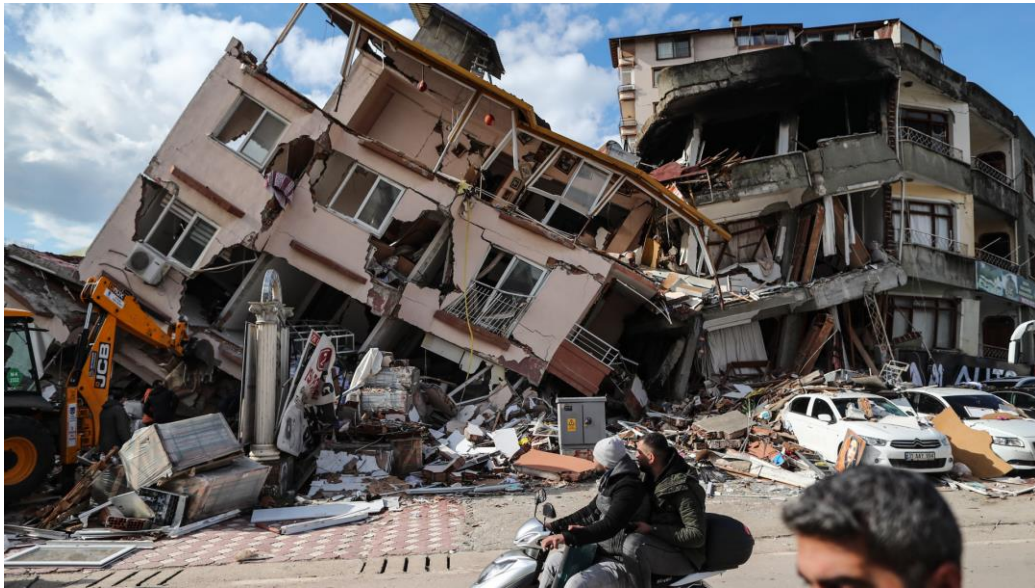
Újabb lapok a naptárban, újabb macskák, lovak és madarak.

Háborús hírek: Zelenszkij ismét követel és fenyegetőzik. Már csak egyetlen gondolatom van ezzel kapcsolatban: kinek kicsodája ez az ember Amerikában, hogy ennyit megengedhet magának?

2023. február 1.

Pár nap kihagyás megint, mivel a mesekönyvemet befejeztem, annak lezárásával voltam elfoglalva. Utána meg pihentem, azaz pihentem volna, ha nem jönnek közbe zavaró tényezők, amire egyáltalán nem volt szükségem. Egyébként is állandó háborús fenyegetésben élünk, ami nem garantálja a békés öregkort, s akkor jönnek ráadásnak ezek a disszonáns hangok. Mindegy, túltettem magamat rajta, és ismét kikapcsolódom kissé. Szépirodalmat olvasok (egy Nyugatos novellaválogatás, Doromboló c. antológia, Herczeg Ferenc önéletrajzi jegyzetei és Fesztyné Jókai Róza kerültek sorra a napokban).

Közben megrázó események: a háború egyre véresebb és egyre gyorsuló ütemben történő sora, valamint egy katasztrofális földrengés Törökországban, ahová egy sereg mentőcsapat elindult, illetve megérkezett már és tevékenykedik.

A háborús hírek aszerint változnak, hogy melyik hírcsatornától származnak, de egyöntetűen azt jelzik, hogy az oroszok erős előrenyomulásban vannak Bahmut térségében. Világháborús fenyegetés Nagy-Britannia, illetve Lengyelország felé. Ezek szinte stréberkedve igyekeztek, hogy mielőbb Leopard tankokat küldhessenek Ukrajnának. A lengyelek most túlságosan is védve érzik magukat, hogy a NATO annyi rakétaállást telepített be hozzájuk (még tavaly), de azért nem volna szabad játszani a tűzzel. Különösen azért nem, mivel most a leghatékonyabb katonai alakulat, a Wagner-csoport fenyegeti őket. Jó, hogy a csecsen harcosok öntörvényű emberek, de nem veszélytelenek. Senkinek nem volna szabad ennyire belelovalnia magát egy katonai helyzetbe, amely az ő határon kívül zajlik.

.....

Egy feljegyzésre méltó beszélgetés a földrengések kapcsán (már több utóregés is volt): Varga Péter szeizmológus ismertetője az aktuális helyzetről nagyon szimpatikus. Idős úr, nagy tudású és végtelenül szerény (az intelligencia félreismerhetetlen jele). Azon felül, amit eddig tudtunk, hogy t.i. a nagy törésvonalak találkoznak Anatólia térségében (afrikai, eurázsiai, arab-félszigeti), még külön elemzi az anatóliai törésvonalat is, amelynek van egy nyugati és egy keleti kapcsolódása. A törökök pechjére ráadásul viszonylag kisebb mélységben zajlottak az események, ezért a rengések pusztító ereje jóval nagyobb volt. Tízemeletes házak kártyavárként omlottak össze. Ezek nem hasonlíthatók össze a Japánban épült földrengésbiztos házakkal, mégis vannak olyan házak is, amelyek kiállták a katasztrofális rengéseket. Egy magyar nő tudósít az otthonából, amely ez utóbbiak közé tartozik, mégis teljesen sokkos állapotban van még mindig. A férje mindannyiukat a nappaliban gyűjtötte össze, ott éltek túl a szerencsétlen történeteket. Nekik semmi bajuk nem esett, de mások még mindig a romok alatt rekedtek. Az anatóliai tél hideg, ott havazik is, a túlélők az utcán gyűjtanak tüzeket, amellet próbálják kibírni, amíg valahová el nem szállítják őket. Erdogan elnök bejelenti, hogy ötvenezer szállodai helyet biztosítanak a károsultak számára, de sokakat még nem értek el a mentőalakulatok sem, mivel az utak is megsérültek, tehát a szállítás is körülményes.

.....

Közben mindenki a hétvégi Gyurcsány-beszéddel foglalkozik, amiben semmi említésreméltó nem volt, csak a szokásos hörgései és fenyegetőzései, a jobboldal és Orbán Viktor megbélyegzése, stb. Nagyobb a füstje, mint a lángja, mondhatjuk, de annyit még kivenni belőle, hogy az amerikai héják akár vele is beérnék, ha képes volna kitúrni a helyéből Orbán Viktort. Sok renegát állt át hozzájuk különféle pártocskákból, de a pártocskák maradtak, és ez még mindig csak a pártkádereket jelenti, az elhagyott pártok tagsága nemigen követi őket. Nos, hát elég is róluk ennyi, Vulgáris és nincs mit beszélni róla. Egy rakás bunkó, akik se olvasni, se beszélni nem tudnak rendesen, viselkedni pláne nem, viszont nagy a mellényük, mert Amerikából pénzelik őket. Nagy érdem... futni, iszkolni az orruk előtt csörgetett baksisok után, még akkor is, ha ez idehaza nagy valaminek számít. Műveletlenek. Nem ismerik a Szondy két apródját, pedig abból is okulhatnának. Nincs szégyenük, politikai prostituáltak, akiket pénzen lehet adni-venni, akár a nagymenő focistákat. Ez utóbbiaktól persze elnézést kell kérnem, hogy hozzájuk hasonlítottam ilyen alantas alakokat.

.....

Már február is vágta a telik. A naptár szerinti tél távozni készül. Bár gyakorlatilag is megtenné! Igaz, ez csak gyenge sóhaj, mert tudjuk jól, hogy minden évben később érkezik és később távozik a tél. A múlt hónapban érkezett nagy esőzések sokat javítottak a talaj vízszintjén, hó viszont alig volt, pedig kellene.

A madarak most kisebb számban jönnek hozzánk, és azokat is elüldözik a verekedő feketerigók. A régi, idillikus téli jeleneteknek nyoma sincs. A hódvárat ugyan széthordta az áradás, de senki nem takarítja el a maradékát, pedig jó volna. Csak a sok szemét akad fenn rajta, ami bűzlik, és nem is volna jó, ha az állatok visszatérnének. Tájidegenek, és kártékonyak, ahogy kiirtották sorra a növendék fácskákat. Nekünk ez a levegőnk, vagyis a maradék fák nyújtanak még valami tiszta levegőt. Ha még ezeket is kiirtják, hová járjunk friss levegőért, hiszen azelőtt mégis csak megvolt ennyi előnyünk ebben a kisvárosi lakótelepben?!

2023. február 7.

Kevésbé hűvös napok következnek, habár éjszaka még érezni a hideg befelé hatását. G. radiátora levegős lehet, de még nem intézkedett, hogy légtelenítsék. Tehát a leghidegebb szobánk most hűti az egész lakást (az előbb vettem fel egy meleg köpenyt, hogy bírjam az éjszakai munkát).

Törökországban drámai a helyzet. A legtöbb magyar segélyszervezet már feladta és a hétvégén hazatér, kivéve a Hunort, amelyik tovább kutat. Kétségbeesett családapák könyörögnek, hogy emeljék ki a gyerekeiket a romok alól, de nem mindenhová érkezett el a segítség. Másokat szerencsésen megmentenek, de nem is tudom, mennyire szerencsés az, ha közben az egész családjuk, házuk, egzisztenciájuk odaveszett. Iszonyatos összegekbe kerül majd az újjáépítés, amire lesz persze jelentkező bőven, de főként azért, hogy hasznot húzzanak abból is.

Bár morbid az asszociáció, de legalább a saját naplómmal lehetek őszinte. Egy rövid történetre gondolok, amit angolos diákjaimnak tanítottam sokáig. Ebben két dörzsölt üzletember találkozik és kikérdezik egymást a helyzetükről. Mindkettő luxusnyaralásból tért éppen vissza, amit annak a kártérítésnek köszönhetnek, amit jelentős anyagi káruk miatt kaptak. Az első elmeséli, hogy nála szörnyű tűzeset volt, az egész vállalkozása leégett, de aztán kapott egy nagyobb kártérítést a biztosítójától. A másikkal árvíz pusztította el mindenét, az után fizetett neki a biztosító, szintén mesés kártérítést. Az első mesélő erre felkapja a fejét és ravasz-készen vigyorral az arcán megkérdezi: „How do you start a flood?“, vagyis hogy tudtál árvizet csinálni?

Természetesen az asszociáció evidens. Mindketten csaltak valahogy, hiszen a biztosítók alaphozzáállása az, hogy mindent lehúznak, nemhogy felértékelnék a bebiztosított vagyontárgyakat. Az első, akinek mindene leégett, szinte már hagyományosnak mondható svindlit takar: a lepusztult épületeket, gyárakat, stb. felgyújtatják valakivel, majd rettentő vajbékolásba kezdenek, mint akinek valóban nagyok a veszteségei. Ámde tkp. közel se ez a helyzet.

Ami miatt ezt az olvasmányt felidéztem, annak a poénja a jelenlegi helyzetre így hangzana: How do you start an earthquake?, vagyis hogy tudtál földrengést csinálni? Ukrajnának szinte a szomszédságában, ahol fontos elterelni a figyelmet a lényegről, éppen kapóra jött ez a szörnyű esemény a nagy bajkeverőknek, akik most éppen bajban vannak az orosz ellentámadások miatt.

Nem szükséges tovább ragozni és elemezni, eléggé érthető úgyis. A föld alatti robbantások profi kivitelezése ma már nem kérdés, amikor egyéb természeti katasztrófák előidézése sem ügy a rosszindulat bajnokai számára. Törökország, élén Erdogan elnökkel most akkora balhorgost kapott, amiből nehezen fog felkelni. Mi volt a bűne? A héják szemében az, hogy közvetített a béke ügyében. Nekik útjukban van. Többször akarták már puccsal eltávolítani, de eddig nem sikerült.

Amerika most mindenkit mindenkivel össze akar ugrasztani. Mindenhol az elégedetlenség hangjai, tüntetések, amelyek vagy spontán törnek ki, vagy gondosan megszervezik előre, mint a debreceni LMP-s tüntetéssorozat az épülő akkumulátorgyár ellen. Az eredmény nagy valószínűség szerint az lesz, hogy Uncle Sam magára marad, mert minden háborúba, egyéb konfliktusba beleugrasztott fél rá fog haragudni. Már, ha józan eszénél van, és megérti az összefüggést a dolgok logikája szerint.

.....

Mai hír: jelenleg Magyarország Közép-Európa legütőképesebb hadseregével bír. Nyilván, mert nem osztogattuk szét a felszereléseinket Ukrajnának, hogy ott égjenek el az orosz bombák tüzeiben s hogy magunkat meg végtelenen legyengítsük. Azt megelőzőleg éveken át folyt a hadsereg fejlesztése, mivel ez NATO-előírás is.

.....

Újabb korrump EU-s tisztségviselő bukott le s fogták el Nápoly közelében, ahol egy pszichiátriai osztályon bujkált a felelősségre vonás elől. Ez egyrészt azt sugallja, hogy újabb

tégla esett ki a nagy piramisjáték alapjából, de hol van a teteje? Ugye, nem nehéz kitalálni? Azt miért nem kezdi ki senki? Talán mert félti az életét. Az illető olasz képviselőt (ugye, nem baj, ha egy bűnözőt nem nevezek úrnak?) egy Camorra nevű helységben tartóztatták le, ami már eleve is fenyegetően hangzik, mivel egyértelműen maffiás kapcsolatot takar...

.....

Az oroszok visszavették a kezdeményezést az ukránoktól a háborújukban. Most ők támadnak és az ukránok védik magukat elkeseredetten. Az éjszakai vagy hajnali bombatámadások során elvágják az utánpótlási útvonalakat, ezek közül már csak egy maradt. Érdekes módon ez Ogyesszától nyugatra található. A tengerről kilőtt rakéták átrepültek Románia és Moldávia fölött is. A románok ezt tagadják, míg a moldáv elnök lemondott ennek a hírnek hallatára.

Borzalmas pusztulás ezen a területen is, és Zelenszkij még mindig nem adja fel. A hétvégén Brüsszelben ünnepeltette magát, ahol többperces tapsviharban volt része. Orbán Viktor nem tapsolt neki, és még pár miniszterelnök sem, akik nyilván nem nemzeti hőst látnak benne, hanem tömeggyilkost, aki kíméletlenül áldozza fel az utolsó ukrán katonát is. Az erőszakos toborzások folytatódnak, sőt egyre kegyetlenebbé válnak. Talán ezt is ünnepelték az EU-s bürokraták? (A nagy tapsorkán közepett ne feledjük el megfigyelni: Zelenszkijt az első sorba állították, Orbán Viktor mögötte kapott helyet. Nem tudni, hogy ez most Z. iránti tapintatból történt, hogy ne látszódjon kissé törpére emlékeztető alakja, vagy mert őt akarták a középpontba állítani? Charles Michel vezette fel és állította a helyére, ahonnan úgy nézett szét, mint egykor a színpadon, begyűjtve az őt ünneplő tapsokat. Hiúság vására...).

Orbán Viktort valósággal kiközösítik békepártisága miatt, holott tisztelniük kellene, mert egyedüli államférfiként gondolkodik józanul, miközben a többiek nagy harciasan kardcsörtetve közlekednek és áldozzák fel nemzeti javaikat egy értelmetlen háború, no meg a brüsszeli buksisimogatás kedvéért. Igaz, most még az Amerika iránti lojalitás dominál az érzelmeikben, de jövőre majd az is fordulhat, mivel Biden elnöknek rosszul áll a szénája. Igaz, a legdörzsöltebb von der Leyen már fordítja a köpönyeget: mintha ráébredt volna Orbán Viktor igazára a migrációs ügyben. Most ők is meg akarják erősíteni a határvédelmet (szájjal), hiszen már nemcsak Szíriából várható nagy tömegű migránsáradat, hanem esetleg Törökországból is. Igaz, mi továbbra se kapunk visszatérítést a tetemes kárainkért, hanem drónokat akarnak eladni a déli határvédelemben érintett országoknak. Ugyan, miért is? Hát hadieszközöket adhatnak el ismét, ami a legjobb biznisz manapság.

Azt persze nem feltételezem róla, hogy megértette volna a lényegét, csupán annyit, hogy érzi, sejti, hogy Trump visszatérhet, s akkor már nem lesz trendi orbánozni.

S ha összevetjük Orbán Viktor tevékenységét ezekkel a félresikerült, megvezetett országvezetőkével, nem lehet meg nem látni, hogy míg a többiek egymást letaposva stréberkednek az amerikaiak körül, akiket nem mellesleg egy szenilis öregember vezet, addig Viktorunk merészel a népért hasznosat és jót tenni, szociálisan érzékeny lenni, az állampolgárokat nem háborúba, azaz vágóhídra zavarni, csakhogy megfeleljen egy örült tengerentúli elvárásnak. Erről persze rég kiderült, hogy öngól, nekünk nemhogy jót tenne, hanem rettenetes károkat okoz, de a résztvevők valami tehetetlenségi erőtől hajtva tovább rohannak a megkezdett úton, hátha mégis megnyerhetik ezt a megnyerhetetlen háborút. Laár András Besenyő Pista bácsijával mondhatjuk nekik: „Maoaoargit nouoormális vagy?” Persze nem szegény Margitokra értve, hanem a sok elvakult fanatikus politikusra, akik elvesztették minden józan eszüket.

.....

Napokon keresztül sokkolta az amerikai közvéleményt egy állítólagos kínai léggömb, amely az amerikai kontinens fölé keveredett. A folyton szenzációéhes sajtónak most volt mit találgatnia. A léggömb két iskolabusznyi nagyságú volt és csak lebegett sejtelmesen, előbb Kalifornia közelében a tenger fölött, majd megindult a szelek szárnyán befelé a kontinens fölé. Ez lehetett volna akár amerikai provokáció is kínai felirattal, de túlmutat azon. Végülis a hófehér teleholdra emlékeztető eszköz pár nap alatt átlebegett Amerika fölött, alatta a teljes atomarzenállal, amiről akár felvételeket is készíthetett, majd eljutott az Atlanti-óceán fölé, ahol végül lelőtte az amerikai hadsereg. Roncsait máig keresik. Talán ugyanúgy nem fogják megtalálni, ahogy az Északi Áramlat felrobbantóit sem – hivatalosan.

Egy hasonló léggömböt fedeztek fel Chile fölött is. Ott nem csináltak ügyet belőle.

Igaz, Amerika első számú ellenségének Kínát tekinti, és ellene is készítene elő provokatív eseményeket, de gondosan álcázva. Nagyon szeretnék összeugrasztani Kínát Oroszországgal. De addig is nem mellesleg a fél világot (vagy az egészet?) szeretnék besöpörni a nagy vadnyugati amerikai iszákba, csak mert senki nem mer háborúba lépni velük...

A Biden család bajban van, mivel egyre szélesebb körben keringenek azok a videók, amelyeket a Biden fiúról készítettek drogozás és szex közben valamikor korábban. Ez lehetne végül is a modern kor átka, az össznépi exhibicionizmus hozadéka, ami alig tűnik fel, annyian gyakorolják a Facebook által terjesztve, de egyúttal összefügg azzal is, hogy az apja garázsában rejtegetett titkos anyaghoz Hunter Biden is korlátozás nélkül hozzáférhetett. Inog a szék az amerikai elnök alatt, de ez is csak olyan macska-egér játék lehet, mint amelyet Hillary Clinton játszott a férjével: egyik nap bűnös, csaló, másnap megbocsát neki a szent asszony, aki egyébként maga sem ártatlan sok-sok államügyben pl. Szóval a sajtó segítségével akármerre is tekergethetik, azaz csúríhetik-csavarhatják a dolgot, mindennap kihozhatják belőle az elítélő, leváltó hangulatot keltő variációt, majd ugyanúgy a másikat is. Annak idején ezt jegyeztem fel magamnak: ez volt a sajtó főpróbája...

A meseregény korrektúráját végzem éjszakánként. És most is oda megyek, mint a viccbeli nyuszi, pedig már kezd kiújulni az ínhüvelygyulladásom a sok kattintgatástól az egérrel 😊))

.....

Háztartási napot tartottam. Ma kivételesen korán keltem és előbb G.-nak főztem ebédet, aztán a madarakat etettem meg, majd nagymosást rendeztem. Közben megnéztem a Casablanca c. régi filmet (igaz, nem zavartalanul, mert mászkáltam a gép programjai szerint, illetve ahogyan szellőztetni lehetett. Mikor mindennel végeztem, elaludtam a nappaliban, ami nem csoda, hiszen keveset aludtam éjszaka, majd rögtön nekiálltam főzni, mosni, stb. Kevés ideig olvastam is a Doromboló c. antológiából, amiből felolvastam párat G.-nak is, aki dolgozott valamit a számítógépén.

Ma Magyarország szerencsenapja, Apollónia-nap. Remélem, sok jó történhet még velünk, és amit ellenünk fordítottak, az előbb-utóbb jóra fordul, az ország javára!

2023. február 11.

Irodalmi hagyaték kisunokámnak:

A harag a gyűlölet előszobája. A gyűlölet Belzebub budoárja. Mindenki maga dönti el, melyik irányba lép, ezek felé, vagy ezektől távolodva. A lépést a láb teszi meg, de a lábnak a fej parancsol. A fej által kiadott parancsot a lélek sugallja. Mindezek harmóniája teszi az értékes embert. Ahol felborul a rend, ott gyógyításra van szükség. Gyógyítani viszont csak azt lehet, aki maga is keresi a gyógyulást.

Te szépnek, jónak, áldottnak születél. Kezecskeid finom művészek. Most még a környezeted függvénye vagy, úgy írhatnak rád, ahogyan egykor a nebulók palatábláira a tanítók. Egykor függetlenné leszel, onnantól fogva magad határozod meg, az életed merre haladjon. Tanulj meg minden szépet és jót, amit csak tudsz! A Szép és a Jó úgy fognak ékesíteni, ahogyan egy szép virágkosarat a bele gyűjtött különféle virágok.

.....

A gyűlölet megmérgezi a lelket. Legelőször azét, aki ezzel a torz érzélemmel fordul embertársai és a világ felé. Belőle törvényszerűen következik a fertőzés, a mindent megrontás, a teljes érzelmi zűrzavar, amely maga körül anarchiát teremt. A keresztény ember, aki a szeretet törvénye szerint él, értetlenül és viszolyogva fordul el ettől. A pokoli világ, amelyet eltorzult arcú embertársai vonásán felismer, erősen taszítja. A lesüllyedt egzisztencia számára a megbocsátás és a szeretet se jelent valódi feloldozást. Megy, sőt rohog tovább az önmagának kijelölt úton, egyenesen pokoliránt. Ez a mai mese tanulsága. Lehetne persze másként, de egyelőre nincs megoldás. Azt mindkét félnek akarnia kellene. A megváltás nem kívülről jön, hanem úgy fejlődik ki, mélyen a lélekben, ahogyan egy szép virág a gondos ápolás következtében. Szóval van egy kinyújtott kéz, amely vigaszt keres, majd utánanyúl maga a megtestesült Szeretet, amely kihúzza őt szerencsétlen valójából. Ebben a láthatatlan gesztusban egyesül a Szeretet, Megbocsátás és a Megváltás.

.....

Az egész sajtó most a pedofil botránytól hangos. Egy gusztustalan satír, aki ráadásul egy iskolában garázdálkodott, feltette a netre az ezzel kapcsolatos videóit. „Szerelmes üzenetet” küldött annak a bizonyos Zsoltinak, majd nagy részletességgel kürtölte világgá az internet teljes világméretű spektrumán át, hogy a tizenöt éves srácot hogyan rontotta meg. Mindenki vitatja, elemzi, pedig egy jó szigorú bírói ítéletet érdemelne. Majdnem két és félszer annyi idő, mint a tinédzser, akinek az életét feltehetőleg tönkretette. Szexuális ragadozó az ilyenek a neve. Exhibicionista barom. Úgy tűnik, hogy ezzel az ízléstelen reklámmal akarja népszerűsíteni magát mint cukrosbácsit. Nem az az egy srác kell neki, hanem többeket is szeretne megrontani. Különbféle jogvédő szervezetekkel takarózik, azt állítja, hogy ezek majd megvédik, pedig azok elhatárolódnak tőle.

Az igazgató áthelyezte kisebb gyerekek közé, alsó tagozatra, amikor kiderült, hogy ferde hajlamú. Nem tudom, vajon ugyanezt tette volna, ha egy skorpióról van szó? Azt is nyugodt lélekkel közvégyítette volna a gyerekeknek, lesz, ami lesz alapon? Egy satír épp olyan veszélyes egy kiskorú közösségre nézve, mint egy skorpió. Nem tudni, legközelebb kit mar meg, azaz tesz tönkre.

.....

Ordítózók. A most már nyíltan is bérordítózóknak nevezhető aktivistákat, akik erre teszik fel az életüket, a következő kérdést lehetne feltenni nap mint nap: **Most hány dollárért tetszenek ordítózni?** Politikai prostituáltak. Pénzben meghatározható értékük, jobban mondva áruk van. Júdással egyenértékűek, még akkor is, ha nem akarnak tudomást venni róla. Persze mit számít ez azoknak, akik számára a háború a legjobb üzlet?!

2023. február 15.

Az ún. „érzékenyítési programokról mára kiderült, hogy nem egyebek, mint a nagyközönség érzéketlenné tévése lopakodó tempóban, szívós makacssággal és kitartással. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a napok óta tartó pedofil- vagy satírbotrány a Krúdy Gyuláról elnevezett budapesti általános iskolában. A sok érzékenyítés első fázisában

megszoktatták a közönséggel, hogy a homoszexualitás az ő értelmezésükben természetes és nem üldözendő dolog. Mára már ez az elfogadott nézőpont. A következő lépésben, feltehetőleg a pedofilok nyomására lejjebb szállították a megronthatóság (hivatalosan: beleegyezés) életkori határát 14 évre. Ennek nyilvánvaló hátsó szándéka a vén szatírok büntethetőségének kikerülése volt, de elterelték róla a figyelmet az örökös hangoskodással. Mivel a decibel túl erős volt, az ingerküszöb megváltozott, így mostanáig ezzel se nagyon foglalkozott az általában elfoglalt és az anyagi megélhetésért hajtó felnőtt társadalom. A rendszeresen megrontott tizenéves fiúk ügye azonban felhívta a figyelmet arra, hogy ennek gátat kell szabni, mert különben a gyermekeket nem fogja már védeni senki és semmi.

Folyton az aberráltak jogait hangoztatják, miközben semmibe veszik a gyermekek jogait. Emögött tömény egoizmus és exhibicionizmus lappang, máskülönben mindig az ifjúság jogai és azok védelme állnának az előtérben.

A jelenlegi botrányos ügyben egy rendkívül visszataszító külsejű férfi (férfi?) reklámozza magát nyilvánvalóan újabb és újabb áldozatok becserkészése céljából. Mielőtt a nyomozóhatóság lecsapott volna rá, több kisleány is megfordult a lakásán (ki tudja, mivel csalta fel őket: édességgel, pénzzel, drogokkal?). Váltig a saját LMBTQ-jogait hirdeti és arra hivatkozik, hogy mindenkit beperel (a gatyáját is ráfizetheti hivatkozással), akinek nem tetszik a viselkedése és áldatlan tevékenysége.

A honi, még normális társadalom kivetni szándékozik magából ezt az undorító jelenséget. Bebizonyosodott, hogy a homoszexualitásnak igenis köze van a pedofiliához. Ha másért nem, csak tegyük fel a kérdést: a kiskorúakat talán nem homoszexuális „ragadozók” rontják meg? S talán nem szántszándékkal, előre megfontolt módon, kijátszva a törvényeket? Erre találják ki a különféle nemi identitásokat, amelyekkel kibúvókat keresnek a felelősségre-vonás alól.

Szóval **érzékenyítés vagy fokozatos érzéketlenné tétel?** Olyan ez, mint amikor a gyerekek számítógépes játékaik hozzászoktatják a kiskorúakat a kegyetlen játékokhoz, az állandó pusztuláshoz és szándékos romboláshoz, pusztításhoz, háborúskodáshoz. A gyermek még nem fogja fel ennek a súlyát, de a felnőtt, aki a kezébe adja a játékot, az felelős érte, és neki kellene felhívnia a gyermek figyelmét arra, hogy miféle veszélyekkel játszik.

A jelenlegi történet külön pikantériája az, hogy épp most folyik Magyarország ellen eljárás Brüsszelben, a gyermekvédő törvényünket támadják. Most bizonyosodott be, hogy éppenséggel még tovább szigorítani kellene rajta, nemhogy felhívítani amúgy „brüsszeli módra”.

Már évtizedekkel ezelőtt szó volt róla, hogy a pedofília azért terjedt el, mert a sok szexuális kicsapongó alak félt az AIDS-től és egyéb rettenetes nemi betegségektől. Azért akartak minél fiatalabb (alkalmi) partnerekre szert tenni, hogy elkerüljék ennek a veszélyét. Megint a fent említett egoizmus. Csak a saját biztonságáról szólt a történet, a megrontott kiskorúakról szó nem esett. A sok behurcolt nemi betegség az övéké maradt. Mert őket senki nem biztosította arról, hogy a vén szatíroknak nincsenek nemi bajai.

Ezek az alakok mentálisan és lelkiileg is erősen fertőzőek. Eltérítik a gyermekeket a normális hajlamaiktól, mert senki nem kérdezi meg őket, mit is akarnak ők valójában. Hát persze. Az

egoista perverz alakok nem szoktak efféle érzékenységekkel törődni. Csak az ő érzékenységük számít, azt viszont elvárják, hogy mindenki szentségként tisztelje.

Papa úgy tanította nekünk, hogy a kutya is akkor vész meg, amikor a legjobb dolga van. Nos, ezek a dúsgazdag szatírok (másként nevezni nem lehet őket) korábban már mindent kipróbáltak, és a normál változatok helyett vágyini kezdtek valami másra. Így jutottak el a drogokig meg a perverz szexuális élményekig.

De végül megint csak fel kell tenni a kérdést: vajon élvezet-e ez a kiskorúak számára, vagy simán megerősokolják, majd dobják őket? A pesti szatír is a blogjában „vallott szerelmet” kiszemelt áldozatának, de a testbeszédén az érződött, hogy nem őszinte. Csak egy újabb numerára vágyik, mert a Zsolti nevű szerencsétlen is csak egy volt neki a sok közül, akiket már sikerült becserkésznie.

Már így is túl sok szót pazaroltam erre a nagy gorilla termetű, gusztustalan, hájas alakra. Szigorú törvények általi elítéltetést és büntetést érdemel.

2023. február 17.

Ma elküldtem az üdvözteimet a Zsuzsáknak. A naptárra nézve látom, hogy már hamarosan itt a vége a hónapnak, s előtte jégtörő Mátyás, ami az idén nemigen talál jeget, de azért reméljük, hogy nem csinál...

Szeles idő volt egész nap, a madarak már valószínűleg a fészkelőhelyeiket keresgélik, mert kevesebben jöttek. Igaz, elég későn tettem ki az ebédjüket, ők pedig közben máshol is ebédelhettek. Az idén kevesebben is vannak a szokásoshoz képest, mert kevesebbet tudunk etetni, mivel igen drága minden. Nagyon pofátlanok a kereskedők. Az I. világháborúra és Szabó Dezső jegyzeteire emlékeztetnek ezek az események. Akkor szándékosan tartották vissza a tartós élelmiszereket, s ezzel felszórólták az árakat a csillagos egekig. Külön borzalmas kísérő gondolat, hogy Szabó Dezső 1945-ben szabályosan éhen halt.

A patakon még mindig ott van az árvíz által széthordott hódvár maradványa. Rajta fennakadva egy csomó szemét, töméntelen mennyiségű iszap, műanyag maradványok és egyéb nemtelen, koszos holmi. Remélhetőleg nem mesterkednek vele ismét az idén, hogy visszatelepítsék őket, mert az ellen tiltakozni fogok.

A háborúról kevesebb hír érkezett, inkább a tegnapi Orbán-beszédet taglalta és elemezte mindenki. A baloldal természetesen rosszindulatúan, nehéz volt hallgatni a kommenteket. Sok jó intézkedés bejelentése dobta meg a hangulatot, újabb kedvezmények, mint pl. a vármegyei és az országos kedvezményes bérletek.

Ezen kívül a „szatírtörvény” szigorítása is téma volt, ami a közelmúlt eseményeire való tekintettel nagyon is időszerű. Holnapra rendkívüli ülést jelentettek be, bizonyára nagy csatározások lesznek emiatt. Hamarosan kezdődik a tavaszi szezon az országgyűlésben, és a márciusra való tekintettel a baloldal gerjeszteni igyekszik majd a hangulatot. Pedig még nem tette fel nekik a kérdést rajtam kívül senki sem: Most hány dollárért tetszenek üvöltözni és modortalanul viselkedni?... A Krúdy Gyuláról elnevezett általános iskola szatírjával

kapcsolatban több apa is betelefonált és ki-ki temperamentuma szerint kommentálta. Volt, aki vasvillát ígért neki, mások bányászlapátot a hátába, mindenesetre nagy a közfelháborodás, nem véletlenül.

2023. február 19.

Ursula von der Leyen kedvenc szófordulatai: térdre kényszeríteni, szankció, büntető törvénycsomag, megbüntetni, valamint pénz, pénz, pénz, egyre több segély Ukrajnának. Micsoda anya lehet az ilyen, hogy mindenre azt a megoldást találja, hogy meg akarja büntetni azokat, akiket nem állhat és meg akar regulálni! Az egész kommunikációja olyan, mint az egykori kukoricára térdepeltetés... S hozzá az a modorosan pedáns angol beszéd, amellyel azon erőlködik, hogy Erzsébet királynő kiejtését utánozza.

.....

Magyarország feladata most az, hogy újra pozicionálja magát. Egyrészt a nagyhatalmakhoz képest, másrészt az EU-tagállamokhoz viszonyítva. Semleges státuszt kellene elérni, hogy a sok háborús örülettel békében hagyjanak bennünket. Ez nem kis feladat, de megoldható – hosszú távon persze. Részben máris választ kaptunk az első feladványra: ma Kína egyes számú diplomáciai vezetője érkezett látogatóba hozzánk. Először a miniszterelnökkel tárgyalt, aztán a külügyminiszterrel, majd újabb nagy beruházást jelentettek be. Gazdaságunk az EU részéről folyamatos támadásnak van kitéve. Ismét von der Leyen mániája, a térdre kényszerítés jegyében. Nem ismeri a magyar történelmet, bennünket nem tisztel, csak vagdalkozik ész nélkül, akár az oroszok elleni szankciókkal.

A bérsajtó egyfolytában diktátorozik, orbánozik, és éjjel-nappal harsogja a rágalmakat, valamint a háborús propagandát, akár a német birodalmi sajtó Hitler idejében. Csodálom, hogy van még, aki hisz nekik. Európában már a kormányok ellen fordult a közvélemény, a többség egyáltalán nem akarja tovább finanszírozni Zelenszkij ukrajnai örült vállalkozását ezzel az oroszok elleni vagdalkozással.

A honi balos sajtónak jól jön most a satír-ügy, ezzel el lehet terelni a figyelmet a nagyobb disznóságokról, mint az EU-n belüli maffia valódi mibenléte és a többi korrupst alak lebuktatása. Hasonlóan jól jött nekik a török földrengés, már ha lehet ilyen kifejezést használni a szerencsétlenséggel kapcsolatosan. Ma ismét rengett a föld és a maradék épületek is összeomlottak, további áldozatokat követelve. Törökország valószínűleg rendesen visszacsúszik anyagi lehetőségeit tekintve. Iszonyú összegekbe kerül majd az újjáépítés, és Erdogan elnöknek gyorsan fel kell készülnie az újraválasztására.

.....

Két érdekes kiemelés egy orosz mesekönyvből, amit ma fejeztem be, mármint olvasni. Sarov: A borsószem emberke és az együgyű legényke. 1973-as kiadás a fordítás alapja, maga a könyv 1982-ben jelent meg magyarul, tehát még a szovjet időkben. Az illusztrációk elég rondák benne, de arról a szerző nem tehet, mert a magyar kiadás részét képezi.

Az első idézetet magamnak szóló üzenetnek veszem:

„Az elfelejtett sértés – zsák, amit leveszel a válladról. Az a sértés pedig, amit nem bocsátasz meg, púp.”

Jól hangzik, de a jelenlegi patthelyzetben, amit K.-nak köszönhetek, még nem tudom, hogy fordítsam mindnyájunk javára...

A másik egy versike ugyanabból a kötetből, és az EU jelenlegi filozófiáját is tükrözi:

„Álomból, csak ami javasolt,

előre forralt, csomagolt.

Ki mást álmodik, büntetlen nem marad,

megregulázzák a tilos álmokat!”

A harmadik:

„Nem az a gyáva, aki fél és leküzdí a rettegést, hanem az, aki félelmében hazug és áruló lesz.”

Mindezek egy gyermekregény részletei, de a vérbeli szerzőt az írásainak halhatatlansága mutatja meg. Máig érvényes, egy teljesen más közegben, másik korszakban, mégis találó. Bizonyára más korszakokban is, ezen még el kell töprengennem.

2023. február 20. Remek nap! Ma önként visszaállt a jobboldali margó és az alsó ikonsor! Ez valami varázslat, vagy ismét én sodortam el valamelyik gyorsbillentyűt 😊)) Mindenesetre segítség a további szerkesztéshez. Köszönöm!

.....

A hétvégi Orbán Viktor-beszéd után ma másik kettő: délelőtt Putyin elnök mondott egy összefoglalót az ukrajnai háborúról, délután Biden elnök utazott Lengyelországba, ahol nagyobb tömeg várta.

Putyin összefoglalása nagyrészt ismert volt már, legalább is előttem, beleértve, hogy a nyugatot okolja a háborúért és a sok emberáldozatért. Új elem: felmondta az atomsorompó-egyezményt az amerikaiakkal, ami után feltehetőleg pánik tört ki a mindenben jártas szakértők között. Indoka: az amerikaiak akarnak nukleáris tesztek folytatni, ami engem arra enged asszociálni, talán már meg is történt, és ennek része a törökországi katasztrofális helyzet kialakulása. Mindez csak feltételezés, de ismerve az amerikaiak elszántságát, amikor vesztesre állnak, semmi nem zárható ki. Olyankor úgy viselkednek, mint a bevadult cowboyok a kocsmában. Semmi nem szent előttük, csak ütik-vágják, aki az útjukba kerül.

Biden beszéde inkább egy hordószónoklatnak tűnt. Miután találkozott Zelenskijjével Ukrajnában, a lengyeleket próbálta feltüzelni további harciaskodásra. Talán mert őket még lehet. Az európai népeknek már elege van a háborúból és áldatlan következményeiből.

A vezetők persze fújják tovább a harci mantrát (na ja, ezért fizetik őket), de mindez nem találkozik a népek akaratával. Most már mindenki nyakig úszik az inflációban, és konkrét adatok is vannak, mekkora visszaesést jelentett ez az elmúlt évben a világgazdaság számára

(súlyos ezermilliárdokat a fejlett országokban, de csak pár száz milliós hanyatlást a harmadik világ országában). Ez utóbbi adat csalóka, mivel a fejletlen országokban jóval alacsonyabb jövedelmekből élnek meg (kénytelenül) az emberek.

A fenti adatok néhai kollégánk, Lovas István elméletét igazolják: miközben a nagy világcégek (olajvállalatok, ezek közt is a Shell és az Exxon kaszálták a legnagyobbakat, mellettük a bankok és a fegyverkereskedők szinte tiszta haszonra tettek szert az óriási extraprofitok révén) úgymond gennyésre keresték magukat, az általuk keletkezett GDP valahogy mégse jelentkezik az egyes országok jövedelmeiben. Minden egyes résztvevője a háborúnak vesztes, mivel túl magas az infláció, az emberek rosszabbul élnek, a keresetük kevesebbet ér, az energiaszámláik lassan kifizethetlenné válnak, tehát gazdasági hanyatlás indult be, amit, nem tudom, hogyan lehet majd kompenzálni.

Ami bennünket illet, feltehetőleg új szövetségek keresésével. Talán ennek jegyében is érkezett a legmagasabb rangú kínai diplomáciai vezető tegnap Budapestre. Ez ki is verte a biztosítékot az amerikaiaknál, mivel a kínaiak által megvalósítandó vasútvonal (Magyarország és Szerbia részvételével) ugyanúgy nem tetszik nekik, ahogyan az Északi Áramlat nevű orosz koprodukción gázvezeték sem.

Miután a napokban megérkezett a USAID komisszárnöje Pestre, feltehetőleg neki is látott, hogy kavarja a zavarost kis hazánkban, fűgén előmászott eddigi rejtekéből Dobrev Klára, aki valószínűleg asszisztálni fog neki, hogy kerüljenek már oda, ahová valók, a pokol mélységes fenekére!

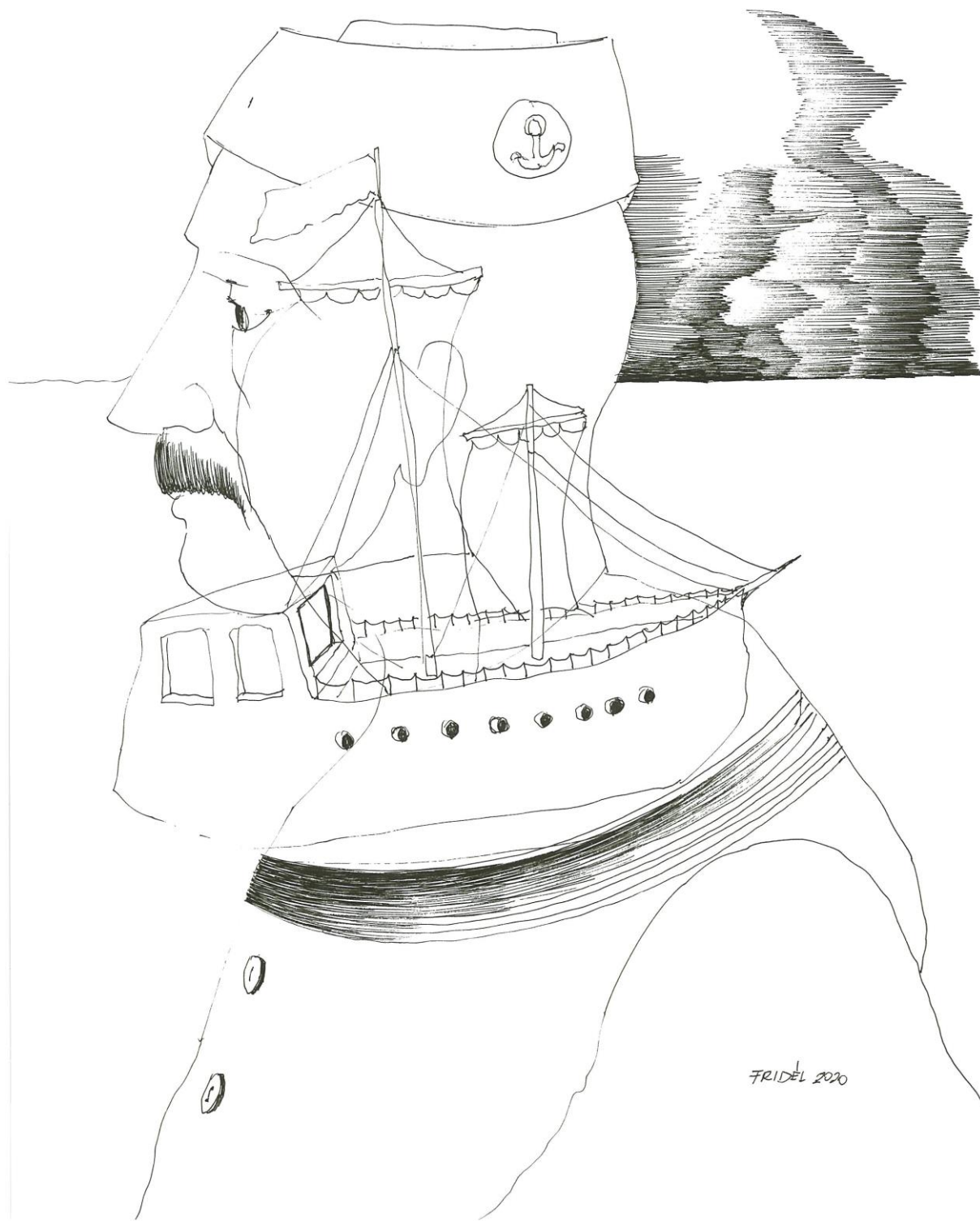
Minden mindennel összefügg, nem tudjuk másként értelmezni a történeteket.

Az amerikaiak legelső helyen a kínaiakat gyűlölik, s aztán csak az oroszokat. Ezeket démonizálják, és a globális sajtó ezt harsogja világgá az ő megrendelésükre. Itthon is így lesz, semmi kétség. Általában a sárgákat nem állhatják, s talán nem a II. világháborúra nyúlik vissza ennek az eredete. Nagyon csúnya hangsúllyal tudják ezt mondani: „yellow people”. Mivel nekünk fontosak a keleti kapcsolatok, mi is feketelistán vagyunk náluk. Nem tudom, hogy nem képesek felfogni, hogy nemcsak nekik vannak érdekeik, hanem nekünk is megvannak a magunkéi.

Igaz, nekünk nemcsak külső ellenségeink vannak, hanem a belső ellenségek is túlzottan aktívak. Dollárbaloldalnak nevezi őket a jobbos sajtó, és a júdáspénzükért stréber módjára igyekeznek megszolgálni. Épp ebben a szellemben és ilyen csúfos jelleggel.

A sajtó által eléggé feltupírozott szatír-történet mellé más, Békés megyei LGBTQ-nyomulásra is fény derült. Általános iskolásokat zaklatnak efféle moslák propagandaanyaggal az iskolák környékén. Gyomorforgató, amit művelnek, és most, hogy ez az amerikai „segélyszervezet” megkezdte áldatlan tevékenységét, várható, hogy igen harciasan fognak kiállni mellettük. A lelkük rajta, ha még van nekik, s nem adták el azt is alvilági szolgálatra.

2023. február 21.

FRIDEL 2020

Most, hogy visszaált a rend a számítógépeken, több időm marad az írásra. Már majdnem nekiültem napközben is írni, de aztán lemondtam róla, egyéb házimunkák miatt. Pedig még a fényviszonyok is ideálisak lettek volna hozzá. Ragyogó napsütés volt, tavaszias hangulattal, de leragadtam a háborús hírek begyűjtésénél és az olvasgatásánál meg keresztretjtvényezésnél.

.....

Még mindig az elnöki beszédek elemzésénél tart a sajtó. Igaz, mindkettőnek jelentős hatása van a világpolitikára, és nem árt, ha találgatnak. Legújabb hír, hogy egész Európában mozgósításokra készülnek. Nos, ez lett Biden hordószónoklatának az eredménye (Kedves elvtársak, fogjuk meg és vigyétek...). Vagyis Biden elrepült Kijevbe, ahol megcsörgette a baksisokat (amit ígért, az nagyjából annyit ér amerikai viszonylatban, eljátszották azt a csapnivaló színjátékot a légvédelmi szirénákkal, szóval ők ketten a nagy hősök, hogy az amerikai szponzorok és támogatók szívét meghassák vele. Utána Biden elrepült Varsóba, bár azt közölték, hogy vonattal ment, ami a távolságokat illetően képtelenség olyan rövid idő alatt, ott felhergelte, akiket lehetett, az ún. kezelhetőket, majd a mai napon tárgyalt a jelenlevő államfőkkel, s aztán hazament, hogy menedzselje a saját kampányát meg a fia botrányait. Ha Európa nem ugrott volna olyan stréberkedő hévvel erre a beszédre, akkor még rendben is volna. Mindenki tudja, hogy Biden szenilis, beszéde inkább handabandázás volt, mint nagyszabású történelmi beszéd, ahogy az egyik lengyel nő nevezte. Szerinte be fog kerülni a történelemkönyvekbe. Apriti, cielo! (Nyílj meg, ég!) mondja ilyenkor az olasz, de nem olasz rendezvény volt, és a lengyel királyi palota is valami jobbat érdemelt volna.

Nekünk viszont komoly elismerés, hogy a kínai diplomácia feje először hazánkba látogatott el, s ezt követően Moszkvába. Igaz, ezt meg nem visszhangozta a nemzetközi sajtó, sőt ma már mindenféle mocskolódás jelent meg Orbán Viktorról, aki ezt viszonylag jól viseli.

Dobrev Klára hordószónoklatai is elviselhetetlenek. Most a vidéket vették célba, hogy a jövő évi választásokra támogatókat szerezzenek. Pécs még csak-csak, hiszen elég régóta balos város, de a vidéki lakosság talán csak nem veszi be a népbutító szövegeit. Ha mégis akadna vevő rá és ócska komcsi felmenőire, akkor higgadjon le! Nem a vidéki választók érdeklik a naccságát, hanem azok a nagyobb összegű pénzek, amelyeket a kormány vidékfejlesztésre szán. Vagyis, hogy még mindig nem tarháltak eleget, még a vidéki emberek előtt is elhalásznák, amit csak lehet. Pokolfajzat. Az Eva Kailihoz fűződő kapcsolata még mindig nincsen felgöngyöltve. Pedig elég cifra ügy.

.....

Talán már írtam máshol is, de inkább újból lejegyzem: az ukrajnai háború nem más, mint egy nagymedve és egy liliputi medve harca. Végleges értékelés majd jóval a háború után, addig mindenki csak jósolgat.

V. látogatása nélkül eléggé sivár ez a télvége. Igaz, már készülök a tavaszi takarításra az erkélyen, mert nagyon unom a rigók rendetlenkedéseit odakint. Igaz, amikor szépen süt a nap, akkor már kevesebbet vannak itt, mert mennek területeket foglalni. Most hétvégén még várható egy csúnyább hidegfront, ami beadhat a rügyezni kezdő fáknak, de ennek is

meg kell lenni. A tél vége már csak ilyen. Tél Tábornok és Tavasztündér még viaskodnak egymással egy darabig.

2023. február 22.

Ma egész nap tematikus nap a hírTV-n: Egy év háború. A már ismert események felelevenítése, sok elemzés, dokumentumfilmek és egy riportfilm a menekültekről. Természetes, hogy segítünk, senki nem sajnálja tőlük, legfeljebb az elvtársak és elvtársnők, akik mindig szűkkeblűek, ha másokról van szó, de bezzeg, ha a saját bugyrukat kell megtömni, akkor megy a nagy sírás-rívás, mennyire szerencsétlenek és rászorulók is ők.

Ma egyetlen zavaró esemény, ami felkavart: ukránok az orosz nagykövetség előtt, és az egyik nyilatkozó azt találta mondani, hogy akkor lesznek Magyarország barátai, ha majd nem Orbán Viktor lesz a miniszterelnök. Még ráfér a képükre ilyet mondani, hiszen ha a Gyurcsány házaspár dominálna, akkor az ukránok egy fityínget nem kaptak volna és nemhogy ingyenes ellátásban volna részük, hanem semmilyenben. S ha nem tetszik nekik Orbán Viktor nagylelkűsége, akkor irány haza a saját rendszerüket éltetni!

Gyurcsányné folyton arra hivatkozik, hogy ő azonnal „hazahozná azt a pénzt”, amit Brüsszelben visszatartanak. Tudjuk persze, hogy neki tartogatják vissza az elvtársnői, de azt is tudjuk, mivel ismerjük, mint a rossz pénzt, hogy az a pénz nem Magyarország javát szolgálná, hanem azonnal ellopják, még hozzá személyesen ő, a nagy kifosztóbajnoknő..

Sok értelmetlen nyilatkozat a nyugati sajtó hatására, amely egyre jobban elszigetelni és kiközösíteni igyekszik bennünket Európából, de mindez betudható annak a háborús pszichózisnak, amely egyre jobban terjed a nyugati társadalmakban. Lengyel testvéreink se kivételek ez alól, és ez nemcsak sértő ránk nézve, hanem kifejezetten elárulása az évezredes barátságunknak, ami a népeink közt van, vagy csak volt?

Egyetlen mondatban foglalom össze, amit ezek után érzek: **Az ideológia-vezérelt társadalmaknak előbb-utóbb társutasuk lesz a nyomor.**

Európa máris ennek jeleit mutatja. Németországban jelentősen visszaestek a reálkeresetek. Az inflációs adatok feltehetőleg nem is egyeznek azokkal, amelyeket kikozmetikázva nyilvánosságra hoznak. Most persze mindent rá lehet fogni a háborúra, meg végsősoron Orbán Viktorra (még el is hinnék annak, aki ilyen hibbant ötlettel hozakodna elő), ám a valódi okokat, vagyis azt az öngyilkos politikát, amit Nyugat-Európa folytat, véletlenül se sorolják ide. Nem kell nekik az olcsó orosz gáz és az olaj, ami zárt csővezetékeken keresztül tisztán érkezik hozzánk, viszont kell a méregdrága LNG, amit környezetpusztító módon termelnek ki, környezetszennyező módon szállítanak Európába tankereken, s mivel ez drága, ezáltal megdrágul minden, elsősorban a fuvarozás, ami minden árat felszóról. Európa farba rúgja saját magát, de nem veszi észre, hogy a rúgásokat, amit hátulról kap, azt önmaga méri rá. Nincs logikus gondolat, pragmatikus szemlélet, ami a gazdaságban kötelező volna, csak az ideológia-vezérelt bárgyúság, aminek mintapéldánya a sunyi von der Leyen asszony. Rá egyetlen doboz gyufát sem bíznek, nemhogy egy egész kontinens gazdaságának összehangolását. Be is mutatta szépen tavalyelőtt, micsoda remek üzletet csinált nekünk a

Pfizerrel, amely kapott ráadásul egy ingyenes emberkísérletet! Csakhogy a fáma nem erről szól, hanem azoknak a dicsőítéséről, akik rosszindulatúan bánnak velünk, mégis sztárolják őket.

Európa segít haragudni Amerikának, jobban mondva csak a Biden-klánnak. Sőt nemcsak haragszik, hanem egyenesen gyűlölködik. Ez a hírhedt klán, amelynek oldalága vagy mi a fenéje a végtelenül destruktív Soros György is, legelső helyen Kínát és a kínaiakat gyűlöli, aztán az oroszokat, s talán harmadik helyen szereplünk mi, magyarok. Nos, mit lehet tenni ennyi gyűlölettel szemben? Élni a szeretet törvénye szerint. És naponta többször is imádkozni, hogy ennek a kollektív örületnek mielőbb legyen vége. S hogy legyen béke.

Azok, akik háborúpártiak, fel se fogják, mit pártolnak. Pedig csak meg kell nézniük naponta a tévében, mi folyik Ukrajnában. Igaz, ez se elég, mert számos, vagy még inkább számtalan lokális háború folyik világszerte. S azokat ugyan ki gerjesztette, provokálta? Nos, hát pontosan azok, akik mindig is szokták. Apor Elemér: Perazim hegyéről c. remekét lehetne az orruk alá dörgölni, de félő, hogy fel se fognák. De ott vannak még Weöres Sándor: Magyar tanulság és Felhőkakukkvár c. remekei. Nem beszélve a Jóslás a trágyaözönről c. írásáról A teljesség felé ciklusából. Nos, hát itt tartunk pár évtizeddel ennek születése után, de egyetlen centiméterrel se előbbre haladva. Két évezreddel később az emberiség ismét a barabásokat választja, pedig amúgy vallásosnak hiszi magát. Szerencsétlen népség!

Jégtörő Mátyás az idén nem talált jeget, hát készül csinálni. Állítólag fagyos hétvége jön. Most még be se kellett kapcsolni a fűtést, csak a két alapradiátor megy, ami a vizesblokkot tartja melegen.

Ma még hozattam diót a madaraknak, s aztán szalonnát is rendeltem még egy adagot nekik, hátha jobban elhúzódik a hideg szezon. Napok óta már gyérebben jöttek, s talán jó volna, ha inkább odalent táplálkoznának, legalább is a rigók, mert fáraszt és idegesít a pizok, ami mindennap odakint vár. Hangyák is jelentek meg, amik a morzsákat szedegethetik fel, szóval nem bánám, ha megtisztulna odakint a lakásnak az a része.

2023. február 24.

Most hidegebbre fordult kissé az idő, de még így is tűrhető volt, pláne, hogy délután ragyogó napsütés volt. A madarak mindenesetre fütyülnek a hideggel való riogatásra, ma énekelt először a pacsirta. A fokozatos leszoktatás a fenti etetésről, úgy tűnik, megy, a rigók is kevesebbet csépelik egymást az erkélyen.

A háborús hírek kellemetlenek, de mi ez ahhoz képest, amit az érintetteknek el kell szenvedniük! Különbféle interpretációkban hangzik el mindez, a kormányunkat meg folyamatosan támadják. Mintha nekünk kellene exkuzálnunk, amiért nem vagyunk olyan fanatikusak és elvakultak, mint más országok politikusai! Európán kívül más a helyzet, ott már nem igenlik a háborút, sőt őket is sújtja annak minden következménye.

V.-nek néztem ki társasjátékokat, ezek nyilván majd később lesznek jók neki, de hát aki nevelt már gyereket, az tudja, mennyire gyorsan szállnak el az évek, és aki felelősen nézi a

dolgokat, az mindig gondol előre is. A gyerekjátékok egyre primitívebbek, amerikai stílusszerűségben, amit nem állhatok, mert primitív. Én mindig adtam rá, hogy a gyerekek kezébe csak ízléses dolgokat adjak, így az ízlésük is rendben van.

2023. február 25.

Ismét háztartási napot rendeztem, bár nem ez volt az eredeti tervem. Délelőtt gyümölcssalátát „komponáltam” abból, mai rendelésre állt. Délután sütöttem egy diókókusztortát a G. kedvéért, aminek nagyon örült, amikor megjött este. Később nekiálltam a fürdőszobában rendezkedni, és sikerült leszigetelnem a mosdókagyló és a fürdőkádsérülékeny részeit. Ez utóbbit nem túl szép sikerrel, mert egyrészt a sarkokat nem tudtam rendesen beállítani, másrészt a szigetelőszalag is elfogyott, kell rendelnem másikat, vagy G. tud esetleg vásárolni valamelyik helybeli boltban. Letisztítottam a szappantartó békákat, amikre nagyon ráfért már a kezelés, majd a konyhában takarítottam a mosogatót és környékét. G. tisztította a lefolyót a konyhában, mert nem folyik le rendesen, előtte és utána ismét takarítottam, éjfél után felmostam, egyszóval tartalmas nap volt, habár ezt nem vasárnap illetett volna, hanem hétköznap. Remélem, kitart még a lendület, hogy folytassam, mert az egész lakásra ráférne egy nagy generálózás...

Az írással ma nem haladtam, és már nem is fogok, mert későre jár, de majd ezzel is igyekezni fogok. Bejött viszont pár levél, amiknek megválaszolását holnapra halasztottam. Egy baráti telefonhívás délután, és nagyjából ennyi a mérleg. Koromhoz képest nem is kevés. Talán a tavasz közeledtét érzem, akkor szokott rám jönni a takaríthatnék.

Igazis, tavasz. Az ország nyugati és déli részein jó nagy hó esett. Nekünk nem jutott, csak egy kevés eső. A sok takarítástól viszont igen kiszáradt a kezem, ráfér majd egy alapos krémezés.

2023. február 26.

A környező országokban jelentős havazás volt, ami hóakadályokkal, hóviharral járt. Nézni is rossz a sok felfordult, buszt, kamiont, egyéb baleseteket. Erdélyben fákat is döntött az útra a vihar meg a hó súlya. Itt többnyire napos idő van, csak az éjszakák csípősek. Az évszakhoz képest még arra se panaszkodhatunk. Azért már nem bánám, ha elmúlna a tél és jönne a csupazöld kikelet. A fű így is áttelelt, szinte semmit nem pihent. Igaz, pihent a nyáron, amikor kiégett a környezeti ártalmaktól. Most viszont még zöld, ha kissé kopottasabb is. Márciusban kiégett sárga, barna szokott lenni, amit kifejezetten utálok.

A tavaszi parlamenti ülés első napja. Vulgáris ellenzék, követelőzések, vádaskodások, az önkritika teljes hiánya. Most felkapták az LMP-sek az akkumulátorgyár kérdését, azt fújják egyfolytában. Mindegyik leckét mond fel, ahogy betanították nekik az „ellenzékképző iskolában”, azaz az amerikai stílusú agyamosodákban. Mindnek messiási küldetésstudta van, de a saját szerény képességeikkel nincsenek tisztában. Szánalmas, hogy nekünk ellenzékéből is, ellenségekből is csak ilyen alantasak jutottak. A miniszterelnök beszéde viszont pontos,

alapos, észérvekkel támadhatatlan. De hát épp ez az! A zsigeri gyűlölködőknek soha nincsenek észérveik.

A tegnapi nagy hajtás után ma leeresztetem, és pihenőnapot kellett kivennem, mert megártott a vasárnapi munka. Nem voltam jól, és ebben az állapotomban ért a J. meghívása, azaz üzenete: csütörtökön megint mehetek.

A háború folyik a megszokott medrében, ami már szinte unott napihír, mégse hagyja nyugodni az embert. Az amerikaiak kihátrálni látszanak, de az egyes számú csatlósukká lett Lengyelország tovább tüzeli Európa agyamosott részét. Nem tudom, hogy képzelik, ki fogja majd fizetni a költségeket? Zelenszkij fenyegetőzik és eszement tervei vannak. Leállíthatná most már a füttyögetős gazdija, máskülönben akár világháborút is provokálhat. A világ megőrült, de azok kiáltanak mindenféle rosszat Orbán Viktorra és Magyarországra, akik semmiféle értékelhető kvalitással nem rendelkeznek. Pótcselekvések az ellenzék részéről, s ugyanúgy az EU részéről is. Soha semmit nem látnak be, viszont ész nélkül ismételtetik a tévedéseiket, mintha mégis az volna a helyes, csak éppen nem sikerült nekik első nekifutásra... ennyire naivak, vagy ennyire hülyék? Ki akarja ezt eldönteni? Nagyjából senki. Attól még megpróbálhatnák elrejtetni azt, ami a szégyenük.

2023. február 27.

„A végzet az erősekre vadászik, és jó szeme van.” – Bárd Miklós: Szováthy Éva c. drámájából, amely alapján az azonos című film készült.

A melodráma népszerű témát fejt ki, a konfliktusok felépítése megfelel a klasszikus dráma követelményeinek is, annyira fokozatosan bontja ki a szerző. A karakterek ellentétes voltából, valamint a férfi főhős, Dóczy Lénárd jellemén és történetén belül egyaránt feszülő ellentétre alapozott konfliktus konzekvensen vezet a tragikus végkifejlet felé. Jávor Pálnak nem egyedüli szerepe ez, amelyben kénytelen a sors által nyújtott kihívásnak – gyengesége miatt – ellenállni nem tudó hőst játszani (ld. még Halálos tavasz, Valamit visz a víz, Dankó Pista). Mintha a kor férfiideálja, a dzsentri sorsát jelképezte volna ezekben az alakításaiban. Karády Katalin játssza a címszereplő Szováthy Évát, kissé talán túlhangsúlyozva a mindenre elszánt lány „végzet asszonya” szerepét, amelybe szinte beskatulyázták. Szépsége teljében, a II. világháború végkifejlete felé tartva (1942) könnyedén fogadtatta el korával ezt a rendhagyó szerepkört, mely egyben a háború és a magyar nemzet sorsának trendjére is utal. Mindenki sorsa eleve meghatározott, a jellemekbe és a csillagokba írva ott ragyog a magyarság egén, még akkor is, ha ezt mások másként látták és látják. Nekünk hiteles, még akkor is, ha 1848/49 drámaiságát ötvözi is a Tosca történetének elemeivel. Ez csak kissé zavaró, mert egy szerzőtől elvárja az ember, hogy eredeti ötletei legyenek, de megbocsátható, úgy a dráma, mint a film által ábrázolt képi világ varázsa miatt.

.....

Újabb könyvek beszerzése izgat. Nézelődtem, és úgy magamnak, mint V.-nek találtam pár érdekes olvasmányt, de még várok kissé a beszerzésükkel. Már tkp. március van, annak első hajnala, de a naptárakat csak azután fordítom át, amikor reggel felkelek. Pár napig

gyengélkedtem, de igyekszem tartani magamat. G.-nak reggelit készítettem, aztán este későn egy vega vacsorát: zöldséges rizs gombásan, hozzá pompás gyümölcssaláta. Régen is mindig rá tudtam venni a fiúkat, hogy velem tartsanak efféle gasztronómiai kirándulásokon, sőt többnyire maguktól jelentkeztek rá, ha magamnak külön főztem.

.....

A háborúzó felek egyre jobban belevadulnak a szerepükbe. Porrá lőtt településekért küzdenek egymással, miközben százával esnek el a katonáik. Amerika, jobban mondva csak a héjái már Kínára fenik a fogukat, s mintha Ukrajnát hátra akarnák hagyni a szövetséges EU-nak, mondván, hogy fejezzék be azok a piszkos munkát, akik eddig is vele tartottak. Nem tudom, meddig lehet még fokozni ezt a feszültséget, hiszen épp elég erős ahhoz, hogy bármelyik percben tragédiát okozzon. A fő baj, hogy az eddig világvezető USA elkezdett fejvesztetten politizálni, és visszahant ősei őskorába, a vadnyugat hajnalának idejére, amikor csak az ököljog számított. Ennek elemeit lehet világosan kivenni a Biden-féle politikából, amelyet természetesen nem ő irányít, hanem a héják, vagy ki a fenének lehet titulálni őket. Rendkívül primitív szint ez, ami a legfejlettebb technikával párosul, és ez a páros félelmetes, mert a benne feszülő ellentét, úgy tűnik, hogy össze fogja roppantani. Kelet-Európa ősprimitívje, V. Zelenszkij már így is túlon túl fel van fegyverezve, és több irányban is tervezi, hogy kifelé támad, ha odahaza vesztesre kényszerül.

Jelenleg Moldova az egyes számú célpontja, ahol jelentős mennyiségű orosz típusú fegyverekhez való lőszer van felhalmozva, amiben nekik most nagy hiányuk van. Ám az is meglehet, hogy vegyi fegyvereket is rejtegetnek azok a fegyverarzenálok, ami egy minden önkormánylat elvesztett ember kezében életveszélyes.

Az amerikaiak is azt tervezik, hogy vegyi fegyvereket vetnek be az oroszok ellen, ami azt is jelenti, hogy a világ éhezőit, amennyiben megvásárolnák és átvinnék az ott tárolt gabonákat, ugyancsak megmérgeznék a háború megszállottjai. Egyébként is ki a fene akar még bármiféle terményt vásárolni a fegyverek által elfertőzött földről?!

Vajon hol késik az értelmes, logikus gondolat, ami rendet teremthetne még ebben a káoszban?

2023. február 28.

David Pressman nevét egyoldalúan magyarázták Bayer Zsolték. Ők a nyomást, nyomakodást, nyomulást érzékelik benne, pedig egyértelmű, hogy „sajtósnak” lehet érteni. Amint megjelent, máris lepéznelték a baloldali magyar sajtót, hogy minél több rágalmat terjesszen a magyar kormányról, és azóta egyfolytában ez megy.

Csak most lehet igazán értékelni, mennyire fontos lenne a béke mindenhol a földön. Ha azt a rengeteg pénzt, amit az emberiség pusztítására és tönkretételére fordítanak, békés, emberbaráti célokra adnák oda, az egész bolygó felvirágozna. Nem érti a sok félresikeredett alak, hogy abból ők is profitálnának. Vajon hány baklövést kell még elkövetniük, hogy felfogják, amerre ők tartanak, az egy egyre keskenyedő zsákutca?! **Fejlődés csak békeidőben van. Háború idején mindennek az ellenkezője. Nyomor, nyomor és nyomor. S aztán pusztulás a végtelenségig ismételve.**

A G20-ak találkozóján már szóba állt egymással az orosz és az amerikai külügyminiszter: Szergej Lavrov és Antony Blinken. A hallgatóság állítólag röhögött Lavrovon, és a videón azt láttam, hogy amikor megérkezett, akkor se várta senki, hogy kezet fogjon vele. Abszolút udvariatlanság, bármennyire nincs is egyetértés az orosz politikával. Az amerikaiak igyekeznek dominálni még mindig a világgazdaságot és a világpolitikát, pedig rég megingott a helyzetük. Ez a vadnyugati őskort idéző modor sötét árnyékként vetül rá mindenre, akivel szövetségben állnak. Nem hiszem, hogy ehhez kellene alkalmazkodnia az egykor műveltnek mondott Európának, hanem inkább nekünk kellene jó példát mutatni mindazok számára, akik nem tudnak viselkedni.

Amióta a vegyi és biológiai fegyverek bevetésével fenyegetőznek az amerikaiak, folyton arra gondolok, ugyan ki fog vásárolni az így elfertőzött termékekből? Talán az afrikaiak, akiknél nincs valós környezetvédelem? Ennyire az amerikaiak se lehetnek balgák. Jelentős területeket birtokolnak Ukrajnában, és ott folyamatosan ment a növénytermesztés. Ennyire fanatikusak és elvakultak, hogy a saját érdekeikkel szemben is cselekszenek?

Ennyire fanatikusak és elvakultak, hogy még ezzel se törődnek?

Aztán arra gondolok, hogy lassan már-már úgy élünk az atomháború fenyegetésében, ahogyan a vulkánok közelében élő népek a maguk kedves vulkánjuk tövében. Az ember nem retteghet folyamatosan attól, hogy veszélyes életet él. Ezért pszichés személyes önvédelemből közönyössé válik vagy annyira elfásul, hogy egy idő után valósággal érzéketlenné válik a fenyegetettséggel szemben. A végén már tudomást se vesz azokról a veszélyekről, amelyek rá leselkednek. De hogy ezt tudatosan cselekszi az ember vagy a lélek rezonál ebben a formában, azt nem tudnám megmondani. Talán mindkettő. Vagy egyik sem. A lélek titkai olyan rejtélyesek, hogy sok minden nem érthető köznapi értelemben. De mégis fel kell tudni dolgozni a bennünket ért traumákat valahogyan. Lehet, hogy majd utólag

lesznek ún. „levezetési folyamatok”, amelyek úgy tisztítják a lelket, ahogyan az elárasztott földeken felgyülemlött pangó vizet vezeti el a rajtuk vágott csatornácska.)

.....

Amerika erőszakosan terjesztené a demokráciát, vagy amit annak vél. Az eredeti fogalmaktól már rég messze járunk, akik hirdetik, maguk se tudják, miről beszélnek. Hasonlít ez a szovjetek által terjesztett világforradalomhoz, aminek ugyanúgy nem volt értelme, mégis rögeszmésen ragaszkodtak hozzá. Alapvető tézis, hogy az embernek nincs joga beleavatkozni a mások tudatállapotába. Mégis ezt sértik meg a leggyakrabban. **Azok, akik demokratáknak hiszik magukat, erőszakosan viselkednek másokkal, és ez törvényszerűen zsarnoksághoz vezet. Így válnak a világ leghíresebb demokratái a legnagyobb zsarnokokká.**

.....

Az utazófilmek megrendelői a legnagyobb haszonleső kapzsi alakok. Fiatalokat vesznek rá, hogy távoli, ismeretlen tájakra utazzanak és derítsenek fel a számukra minden új helyet és főként nyersanyag-lelőhelyeket, üzleti lehetőségeket. Az ifjúság elemi igénye, hogy megismerje a világot, pillanatnyilag találkozik a megrendelő aljasságával, amiről gyakran még csak nem is tud. Volt úgy, hogy Latin-Amerikában fedeztek fel a vén kapzsiak számára smaragdbányákat, amelyeket a helybeliek nem tudtak kitermelni vagy értékesíteni. Afganisztánban a hegyek mélye rejti a legszebb lapis lazuli lelőhelyeket. Ezeknek nyilván csak a nyomába kell eredni, megfelelően szegény embereket találni, akik hozzásegítik a „nyájas befektetőket”, hogy megszerezzék a szükséges engedélyeket, aztán máris beindult az üzlet, azaz a csontok tövig rágása. Szóval az ingyen utaztatott fiatalok csak eszközök a vének hódításaihoz. Olyanok, mint a proxy háborúban a felhasznált hadseregek, akiknek az életét nem kíméli senki.

.....

2023. március 3. Édesanyám születésnapja. Tegnap pedig a Papámé volt nem mellesleg Arany Jánosé is).

Ma egy érdekes étel nevét tanultam meg: CSÜCSÜR. Makón főzik, hun eredetű, pontosabban szólva a hunoktól maradt rá a mai makóiakra. Húsaprólékból készítik, makói hagymával, ezt jókora téztaburokba teszik, vízben főzik, tejföllel locsolják. Az egész étel fehér, tehát a tészta tölteléke se lehet paprikás. Kuriózum. Attila birodalma igen kiterjedt volt: az Urálon túli vidékektől az Atlanti-óceánig terjedtek a határai. Egy érdekes emlék. Korábban rendszeresen vásároltunk egy makói árustól az egri piacon. Végtelenül udvarias ember volt, velem legalább mindig. Egyszer botrányt okozott a piacon, ittas volt és összeszólalkozott az őt igazoltató rendőrökkel. Utána a felesége is vele jött, vigyázott rá, hogy ne essen túlzásokba, vagy hogy ne keveredjen ismét valami kalamajkába meggondolatlanul. Nos, ennek az embernek a feje teljesen hun vonásokat mutatott. Első ránézésre ez volt a benyomásom róla. Nyilván azon a környéken maradtak letelepedett hunok. Makó Erdélytől sincs messze, ahol szintén a hunok maradékai élnek. Ezt a 'maradék' szót a szó legnemesebb, antikizáló értelmében használom, 'leszármazott' jelentéssel.

.....

Egyébként elég pocskék napom volt, nem éreztem jól magamat. Csak estefelé jöttem magamhoz, amikor már kezdett érződni a hidegfronti hatás. Előtte túlságosan meleg lett hirtelen. Hogy felviduljak, megnéztem egy olasz filmet Gianni Morandival: Térden állva jövök hozzád. Talán gimnazista voltam, amikor nálunk játszották, egyébként 1954-es a film, sok jó zenével. Morandi kiváló előadó volt, bár ahogy később nyilatkozott, eléggé komplexusos ember volt. Ez a darabos mozgásán volt látható, de semmit nem vont le az előadóművészete értékéből. Komplexusai, ha jól emlékszem, abból fakadtak, hogy egyszerű származású volt, nem volt alkalma tanulni. Mikor egy magyar show-műsorban beszélgettek vele, csodálkozott is rajta, hogy nálunk ennyire népszerű volt. Ő maga nem tartotta olyan nagyra magát, de jól esett neki a magyar közönség ünneplése. Ez a filmje, habár elég egyszerű történet, máig ugyanúgy hat üdeségével és a szereplők fiatalságával. A féltékeny nápolyi apa figurája eredeti, de inkább Totót (Eduardo de Filippo) idézi. Olyan ez, mint a commedia dell'arte sematikus figurái, amelyeknek csak az alapjait írták meg vagy hagyományozták egymásra a színészgenerációk. A többit maguk dolgozták ki, azaz naponta improvizáltak valami újat hozzá. Maga a figura viszont állandó szereplője volt a komédiáknak.

.....

Az erkély kitakarítása még mindig várat magára, mert G.-nak ma is házon kívül akadt több dolga, és csak késő este tért haza. Egy szegény kis cinegét már majdnem megsajnáltam, hiszen adhattam volna neki a maradék dióból, de elsejével megszüntettem a fenti etetést a rigók disznó viselkedése miatt. Holnaptól viszont ismét éjszakai fagyok jönnek, tehát féltő, hogy lefagy a felmosóvíz, ha nem sikerül felszáradnia időben, még napközben. Csupa akadály...

.....

Este másik filmet is néztem: Szerelem második vérig. A lázadó ifjúság útkeresése, két tehetséges amatőr színész, Beri Ary és Szilágyi Mariann főszereplésével. Később nem lettek színészek. Vagy nem tartotta meg őket a pálya, vagy ők nem ragaszkodtak hozzá.

.....

A gépem billentyűzete nem akar engedelmeskedni valamiért. Talán kiöregszik szegény. Elég sokat csépelem, és nekem másmilyen a billentési technikám, mint a fiataloknak. Az övéké ahhoz igazodik, hogy a lányok többnyire műkörmöket viselnek, tehát természetellenesen felfelé görbítik az ujjukat, én viszont ragaszkodom az egykori zongoratechnikához, ami az egész kart jótékonyan mozgatja meg. Gyorsabb is, mint a másoké, bevált, tehát marad.

2023. március 4.

Lajosing vagy Lajoshing? Amerikai filmes szakkifejezés, amely Koltai Lajosról kapta a nevét. Mivel az angolban az 'ing'-re végződő szavak egyaránt viselnek igei és névszói jegyeket, egyaránt érthető magára a tevékenységre és a mögötte rejlő érdekes értelemre. Pontosan egyelőre nem tudnám lefordítani, csak az értelmét lejegyezni: a filmfelvétel világításának beállításáról van szó, amelynek során addig próbálgatják úgy a háttérrel, mint az egyéb szükséges fénybeállításokat, amíg tökéletesre nem sikerül. Koltai Lajos maximalista igényei alapján, tegyük hozzá. Ő úgy játszik a fénnel, hogy öröm látni. Az otthonában is változtatgatja a megvilágításokat, láthatóan nagy örömét leli benne. Nos, a fenti szót, ha le kellene fordítani, ez lehetne: a világítás tökéletesre törekvő beállítása (beállítgatása), Lajos-módra. De hát ezt nem lehet szótári alakként szerepeltetni, így hát tömörítsünk: lajoskodás, Lajos-féle tökéletes munka. Ebből viszont nem derül ki a benjáminok számára, miféle tevékenységet takar a szó. Így egyelőre marad az angol változat, ami persze úgy angol, hogy hibrid, hiszen a magyar Lajos név dominál benne. Koltai Lajos elmondása szerint az egyik forgatása alkalmával Amerikában többször, talán több tucatszor is átfestették a szürke háttérrel, amíg olyan tónusú nem lett, hogy pontosan megfelelt Koltai Lajos igényeinek, s ezáltal a beállítás is tökéletes lett, maximálisan kiszolgálva az általa nagyra becsült színész(ek) művészi alakítását. Az amerikai filmek el voltak bűvölve tőle, szívesen követték az instrukcióit, a költségeket sem kímélve.

.....

Egy zongorista nevét jegyzem fel, aki egy zongoratrióban lépett fel két ifjú művésztársával: Magyar Valentin. Beethovent játszottak, remekül, s közben a fiatal zongorista mimikáját figyeltem. Az egész fejét mókás arckifejezés emeli ki. A zongoratriót úgy adták elő, mintha különböző életkorú szereplők lettek volna. Magyar Valentin alakította az idősebb férfirokont, akinek vitája támadt a két fiatalabbal. A hegedű időnként odacincog neki, és fújja a magáét, míg a csellista is igyekszik dominálni, de a végén a „bácsikájuk” vagy nagypapájuk viszi el a pálmát. Habár ő szolgáltatja a kíséretet a másik kettőnek, mindvégig szabályos párbeszédet folytatnak egymással. Elvitatkoznak, fújják a magukét, de a vége harmóniába torkollik. Ez az igazi zene. Habár szavakkal nem fejezhető ki, miféle történetet mesélnek el, mégis szabályosan érthető, hogy a zenészek (zenei) párbeszédet folytatnak egymással. Természetesen ezzel egy lapon nem említhető az a modernkedő irányzat, amelynek lényege a tagadás és mindennel szembehelyezkedés, ami kakofóniába torkollik és vagy untatja vagy idegesíti a hallgatót.

Kis időre rászántam magamat, hogy megnézzem a parlamenti közvetítést. Idegesítő, hogy az ellenzék olyan ellenszenvesen és visszataszítóan viselkedik, azaz nem tud viselkedni. Ma azért akadt egy meghökkenítő epizód. Egy új képviselő tette le az esküjét, aki „átgazolt” a DK-ba. Bögyös, szőke nő, akit Gyurcsány Ferenc valósággal lerohant, amikor odament, hogy gratuláljon neki. Elégé félreérthetetlen pózban, tolakodó mozdulatok kíséretében rohamozta meg az új kolléganőjét. Mindkét kezét a háta mögé tolta, az ujjai összekulcsolódtak, és Gy.F. a hölgy nyakát célozta meg, keze a nő fenekét érinti, legalábbis úgy tűnt a fotókon. Még a saját párttársainak is leesett az álla ettől az intim jelenettől. Többen hangosan röhögtek, mások hangos megjegyzéseket tettek rájuk. Nekem az a kaján gondolatom támadt: teljesen egyértelmű, mibe került vagy fog kerülni a nőnek ez a mandátum...

Aztán szegény Ady Endre sorai jutottak az eszembe, mint erre a jelenetre illő idézet parafrázisa. Remélem, megbocsátja nekem odaátrol a költőóriás. **Piros-fekete glóriával/ Feje körül bevezett/ Lelkembe újból az az asszony, Akit én TIDUJnak nevezek.** A hölgy neve ugyanis Judit, és ezt Léda névadásához hasonlóan, ha megfordítjuk, megkapjuk belőle a TIDUJ becenevet.

*„Piros-fekete glóriával
Feje körül, bevezett
Lelkembe újból az az asszony,
Akit én Lédának nevezek.”*

/Ady Endre: Csolnak a holt-tengeren/

Ám, ha továbbgondoljuk a kérdést, a hölgy másnap hasonlóképp viszonyozhatja a szerelmes bókot: **Piros-kék-lila monoklival/ A szeme alatt bevezett/Lelkembe újból az a férfi,/ Akit én CNEREFnek nevezek...** Mondjuk, Gyurcsányné otthoni kritikáját követően nézhet így ki a hírhedt pártvezér...

Utólag majd mentegethetik a párttársai: Feri már megint többet ivott a kelleténél, és csak megszedült egy pillanatra... Még ez sincs kizárva. Az intimnek tűnő mozdulat csupán a részeg tántorgást leplezte.

Általában véve egy szót se érdemelne, de nem állhattam meg, hogy le ne jegyezzem a magam kis kaján mondatait, elvégre annyira groteszk volt az egész, hogy tegnap óta ezen röhög az egész internet.

Azt nem kommentálták viszont, hogy a Ráczné nevű képviselő asszony fogadta ugyan Orbán Viktor gratulációját is, de nem fogott vele kezét. Sőt szorosan összefogva tartotta maga előtt a kezeit, mint a focisták, amikor sorfalat állnak és védik a micsodájukat. Lehet, hogy ezt súgta a fülébe Gyurcsány, amikor ez a groteszkül intim jelenet lezajlott közöttük?

.....

A háború viszont egyáltalán nem olyan nevetséges, hanem egyre borzalmasabb. Különbé hírek érkeztek a mai napon: egyrészt a csecsen hadúr, aki a Wagner-csoportot vezeti, több

lőszert követelt Putyintól, mert állítólag fogytán van nekik. Ugyanaz a hír az ukránokról, mármint, hogy nekik is fogytán a lőszerük. Naponta váltakozó hírek arról, hogy körülzárták Bahmutot, majd mégse, bevették, majd mégse. Az ukrán hírszolgálatok tudósításait nem nagyon lehet komolyan venni, mert nemcsak a saját ellenzéküket tiltották be, hanem a külföldi tudósítóknak sem engedik meg, hogy reális közvetítéseket adjanak a harci eseményekről. Többeket ki is tiltottak Ukrajnából emiatt. Megszólalt Julia Tyimosenko is, akit korábban korrupciós vádak miatt tartóztattak le, és most előkerült valahonnan, mint ellenzéki képviselő. Ő is békét és tárgyalásokat sürgetett.

Az angolok által felajánlott tankok nemigen lesznek használhatók a nagy tavaszi sártenger idején ukrainai terepen, és nincs elegendő lőszer se hozzájuk. Még a hidegháború idején fejlesztették, tehát olyan vénecske lehet, mint én vagyok 😊))) No de sebaj, eddig is tudtuk, hogy mindenki a leharcolt tankjait és munícióját adja át Zelenszkijnek, amiket már úgyis le kellene selejtezni, ráadásul lőszert se gyártanak már hozzájuk. A beígért hadi szállítmányok késlekednek, s közben az a hír is felröppent, hogy Zelenszkij ellen fellázdak a katonai vezetők, mivel ellenzik a katonáik feláldozását Bahmutnál. Ők inkább visszavonulást rendelnének el.

Nos, hát mindezek láttán és olvastán most igazodjon el a békés állampolgár...

2023. március 6.

Folytatódik a kegyetlen háború, amelyre tovább biztatják a lázongó feleket. Mindennap jön a hír: a Wagner-zsoldosok már majdnem bevették Bahmutot, de az ukránok nagyon tartják magukat.

Ma egészen kellemes idő volt. Délelőtt napsütés, erős szélrohamok, délután eső, éjszaka megint eső. Délután az erkélyen igen enyhe idő, 20 °C.

A nap híre: ma eltakarították a patakából a házunkkal szemközti hódvár maradványait Halleluja!

2023. március 10.

Éjszakánként mintha a fülemüle énekét hallanám. Furcsa. Neki még nem kellene itt lennie, hiszen csak májusban szokott visszatérni Afrikából. Igaz, nem tudjuk, hol telelhetett, és most ő is lehet háborús menekült, ahogy az emberek – mindenfelől, déli és keleti irányból...

2023. március 11.

Nappal, nyitott ablaknál rájöttem persze, hogy nem a fülemüle énekel, hanem az énekes rigó. Az ő visszatérte ilyenkor természetes. De az éjszakai gyönyörű ének mégis inkább a fülemülére emlékeztet. Majd kiderül, ha meglátom a patakparton.

A patakmeder kitisztítása részlegesen sikerült. Már most látni, mennyi piszkot, iszapot lapátoltak vissza a mederbe. A víz kezd letisztulni, és az alján átlátszik minden. Most éppen,

amikor nappal gyönyörű napsütés volt, a lerakódott sár. A túlparton az ár és a hódok által oda kitermelt földréteg még mindig túl soknak tűnik. Talán majd egy zöldár elviszi annak a maradékát is. Vagy termőtalaja lesz az újabb növendék fácskáknak, amelyeket ismét a Jóisten veteményez oda.

A fű kissé kifakult, de nem száradt ki teljesen, ahogy márciusban szokta. Ha visszatér a meleg, napos idő, és esőt is kap, hamarosan üde tavaszi zöldre vált majd a táj. A fák hirtelen rügyezni kezdtek, G. is erről számol be a telek növényzetéről. Ott már a hagymások is hajtanak. Szép lehet. Nagyon szeretem a koratavaszi hagymás virágokat. Változatosak, illatosak, szépek, Nagymama kiskertjére emlékeztetnek.

Már a sajtó is kezd célozgatni rá, hogy Zelenszkij elveszíti a háborút. Őrült módon áldozza fel az embereket és a rengeteg lőszert fölöslegesen pufogatja el. Persze neki könnyű, ő nincs ott a fronton. Könnyű a bunkerben bátornak lenni és másoknak is ezt parancsolni.

Megrendítő videó, amelyen azt látni, hogy a magukat megadni készülő ukrán katonákat, akik fehér zászlóval mennek előre, hátulról hirtelen lekaszálják a sajátjaik, vagyis hogy az ukránok nem hagyják elmenekülni a saját bajtársaikat. Megdöbbentő barbárság. Tavasszal mindkét fél újabb offenzívára készül, de egyelőre nagy a sár, és nem alkalmas a terep harci járművek és főként katonaság mozgására.

A hadi jelentésekről ironikus kommentár a tévén. Az egyik katonai szakértő azt mondja, hogy az ukránok verbálisan naponta semmisítik meg az egész orosz harckocsiállományt. Nincs mit hozzáfűzni, eddig is tudtuk, hogy Zelenszkij sokat lódít.

Ursula von der Leyen látogatását Joe Bidennél sem kímélik a kommentelők. Azt írják, hogy Biden felmosta a padlót Leyennel. A tárgyalásuk után még csak közös sajtótájékoztató se volt, von der Leyennek egyedül kellett kiállnia az újságírók elé. Ők persze tudják, hogy ez mit jelent.

Orbán Viktor Emmanuel Macron meghívására Párizsba érkezett, ahol Európa jövőjéről tárgyaltak. Közös pontok, amiben egyetértenek: az atomenergia használata marad (és persze tisztább is, mint a németek eszement lignitje), valamint az, hogy Putyinnal továbbra is egyeztetni kell, nem szabad megszakítani vele a kapcsolatot. Mindazoknak, akik erre fanyalognak, szükséges megjegyezni, hogy az üzletben nincsenek érzelmek, a rációra viszont annál nagyobb szükség van.

Holnapra csúnya időt jósoltak a meteorológusok. Erős lehűlés dühöngő széllel. Két napra visszatér a tél. No, hát nem is megyünk piknikezni, majd a tévén nézem az eseményeket.

A sajtó előszeretettel csemegézik azon, hogy Orbán Viktor mennyire elszigetelődött Európában. Macron elnök meghívása és erősen szívélyes, mondhatni barátságos fogadása az Elysée Palota előtt épp az ellenkezőjét sugallja. Ha visszagondolok az elmúlt két hónap forgalmára, ami a Karmelita Kolostorban zajlott, megint csak meghazudtolja a honi ellenzéket és az őket támogató balos sajtót. A világnak most már legerősebb állama, Kína képviselőjében az államelnök tárgyalt Viktorunkkal nemrégiben. Ez egyúttal az újabb nyitást is jelenti, ami a Kínában is dühöngött covid-járványt követi. Kereskedelmi nyitány ez a javából, amit az amerikai héják szeretnének megfűrni. Giorgia Meloni példaképének tekinti Orbán Viktort, és hasonlóképpen tekintenek rá sok nyugati országban is. A politikusok politizálnak és sokan bedőlnek még az amerikai szirénhangoknak, vagy a durvább, katonai jellegű ukázoknak.

A világ változóban, és átrendeződnek a hatalmi viszonyok. Másfél év múlva talán már múlt időnek tekinthetjük ezt a mostani kényszerhelyzetet, amit a Biden-adminisztráció ránk próbál erőltetni. Igaz, addig elég nehéz kibírni, mert gazdaságilag egyre jobban próbálnak letörni bennünket. **Amit Biden most lenyomott von der Leyen torkán, azt Európa nem fogja majd megemészteni.**

És még egy humoros kis esemény a mai napról. A tévében a Gyurcsány házaspár közös fellépéséről beszélget. Az egyikük felteszi a kérdést: vajon Ráczné (a minap Gyurcsány által összefogdosott képviselő asszony) is fel fog lépni velük együtt? A baloldali újságíró nem érti el az iróniát, hát visszakérdez: miért lépne fel velük Ráczné is? Ez az ellenzék legerősebb pártjának rendezvénye lesz. No, hát Csuhaj Ildikónak se én fogom megmagyarázni, mit nem értett abból a poénból. „Capirai” (majd megérted), mondja ilyenkor az olasz, de ebben az esetben én ezt se hiszem el... [Aztán Klára asszony mégis együtt lépett fel közös színpadon a férje által alaposan lejáratott képviselőjével. Még össze is puszilkodott vele. Fő a látszat!]

2023. március 14.

Túl vagyunk legszebb nemzeti ünnepükön. Már éjszaka van, és csak most jegyezgetek egy kicsit, miután teljesen feltöltődtem a mai műsorokkal. Több régi filmet is megnéztem, plusz az ünnepi megemlékezéseket. A Bánk bán tetszett a legjobban, amit már sokszor láttam, és ha tehetem, máskor is újranézem. Az első Orbán-kormány idején készült, 2002-ben, nagyszerű stábbal, kiváló szereplőkkel. Gondolom, annak idején, mármint Katona József és Erkel korában az osztrákoknak ugyanazért nem tetszett, amiért nekünk, magyaroknak meg nagyon is tetszik. Tetszettek volna rendesen bánni a magyarokkal, mondhatnánk Antall Józsefet parafrázálva, de úgyse vennék a lapot azok, akiket érint.

A kiskőrösi ünnepség szép volt, a miniszterelnök beszéde mindig magvas és aktuális, a baloldaliak majd nyilván szétszedik ezt is totális rosszindulattal, ahogy szokták. Mit tegyünk, ők már csak ilyenek maradnak, gyárilag csapágyasak, mondanák a fiatalok.

Szerintük O.V. elszigetelt, ami csupán annyit tesz, hogy verbális fekete mágiát igyekeznek gyakorolni vele kapcsolatban. Mindig azt írják és mondják, amit szeretnének elérni. A lelkük rajta, ha van még nekik egyáltalán...

Erős közösséget mutatnak ebben a woke-szubkultúrát vallókkal, akik olyannyira tagadnak már mindent, hogy a tagadás tagadásánál tartanak. Mintha az abolicionisták egykori tevékenységét is megtagadnák, pedig ők tettek valamit, hogy a múltjuk szégyenfoltjain szépítsenek valamit. Így jutnak el a tagadás tagadásáig, máskor a tiltás tiltásáig, ami végül egy agyrémet eredményez.

Az Oscar-díjak átadásánál is a saját csapdájukba estek. Jamie Lee Curtis, Tony Curtis lánya is kapott egy díjat egy epizódszerepéért. Mikor átvette, megemlítette, hogy mennyire büszke a magyar gyökereire, amit fagyos néma csenddel fogadtak, hasonlóképpen a magyar dalocskát is, amit előadott. A színésznő a végén valami effélét mondott: remélem, engem nem fogtok eltörölni. Lehet, hogy nem szó szerint ez hangzott el, de a lényege ez volt. A híres színész szintén híres lányának azzal kell szembesülnie, hogy Hollywood egy az egyben azonosul a héják politikájával, annak szócsövévé vált, és ennek jegyében nem tűr el semmiféle tőlük eltérő véleményt. Tehát Jamie Lee Curtisnek bevillant, hogy ezért feltehetőleg büntetni fogja őt ez a belterjes közösség, amely már szinte csak a horrorban és borzalmakban tobzódik, és olyan sematikus formavilággal dolgozik, akár annak idején a szocreál. Ennek eredménye az is, hogy egyre kevesebben kíváncsiak a saját beltenyészetüket kitüntető alakokra és a díjátadó

ünnepeikre. Sok millióval csökkent a nézettségük, de akkor is fújják tovább a magukét. Engem már régóta taszít az efféle hipokrita rendezvények látványa, nem szoktam megnézni, mert viszolygok tőle, de a jelek szerint sokmillióan hozzám csatlakoztak, na vajon, miért?

.....

Tegnap nagy takarításba fogtam, már amennyire erőmből tellett, a fürdőszobával haladtam, de lesz még ott is tennivaló, ahogy a lakás többi részén is. Az erkélyt, amikor nincs túl hideg és szeles idő, újra és újra felhipózom, egészen addig, amíg le nem kopik róla a sok szégyenfolt, amit a madarak rendetlenebbje ejtett rajta a télen.

Ma G. többet volt itthon, így szívesen főzőcskéztem neki. Sikerem volt vele. Az ünnepet a konyhában kezdtem 😊))

2023. március 15.

Franciaországban utcai csetepaték zajlanak. A franciák fellázdak Macron elnök döntése ellen. Ő egyszemélyben határozta el, hogy meglépi azt, amit a nép nagyon ellenezett: a nyugdíjkorhatár felemelését két évvel. Az egyik tüntető az utcán a következőt mondta: „(Mi itt) Franciaországban be vagyunk oltva a tekintélyelvűség minden formája ellen”. Ez a helyzet a francia forradalom óta. Akkor lerombolták minden idojukat, átmentek teljesen szabadosba, és most annak végkifejlete zajlik, s közben ők nem veszik észre, hogy a nagyképű veszedelem az óceán túlsópartján kukkolja őket nagy cinikusan. Ahogy korábban jegyeztem, nem csupán Magyarország van kipécézve arra, hogy mesterségesen felkavarják az indulatokat benne. Ugyanezt a sorsot szánták egész Európának. Lassan már nem marad egyetlen zuga a vén kontinensnek, ahol ne balhézni valamiért az emberek. A Casablanca híres párbeszédét idézi ez a helyzet, amikor a német tiszt ráparancsol a francia rendőrré, hogy zárassa be a mulatót. Mire a rendőr: „Nincs rá semmi okom”. A német tiszt nagy dühösen: „Találjon rá egyet!”, mármint egy okot, azaz ürügyet, amiért betilthatja a mulatót. A valódi ok egyrészt a híres főhős, Viktor László felbukkanása, és ugyanazon az estén a Marseillaise tüntető eléneklése, amivel egyrészt túlharsogják a németek hazafias gajdolását, másrészt a két náció ilyenén összecsapása, ami nem bűncselekmény, de rettentő sértés az akkor még győztes helyzetben parádézó németek nemzeti hiúságának. Most hirtelen arra gondolok, vajon milyen érzésekkel nézik a mai németek ezt a jelenetet? Lényeg a l'amour?

Még nem tudni, mire jutnak egymással a franciák, de a helyzet egyelőre eléggé aggasztó. Akár Macron bukását is hozhatja, ami, ha utoléri, nem csupán ennek az érthetetlen merev döntésének tudható be, hanem annak is, hogy kihúzta a gyufát Orbán Viktor meghívásával. Nyugaton nem jó szemmel nézik, hogyha valaki barátságos kapcsolatot ápol a miniszterelnökünkkel. Ki akarják közösiíteni, ugyanakkor dühösen morogva nézik, mennyire népszerű azok körében, akik nem olyan vaskalaposak, mint ők. Buta világ. Folyton kötelezően akarnak előírni nekünk mindenféle baromságot, és nem veszik észre, hogy nekünk is van szabad akaratunk. Azt teszünk, amit akarunk, és nem vagyunk rabszolgái, cselédei, csicskásai egyik népnek sem. Csak ennyi a hiba: ezt nem tudják tudomásul venni a nyugati gőgtől elvakult fanatikusok, akik egyfolytában háborús lázban égnek.

Lengyelországnak állítólag odaigérték Ukrajna egy részét, illetve arra készülnek, hogy egyesülnek Litvániával, amivel jócskán megnövelnék a népességüket és a területüket. A katonaságukat már sikerült jelentősen felduzzasztaniuk. Történelmi hagyományaikra hivatkoznak, de arról tudjuk jól, hogy egyáltalán nem volt zavartalan a litvánokkal. Már megint ez a „ki kit néz le” alapon történő elhamarkodott döntések és hiába hajszolt illúziók. Történelmi filmsorozatokban, a Koronás sasban ők maguk ábrázolták kendőzetlenül ezt a témát. A kívülálló számára legalább is ez derült ki. A teleregény át meg át van szőve romantikus szálakkal, holott visszamenőleg is érvényes rájuk a szokásos történelmi tanulság: mindig is a hatalomról volt szó, no meg egyes országok bekebelezéséről. A romantikus szál csupán gejl szósz a történelmi sült, vagy még inkább sületlenség tetején...

2023. március 17.

A mai politikai események csúcsteljesítménye: egy amerikai jogvédő társaság nemzetközi elfogatóparancsot adatott ki Putyin ellen, ami nonszensz, hiszen nincsen rá jogosítványuk. A hírt Biden mégis nagy tetszéssel üdvözölte. Azzal az erővel ellene és Zelenszkij ellen is ki kellene adatni hasonló parancsot, hiszen az ukrán háborúban mindketten nagyon sárosak. Közben a katonák tovább lövik és gyilkolják halomba egymást Bahmutnál, amiről naponta közlik, hogy már majdnem elfoglalták az oroszok, s hogy Z. nem ad ki evakuációs parancsot a helyzet tarthatatlansága ellenére.

A lengyelek és a szlovákok ócska harckocsikat és MIG repülőgépeket adnak át Ukrajnának, ez utóbbiak nagy része használhatatlan, csak alkatrésznek való, a várt F-16-osok viszont csak az ígéret szintjén mennek Ukrajnába. Mindenki kivár, talán már Z. kapitulációja hírére, amit sokan nem bánnának. Bidenéknek még mindig van elegendő ideje, hogy tovább fenntartsák ezt az áldatlan helyzetet. A sajtó folyton a világháborút emlegeti, ahogyan nálunk a rendszerváltás után évtizedekig erőlködtek, hogy fenntartsák a polgárháborús állapot látszatát, holott senki nem akart nálunk háborúzni. Verbális fekete mágia, ami nálunk nem jött be a dörzsölt nyugati sajtónak, sem a honi hazaárulóknak, de a mostani eseményekkel kapcsolatosan még mindig erőltetik a témát.

Pozitív hír viszont, hogy készülődik hozzánk a tavasz. Ragyogó napsütés napközben, de éjjel a felhőzet hiánya miatt erős lehűlés. Mindenütt kipattanó rügyek, virágzó cserjék, nárciszok és jácintok, napos helyeken ibolya. J.-ék kertje is szépen alakul. Az előkertben virágzó aranyvessző, kék és fehér jácintok, készülődő tulipánok (még csak levelek), szóval a kedvenc hagymás növényeim ideje...

2023. március 18.

Néhány nappal ezelőtti hír szerint két amerikai bank csődbe jutott: az egyikük a Silicon Valley Bank. Ennek vezetőségében a hírek szerint rengeteg woke-hívő, genderpropagandista, akik hasonlóan a mi baloldali parazitáinkhoz egyszerűen kifizetőhelynek használták a pénzügyintézetet. Világkörüli utak, propaganda-hadjáratok, stb. Ezek persze mind kontraproduktívak, csak viszik a pénzt, értelmük és hasznuk nulla. Hasonló sorsa jutott a

svájciak jelentős bankja is. Mindhárom bankot felinjekciózták valahogyan. Az amerikaiak esetében más bankok dobták össze a pár tízmilliárdos hiányt, nyilván nem jótékonyági alapon, hanem olcsó felvásárlási lehetőséggel. Az ő bajuk, minek csalnak?

Sok jó könyvet tudnék most is beszerezni, ha rászánnám magamat, de egyelőre csak pár címet jegyeztem fel magamnak, aminek beszerzését későbbre tologatom.

Tegnap Maklárról hazafelé jövet két szép nemes kócsagot láttunk a határban szedegetni. Arrafelé folyik az Eger-pataknak egy leágazása, amit Rimának neveznek. Valószínűleg abból szedegettek nagy nyugalommal. Jó volt látni őket, hiszen az idén télen felénk meg se fordultak.

Feszty Árpád körképének eredeti helyszínét fedezte fel egy kárpátaljai férfi Munkács határában. Kendereskének hívják a falut, ahol Feszty 1892-ben készített vázlatokat a körképre készültében. Sokáig mindenki azt hitte, hogy Vereckét ábrázolja a festmény, most kiderült, hogy teljesen simán beazonosítható minden részlete, a várost és a falucskát övező hegyek egyenként, és a Latorca folyó is. Művészettörténeti kuriózum, hogy máig változatlanul felismerhető az eredeti helyszín. Arról a magaslatról korábban látni lehetett a munkácsi turulszobrot is, de ezt a háború alatt begőzölt agyú ukrán nacionalisták lerombolták.

2023. március 19.

A mai nap eseménye: a Putyin- Hszi találkozó Moszkvában, mely három napig tart. Mindkét részről barátinak mondható a kezdet. Mindez amerikai öngól, mivel nem hallgattak Henry Kissingerre. Voltaképpen Amerika mesterkedései hajtották őket egymás karjaiba. A sárgák iránti olthatatlan gyűlöletük okozza ezt a túlfűtött háborús hajszát, amelynek Európa máris áldozatául esett. Mindenütt bábkormányok, amelyek képtelenek önálló létet garantálni a saját népük számára, kivéve Magyarországot. Folyton Rhet Butler szavai csengenek a fülemben, amelyek arról szólnak, amúgy rém cinikus módon, bár igazul, hogy a végén senki nem fog emlékezni rá, miért is kezdték el a háborút, amelynek semmi értelme nincsen.

.....

A nagy élelmiszeráruházak hirtelen csökkenteni kezdték az árakat, szinte egymással versengve. Többen arra tippelnek, hogy mivel a versenyhivatal a sarkukban van, bepánikoltak, ezért adják olcsóbban a portékáikat. A helyzet azonban jóval bonyolultabb ennél. Nagy a valószínűsége, hogy a ritka forint hozamával nincsenek megelégedve, és fokozni akarják a forgalmukat, s ezzel a bevételeiket, a sűrű fillért bevonzva. Ugyanakkor már több árucikknek le is járhat a szavatossága, ezért kell leárazni, de erre a vevők nem mindig figyelnek oda, csak örülnek a kedvezményesnek tűnő áraknak. S mivel több áruház is érintett az ügyben, az is közrejátszhat, hogy félnek a konkurencia nagyobb népszerűségétől. Azért licitálnak egymás alá, hogy ne veszítsék el a vevőiket. A nagytőke egyes számú szentsége a cash-flow, amely felfogásuk szerint csakis hozzájuk, befelé irányulhat.

A vásárlóközönség dilemmája pedig ez. Folyamatosan bombáznak bennünket, hogy kényszeresen, de fogyasszunk. Másrészt a bankok arra hívnak fel bennünket, hogy spóroljunk. A kettő egyszerre nem megy. A mostani válságos időkben különösen nem.

A Credit Suisse Bankot egyébként ma bekebelezte egy nagyobb svájci bank, hogy megússzák a csőd továbbterjedését. A felvásárló neve: USB, a legnagyobb svájci bank. Ez változtathat az egyensúlyi helyzeten, nem egészséges irányba billentve az eddigi egyensúlyt.

FRIDEL 2020

Az EU újabb örülete: közös lőszerbeszerzést akartak ránk erőltetni, mármint hogy mi vegyünk lőszeret Ukrajnának. Többször is írtam már, hogy arcátlanság a mások kontójára háborúzni, mégis ez folyik a szomszédban, az EU meg bárgyún asszisztál hozzá. Szijjártó Péter azt nyilatkozta, hogy mi ebben nem veszünk részt, és később se fogunk.

Ma esti hír: Magyarország megvétózta a Putyin elleni elfogatóparancs jóváhagyását, Varga Judit közlése szerint. Folyton bele akarnak rángatni bennünket egy kollektív örületbe, aminek se értelme, se pozitív hozadéka nincs, nem lehet. Ezzel kapcsolatos orosz válasz, a sokszor radikális nyilatkozatokat tevő Medvegyev részéről: ők meg hiperszonikus rakétát lőnek ki Hágára. Ennek hatását elképzelni se lehet, de jobb is, hogy nem kell.

Még egy késő esti hír: Zelenszkij most még elmenekülhet Ukrajnából, egyébként vagy az oroszok támadása közben esik el, vagy a saját hadserege valamelyik vezető tisztje lövi agyon. Ukrajna egy teljes csődtömeg. Gazdasága összeomlott, már csak a nyugati segélyek tartják egyben, de azoknak is vége lehet, és főként amúgy is csak fegyvereket akarnak átadni neki, azokból is a lejárt szavatosságúakat. S közben a nép mit eszik? Az elnökük és a sajtójuk által sokat szidott magyarok adományait? Köszönet helyett csak fenyegetőzésekkel fizetve érte?

Most ismét fel kell tenni a kérdést: végül ki fogja fizetni a ceppet? Mi ebből semmi részt nem kértünk, mégis folyton belevonnak bennünket különféle adósságok fizetésébe, csak mert ennek az európai gittegyletnek a tagjai vagyunk. Már Fricz Tamás is azt írja, hogy más szövetségeseket kell keresnünk. Én ugyanezt már jóval korábban leírtam. A dolgok attól még nem változtak. Jóval korábban kellett volna engem olvasniuk, s aztán rám hallgatniuk.

A megáradt, jeges Tisza

A magyar-ukrán határon át menekülni próbáló katonaköteles férfiak gyakran próbálnak úszva lejutni a Tiszán. Tegnap az egyikük belefulladt, a másikat elkapták a határvasadók. Mások gumicsónakkal, búvárruhában próbálnak átjönni, még hallani is rémes. Rudi kiváló úszó volt, és ő májusban úszott le Szegedtől délre, de a Tisza még akkor is jéghideg volt és erősen áradt. Mindez az emberek kétségbeesésére utal. Az életösztönük azt diktálja nekik, hogy meneküljenek onnan, abból a pokollá változott szülőházából. Szakértők arról vitatkoznak, hogy talán már húszmillióan se maradtak otthon. Az önmagában is egy humanitárius katasztrófa, de Zelenszkij még mindig az utolsó ukrán katonáig akar harcolni, azaz harci riadókat fújni – onnan, a kényelmes bunkeréből. „Csak egy éjszakára...”, súghatjuk neki Gyóni Gézával... csak annyi időre próbálná ki, milyen a lövészárkokban fagyoskodni hónapszámra, bokáig a sárban... De tudjuk jól, hogy nem fogja kipróbálni, és még csak együtt se próbál érezni a saját katonáival, csak hajtja őket, jelképesen korbácsot lengetve a kezében... Csak egy éjszakára?...

.....

Gyakran hivatkoznak a civilekre, és a beszélgetők megkísérik értelmezni, ki mit ért az alatt, hogy 'civil'. Vannak egyrészt a civil szervezetek, amelyek rég lejárták a szót és magát a fogalmat, ami egyébként annyit tesz 'polgári', azaz nem katonai lakosság. Az ún. civil szervezetek egyáltalán nem felelnek meg ennek a fogalomnak, ők csak maradjanak meg NGO-knak. Rövidítettek, kivonatoltak, rendes értelmük rég nincsen. Nekem viszont felidézi egy kamaszkori vicc tábornokát, aki a laktanyából lenéz az utcára, összevonja a szemöldökét, karját maga előtt összefonja, majd nagy dühösen megszólal: „Pizkos civilek! Összevissza mászkálnak!” Az asszociáció annyiban érvényes, hogy az NGO-k összevissza cselekszenek mindenféle értelmetlenséget, szóval rájuk érvényes lehetne a viccbeli tábornok ingerült megjegyzése 😊))

A lengyel politika nagy tévedése, hogy nem veszik észre, a héják most tkp. csak tovább akarják passzolni a stafétát, amikor beígérik nekik egyesítésüket Ukrajnával és Litvániával. Amerika ki akar hátrálni ebből a szerencsétlen ügyéből is. A kifizetetlen számlát ott akarja hagyni nekik, mármint a lengyeleknek, ő meg iszkiri! a kínaiak ellen! De mivel ismét begőzölt agyú cowboyként viselkedik, senkire nem hallgat, csak üt-vág, ahogy elődei a kocsmában. Szóval Lengyelország jócskán eladósodik, s végül nagyban okolhatják, milyen stréber szerepet vitt ebben a háborús történetben. Szóval könnyen megkaphatja az utolsó csatlós titlust, amiben soha nincsen köszönet. A héjáknak meg csak ennyit lehet üzeni: tetszettek volna Henry Kissingerre hallgatni...

2023. március 20.

Mindenki az orosz-kínai tárgyalások témáját találgatja. Mivel zárt ajtók mögött történik minden, az alaposan elbulvárosodott sajtót eszi a penész, miről is lehet ott bent szó. Még két napjuk van rá, hogy szenvedjenek a kíváncsiságtól és pletykaéhségtől. Miután Hszi Csin-ping megérkezett Moszkvába, a Krímen több robbanást észleltek, de eddig nincs róla több hír. Feltehetőleg Zelenszkij akarta tudatni ebben a formában, hogy akármiről tárgyalnak, rá mindig oda kell figyelniük. Akár egy retardált gyerek, aki folyton a rosszalkodásával akarja

felhívni magára a felnőttek figyelmét. A hírek szerint viszont éppenséggel gyanús csendben van, mert tart a kínaiaktól, akiktől azt várja, hogy a harcok végeztével majd újjáépítik Ukrajnát. Ez is az elmaradott lelki-szellemi fejlődés jele: mindig másoktól várja, hogy hozzák rendbe, amit ő rendre elront...

Korábbi hírek szerint Hunter Biden a kínaiaktól és az oroszoktól is fogadott el pénzt, alaposan lejárta ezzel a magas hivatalban levő édesapját. Bankszámlakivonatok bizonyítják a tényt, Joe Biden mégis tagadta őket. Hunter Biden viszont megtört és mindent bevallott. Erősen kompromittáló a családjukra nézve, ők és a demokraták most mégis arra koncentrálnak, hogy Donald Trumpot letartóztassák. Ez is afféle vadnyugati tempó, ami a kampányait is jellemzi. Folyton gyalázzák egymást, magukat pedig dicsérik. Gyermeteg dolog, hiszen, ha valakinek vannak érdemei, az meg is látszik.

.....

A lengyelek mostani éllóvas szerepe kétélű fegyver, mert ha a hadi szerencse elfordul az amerikaiaktól, akkor ez ellenük is fordulhat és mindenki őket okolhatja majd a kudarcaikért.

.....

Ma ismét jelentkezett régi udvarlóm. P., aki jó ideje hallgatott. Pacemakert kapott, feltehetőleg szondás műtéttel, mert hamar kiengedték a kórházból. Kedves, hogy annyi év, évtized után még mindig gondol rám. Mindig fel tudjuk venni a társalgás fonálát, ahol korábban abbahagytuk. Az ő műtétje is az idő múlására figyelmeztet. Nem szabad elhanyagolni a teendőinket, mert nem tudjuk, mettől meddig tart az a bizonyos szál, ami úgy jelzi az időnkét, ahogy a sorkatonákat egykor a visszavágott centik.

Kedves gesztussal kiállítás szervezését javasolja a képeim számára. Később visszatérünk rá.

.....

A tavasz egyre jobban közeleg. A madarak énekelnek, a verebek csiripelnek 😊)), a patakon viszont ma felfedeztem két keresztbe rakott nagyobb ágat. Remélhetőleg nem a hódok akarnak visszatelepedni ide. A múltkor örömmel konstatáltam, hogy a vízügyesek eltávolították a sok idehordott gallyat és a rájuk rakódott szennyet, szemetet. Nem lenne jó, ha mindent újrakezdenének, mármint az állatok.

2023. március 21. A tavasz első napja! Végre!

A tavasz második napja. Enyhe az idő, az erkélyen máris 18 °C. Az ég félig borult, felhők érkeznek, mára, ha jól emlékszem, esőt is jósoltak.

Reggel P. hívására ébredtem. Megpróbál segíteni nekem, hogy értékesíteni tudjam a Rudi gyűjteményét, de eleve halva született dolog az egész. A mai grafika nem egyéb, mint szélhámuskodás. Számítógépes manipulációk, amiket aztán gyorsan sokszorosítani tudnak. Még csak az egykori technikát sem ismerik már, ami alapvető elvárás kellene, hogy legyen annak, aki képzőművészeti egyetemet végez. Ezt erősíti meg Fridél Lajos, aki maga is tanít

grafikát. Az ő technikáját is csodálják a tanítványai, de ők maguk nem vennék maguknak a fáradságot, hogy el is tanulják tőle.

P.-nak nemrégiben volt egy műtétje. Pacemakert kapott, feltehetőleg szondás műtéttel. Közben kaphatott valami sugallatot, amiatt gondolt rám, de meglehet, hogy egyébként is szokott. Rendes tőle, de a meglévő rendszert nem változtathatja meg, már ami a grafika trendjeit és a képek árusítását illeti.

A számítógémem keckeckedik velem már megint. Teljesen átvariálta a kezdőlapot, ahonnan be tudtam eddig jutni a szokott oldalaimra. Most ott mindenféle egyéb található, amiket soha nem használok. Amit szoktam, azok viszont nincsenek. Variálja a jelszót, de mire beírnám, már küldi is a megváltoztatott következőt, így soha nem jutok hozzá a saját anyagaimhoz. Hülye rendszer, nem nekem való, mégis élnem kell vele valahogyan. Péntekig még két nap, akkor jönnek át J.-ék, s remélhetem, hogy kibogozza nekem ezt a gubancot. Nem tudom, hogy lehet elérni, hogy a sok divatos dolgot, ami nekem nem kell, ki lehessen iktatni belőle. Persze úgyse lehet, mert szívósan nyomuló társaság az, amelyik ezt a rendszert működteti. Ha kidobják őket az ajtón, visszamásznak az ablakon, ahogy régen mondták az efféle pimasz alakokra és rendszerekre.

Mindegy, elvonulok olvasni, annak még van értelme.

2023. március 22.

A betolakodó és engem gátló számítógépes féreggel egyelőre nem tudtam semmit se kezdeni. Inkább nem is próbálom, majd holnap J. kiségit belőle. Igaz, addig féloldalas az információszerező képességem, de majd túlesem ezen is, mint öreg Ungár a talicskán...

A patakon a nagyobb botokon kívül ma rőzsekötegeket is felfedeztem, a túlparton pedig újabb kiirtott fát. Lehet, hogy ez utóbbit a múltkori munkások hajigálták félre, de semmi esetre se jó, ha újabb akadályok képződnek, akár mesterségesen, akár természetes úton. A pizsok, szemét fennakad rajtuk, aztán ugyanott vagyunk, ahol eddig. Egy jó nagy eső kellene megint, ami megáraszthatná a patakunkat, az talán elhordaná ezeket az újonnan felfedezett fadarabokat a környékünkről.

A V.-nek vett mesekönyveket olvastam ma, miután túl korai ébresztőt kaptam. P. próbált intézkedni az ügyemben, emiatt hívott. A MissionArt Galéria tulajdonosáról van szó, akivel akkor találkoztam, amikor Jarrow-val Pesten jártunk. A galériák és a grafikai trendek azóta se változtak, nem hiszem, hogy valami is lesz majd belőle, de a sanszot meg kell adni mindenkinek.

Az idő viszonylag enyhére fordult, Benedek napján már illik is, de egész nap félig vagy egészen borult égbolt alatt tette. Emiatt nem nagyon csalogatott ki az erkélyre, bár párszor kimentem, hogy ellenőrizsem a patakmeder állapotát, már amennyire lehet a parti fáktól, amelyek erősen megterebélyesedtek. Holnapra még szebb időt jelez a meteorológia 20-23 °C csúcshőmérséklettel, majd a hétvégén erősebb lehűlést, amiről nem tudom pontosan, melyik napon kezdődik.

Délután Á. barátnőm keresett, a napokban egy másik. Az egyik a háztartási tevékenységét adta elő, a másik az énekszenvedélyét, amit öregkorában él ki. Tartalmas beszélgetésben csak P.-sal volt részem, hát ez van. De ő legalább törődik velem, még így, öregségemben is. Azok után is, hogy látott, mennyire megvénültem.

.....

Ma véget ért az orosz-kínai vizit Moszkvában. Nem sok szivárgott ki belőle, csak annyi, hogy nem katonai támogatásról egyeztek meg, hanem gazdaságiakról. Már kezdik pedzegetni, hogy Kína felülkerekedett az amerikaiakon, de az örökké pletykaéhes újságíróársadalom nem fogja annyiban hagyni a dolgot. Elhangzott két fenyegetés is, az első angol részről, amennyiben gyengített urániumtöltetű muníciót akarnak küldeni Ukrajnának, ami egyrészt durva páncéltörő hatású, tehát tankok ellen akarják használni, a válasz pedig Putyintól érkezett: amennyiben ezt megteszik, ezzel arányos választ fognak kapni rá. Egész Európa fegyverkezik, a háborús megszállottság lázában égnek, még hallani is rossz. Bennünket is bele akarnak keverni, de keményen ellenállunk.

Macron már megkapta a választ, miután barátságosan fogadta a múltkor Orbán Viktort. Most lázong a francia nép, leváltással fenyegetik Macront. Bár a hírmagyarázók háritanak, szerintük nem az amerikaiak kavarnak a zavarost, de én nem tenném tűzbe a kezemet értük. Egyértelműen érezni a fenyegetést emögött az akciózás mögött. Aki velünk, magyarokkal baráti viszonyt ápol, azt kiközösítéssel, leváltással fenyegetik, és meg akarják büntetni. Nagyon rossz politika ez az örökös büntetésvágy, valami revansizmus vagy porosz pedagógia jegyében, aminek semmi oka nincsen, csak lehetőségük van rá.

Bepereltek bennünket a gyermekvédő törvényünk miatt, s hozzá a tetű ellenzékiek további csatlakozókra vadásznak az EU-ban, akik társulnának ehhez az internacionalista aljassághoz. Nem elég, hogy naponta derülnek ki újabb és újabb pedofil esetek, ezek a félresikerültek nem a bűnösök megbüntetését követelik, hanem a kormányét. Nem komplettek.

Eközben Japánban virágoznak a cseresznyefák, ami a japánok nemzeti ünnepét jelzi. Itt még csak az aranyvesszőbokrok kezdik bontogatni aransárga szirmaikat, de ha valóban ennyire meleg lesz, biztosan követni fogja őket a többi fa és bokor is. Régebben a koratavaszi hírnökök ilyenkor a kőkénybokrok voltak, hófehérbe öltözésükkel, de mivel annyira beépítették a szemközi területet, már nem látni el odáig. Tegnap viszont gyönyörű naplemente volt, mintha folyékony arannyal öntötték volna le az égaltját, és épp a szemközi házak között, amik elveszik a kilátásunkat.

Ma láttam egy fiatal mátyásmadarat, amikor kimentem az erkélyre. Gyönyörű színes tollazata volt, már készül a tavaszra ezek szerint, és a hangja se volt olyan csúf, rikácsoló, mint a társainak szokott lenni. Mikor meglátott, gyorsan átrebbent az egyik diófa ágára, s onnan tovább a patak túlpartjára. Üde színfolt volt ebben a most még csak színesedni kezdő környezetben.

Holnap, azaz már ma a lengyel-magyar barátság napja. Nem tudom, hogyan sikerül megünnepelni ebben a köztünk egy ideje lehűlt hangulatban, de odafigyelek a tévére, ahol mégis csak illene pár műsornak lenni ilyenkor. Nem miattunk van mosolyszünet, hanem a lengyel politikusok miatt, úgy hiszem, ezért ezt a csorbát nekik illene kiköszörölniük..., hiszen egy ideje (Pan Morawiecki szerint legalább) nekik a románok a legjobb szövetségeseik. Most még, egészen addig, amíg hátba nem támadják őket is...

2023. március 22.

A Duna TV-n volt egy lengyel műsorfűzér, és a köztévén egy megemlékezés Balatonfüreden, ahol minden évben szokás ünnepelni a két nép barátságát. Egert ismét kihagyták a sorból, habár a mai napig megtalálható a tábla az Érsek utcában, ami szerint itt is működött egy

lengyel gimnázium a II. világháború alatt. Se országos figyelem nem esik rá, sem a helyiek nem méltatják a balatonfüredi líceummal együtt. Kár, pedig illene ápolni ezt a szép barátságot.

.....

A hírTV említi viszont, hogy az amerikai nagykövet, David Pressman a Kremlhez hasonlította a magyar parlamentet. Sokat elemzik a nevét, ami, a sokadik nagykövet esetében, beszélő név, de szerintem másként értelmezhető, mint aminek, azaz nyomulónak, nyomakodónak tartják. Mondjuk az is, de a valódi jelentéstartalom a neve mögött „a sajtó embere”, azaz sajtós. Ezt azért fontos tudni róla, mert jelentős módon rászállt a balliberális magyar sajtóra, amióta itt van. Az amerikai titkosszolgálat is elsősorban a fiatal médiamunkásokon keresztül igyekszik rátelepedni a honi köztudatra ezen a küldöttükön keresztül, akiről még azt se tudjuk, hogy Mr.-nek vagy Mrs.-nek kell szólítani, hiszen meleg házasságban él. Nem is firtatjuk, elég látni a tevékenységét, amely ismét magyarelles. Egyébként nem tudni, járt-e valaha a Kremlben, hogy ilyen pontos ismeretei vannak róla. Kétlem, mint ahogy a magyar valóságról se tudhat sokat, ahogyan az elődei sem. Kivéve azt az egy nagykövetet, akit Trump elnök idején delegáltak ide. Ő barátságos és nyitott volt, ellentétben az elődeivel és ezzel a furcsa nemű emberrel, aki most versenyt gyaláz bennünket a magyar szélsőséges baloldaliakkal.

Mintha ez is hír volna, közli a sajtó, hogy Dobrev Klára Angliába utazott, ahol állítólag találkozott Károly királlyal is, valamint az ottani árnyékkormányokkal. Mivel épp a magyar-lengyel barátság napja van, gondolom, ez is egy üzenet a lengyel liberálisoknak, ugyanis épp Londonban élt jó ideig a lengyel emigráns kormány. Nem tudom, hány árnyékkormány volt még ott, de úgy sejtem, hogy nem nagyon tapsikoltak nekik. Eléggé megnyúlt arccal nyilatkozott Gyurcsányné, amúgy meg megint fontos volt a nap főhíre elé tülekednie, ahogy a királynő temetésekor is. Arcátlan, akár a felmenői is voltak. Gondolom, Károly királynak se az volt a fő gondja, hogy őt fogadja, ha egyáltalán igaz volt, hogy fogadta. „Hazudtunk reggel, éjjel meg este...”

G. névnapjára készülődtem, már amennyire tellett tőlem, mert eléggé megviselt a hirtelen jött meleg. Nem sokáig marad velünk, mármint a meleg idő, habár nem bánám már. Állítólag ismét sarkvidéki levegő tart felénk, ami a hétvégén fog itt dühöngeni, veszélyeztetve a gyümölcsfák hirtelenjében kinyílt virágait és a korai gyümölcstermést. Talán éppen a cseresznyét. Japánban ugyanez ragyogó időben, szép napsütésben zajlik, tart náluk a sakura-ünnep. Holnap ennek örömeire bekapcsolom a sakura-lámpáinkat, hadd örüljön neki V. Rövid vizitre érkeznek, vacsorára, és addig lesz még pár tennivalóm. Ma csak salátákat készítettem meg takarítottam, nagymosást végeztem, hogy minél tisztábbak legyünk, ne érje szó a ház elejét.

A madarak énekelnek, most is hallom a túlpártól az énekesrigót. A patakon viszont mintha ismét épülne egy újabb torlasz, igen sok ágat láttam a felső folyásánál. G. előkerítette nekem a vízügyesek telefonszámát, holnap még az is feladatom lesz, hogy értesítsem őket, intézkedjenek minél hamarabb. Az tűnt fel, hogy a házunktól felfelé mintha megint fel lenne duzzasztva a patak. Kész horror, remélem, nem járnak sikerrel.

.....

Az éjjel a meseregény korrektúráját végeztem, Jobb híján, mert most nincsen internetes kapcsolat, amiatt a betolakodó reklám miatt, amit J.-ra bízok holnap. Megígérte, hogy kiigazítja, ha jönnek.

.....

A politikában ismét a fenyegetőzések, oda-vissza. Végre mások is ráébredtek, hogy az ukrain gabona fertőzött, azaz nukleárisan szennyezett lehet. Ha ez nem volna, akkor is veszélyes az a sok vegyszer, amit a lövedékek tartalmaznak, és amiről az átlagpolgárnak fogalma sincs, miből tevődik össze. Remélhetőleg ide nem hozzák, vagy ha igen, akkor mielőbb elszállítják tőlünk! Már csak emiatt se lehet a háborúra szavazni normális fejjel. Orosz részről a fenyegető bejelentéseket általában a volt elnök, Medvedyev teszi, de mégis Putyin üzeneteinek veszik őket. Eltart még egy ideig, amíg ráébred Európa, hogy kár volt lemondania az olcsó orosz olajról és gázzal. A mai hírek szerint persze a szankciókat is kijátsszák, több ország is, élükön a németekkel. Kazahsztán pl. jóval több gázt exportált az idén, mint amennyit valójában kitermel. Tehát a különbséget az orosz gáz adhatja, ami az ő vezetőin keresztül áramlik Európa nyugati része felé. Ide is illik az a cím, amiben a hipokrizis Bábel-tornya néveztem Brüsszelt.

Ha majd az emberiség egyszer észhez tér ez után az értelmetlen pusztítássorozat után, ami ezt a háborút jellemzi, talán olyan nosztalgiával fogja felidézni a háború előtti korszakot, mint az Elfújta a szél hősei a saját békebeli állapotukat Tara földjén. Amikor még békésen lehetett üzletelni Putyinnal, aki betartotta a szerződéseket és olcsón adta a gázt és az olajat az európai államoknak is. De aztán valakik bevadultak, nem mellesleg a világsajtó hazug tirádái és háborús propagandájának hatására, majd értelmetlenül ölni-gyilkolni kezdték egymást, a végkifejlet pedig az lett, amit aktuálisan maguk előtt látnak. De nekik jobb volt vérig sérteniük a világ egyik vezető atomhatalmát, kitaszítani az európai létből az oroszokat, sőt még az orosz kultúrát is, amit csak egy barbár nem értékel nagyra.

Egy értelmetlen közlés arról, hogy az orosz és fehérorosz sportolók milyen körülmények között vehetnek részt nemzetközi sportversenyeken. Első hallásra talán még ártalmatlan és megengedő tartalmú, amikor azt várják el ezeknek az országoknak a sportolótól, hogy határolódjanak el a saját hazájuk politikájától. Ugyan melyikük tenné meg ezt? Hiszen akkor haza se térhetnének. Mindenki megvetné őket azért, mert a hazájuk ellen nyilatkoztak. Európában már ez sem érthető. Mármint a hazaszeretet és az ebből fakadó elemi becsületérzés. Ez az örökös elhatárolódás is egy rögeszme. A balliberálisok rögeszméi közé tartozik. Ez valami stréberkedő attitűd, amellyel feltűnősködve akarja kimutatni az érzéseit, méghozzá a negatív érzéseit. Egyébként, ha valaki engedelmeskedik is nekik, akkor is semmibe veszik. Maradnak az előítéletek, a soha be nem fogadás, vagyis kiközösítés, mert az EU-ban már csak így megyen...

Több honfitársammal együtt komolyan nem értem, mit keresünk még mindig ebben a rögeszméktől hajtott társaságban, ebben az európai gittegyletben?

2023. március 23.

Gábor-nap. Minden rendesen és simán ment, csak végül piszokul elfáradtam. J. beállította az e-mailemet, de miután elment, mégse tudtam hozzáférni. Pedig lenne mit kitakarítani belőle, annyi gyülemlett fel a levelezésben. Főként reklámok és szokásos efféle anyagok. Ma már nem is jegyzetek. A híreket még nagyjából elértem, de a Firefox oldal megnyitásakor most is a számomra idegen ikonok jelennek meg.

2023. március 24.

A tegnapi fáradtságot és izületi fájdalmakat ma is éreztem, de némi plusz alvással kompenzáltam délután. Eredetileg is passzív napot terveztem mára, és úgy is lett, csak egy kis idegesség jött közbe, mert J.-tól vártam segítséget az e-mail kapcsolat visszaállításához. Ő fáradt és ingerült volt, hosszú utat tett meg, nem jött össze semmi. Nem értünk egyet a mesterséges intelligencia által vezérelt felfogás és az enyém között. Tapasztalataim szerint az ún. okos eszközök logikája az, hogy az ember ne legyen kénytelen logikusan gondolkodni, hanem adja át magát, illetve a vezérlés jogát a mesterséges erőnek, ami végülis nem annyira segíti az egyént, hanem lebutítja – a megrendelő által megrendelt szintre. Már mint a világot uralni kívánó csoport igényei szerint. Velem ez azért se működik, mert ezt a jogot nem adom át senkinek, s főként nem úgy, hogy számomra illogikus vagy kéretlen dolgokat akarjon rám erőltetni. Én se nem igénylem, se nem tűröm a külső manipulációt. A Jóisten azért adott eszet az embernek, hogy használja. Punktum.

.....

Az ún. gyengített uránium töltetű lövedékek átadása Ukrajnának rendkívül kártékony ötlet. Túl azon, hogy maga körül mindent elfertőz, a használatát feltétlenül be kellene tiltani. Arról nem is beszélve, hogy Anglia mekkora ellentmondásba keveredik ezzel a kéretlen gesztusával. Úgy tesz, mintha segítene, azaz baráti jobbot nyújtana a most éppen barátinak tartott, ámde lelke mélyén jócskán lenézett keleti államnak, hanem épp ellenkezőleg, jól kibaltázik vele, mert onnantól fogva, sőt meglehet, hogy máris, tönkreteszi annak a mezőgazdaságát (és minden mást is), amellyel úgymond baráti gesztust igyekszik gyakorolni. Hogy is van akkor ez a barátság? Úgy, ahogy mindennel, ami keleten van vagy onnan jön. Kifelé széles mosolyok, semmitmondó gesztusok, a hát mögött meg gyanakvás, lenézés, teljes elzárkózás lélekben. A legcsúnyább ebben Rishi Sunak szerepe, aki maga is keleti származású (indiai), tehát tudhatná jól, mi rejlik az angolok magatartása mögött. Vagy neki csak az számít, hogy őt személy szerint bevették az elitnek mondott klubba? A felmenői nyilván forognak a sírjukban, amikor ezt odaátról látják. Akkor miért is küzdött Gandhi?

Hasonló a kapcsolattartás velünk szemben is, tehát ezt mi jól ismerjük. A Habsburgoktól ezt kaptuk évszázadokon át, hát már hogyne tudnánk az ellenszerét? Azt nem mondom, hogy hasonló volt a helyzet az szovjet uralom alatt, de abban is volt jócskán a megvetésből. Ők a leigázott népet tekintették bennünk, önmagukat pedig a győztes helyébe pozícionálták, akinek onnantól fogva minden szabad. Talán így is volt, de viszonzás gyanánt megkapták a nép megvetését, amiért hitványul bántak velünk.

A kommunisták aztán kitenyésztették azt a renegát társulatot, amelyik nemcsak behódolt nekik, hanem készségesen nyalta a tányért utánuk, mellettük, vagy hogy is helyezkedtek a társadalmi ranglétrán... Az ő legfőbb bűnük, mármint a népirtáson kívül, az volt, hogy a kisembernek is a legalját futtatták, abból csináltak funkcionáriusokat. Ezek, mivel semmihez nem értettek, eleve komplexusosan álltak hozzá mindenhez. De nem annak az alázatosságával, aki azért szeretne felfelé igazodni, azaz megtanulni azokat a szükséges ismereteket, amelyek segítségével elhagyhatná rossz szokásait, és sikeresen avanszálhatna felfelé a ranglétrán. Aztán rájöttek, hogy nincs is szükség ennyi töredelemre és tanulásra, mert egyszerűbb az út felfelé, a nagy társadalmi környalás útján, valamint a kíméletlen törtetéssel, mint a Nagy Szemkilövető tette és teszi.

Fentiekből olyan mértékű torzulások jöttek létre, amiket máig nem sikerült korrigálni, igaz, nem is nagyon akarták, mármint az érintettek. Az elnyomott osztályok szeretnék volna, hogy ez ne legyen így, de őket sikeresen elhallgattatták. Az elhallgattatásnak ez a ténye olyannyira hat, hogy a mai közönségnek már olyan egyszerű dolgokat is el kell magyarázni, mint a Ludas Matyi c. film áthallásai. Ez nem nagyon jön át a mai embernek, ámbár az is meglehet, hogy a régi ember se mind emlékszik rájuk. Talán mert szeretne szabadulni az átkos emlékektől és reflexektől, vagy mert ő maga is érintett valamilyen formában abban, hogy az elnyomó technikát szabadon tudják alkalmazni az elvtársak. Besúgás, vagy csak a szemet hunyás afölött, hogy a nacsalnyikok és cselédek mit műveltek.

Ez a szokásrend áttüremkedett a mai társadalmi rendbe is, amelyben vegyesen vannak jelen a rendszerváltók és ellenségeik, akik minden téren úgymond „betartanak” mindenkinek, aki nincs velük, hanem másként merészel gondolkodni. Ezért maradt meg a frontális közlés a társadalmi viták helyett, ami a hallgatósággal végülis azt közli hogy neki pofaalapállás van, az előadó és a hivatalos kérdezők majd szíveskednek lebeszélni közējük, azt sugallva, hogy nekik is mit kellene gondolniuk az adott témáról.

A sajtó rásegít erre azzal, hogy túlteng és belemagyaráz mindenbe, ahelyett, hogy a szikár tényeket közölné az olvasókkal vagy hallgatósággal. Sajtótájékoztatókon tapasztalni, hogy az újságírók soha nem tesznek fel egyenes kérdéseket, amikre igennel vagy nemmel lehetne válaszolni, hanem részletes magyarázatokat fűznek hozzá és valósággal kerülnek ezáltal annak a lehetőségét, hogy a megszólított politikus nyílt és egyenes választ adhasson. Már maga a kérdés is kommentár, azon túl pedig rendszeresen jóslatokat várnak el a jövőre nézve, vagyis szereptévesztésben vannak ők maguk is, és abba akarják belekényszeríteni a politikusokat is. Nekem gyakran van az a hátsó gondolatom, hogy rájuk szóljak: ez itt nem a Szilvász-féle kormányjósda Gyurcsány idejéből, hanem egy normál sajtótájékoztató. Jóslatokért forduljanak valamelyik jósnőhöz, azok mindig szívesen fogják azt mondani nekik a pénzükért, amit aktuálisan hallani szeretnének.

Az 1953-as film, a Ludas Matyi értékelői méltatták Soós Imre sármoságát, ami jogos. Óvatosan kerülgették viszont szenvedélybetegségét, ami nem merült ki kizárólag az italozásban. Orvosnő felesége segítségével juthatott hozzá ezekhez a szerekhöz, főként, hogy depressziós volt. Megjegyzem, hogy ebben a mai orvosok is hibásak a mai páciensek bőséges ellátása ügyében antidepresszánsokkal, amiknek igencsak áldatlan mellékhatásai vannak. Az ámokfutók, oktanul agresszíven viselkedők hátterében igen gyakran ezeknek a szerekhöz a

hatása áll, különösen, ha rá is isznak, amit kevés ember tud megállni, hogy ellenálljon neki. A betépett vezetés és megmagyarázhatatlannak tűnő magatartásformák okai között ritkán keresik ezeket az elfajulásokat. A valódi drogosok, akik ma már ennél keményebb szerekhöz is hozzájutnak, még vadabb dolgokat követnek el. Kiskorúak megrontása, akár saját gyermekeiké is, mivel éppen nem urai a saját cselekedeteiknek.

Soós Imre összehasonlítása Gérard Philippe-pel kedves gondolat viszont. Valóban kinőhetne volna magát erre a szintre és szerepkörre, mivel természetes vonzerővel bírt a nőkre. Szerencsétlenségére épp az akkori legnagyobb sztárra, Ferrari Violettára nem, akibe reménytelenül szerelmes volt. Külföldre nem engedték utazni, hogy az általa elnyert díjat átvegye. Igaz, másokat se nagyon, mert az elvtársak szerették maguk intézni a díjak átvételét, hogy a szerencsétlen művésznek vagy sportolónak aztán fogalma se legyen róla, mekkora összeget nyert. Ha valaki mégis a szemükre vetette, mekkora aljasságot követtek el vele szemben, annak azonnal visszavágtak, hogy a magyar állam nevelte fel őket, ezért kötelesek viszonzásképpen átadni a díjaikért járó pénzeket az államnak. Valamit azért ők is kaptak, ami alamizna volt az eredeti jutalmakhoz képest. Az elvtársak viszont nem nyitottak vitát efölött, mert ők akkor élet-halál urai voltak. Így a pénz is az övéké maradt.

A filmben sok az oroszos elem, amit az egykori-mai néző máig áthall, lát és érez. A gyermekes stílusú belemagyarázások, az ellenfél harsány kiröhögése, a szereplők karaktere, a sok úgynevezett népi hős, akiket feltétlenül egyszerű származású színészek játszhattak csak el. A hahotázó színészek természetellenes hangszíne, amellyel a leigázók vélt fölényét fejezik ki, és amellyel ezt az oroszos színt bele kellett vinniük a szerepükbe. A magyar színjátszás hagyományai közt ez nem szerepelt, mivel az orosz akkor hozzánk képest még gyermeknép volt. A nép maga jószándékú, de a vezetői által félre is vezethető, naiv embertömeg. Mára Európa népei mind másfajta fejlettségi szinten vannak, mint pár évtizeddel korábban. Természetes is, hiszen olyan történelmi tapasztalatokra tettünk szert időközben, amik megérleltek bennünk valamit. Igaz, ha nyugatra tekintünk, ott meg az egyre mélyülő dekadenciát látjuk. Akárha a Római Birodalom züllött társadalmát látnánk, amely nem ismert értéket, sem mértéket, ha a saját individualista szándékairól volt szó.

A magyar viszont érettebbé vált a súlyos történelmi tapasztalatok birtokában, ezért nem hagyja magát a háborúba sodorni. Ezt most nem értik azok, akik valósággal megrészegültek a háborús fanatizmustól és a saját győzelmükbe vetett oktalan hitüktől. A háborúban senki nem nyer, mindenki nagyokat veszít. Amit általa elér, az a széthullás és társadalmi lezúllás, azt legfeljebb akkor érti majd meg, amikor odáig jutott. A kései ébredés olyan, mint a súlyos másnaposság: méltatlanul érzi magát benne, aki elszenvedi, és torz ismeretekhez jut a szemlélője. Még az outsider képzelt fölénye is torz, hiszen nem egyenlő félként tekint az embertársára, hanem enyhe vagy erős lenézéssel, tehát gögösen és megvetően. Ez az, amit soha nem engedhetne meg magának.

.....

Az újabban tapasztalt és túlzott gyakorisággal ismételt elhatárolódás az oroszoktól politikai tévedés. Értjük, hogy ez gesztus az EU felé, ahol ezt várják el tőlünk, de ugyanakkor fölösleges gesztus, mivel úgyse veszik komolyan. Mivel nem érünk el vele semmit, ezért értelmetlennek kell nyilvánítani. Ugyanakkor, azt is tudni kell, hogy ami gesztus az egyik fél irányába, az sértés a másiknak. Nekünk most nem az erkölcsbíró szerepét kellene játszani, hanem józan hazafisággal politizálni. Pragmatikusan, mivel a nemzeti érdekeinket senki nem fogja komolyan venni, sem érvényesíteni helyettünk. A háború végeztével majd kiderül, ki volt a valódi kezdeményező fél, és ha folyamatosan sértegetjük az oroszokat vagy a

szövetségeseiket, akkor ejtethetnek bennünket, és ezzel sérülhetnek az üzleti érdekeink (is). A kínaiak bölcsen kivártak, és mostanra a legjobb helyzetbe pozícionálták magukat.

Az amerikaiak előbb az oroszok legyengítésére koncentráltak, s közben szem elől tévesztették legnagyobb riválisukat, Kínát. Amíg ők Oroszországot akarták megrendíteni, abban reménykedve, hogy belefáradnak és ellövellődözhetnek a legtöbb muníciójukat, aközben úgy az európai, mint az amerikai fegyverarzenálok is elkezdtek kiüresedni. De mivel ez a beszszelt cowboy-tempó hajtja őket, magukkal rántva az európai szövetségeseiket is, nem képesek józanul mérlegelni, hová dolgozták le magukat. Már nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is. Rendre eladósodtak, és miért? Egy darabka földért, amelyet csúnyán elszennyeztek a fegyvereik minden vegyi melléktermékével. Most ugyan ki fogja megenni azokat az élelmiszereket, amelyek Ukrajnában termeltek?

Ezen kellene elgondolkodniuk a tusakodó feleknek, nem a zsebük további megtömésén. Már azt se tudják, hová tegyék azt a rengeteg túlnyomtatott pénzt, amit rendre magukhoz vonzottak vissza, mégis még többet akarnak. Tele vannak kriptovalutával és egyéb virtuális vagyonnal, ami mögött semmi termelés nincsen, de még mindig robognak egyenesen lefelé a lejtőn, bele az önmaguk által választott szakadékba. Ha belefutnak, hát meg is fogják érdemelni. Isten nem ver bottal. Rég eljött az ideje, hogy önmagukat üssék orrba a bumerángjukkal.

2023. március 25.

Csak most derült ki, mibe került a mindenkori naiv segítőkészségünk. Az ukrainai gabona itt rekedt Magyarországon, és most nem tudják, hogy adjanak túl rajta. Olcsó, mégse viszik el innen. Több oka is lehet: szándékosan akarnak fertőzni bennünket, a táplálékainkat genetikailag manipulált termékekkel, illetve radioaktív porral szennyezett selejttel, aminek a pusztja jelenléte is fertőző. Hol van a mezőgazdasági miniszter és hová rejtette el a maradék esztét? Az agrárszakembereknek nagyon okosan kell tudni előre tervezni, a miniszter úr meg folyton utána kullog a teendőinek, újításoknak, az agrárszektor rendbetételének. Magyarország ennél többet érdemel.

Azt se értem, miért kellett kockáztatni a Paks II. megvalósulását. A francia cég szeretne nagyot kaszálni ezen, de nem volna szabad kockáztatni a jól bevált orosz energiacég minőségi garanciáit egy bizonytalan hibrid változatért. Macronnak persze jól jönne ez, de neki már a pozíciója se biztos. Tiszta polgárháborús helyzet alakult ki Franciaországban, a távozását követelik. Meglehet, hogy mire a mi atomreaktor-beruházásunk megvalósulna, addigra az ő nevét is elfelejtik már, nemhogy számon lehessen kérni rajta bármit. Az EU ízeiben recseg-ropog, nekünk pedig jobb volna a saját kútfőnkre támaszkodni ahelyett, hogy a másokéra hagyatkozunk. A másokra épített terveinket rendre megghiúsítják. Olyan, mintha egy játékasztal mellett ülve próbálnák irányítani a világot, pedig csak manipulálni tudják egyes részeit, azt is ideig-óráig. [Utóbb kiderült, hogy a francia cég csupán a Siemens helyét veszi át ebben a többszörösen kooperációs ügyben, az orosz Roszatom ugyanúgy ellátja a szerződés szerinti teendőit].

Most a bolgárok is bejelentkeztek, hogy ők se támogatják az ukránokat fegyverekkel és lőszerrel. Szép, de ott is ügyvivő kormány van, ósztól ők is mehetnek, ha a nagy

manipulátor kiügyeskedni magának azt a választást is. Minden bizonytalan és széteső, akár a bomló atom szerkezete. Most van szükség a józan észre és a keleti kapcsolatok erősítésére. A nyugat ugyanis olyan dekadens állapotban van, hogy nem lehet rá építeni semmit. Egy dolog bizonyos velük kapcsolatban: hogy összevissza hazudoznak, csúrik-csavarják a dolgokat és úgy tesznek, mintha mindez csak része volna az alkunak. Semmilyen egyezséget nem tartanak be, és még csak nem is szégyellik magukat, hogyha rajtakapják őket. Szavahihetetlen társaság, semmirekellő léhűtők, tolvajok és sikkasztók gyülekezete. Értelmes embernek szóba se volna szabad állnia velük.

Továbbra sincs hozzáférésem a levelezésemhez, J. a füle botját se mozgatja. Holnap megpróbálok külső segítséget kérni hozzá, hátha összejön. Valami kozmikus zavar is lehet, mert semmi nem jön össze. I., volt tanítványom ígérekett, hogy átjön a hétvégén, de végül nem jött. Ő tudott volna segíteni, abban biztos vagyok. De ő is ugyanolyan bizonytalansági tényező, mint újabban Fridél Lajos, akit hónapok óta nem lehet előtalálni. Nem is bosszankodom rajta tovább, igyekszem majd megoldani, ha akad rá segítőkéz valaki.

2023. március 26.

Ma egy új pszichológiai fogalmat tanultam: **kiterjesztett öngyilkosság**. Egy örült transznemű alak Nashville-ben egy iskolában rendezett vérengzést. Volt iskolájában, ahol gyerekeket és tanárokat ölt meg egy gépkarabéllyal. Hátrahagyott búcsúlevelében arról írt, hogy nem akar már élni. Ezért nevezték a szakemberek kiterjesztett öngyilkosságnak az ügyét. A rendőrök, akik tűzharcba keveredtek vele, végül agyonlőtték. A fenti fogalomnak az a lényege, hogy az életunt személy másokat is magával visz (rángat) a halálba. Visszataszító szokás. Magával van baja, mégis másokon vezeti le a frusztrációját.

„Inkább egyenek meg a férgek, Minthogy a férget megegyem.” Ezzel a Karinthy Frigyes-idézettel lehetne válaszolni arra a képtelen felvetésre, hogy rovarport, azaz porított rovarokat keverjenek bele, pl. a lisztbe vagy egyéb élelmiszerbe. Mint minden marhaság, ez az ötlet is az EU-ból származik. A népelelmezési gondokat ezzel kívánják megoldani. Nekem sokkal jobb ötletem van: azt a rengeteg pénzt, amit az ukrajnai (és egyéb) háborúba beleöltek, tetszett volna inkább erre a nemes célra fordítani, vagyis az emberiség felemelésére, képzésére és táplálására.

Egyébként ellenérvként jó ez is: az vagy, amit megeszel... Ha férgeket eszel, akkor féreg vagy.

Kongói híreket nézek, ahol idillien zöld és buja a táj, az emberek mégis éheznek. Ukrajnában ott dekkol a rengeteg gabona, amit tavaly óta nem szállítottak el a háborúra való hivatkozással. Mi lenne, ha ezt az éhező afrikaiaknak szállítanák el? Méghogy filantrópok Sorosék és a többi nagy cápa! A lehető legrosszabbat kívánják az emberiségek, nemhogy segíteni igyekeznének bármelyik gondján.

Ugyanott bányaszerencsétlenség képei, ami szerencsésen végződött. Miközben kő- és porlavina zúdult le egy meredek hegyoldalon, a felszínen maradt vagy oda feljött egyik munkás sorra szabadította ki munkatársait. A két kezével ásott nekik kijáratot, ahonnan egyesével húzta ki őket. Párszor félre kellett ugrania, mert a hegyoldal folyamatosan szakad le, egyre mélyebbre. Porfelhő, nyomor, éhbérért dolgozó (dolgoztatott) emberek. Ez is a Föld arca, nemcsak az, amit összehazudoznak róla. A társait mentő ember pedig igen bátor.

2023. március 28.

A nemzetközi (és a honi ballib) sajtó rögeszméje az, hogy Orbán Viktor Putyin bábja. Ha az ő logikájuk mentén haladunk, akkor elmondhatjuk, hogy ezen az alapon Biden is Putyin bábja, hiszen ő is kereskedik vele, sőt a fia még orosz pénzeket is fogadott el. Kínai pénzt is. Akkor ő meg egyszerre két nagyhatalom kesztyűs bábja, sőt az ő terminológiájukkal élve pudlija. Az ember nem szerelmes a kofába vagy a boltosba, akitől vásárol, mégis lehet normális kereskedelmi kapcsolatokat ápolni egymással. Ha majd lehiggadnak a kedélyek, sokan rá fognak ébredni, hogy a legfőbb érték a béke.

Miután elég tartós vendég lett a házunk táján az infláció és a gazdasági visszaesés, nemcsak a kisember döbönt rá, mennyivel nehezebb lett az élete, mivel a valamit változott fizetéséhez, nyugdíjához képest az árak rakétasebességgel kezdtek kilőni. Most kénytelenek egymás alá licitálni a kereskedők, ha el akarják adni a nyakukon maradt sok portékát, meg hát profitot is akarnak termelni. Tehát a korábbi kereskedelmi forgalmat csak akkor tudják elérni, ha megint normális áron kínálják az áruikat. Gyakorolhatnák ezenkívül az „Élni és élni hagyni” elvét is, ami mindig békés megoldásokhoz vezet. Sok tanulsága van a háborúnak, előbb-utóbb rá kell jönniük nekik is. Persze marad egy hátsó gondolat: hátha megint csak egy csomó szemetet próbálnak ránk sózni... Meg ez is: az árakat szimplán manipulálták, ez okozta az inflációt, nem pedig az, amit összehazudoztak róla.

A mai hírek is ellentmondásosak a háborút illetően. Egyrészt elhúzódó háborút hirdetnek megint, másrészt már lebegtetik a közelgő tárgyalásokat. Talán csak a közelgő amerikai választásokra koncentrálnak már a demokraták, de meglehet, hogy valóban rájuk ijesztett Putyin az atomfenyegetéssel. Sokvariációs téma ez.

Ferenc pápa kórházba került. Remélhetőleg nem súlyos, hiszen közeleg a jövő havi magyarországi látogatása.

Ma meglátogattam V.-t Sétáltunk egyet, és megkóstolhatta a madártejét is, amit nekik vittem. Boldogan válogatta ki a fehér galuskákat magának. Eléggé összeragacsozta magát, de öröm volt látni, hogy ízlik neki a főztöm. A séta közben figyeli a kutyákat és az előttünk átszaladó nagy cirmost, az ugatás hangját utánozza, de nem a dentolabiális 'v' jön össze neki, hanem a nyelvét kilógatja és úgy lallázik, mélyebb hangot próbál kiadni, mint ahogy a nagytestű kutyáktól hallja.

Fridél Lajos továbbra se került elő. Nem tudom, mi lehet vele.

2023. március 29.

A sok elhatárolódási kijelentésnek meglett az eredménye: az oroszok a barátságtalan országok listájára tették Magyarországot. Igaz, azzal a megengedő megjegyzéssel, hogy a kereskedelmi kapcsolataink továbbra is rendben vannak. Sőt ma felajánlották, hogy újra lehet tárgyalni a korábban megkötött szerződéseket, ha azok az árplafon miatt kedvezőtlenek volnának a számunkra. Meglehetősen megengedő kijelentés ez, sőt békülékeny. Tudják, hogy az EU-s kapcsolataink miatt voltunk kénytelenek megszavazni az oroszok elleni szankciós csomagokat, de mégis rosszul esik nekik. Nem kellene segíteni nekünk is az orosz medve bajuszát húzgálni. Lehetne pl. tartózkodni is, ha nekünk valami kellemetlen. Az EU egyébként se bocsátja meg nekünk a különutasságunkat. Még ha el is hangzanak ezek az elhatárolódási kinyilatkoztatások, akkor se hiszik el. Mindennek az oka az előítéleteik. Azok nem fognak változni, akármilyen stréber szerepet próbálnánk is játszani. Mindez már a becsületérzésünket sérti, azzal pedig nem szabad játszadoznia senkinek.

Ma ismét ellentmondó hírek az ukrán háborúról. Most úgy néz ki, hogy az ukránok el fogják veszíteni. A Wagner-csoport már lengeti a győzelmi zászlókat, és azt állítják, hogy az ukránok a tavaszi krími visszavágóra tartalékkolt fegyvereiket használják el Bahmutnál. Mindkét félnek nagyok a veszteségei, és egyik sem enged. Testvérharc, sajnálatraméltó.

Abból a pénzből, amit erre a háborúra elpocsékolnak (mindkét fél), már komoly gazdagságot lehetett volna teremteni úgy a megtámadott országon belül, mint akármelyik szegény országban, amely szenved és nélkülöz. A háborúcsinálók mégis mindig a gonoszságra költik a pénzüket, soha nem normális célokra.

Zelenskij beszédet mondott az osztrák parlamentben is – videón keresztül persze. Mégis komoly felháborodást váltott ki, többen tüntetőleg elhagyták a termet, mások betegsége hivatkozva mentették ki magukat. Z. ugyanis megróttá őket a semlegességükért. Az osztrák

semlegesség az alkotmányukba van iktatva 1955 óta. Nekünk is ugyanazt kellene tennünk, hogy senki ne tudjon belénk kötni és háborús részvételt követelni.

Az USA pénzügyi rendszere omladozik, amióta az oroszok és a kínaiak elkezdtek jüanban kereskedni. Már több ország is csatlakozni kíván hozzájuk, ami pánikot vált ki a pénzügyi szakemberek köreiben. Eddig se érdekelték, hogy egy csaló rendszerre építve gazdagodjanak ész nélkül. Most még talán a kriptovalutájuk is rájuk omlik, ami aztán véglegesen egy kamu. De ez már részemről csak ismétlés, sokszor elmondtam és leírtam. Én soha nem hittem benne. Gyanús vállalkozás, gyanús machinációkra alapozva, folyton balekokra vadászva. Nem mellesleg: igen sok energia (áram) szükséges a bányászatához.

Az időjárásunk folyamatosan változik, sőt még a meteorológusok véleménye is ezzel kapcsolatosan. Most egy meleg légtömb stagnál fölöttünk, ami állítólag esőt is hoz, de ezt is vitatják a meteorológusok. Van, aki szerint holnap csak 10 °C lesz holnap, mások szerint 18 °C. Nos, majd kiderült, kinek lesz igaza...

Most nem haladtam rendesen a korrektúrával. Esténként olyan fáradt voltam, hogy többször is elaludtam a számítógép előtt. Öregszem.

2023. március 30. Mindjárt vége ennek a hónapnak is.

Ma is ellentmondó hírek, minden hírforrás által másként interpretálva. Kevesen beszélnek (jól) nyelveket, azok is többnyire csak az angolt, akik tudnak valamit. A hírforrások javarésze angol nyelvű, ezek az amerikai álláspontot tükrözik, tehát elfogultak. Az oroszok közleménye szerint ők nem nyugat-ellenesek, a kapcsolatok helyreállíthatók. Ennél pozitívabb hozzáállást nem várhatnak, különösen azok után, hogy nyakig benne vannak ebben a proxyháborúban, a sajtójuk pedig éjjel-nappal ontja az ellenségeskedő propagandát.

.....

Ma megszavazta az országgyűlés a békepárti nyilatkozatot. Az ellenzék nem szavazta meg, a Jobbik nem nyomott gombot, de attól még a szavazás érvényes. A felhergelődött képviselők perrel fenyegetőznek, elsősorban a miniszterelnököt célba véve. Valószínűleg az amerikai szponzorai utasításait követik, akik odahaza Donald Trumpot vegzálják, őt az ügyészség idézte be, egy Soros által felbérelt ügyész. Nevetséges a vergődésük. Semmi egyéb mondandójuk nincsen, mint hogy tehetetlenek a kipécézett ellenfelükkel szemben, és végtelenül gyűlölik. Ez roppant kellemetlen érzés lehet nekik, de attól még nem politikai program. Üresek, mint egy rozzant pitli, mégis ők akarnak uralkodni a világ fölött. A riválissal szembeni agresszió egyébként ávós tempó. Hová akarnak még süllyedni a héják?

.....

Törökországban jár Novák Katalin államfő. Egy Mancs-szobrot avattak, amelyen részt vett egy gyönyörű német juhász is. A szájában vitt egy szál fehér rózsát, azzal járult a „kollégája” szobrához. (Mancs egy világhírűvé lett német juhász, Törökországban is mentett korábban).

A török parlament is megszavazta a finnek NATO-csatlakozását. A svédekről egyelőre nincs szó, mivel nem hajlandók rendezni a törökök elvárása szerinti terrorista-ügyet. Kurd terroristákról van szó, akik a törökök régi ellenfelei.

G. ma beszerezte nekem a húsvétra rendelt csokinyulakat és tojásokat, plusz a virágokat és barkát a temetőbe. Küldött fotókat is a telken ébredező kertről, de még várhatott volna vele, mert igen kicsik a virágok. Azért kedves, hogy gondolt rám. Egyúttal eltalálta a gondolatomat is: a temetőgondozási díjat is befizette erre az évre. A sírt majd hét év múlva kell megváltani újra.

2023. március 31.

Ismét ellentmondó hírek Ukrajnáról. Zelenszkij beszédet tartott Bucsában, ismét fenyegetőzött. Amitől tartottam, az oroszok is félreértették O.V. beszédét, ők úgy értették, hogy mi magyarok is be fogunk vonulni békefenntartóként, de szerintük csak a Kárpátaljára, amiről említik, hogy mindig a történelmi Magyarország része volt. Teljes értelmezési káosz, hiszen a miniszterelnök az EU-ról és annak szándékairól beszélt, nem a mienkről. Az országgyűlés éppen azért szavazta meg a békepárti nyilatkozatot, hogy ennek birtokában már ne lehessen semmilyen háborús lépésre kényszeríteni az országot és a kormányt.

A németek is fenyegetőznek, nekik az nem tetszik, hogy Orbán Viktor kifejezte a kormánynak azt a szándékát, hogy az ipart nemzeti irányba kívánjuk fejleszteni. Nem is értem, mi bajuk van ezzel. Féltik a korábban megszerzett hídfőállásaikat? Hiszen a legstabilabban épp az autóiparban tartják magukat a Fritzek, és az ellen senkinek nincsen kifogása. O.V. nyilván elsősorban az élelmiszeriparra gondolt, ami tényleg nem helyes, hogy idegen kézen van. Így is túl sok szemetet ontanak a piacra a külföldi élelmiszerláncok, tekinteten kívül hagyva, hogy nekünk is jogunk van normális minőségű táplálékokhoz, nemcsak a nyugati országoknak.

Panaszolja továbbá, hogy merészelnék ismét a saját cementiparunkat visszavágni. Nos, hát az az egyik legpiszkosabb üzlet volt, amit még a komcsikkal kötöttek. A Horn-kormány idején idegenítették el a cementipart, az építőipar gerincét, valamint a cukoripart is. Minden német kézre került. Most miért baj, ha saját tulajdonban gondolkozunk? Épp a korábbi felfogás volt életidegen. Hasonlóan vélekednek a repülőtér visszavásárlási szándékáról is. Nekünk meg megint csak más a véleményünk ugyanerről. Szankciókkal fenyegetőznek. Már megint az a fránya porosz nádpálca...

A svédek is beszállnak a hazánk elleni perbe, ami elég csúnya dolog, épp a magyar delegáció látogatása után, amikor úgy tűnt, hogy lesz megoldás a két ország közötti ellentétek feloldására. Az EU minden része valósággal recseg-ropog, akárha a szétesés előtti állapotban volna. Amennyiben az egykor közösen vállalt békepártiság és jólét politikája ellen menetelnek, valóban nem lesz keresnivalónk köztük. Természetesen az ember tudja a fejével, hogy más az államrezon és az érzelmi kérdések, de akkor se muszáj minden sértést lenyelni, eltűnni. Kifejezetten olyan helyzetbe akarnak hozni bennünket, ami az eurokraták minden lépése és szándéka mögött ott settenkedik: hangoztatják is eleget, ez mindig térdre kényszerítésről, büntetésekről és szankciókról szól. Mintha v. d. Leyen agya teljesen leépült volna és ugyanúgy erre az egyfajta politikára mozdulna csak, mindenfajta józan megfontolás nélkül.

Előre tudható volt, hogy eszük ágában se lesz odaadni a Magyarországnak járó pénzeket, csak összevissza csúrik-csavarják a dolgot és hazudnak éjjel-nappal, ahogy Gyurcsány.

.....

Feszty Árpád monumentális alkotásának nehéz sorsa

A Partiumban rendezett kiállításon mutatják be Feszty Árpád Triptichonját, azaz a Golgotát, Jézus megfeszítését, valamint temetését. Feszty Árpád felesége, Jókai unokája örökölte meg ennek keletkezéstörténetét önéletrajzában. A mű születése épp olyan szerencsétlen körülmények között történt, mint magának a Megváltónak az üldöztetése és kivégzése. Habár még közös fedél alatt éltek, Jókai egy idő után elhidegült unokájától és annak családjától. Már érlelődött benne a gondolat, hogy külön életet kezd, és ezt Nagy Bella oldalán képzelte el. A család és a barátok ezt igen rossz szemmel nézték, de a kis Róza, azaz Fesztyék nem mertek szólni erről. Szóval az egész egy szőnyeg alá söpört problémaként lappangott köztük, ami soha nem maradhat büntetlenül. A barátok is túl sokat beleszóltak az életükbe, a kis komplexusos Róza meg hol ide, hol oda hajlott. Épp ez lett a végzete. A másik oldalon is, Jókai barátainak egy része meg az író alá adta a lovat.

Alapvetően az lehetett a legfőbb probléma, hogy Jókai hozzászólt Laborfalvi Róza irányításához. Túlságosan szelíd és jóságos természetű volt ahhoz, hogy kivonja magát a női irányítás alól. Házassága előtt az édesanyja viselte a kalapot a családban, ezt váltotta fel a nagy színésznő dominanciája, és ez roppant kényelmes volt Jókai számára, mivel Róza asszony teljes nyugalmat és szinte luxus ellátást biztosított a számára. Alkotómunkájának nélkülözhetetlen része volt a feleség gondoskodása. Nos, L.R. halála után, amikor már letelt a gyász ideje, ezt a domináns szerepet nem vette át senki.

Kisróza maga is a nagymama árnyékában élt, inkább komplexusosnak volt mondható, mint talpraesettnek. Kiskorában – saját leírása szerint – összevissza téblábolt a nagy házban, ahol laktak és annak kertjében, szinte senki nem törődött vele. Mármost nem irányították, a nevelését nemigen dirigálta senki. Igaz, a házitanítóját teljesen kikészítette, mert lázadó gyermek volt és minden nemes szándékú nevelésnek ellenállt. Egészen addig, amíg a jámbor tanítómester, aki nem bírta tovább Kisróza szemtelenkedéseit és a tanítással szembeni ellenállását, fel nem mondott. Rózácska később festeni tanult, innen az ismeretsége Fesztyvel, akinek nemcsak felesége, hanem alkotótársa is lett. Feszty monumentális képeinek részleteit ő is festette. (Írni-olvasni Jókai tanította meg, de az alapvető ismeretek átadása után nem foglalkozott oktatásával, nevelésével. Voltaképpen afféle Voltaire-i elvek alapján hagyták szabadon nőni, valamint önállóan tájékozódni a világban).

Róza a Triptichonba is besegített, amikor Itáliában éltek. Ez Jókai újraraházasodása után történt, ezt az utat a Róza anyai örökségéből fedezték. Feszty lassabban haladt vele, mint tervezte, és az egyik kép be is ázott egy esőzés alkalmával. Utána lázas tempóban haladtak vele, és magát a vásznat is úgy mentették, hogy Feszty lelakozta. Emiatt veszített eredeti színéből, és ettől mindketten kétségbe estek. Rohamtempóban haladtak vele, hogy mielőbb haza tudják hozni, de így is megkéstek vele, mert a Feszty képeire szánt összeget időközben Zichy Mihálynak adták oda. Feszty képeit viszont egy ideig nem lehetett eladni. Negyvenezer forintra számított, ennyit senki nem adott meg értük. Ebből az összegből kényelmesen megélhettek volna, és más képekre is koncentrálnak volna Feszty. Csak jóval később és közel féláron tudta eladni a festő, akinek egészsége (és Rózácska öröksége is) ráment erre a kétségbeejtő kudarc sorozatra. Jókai kiátkozta az unokáját, erről is az újságokból értesültek a fiatalok, akik talán emiatt is döntöttek az itáliai út mellett. Így nem kellett elviselniük az emiatti pletykahadjáratokat, hanem mindketten dolgozhattak kedvükre. Jókai Róza is festett több önálló képet, amelyeket hazatérésük után elfogadtak kiállításra, de mivel igen labilis volt lelkileg, az utolsó pillanatban visszavonta, leszedette a már kiállított képeket. Emiatt nem lettek zsűrizve, Róza pedig nem tudott olyan hírnévre szert tenni, mint amit azokkal a képekkel elérhetett volna. Nem melleleg sem ezeket a képeket, sem a későbbieket nem tudta megfelelő áron értékesíteni. Ha kialakul a megfelelő PR-ja, akkor minden simábban mehetett volna.

A mai erdélyi közönség nagy szeretettel fogadta Feszty képeit. Látom az elbűvölt arcokat, a figyelmes tekinteteket, amelyek bejárják a festmények minden részletét. Krisztus temetését Feszty előtt senki nem festette meg. A kép egyszerre klasszikus és modern. Természetesen teljesen más, mint Munkácsy azonos témájú festményei, de ez nem jelenti azt, hogy Feszty képeinek ne lenne meg a tőle független értéke. Variációk egy témára, gyakori az ilyen eset a festészetben is. Akárha az Őszi szonon remek fordításait hallanám. Az ember csak tobzódik bennük, és nem tudja eldönteni, melyiket szereti jobban...

A Jókai Róza által leírt keletkezési körülmények csupán adalék ahhoz, hogy milyen nehezen születhet meg egy-egy nagy műalkotás. Az értékéből nem von le semmit, csupán a komplexusos fiatalasszony lelki vívódásait tükrözik a sorai. Két nagy árnyék vetült rá kiskorában: a Jókai házaspáré, őt magát pedig körülengte az édesanyja története, amit titkoltak előle. Egy véletlenül meghallott beszélgetés nyomán ébredt rá pár apró részletre, de a teljes történetet nem mondták el neki. Mindez a bizonytalanság és az információk teljes hiánya is okozhatták jellembeli ingatagságát, amit inkább a véleményingadozások tükröztek. A két nagy árnyék egyenként is elegendő lett volna hozzá, hogy nehezen birkózzék meg velük, nemhogy párban!

Az is ritka dolog, hogy egy családban ennyi tehetséges ember éljen egyidőben. Ez is okozhat némi konfúziót a lelkekben, a Rózáéban volt elég enélkül is! Talán az alkotási időszak túlságos közelsége is megakadályozta a festőnőt, hogy tisztán lásson ebben a kérdésben. Én, ha készen vagyok egy-egy nagyobb lélegzetű művel, egy időre félreteszem, mert akkor rá se bírok nézni. Mintha valaki túl sokáig lakott volna nálunk, olyan nyomasztó és kellemetlen érzés. Ha letelt a pihentetési időszak, akkor már újból szívesen forgatom a lapjait. Így lehetett vele Jókai Róza is, aki ugyanúgy besokallt az akkori alkotásától. Biztosat

természetesen nem tudunk erről, én mégis így tudom rekonstruálni. Jókai Rózát a saját komplexusai akadályozták meg abban, hogy valódi önálló karriert csináljon. Megmaradt Feszty alkotótársának és a királyként, bálványként tisztelt Jókai unokájának. Imádott papiját mégse ápolhatta, mikor nagybeteg lett, csak a házmesterlakásban töltött el rengeteg időt, talán egy jelre várva. Élet és halál között lebegve talán Jókai is várta volna a látogatását, de valami miatt nem lehetett. Feltehetőleg Nagy Bellával semmiféle kapcsolattartás nem volt, mivel Jókai Róza még a nevét sem írja le, amikor a nagyapja öregkori eltévelyedésnek tartott második házasságát említi. Ma már senki nem tudná rekonstruálni azt az időt, amikor egyrészt a korszak erkölce, másrészt a saját negatív érzései akadályozták meg abban, hogy mindent félretéve hozzáfusson és kölcsönösen megbocsásson egymásnak. Ez így lett volna emberi, én így zártam volna le a történetet. De lépni mindenki a saját lábával lép, és nincs értelme ezen töprengeni.

A monumentális műalkotások, amelyeket tkp. a méretük miatt se lehetett először hazaszállítani, máig élnek és hatnak. Különösen fontos most, ebben a deszakralizált világban, amelyben a legüldözöttebb vallás éppen a kereszténység, újra rácsodálkozni Feszty kompozícióira. Ismerve hozzá a keletkezéstörténetüket persze sokat hozzáad a két művész történetéhez. A két felnőtt alkotóé, akik mégis hirtelen ismét gyermekké és gyámoltalanná váltak Jókai jelenléte nélkül. Az ő szenvedésük is hozzájárult ehhez a szenvedéstörténethez, ám mindig lényeg maga a mű, amely vagy megfogja a szemlélődőt, vagy nem. Jelen esetben csak az előbbiről lehet szó. A közönség, ha utólag is, de szeretettel fogadja, érti, csodálja. Feszty monumentális álma meghaladta az ő fizikai erejét. A mű mégis megszületett, neki, ha megkésve is, de meglett az az elégtétel, hogy nem dolgozott hiába.

Fesztyné Jókai Róza története úgy teljes, ha végiggondoljuk, mekkora veszteség érte már születésekor. Édesanyját elveszíti, és ez meghatározza további életét. Sok minden van, ami, ha részben is, de pótolható, de egy édesanya elvesztése soha, semmiképpen nem pótolható. Az árván maradt gyermek soha nem lesz épkezláb ember, akkora úr támad a lelkében. Nehéz elképzelni azt, hogy egy gyermek még csak nem is ismerheti az édesanyját, ám ez okozhatta azt az ambivalenciát, amely 'enfant terrible'-lé tette a kis Rózát, és sok kellemetlen percet is okozhatott a személyzetnek. Ezen felül erre a kettősségre van szüksége a művésznek ahhoz, hogy két pólus között feszülve nyerjen elegendő alapfeszültséget művei megalkotásához. A korszak erkölcsi normái szerint nem volt elfogadott a házasságon kívüli származás, főként, hogy Laborfalvi Róza sorsát ismételte a leánya. Csupán a két művész nagyságos árnyéka feleltette ezt utóbb a vaskalapos kívülállókkal.

2023. április 1.

A mai virágvasárnap csendesen telt. Magam voltam, G.-nak a furgonját javították, sok hasznom nem volt még a háztartásban sem. Csak estére főztem egy finomfőzeléket, ami nem tartott sokáig, előtte mostam, bár ez ma nem illett volna.

A háborús híreket csak részben vettem magamhoz, mert ez nem illett volna a mai naphoz. Este későn azért begyűjtöttem őket az internetről, és annyi elég is volt. Könyveket rendeltem ismét a szegedi antikváriumtól, azzal időztem egy darabig vacsora után, nehogy kicsússzak a

kedvezményes határidőből. Este későn Mozart: Szöktetés-ét néztem, vagy inkább hallgattam (Miklósa Erikával, már láttam párszor). Olvastam, keresztretjévenyeztem, illetve sudokuztam, a Weöres Sándor-i „döglöm” típusú felkészülési időt töltöttem az újabb alkotásra. Az alkotás ma elmaradt a könyvrendelés miatt. Utólag „leadminisztráltam”, azaz feljegyeztem magamnak is a füzetembe, mit sikerült rendelnem. Van egy listám, amin felírom magamnak azoknak a könyveknek a címét, amiket kinézek, későbbi rendelésre. Ha megérkezik a könyvcsomag, ezeket lehúzó, azaz kipipálom a listáról, hogy majd vissza tudjam keresni azokat, amik ezúttal kimaradtak belőle.

Most V.-nek való gyerekönyveket kerestem, amiknek jó része természettudományos témájú, mivel ezt jelölték meg akciósként a mai napra. Azért vettem még hozzá egyebeket is, amiket kifejezetten magamnak szánok (Herczeg Ferenc-könyvek, pedagógiai témájúak, stb.) Ezek legfeljebb akkor fognak érdekelni másokat, ha lesz olyan utódom, akinek hasonló érdeklődése alakul ki, mint az enyém.

Az új könyvek érkezése mindig izgalmas élmény, ezt is nagyon fogom várni.

Nemes Nagy Ágnes önéletrajzi vallomásai igen érdekesek. Én nem hiszem, hogy hasonlót fogok írni, épp elegendő lesz, ha valakit én magam is érdeklek, ha a különböző naplójegyzeteimet elolvassa. Nem mintha nem tetszene maga a műfaj, csak nekem annyi évet kellett mindig a mások szolgálatában dolgozni, hogy a saját művek megalkotására kevés időm jutott – mármint a saját szándékaimhoz és igényeimhez mértén. Azért a másokét szívesen olvasom, izgalmas korpét adnak egy-egy régi korról.

Eger, 2023. április 2. (a később szentté avatott II. János Pál, a lengyel pápa halálának évfordulója)

A könyvek érkezéséről még nem tudok, de egy korábbi rendelésem érkezik holnap. Prózai ügy: egy szigetelőszalag-csomag. Épp ideje már! A konyhában elért a kredenc és a mosogató közti szigetelés, ott sürgősen meg kellene javítani, hogy ne menjen tönkre a kredenc. No, hát mondanom se kell, a könyveket jobban várom.

Ma állítólag bevették a Wagner-zsoldosok a bahmuti városházát. Az ukránok tagadják, később mindez elvállik. Elemzők szerint a hó közepe táján várható úgy az oroszok, mint az ukránok tavaszi hadjárata. Ekkor csapnak össze, feltéve, ha az ukránoknak marad még katonájuk. Egy másik hír szerint az ukrán katonák fellázadtak a parancsnokaik ellen, mivel január óta nem fizetik ki a zsoldjukat. Dől a pénz Ukrajnába, de a legfontosabbra, a katonák zsoldjára nem telik Zelenszkijéknek. A korrupció egy speciális neme dúl köztük: Gogoltól nyúlták le az ötletet. A halott katonák nevét is leadják a parancsnokok mint élőket, és azok után is felmarkolják a zsoldot. Lehet, hogy a családjuk se kap utánuk semmit?...

A bahmuti városházára kitűzött orosz zászlóra egyébként annak a bloggernek a nevét írták ki Prigozsinné, akit a minap robbantott fel egy ukrán fanatikus nő, nyilván ukrán megbízásra. Oda-vissza megy a bunyó, egyre jobban bevadulnak a felek. Két testvérnép, amely Ukrajnában már jócskán össze is keveredett egymással, üti-vágja egymást. Mi kívülállókként

nem is igen tudjuk már, ki köztük orosz vagy ki ukrán? Nagyjából annyi köztük a különbség, mint köztünk és a székelyek között. Akkor meg mi bajuk egymással? Nyilván a politika.

Még ha valóban be is következik a tűzszünet a tavasszal vagy a nyáron, ki tudja, mikorra csillapodik le az a politikusok és a fizetett sajtó által gerjesztett és felkorbácsolt gyűlölet közöttük? Ahhoz mindig fel kell nőnie legalább egy nemzedéknek, hogy számukra már ne legyen fontos a rossz tradíciót továbbvinni. Ha a saját életemre gondolok, a „Tito láncos kutya” az én születésem idején tombolt. A hatvanas évek vége felé, tehát egy nemzedék felnőttével nekünk már nem volt ez fontos. Igaz, valódi összecsapások nem is igen voltak, legfeljebb határvillongások. A sajtó viszont annál jobban kivette a részét az indulatok felkorbácsolásából. Akkor is, ahogy most, napjaink csúfságos verbális háborúskodása idején.

Az oroszok jobban rajtunk hagyták a kézjegyüket, miután végre megszabadultunk a „felszabadító hadseregüktől”. Ahhoz jóval több idő kellett, hogy mindenki, vagy legalább is az emberek zöme félre tudja tenni egykori előítéleteit velük kapcsolatban. Orbán Viktor politikája szükségeltetett hozzá, aki jóval kevesebbet élt a kommunista rendszerben, mint az én nemzedékem. Voltaképpen a keleti nyitás politikája hozta meg a feloldást. Ez pedig arra az időre datálódik, amikor a felfuvalkodott nyugati politikusok és újságírók – nyilván a honi baloldal sugallatára – folyamatosan célba köpködtek ránk. Amit el kellett viselni tőlük, az nem is kritika volt, hanem valami olyan mély zsigeri gyűlölet, amire nincsen magyarázat. Fajgyűlölet a pontos definíciója, ennek pedig rég ki kellett volna vesznie Európából. Ha másért nem, hát a két világháború tapasztalatainak birtokában.

Miután elkezdtek kialakulni a kiegyensúlyozottabb kapcsolatok a két nép között, és látván, hogy az oroszok pl. betartják a szerződésben írottakat, megbízható üzleti partnerekként viselkedtek, nem volt mit kifogásolni rajtuk, még az én nemzedékemnek sem.

Ezt a stabil kapcsolatot igyekszik most aláásni az amerikai politika, mindenáron nyugati irányba terelgetve bennünket, mint valami birkanyáját (az ő elképzelésük szerint), és nem vesznek tudomást róla, hogy nem vagyunk azonosak az általuk elképzelt képpel a magyarságról. Most a hangzatos elhatárolódások korszaka dűl, a sok értelmetlen és céltalan szájtépéssel. Akinek célozzák, a nyugati világ látványosan tesz rá, elereszti a füle mellett, ám a másik oldal telibe találja az oroszok vagy a kínaiak érzékenységét. A két világ már nem beszél, hanem ordít egymással, és nem akar visszavenni a hangerőből.

Von der Leyen kihúzta a gyufát a kínaiaknál, szintén egy meggondolatlan nyilatkozata miatt, amiről azt jegyezték meg nagy gúnyosan a kínaiak, hogy a beszédírója nagyot fogott mellé. Én viszont a saját szarkasztikus humorommal annyit fűznék hozzá, amit a honi kommunistáinkról is szoktam: vannak az említett szerzők annyira marhák, hogy maguktól is tudjanak produkálni efféléket. Von der Leyen most nem kevesebbre aspirál, mint a NATO vezetésére. Nyilván nem azért, mert annyira ért hozzá, hanem mert a fegyverüzlet a legjövedelmezőbb. Miután megkopasztotta az EU-t, utána szívesen átnyergelne a NATO-ra. Remélhetőleg ezt nem hagyják neki. Egyébként se nőnek való hivatás a katonaság. De nem is azért törekszik ő oda az élre, mert elhivatott a honvédelemben, hanem ismét csak a pénz meg a pénz és a pénz...

2023. április 3.

Az itthon elkényeztetett gyorskorcsolyázó bajnok Liu testvérek most szembesülnek azzal, hogy egy hirtelen elhatározásnak nincs mindig jó aurája. Miután felvették a kínai állampolgárságot és beálltak az ottani korcsolyázók közé versenyezni, látniuk kell, hogy Kínában sokkal jobban meg kell dolgozni a sikerükért. Csak egy vidéki város fogadta be őket, tehát nem a kínai főváros színeiben versenyezhetnek, ahogy nálunk ez ingyen pottyant az ölükbe. Már a távozásuk is olyan hirtelen történt, hogy sokan nem értették. A kínai állampolgárság felvétele egyúttal azt is jelentette, hogy le kellett mondaniuk a magyar állampolgárságukról. Nagyon komoly összeget kellett volna értük fizetnie a másik sportklubnak, de mi elengedtük őket ingyen. Ez jól is van így. Aki menni akar, menjen Isten hírével! Nagyon nehéz lehet eldöntenie egy vegyes házasságból született fiatalnak, melyik részét szereti jobban, vagyis hová húz a szíve. Vannak, akik sokáig tévelyegnek életük során, és csak igen későn ébrednek rá, hova tartozónak vallják magukat. Van persze olyan is, aki határozottan tudja, már kora ifjúságától fogva, melyik nemzethez tartozik. Így volt ezzel Petőfi is. A „Magyar vagyok” c. verse mindent elmond erről az érzéséről.

Nos, a Liu fivéreknek azzal is szembesülniük kell, hogy pénzhajhásznak tartják őket, vagyis hogy Kínában jóval magasabb gázsijuk lehet. Ezt a fejükhöz vagdossák napi szinten, és ez erősen deprimáló lehet. Minden megváltozott, mert most már nem vendégként járnak otthon, hanem ott élnek, és ezért rájuk is vonatkoznak a szigorú kínai törvények. Vajon viaskodik most bennük a másik, a magyar rész? Vagy simán elnyomják magukban ezt az érzést? Mindezt nem tudjuk, és a számlájukra írandó az is, hogy jól kitoltak az itthoni csapattal, amelyik számított rájuk. A gyorskorcsolyázó keret nem volt népes. A nevezések nem mennek olyan simán. Itthon ezeket is le kellett mondani, és ez jelentős adminisztrációval járt. Még fiatalok, nem érzik át azt a felnőtt felelősséget, amivel szemlélniük kellett volna az esetet. Egyébként az edzőjüket követték Kínába olyan hirtelen, amiatt döntöttek így.

2023. április 4.

Továbbra is folyik Bahmut ostroma. Már ukrán részről is úgy tartják, hogy ennek eleste után véget ér a háború, holott állítólag nincs nagy értéke magának a helységnek. A mai hírek szerint az oroszok akkor is nagy hasznot húznak a porrá lőtt területekből, ha nekik kell újjáépíteni. Egy cikk számba veszi tételesen, mi mindent érnek az elcsatolt területek. Mondjuk, ez a pragmatikus amerikai szemlélet, amely valóban csak a hasznot kalkulálja mindenben. Akár megilleti őket, akár nem. Persze az oroszok is tudták, miért háborúznak. Esetükben viszont tudni kell, hogy az elfoglalt országrészek valóban az egykori Rusz részét képezték, sőt később is, a Szovjetunióét. A jelek szerint már készülődnek a háború végére. Az ukránoknak nincs meg a katonai ereje, hogy visszafoglalják a Krím-félszigetet, sőt még egy peres ügyben a románokkal szemben is veszítettek. A Kígyó-sziget környékén található olajlelőhelyekről volt szó, és ebben a románoknak adott igazat a nemzetközi bíróság. Sok bonyolult ügy a felszínre került, csak mi nem kerestünk jogorvoslatot egykori veszteségeinkre. De hát hogy is lehetne? Ilyen véres háborúk árán?

Az amerikai szélsőségesek viszont még továbbra is fanatikusan hisznek abban, hogy meg tudják verni az oroszokat. Semmit nem tudnak róluk. Igazis. Kiről tudnak ők valódi tényeket?! Hiszen önző ember módjára folyton csak magukra figyelnek, a többi nem számít.

Nem tudják felmérni, mekkora bajt zúdítanak a világra. Ahelyett, hogy értékelnék Putyin kiegyensúlyozott politikáját, képesek lennének nekimenni. Pedig mögötte csupa keményvonalas politikus sorakozik fel. Bezzeg ők már rég odavágtak volna minden ellenük berzenkedő politikusként és egyénként! De Amerika egyre csak szállítja Európába az atomfegyvereket. Fel se tudják mérni, mekkora veszélynek teszik ki az öreg kontinenst. Vagy ha mégis tudják, akkor végtelenül aljasak. Otthon, azaz Amerikában az atomfegyverek tárolóhelyei lakatlan helyeken találhatóak, sivatagban. Ott kevés esélye van annak, hogy emberek érintkezzenek velük és dögletes kisugárzásukkal. Európa túlságosan sűrűn lakott ehhez, hogy emberéleteket ne veszélyeztessenek a legártalmasabb fegyverekkel. Nem komplettek.

Mai hír szintén Zelenszkij luxusélete. Az olyan fényűzően berendezett vonatok, amelyeken ő közlekedik, és amihez fogható nincs egész Európában. Pedig az EU-s bürokraták is túl sokat engednek meg maguknak. Nos az ilyen vonatból is egyszerre három megy, amikor Z. utazik, így terelve el a figyelmet róla, vagyis támadás esetén a kívülállót megtéveszti, melyikre kell céloznia. Ezt célozza az egyszerű külső, ami mögött viszont ott rejtőzik az álmok luxuskivitelben. Nos, hát ez a valóság – szemben a szerencsétlen, erőszakkal besorozott katonák kifizetetlen zsoldjával. Ők bezzeg várhatnak, a családjukkal együtt, hogy megkapják a járandóságukat. Most térdig gázolnak a sárban Bahmut körül. Átszakadt egy gát is, jelentősebb árvíz okozva, ami megakadályozza az ukránok csapatmozgásait. Tiszta rémálom az egész.

A finnek beléptetése a NATO-ba megtörtént, ezzel egyidejűleg hivatalosan köszönetet nyilvánítottak nekünk a támogatásért. Ma viszont fél füllel hallott hír, hogy a belépés után máris folytatódott ellenünk a lejárató nyilatkozathadjárat a finnek részéről. A svédek továbbra se vontak vissza semmit az ellenünk tett megjegyzéseikből. És még ők néznek le bennünket, pedig nekünk egyik diplomatánk se vetemedne ehhez hasonló bárdolatlanságra.

2023. április 5.

Zelenszkij varsói látogatása pikáns téma. Mint utóbb kiderült, üzletelni ment a lengyel testvéreihez. Ukrajna nyugati tartományaiból fog átengedni Lengyelországnak, némi támogatás fejében (ha ugyan igaz, amit beszél). Úgy tűnik, mégis igaz volt a háború előtt közreadott térkép, amely világosan bemutatja, Ukrajnának melyik része kihez fog kerülni, miután felosztják. A lengyelek „rácuppantak” a témára, területeiket növelhetik és a lakosságuk is népesebb lesz. Mivel náluk munkaerőhiány van, még ebben is meg lesznek támogatva. Zelenszkij feltétele a további fegyvertámogatás, a területek átadása, azaz a határok megnyitása és eltörlése közöttük a győzelem utánra tevődik – hipotetikusán persze. A cikk szerint ez inkább a bukás után valósulhat meg, aminek hírei egyre gyakrabban hangzanak el elemzőktől. Zelenszkij semmit nem csinál ingyen, tehát úgy néz ki, hogy ha már neki mennie kell, akkor legalább keres még végezetül egy nagy csomót ezen az egyezségen.

Ezt nevezik hazaárulásnak: a saját hazája földjét kiárusítja egy másik országnak. „Természetesen” a nép megkérdése nélkül... ezt hívják demokráciának a vadkeleten.

Ezenközben Macron elnök és von der Leyen asszony Kínában igyekszik presszionálni Hszi Csin Ping elnököt, hogy ne avatkozzon be fegyveresen az ukrainai konfliktusba. Kérésüket némi von der Leyen-i sunyisággal támasztják alá: ha mégis beavatkozna Kína, akkor megromlanának a kapcsolatai Európával. Ugyanolyan szereptévesztésben vannak, mint Zelenszkij. Azt hiszik, még mindig ők dirigálnak mindenkinek, holott Európa gazdaságilag már a béka feneke alatt van. Tehát ők ott csak könyöröghetnek Kína kegyeiért, dirigálni meg majd otthon szabad nekik a saját kutyájuknak.

Felbolydult világ. Szegény Nagy Gáspár odaátról mit lát? A Békebeli kannibálok szomorú jóslatának beteljesedését: „Hajrá, mindenki mindenki ellen!” Pedig még mindig megvan a remény a békére. A lengyelek talán abban bíznak, hogy az ukránok ötvenmilliónyi népességével elegendő erőt tudnának felmutatni a német hegemoniával szemben. És ebben még a Biden-féle Amerika is támogatná őket. Túlságosan nagyravágyók lettek. A litvánokkal való testvériség mindig sok harciaskodással járt nekik. Azok a történelmi álmok, amiket a Koronás sas c. sorozatukban mutattak be, nem sok realitással bírnak. Az csak egy dolog, hogy Nagy Lajos királyunkat lehúzzák benne, és a visegrádi találkozóknak se tulajdonítanak akkora jelentőséget, mint mi, de az még egy olyan korszak volt, amikor egy magyar királynak derogált, hogy egy lengyel herceghez adja a lányát. Igaz, ha belegondolunk, ez nem faji alapon való megkülönböztetés volt, hanem arról szólt a történet, hogy a magyar király jóval rangosabb volt egész Európában, mint egy viszályok sújtotta lengyel királyság valamelyik hercege, aki ráadásul az akkor még pogány litvánokkal állt rokonságban. Nos, megint ott kötünk ki, hogy ki kit miért néz le, önmagát pedig mennyire taksálja a történelmi piacon...

A háború örült dolog. Mikor belevágnak, rettentően hisznek magukban és a vágyott célokban, aztán a végén kiderül, kinek a nézetei voltak reálisak. És akkor nagyokat lehet bukni. A történelem viszont nem szereti a lúzereket. Egyetlen cinikus kézmozdulattal söpri le őket magáról, ha veszítenek. Aztán álmodhatják tovább az illuzórikus álmaikat... A veszteseknek pedig nem szoktak maradni barátaik. Utána jelentkeznek majd ismét nálunk. Akkor már nem Románia lesz a legjobb barátjuk, mert ki fogják ismerni őket is. A Balkán veszélyes terep, de a lengyelek még csak most ismerkednek vele. Nagyjából olyan ez, mint amikor háztűznézőbe érkezik a kérő. Neki a legjobbat, legideálisabbat kell látnia, még akkor is, ha mindez egy Patyomkin-falu.

.....

Tegnap megérkeztek a rég várt könyvek. V.-nek „zsákmányoltam” színvonalas mesekönyveket, amiket természetesen csak később fog majd forgatni, amikor már nem tépi a könyvlapokat. És amikor már tud majd olvasni is. Azért magamnak is találtam pár érdekességet. Nemes Nagy Ágnes után majd ezeket is forgatni fogom.

2023. április 6.

Az aljasság falairól lepereg a lovagiasság és a tisztességes szándékok. Minden gesztusukban. A két világháború eltörölte ennek írmagját is. Nemcsak keleten, hanem talán még inkább és még látványosabban nyugaton. Miközben folyton bennünket akarnak leckéztetni, egyre több korrupciós eset derül ki. Ma azt mondták, hogy Manfred Weber az oka mindennek. Még igaz is lehet, mert ránézésre tizenöt év a fazonja, de alaposan benne vannak a többiek is. Hiába viselkedünk mi udvariasan velük, nem hat rájuk. Ma a bárdolatlanság van divatban. Ennek művelői nem értik a tisztességes nyelvet. Főleges is udvariaskodni azzal, aki kilopja a szemünket, majd naponta hazudik valamit, miért fizetésképtelen. A jelek szerint az. Az ukrajnai háború nagyon komoly ráfizetésekkel járhat. Ezt a legprimitívebb háziasszony is belátja, de nem úgy a mindenféle biztossá és vezetővé lett egykori elvtársak, akik viselkedéskultúrájukban mit se változtak.

Von der Leyen asszony Kínában tartózkodik Macron elnökkel. Az első értesülések szerint alaposan megalázták, mivel Macront a legdíszesebb fogadtatásban részesítették, Leyent protokollárisan semmibe vették. Úgy tűnik, hogy a kínaiak se szeretik a lúzereket. Von der Leyen szekere rúdja kifelé áll az EU-ból. Mi nem fogjuk megsiratni, az biztos. Különösen nem annak fényében (vagy inkább árnyékában), hogy már megint elpengették az EU pénzét. A helyreállítási alapok pénze sincsen meg, így csak lassan, csöpögtetve tudnák folyósítani a járandóságunkat, ha egyáltalán akarnák. Márpedig a szándék is hiányzik, meg úgy tűnik, hogy a hozzá szükséges anyagi fedezet is. Velejéig romlott, korrump társaság. Utóbb még arra is gondolok, mekkora ellenszenvet válthatott ki a kínaiakból Leyen asszony, aki az EU-ban nem engedélyezte sem a kínai, sem az orosz vakcinákat, csak a Pfizert akarta erőltetni. Miért is?

Ma Orbán Viktort és unokáit láttam a tévében. Fülöp és Johanna, nagyon bájosak. A kislány talpraesetten viselkedett, a kisfiú inkább szemlélődő, de felszabadultan nevetett, amikor a nagypapa megigazította a nadrágját. Egy pékségben voltak, gyönyörű kalácsokat vásároltak. Kóstolót is kaptak. Kellenek a kedves hírek is.

Annál kevésbé kedves hír, hogy a Jobbik mostani vezetője, Gyöngyösi Márton együtt vacsorázott az amerikai nagykövettel, David Pressmannel. Nem kettesben, hanem kb. harmincadmagával. A nagykövet úr túlságosan aktivizálta magát az ellenzék etetésével. Most már elmondhatja magáról, hogy az ő kezéből esznek... A meghívottak között említik Nagy Ervin színészt is, aki tehetséges ember, de úgymond szégyelli magát a hazája miatt. Mi is szégyelljük magunkat – helyette, hogy beállt ezek közé a hazaárulók közé célba köpködni a hazájára és annak demokratikusan megválasztott kormányára. Aki tehetségesen alakította Kossuth Lajost a Hídember c. filmben, az próbáljon meg méltó lenni a saját szerepéhez is! A Gyurcsány ölelésében vergődő pártocskák már érzik a vesztüket, de attól még nem kellene politikai prostituáltakként viselkedniük.

Amikor azt kérdezzétek, mi vonzotta őket a DK-hoz, hát egyszerű a válasz: A PÉNZ SZAGA. Igaz, azt mondják, hogy nincsen neki, de a hírhedt magyar amőba erőszakos fellépése követeztében mégis csak oda sorakoztak fel. Mondhatni, úgy siettek a húsofazék közelébe, akár a vér szagától bevadult cápák a tengeri állatok hullájához. Viszolyogatók.

Ugyanígy szoktak viselkedni, amikor közülük valaki lebukik. A közeljövőben Manfred Weber a várományosa ennek a címnek. Ő is az árulók közé tartozik. Annak idején, amikor szüksége

volt Orbán Viktor támogatására a megválasztásához, még el is látogatott Magyarországra egy fideszes nagygyűlésre. Mikor megkapta, amire vágyott, látványosan hátat fordított a magyar miniszterelnöknek. Hát ilyen ember ez a Weber. Névrokona, a zeneszerző sokkal jobb volt nála. Szégyen egy lapra tenni a kettőt. Nos, a Manfred Weber távozása után valószínűleg igen rutinosan fognak fordulni a mostani támogatói is. Rájuk is érvényes a „Meghalt a király, éljen a király!” fordulat. Igaz, sokkal őszintébb volna, ha inkább ezt kiáltanák kórusban: „Meghalt akárki! Éljen akárki!”

.....

A londoni állatkert lakói megkapták előzetesen a húsvéti tojásokat, azaz különböző vidám színű műtojásba csomagolt csemegéiket, kinek-kinek gusztusa szerint.

2023. április 7. Nagypéntek.

Húsvét vasárnapja eltelt. Látogatóban voltunk J.-éknál, igen rövid vizit volt, mert más vendégek is érkeztek. V. már önállóan is jár. Némi túlzással persze, mert még gyakorolnia kell. „Védőangyala” a Pingu nevű pingvinje, ez a kedvence, ezt mindenhová magával viszi. Ha elhasal, ez fogja fel az ütést. Praktikus, de nem erről szól a történet, hanem a V. ragaszkodásáról a plüss állat iránt. Megint behabzsolta a madártejet, amit vittem nekik. A tortából nem kaphat, mert mogyorókrémes, pedig nagyon finomra sikerült.

Nagyon kidolgoztam magamat, holnap inkább már csak lazítani akarok. Legfeljebb köretet készítek Gábornak a húshoz, meg magamnak gombát vagy halat.

A háború egyre vadabb és véresebb a szomszédban. Különféle fegyverek szállításáról szól minden, tankok, repülő, hadihajók meg lőszerek, Európa pedig kezd már belefásulni. Túl sokba került ez nekünk, különösen nekünk, magyaroknak, akik nem is akarunk részt venni benne semmiképpen, és már a kezdete óta. Lengyelország ambícióit, hogy visszakapja történelmi területeit, Biden elnök gyorsan lehűtötte és elég diktatórikusan. Majd ráébrednek ők is, hogy palira vették őket. Itt minden csak a katonaságról és a hadiiparról szól, mások érdekei nem számítanak, csak a héjáké. Elég kemény lesz nekik az ébredés. Igaz, maguknak keresték. Forrófejűen viselkednek, pedig már nem „gyermeknemzet”, hanem elég régi tapasztalatokkal rendelkező ország.

Remeteségem. Már évek óta Gárdonyi nyomdokaiban lépkedek e tekintetben. Visszavonultam, mert így láttam jónak, és mert ez szükséges az alkotómunkához. Sokan nem értik, én pedig nem akarom elmagyarázni külön-külön mindenkinek, miért teszem. Valamiért szükségem van erre az időszakra, hogy békességgel tudjam majd lezárni, amikor eljön az ideje. Capiroai, mondja erre az olasz, de kortársaim olaszul se tudnak. Hogy is várhatnám el tőlük, mikor lassan már a saját anyanyelvükön se tudják kifejezni magukat, nemhogy idegen nyelveken. Ez a jelenség is a kommunizmus döghulláma. Viszi egy tehetetlenségi erő, és még mindig hat. A hülyeség ragadós, más magyarázat nincsen rá. A hülyék már kérkednek mindazzal, amit nem tudnak, és még büszkék is rá, mert a mai világ torz igényei szerint erre is van lehetőségük.

Az óraátállítás mellékhatása, hogy dátumokkal tévedek. Nem vagyok biztos benne, hogy melyik időpontra várható egy-egy látogatás, de kis töprengés után helyreteszem a dolgokat.

A mostani hidegfront kellemetlen mellékhatása, hogy fájnak a sérült részeim: csontok, ízületek. Majd elmúlik, mert az idő változni fog.

2023. április 9.

Ma lazább napot tartottam. Főzni nem kellett, az erkélytakarítást pedig elnapoltam, mert borult, kellemetlen, szeles idő volt. Ennek ellenkezőjére fog fordulni állítólag az idő, csak még a húsvétot kellett ezzel a kellemetlen időjárással elviselni. A fiúk meglocsoltak, J. csak estefelé jött át, de örültem a látogatásának. Tegnap egy volt tanítványom látogatott meg, I. Bár már hullafáradt voltam, szívesen elbeszélgettem vele. Utána viszont már nem készítettem magamnak vacsorát.

.....

Politikusok és újságírók háborognak rajta, hogy a finn politikusok hogy átverték Magyarországot. Amíg el akarták érni, hogy támogassuk a NATO-csatlakozásukat, addig relatíve udvariasak voltak, de amint elérték, amit akartak, rögtön fordult a köpönyeg. Máris beszálltak a Magyarország elleni pörbe. Több más európai országgal együtt, akikkel egy követ fújnak. Elemezhetik, ahogy akarják, az efféle hitvány viselkedéssel az érintettek csak önmagukat minősítik. Az én véleményem tömören ennyi: Shame on you, Finland! Akár az azonos refrénű régi slágert is játszhatnák nekik viszonzásképpen, amikor nálunk jár valamelyik „elkövető”. Egyébként a saját tetteiért mindenki maga felel. Ők is el kell majd számoljanak a Jóisten előtt mindazért a disznóságot, amiket ellenünk elkövettek. A sok pocskondiázó újságcikkért, politikai nyilatkozatért, amelyekhez még a fáradságot se vették maguknak, hogy alaposabban tájékozódjanak, s nemcsak egy forrásból, ami hazaáruló politikai szennypolitizálóink mocskos szájából, Magyarország szegyéneitől, akik egyfolytában abból élnek (luxus körülmények között), hogy bennünket denúciálnak. Évekkel ezelőtt hangzott el az egyik finn politikus szájából, hogy Magyarországra atombombát kellene ledobni. A nevére már nem emlékszem, nyilván nem is fontos. Amúgy nem túl nagy észre vall ez a mondat, hiszen ha meg is tenné valaki, egész Európát beszennyezné vele, beleértve a nem túl értelmes finn politikus hazáját is. Most visszagondolva igen rossz érzés effélével tréfálkozni vagy vagdalkozni, különösen a mostani atomháborús veszély árnyékában.

.....

Ennél jóval pikánsabb a belengetett hír: Zelenszkij májusban Németországba utazik, ahol Nagy Károly-díjat adnak át neki. Ezt is kommentálják azzal a felsorolással, hogy miféle negatív tetteivel érdemelte ki. Nekem ismét csak egy kaján gondolatom támadt: ezzel az erővel akár Nobel-békedíjat is adhatnának neki... Különösen mivel a svédek is rajonganak Zelenszkijért, és mert ma a nyugati felfogásban a béke számít a legkevésbé, sőt mintha szitokszóvá vált volna a fegyvergyárosok és szolgasajtójuk hatására. Hiúság vására az egész, annak is a groteszk filmzenei aláfestése visszhangzik most a fülemben. Akár annak a bejátszására is vonulhatna majd be Berlinbe vörös szőnyegen. S vajon a díjátadásra is majd a

slampos katonai pólójában akar menni? Az egész megjelenése egy anakronizmus. Már hiába játssza magát a világ előtt, csak a legnaivabb lelkek nem tudják róla, hogy dúsgazdag milliárdos, s hogy ezen a háborún nagyon megszédte magát. Ha lenne önkritikája, már rég elvonult volna valamelyik birtokára, hogy ápoltassa a nagyon vastag arcbőrét.

.....

Sok húsvéti üdvözetet kaptam és magam is sokat küldtem. Jóleső érzés, hogy a barátaim gondolnak rám. Meg pár rokon is.

Nemes Nagy Ágnes kötetét olvasva meg kell állapítani, hogy Kabdebó Lóránt igen ügyesen kérdezte, hogy így szóra bírta a saját életét illetően is. Akik átérték az ötvenes éveket, majd a további diszkriminációs éveket, nem mindig vallanak ilyen őszinteséggel azokról a nehéz időkről, mint a költő. Néha nem is értem, hogy bomolhatott meg mégis a szövetsége a férjével, Lengyel Balázssal. Azt hittem, hogy az efféle közös megpróbáltatások még szorosabb szövetséget erősítenek meg a házastársak között. Persze nem is tudom, mennyi magánéletük volt, hiszen állandóan irodalmár barátaikkal töltötték szinte minden idejüket. A rájuk nehezedő nyomás ellenére igen élénk társadalmi életet éltek, folyamatosan dolgoztak a magyar irodalom ügyén. Már a pusztán „névsorolvasás” is sokat elmond arról, hogy mennyi barátjuk volt. Most hirtelen néhai nővérem sorsa jut az eszembe. Ő is, a sógorom is nagyon szerettek a társaságuk középpontjában lenni, a házasságuk viszont teljesen tönkrement ezalatt. Nagy áldozat. Nemes Nagy Ágnes és barátnője, Szabó Magda egy másik nagy áldozatot is hoztak, már nem tudni, hogy elsősorban önmaguk vagy az irodalom érdekében: nem vállaltak gyereket. Többször abortáltak, ami akkor szinte az egyedüli fogamzásgátlási módszer volt. Szabó Magda leírása szerint nem akarták, hogy a gyerekeiken keresztül zsarolhassák őket a kommunisták. Vagy a társasági életmódjuk miatt nem tudták volna teljes odaadással nevelni a gyermekeiket, ki tudja? Nyilván mindenkinek más a sorsa, de én csak attól kezdve éreztem teljes értékű felnőtt nőnek magamat, hogy gyermekeim születtek. Ez se volt kis vállalás, egyedülálló anyaként felnevelni két széllébélt anti-apa gyermekét, de ebben sikeresnek érzem magamat. A végszót majd a Mindenható mondja ki, amikor előtte fogok állni, több szó ne essék róla, hogy Anonymust parafrazáljam.

2023. április 10. húsvét hétfő

Ma a költészet napját ismét magányosan töltöttem. Takarítottam. Végre enyhült annyira az idő, hogy kimerészkedtem az erkélyre is felhipózni. Aztán idebent folytattam. A híreket igyekeztem begyűjteni, de csak felidegesítettek a parlamenti közvetítés ordítózó képviselői. Jó volna velük tudatni: **az ordítózás nem éppen az intelligencia jele.** Aztán megint lehangolódom, hiszen ennek felfogásához intelligensnek kellene lenni. Reménytelen esetek.

Vigasztalásképpen egy Arisztotelész-idézet: **„A műveltség jósorsban ékesség, balsorsban menedék.”** De ezt is hiába mondjuk azoknak, akik ezen a téren erősen mínuszok.

A mai nap híre: Az amerikai követség teleplakátolta a fővárost „Ruszkik. haza!” szövegű óriásplakátokkal. A pesti srácok mottóját merészelik a szájukra venni, amikor Ötvenhatban nem segítettek, hanem ellenkezőleg, benne hagyták szegény srácokat a legnagyobb bajban.

Most náluk van alakulóban egy másfajta diktatúra, amely a szólásszabadság negációja. Már minden fogalmat felforgattak és meghamisítottak, senki nem tud eligazodni rajtuk, már ha normális logika szerint gondolkodik.

Egy kevesebb figyelmet kapott hír, ami viszont lényegesebb: Szijjártó Péter újabb egyezséget kötött az oroszokkal hosszútávra, olaj- és gázszállításra, kedvezőbb áron. Ez irritálhatja annyira az amerikaiakat, hogy nem a méregdrága LNG-t vásároljuk, amire ráadásul még egy csomót rá is kellene költeni, hogy használható formájúvá alakítsák a fogyasztók számára. Nem tudom, mit képzelnék? Talán mindenki megveszett, hogy kábultan kövesse a leghülyébb vezényszavakat? Ez nem tetszik, az önálló gondolat, a különutasság? Pedig ilyennek is kell lennie. Mi nem érthető azon, hogy a saját érdekeink mentén politizálunk? Ők is azt teszik, csak a saját érdekeiket érvényesítve. Az ő érdekeik viszont az egész világ ellen szólnak. Senkire nincsenek tekintettel, egész pontosan szólva tesznek mindenre és mindenkire, mert még mindig szupremáciára törekszenek. A miénk viszont nem egoista felfogás, hanem természetes önvédelem. Az pedig egy elemi ösztön. Zsigierien pontos, senki nem vitathatja el tőlünk.

A hírTV-n egy esti beszélgetőműsorban az egyik beszélgetőtárs igen agresszíven hangoztatja, hogy neki igenis tetszik, hogy az amerikaiak így teleplakátolták a várost az egyértelmű üzenetükkel. A „sajtós” nevű nagykövetük, David Pressman valami szankciókat fog bejelenteni állítólag. Mármint hogy Magyarországot fogják szankcionálni, ha nem adunk fegyvert Ukrajnának. Nem tetszik, hogy mi békepártiak vagyunk. Ők meg nem vesznek tudomást arról, hogy már eddig is felelősek voltak vagy százezer ember haláláért, amely életeket az ő ostoba háborúskodásuknak dobtak oda, a világ legantihumánusabb módján. Szadista állatként, még örömeiket is lelve abban, hogy másokat elpusztíthatnak. Ezzel kell szembesíteni őket, a felelősségükkel. Eddig inkább csak a felelőtlenségükkel találtuk szembe magunkat, amiről tudomást se vesznek. szellemileg és mentálisan annyira alultápláltak. A rendkívül férfiatlan hangú politológus se fogja fel, neki az a lényeg, hogy ne csak az Orbán-kormány óriásplakátjait kelljen látnia. Elég szegényes szempont

2123. április 11.

A mai sajtótájékoztatónak nagyobb volt a hírverése, mint a lényegi mondandója. Egy magyar bankárt tettek tiltólistára, aki az amerikaiak nemtetszése ellenére jó kapcsolatokat ápol az oroszokkal. A neve nem különösebben ismert. A sajtótájékoztatóra nem engedték be a jobboldali tévéseket, tehát diszkriminálták őket, ami egy önmagát demokratikusnak hirdető állam részéről balfogás. Már tegnap óta jelentős közfelháborodás kísérte az ötvenhatos plakátok megjelenését több magyar városban. Az ötvenhatosok kikérik maguknak, hogy az ő szellemi terméküket lenyúlják. Egyébként is köztudott, hogy Amerika cserben hagyta a magyar szabadságharcosokat, tehát nincs joga rájuk hivatkozni, s főként kisajátítani nem, a dicsőségüket és a szellemiségüket.

Az amerikaiaknak a mostani kurzushoz tartozó része talán nem tudja, hogy Ötvenhat a magyarság számára szent dolog. Ezt vulgarizálni, egyéni, önös érdekek érdekében fel- és

kihaszni több mint bárdolatlanság. David Pressman visszaélt a vendégjoggal, megsértett minden jóézésű magyart. Az amerikai konzervatívok követelik azonnali visszahívását.

A plakátkampány állítólagos célja az volt, hogy rábíra (rákényszerítse) a honi politikai vezetőket, álljanak a háború mellé. Hát ez nem fog menni. Már több politikus is kijelentette, hogy nem engedünk a negyvennyolcból. A bumeráng visszazállt.

2023. április 12.

Ma Bakacsi Ernő 85.születésnapját ünnepeltük. Egy étterembe hívott meg bennünket, annak egy külön termében gyűltünk össze. Mindnyájan egy-egy könyvcsomagot kaptunk tőle ajándékba. Emlékezések, élmények megosztása egymással, sztorizás, szépen sikerült rendezvény. Úgy látom, Ernőnek fáj a város közömbössége írói teljesítménye iránt, de ezen nincs mit csodálkozni. A város politikusai soha nem értettek a művészetekhez. Valakiket mindig kitüntetnek, de ez inkább csak haveri alapon működik. A jelenlegi kurzust tekintve ez még inkább így lesz, s talán hosszútávon. Nincs miért arra várni, hogy ez megváltozzon. Minden erre pazarolt gondolat fölösleges. Ernő egyik felnőtt unokája vett részt a rendezvényen, nagyon emberi volt a megemlékezése a nagyapjáról. Plasztikusan írta le, hogyan hallgatta a felnőttek beszélgetéseit az irodalmi összejöveleteken a nagyszülei nyaralójában. Ernő viszont elmesélt egy történetet, amikor közösen fociztak a parádóhuta nyaraló udvarán. A gyerek belebombázott az egyik bokorba, ahonnan kiugrott, majd elvágta egy nyúl. Bizonyára ott húzta meg magát, de a labda telibe találta, és akkor már nem rejtőzhetett tovább. Néha én is láttam vadállatokat a házunk környékén. Mezei nyúl vágta át a kocsúton, őzek rendszeresen tartózkodtak a környéken. Éppen ma irtották ki a ligetesnek azt a maradékát, ahová elrejtőztek. Egy őzbak kedvenc helye volt. Pár napja egy mókus rohant át a kocsúton a házunk előtt. Kis időre megállt, az egyik spireabokor mellett nézelődött, aztán megindult felfelé a lépcsőn a szemközti ház mellett. Felnémetre visszatértek a golyák, már nemcsak G. említette, hanem a π -vizes fiú is.

.....

A háború kimenetelét illetően továbbra is kettős beszéd jellemzi a nyilatkozókat. Egyrészt az amerikai sajtó teleharsogta a világot Ukrajna győzelmével, ami nonszensz, de ezt veszi át az európai sajtó zöme. Másrészt Medvegyev volt orosz elnök reagált Orbán Viktor szavaira, eszerint a magyar miniszterelnök nyilatkozata őszinte és bátor, Európában egyedülálló, ami igaz is. A legtöbben mellébeszélnek vagy simán hazudoznak, kettős mércét alkalmaznak. Az őszinte szó ritka vendég, különösen a politikában, épp ezért kell valóban nagyra értékelni O.V. szavait.

Zelenszkij viszont teljes szereptévesztésben van. Úgy képzeli, hogy ő egész Európa biztonságát biztosítja a háborújával, ezért hálásnak kellene lennünk neki. Ez majdnem olyan nonszensz, mint amit annak idején a szovjet elvtársak vártak volna el tőlünk Magyarország „felszabadításáért”, amit a mi hazánk egészen másként élt meg, másrészt pedig nem felszabadítani érkeztek ők ide, hanem a németeket üldözték hazáig, és sajnos mi is útba estünk nekik. Egyébként ezt a gondolatot a mi Zrínyinktől nyúlta le Zelenszkij, habár kétkem,

hogy ismerné a szigetvári hős történetét. Ez a téveszme és saját szereptévesztés arra vall, hogy Z. nincsen tisztában önmagával és a világgal. Nem mellesleg ő nem Európát és annak biztonságát védi, hanem a saját üzleti érdekeit, amelyeket az oroszok erősen veszélyeztetnek.

.....

Megint csontfájdító idő van. Frontok jönnek-mennek, a napokban elég sokat esőzött is. A természetnek nagyon kell, ezért hálás vagyok érte a Jóistennek.

2023. április 15.

A tegnap erősen megkínzott lábamnak ma pihenőt rendeltem el. Felpolcoltam, de azért persze nyüzsögtem is, pár házimunkát elvégeztem (mosás, takarítás, fertőtlenítés), estére főztem spagettit G.-nak a fiúk kedvenc paradicsomszószával. Tájékoztattam kicsit a háború állásáról, de vasárnap lévén ma nem túl sokra jutottam. Az azért hír, hogy öt állam szövetségese az orosz hegemónia megtörésére az atomiparban: USA, Nagy-Britannia, Kanada, Japán és Franciaország. Gondolom, erről is szólt Macron váratlanul túl szívélyes modora, amikor Orbán Viktort fogadta nemrégiben. Engem ugyan nem hatott meg, mivel tisztában vagyok azzal, hogy a franciák a magyar külügyekben mindig negatív szerepet játszottak. Túl sokat ártottak már nekünk, és nem látom az okát, hogy eztán is miért ne tennék. Más a világszemléletük, mint nekünk. Macron most többfelé is igyekszik megerősíteni a helyzetét. Erről szólt Kínában tett látogatása is, de Orbán Viktor fogadása a V4-ek iránti tapogatózását is sejteti. A hagyományos angolszász uralmi tengely is vonzza, ami látszólag a nukleáris iparról szól, de még inkább a világuralmi törekvésű új katonai szövetség formálódására is utal. Ehhez csatlakozna legszívesebben Macron, mert ebben látja garantálva a saját ambícióit. Kína egy másik lehetőség, a jövő zenéje, mondhatnánk, a V4-es csoport pedig európai helyzetén erősíthetne. Ezen belül ellentétek vannak az utóbbi időben, de több oldalról is fúrnak, elsősorban a héják „háttérzenéjével”, mert nekik senki gazdasági megerősödése nem tetszik, és ennek következtében az ő felfogásukban riválissá válásában veszélyt sejtene. Fatális tévedésük ez, mivel a közép-európai országokban egyfajta lojalitás és szimpátia élt az USA iránt. Ennek oka részben egy hamis nosztalgia-érzés volt, ami az ukrainai provokációjukkal elpárologni látszik, kivéve Lengyelországot és a Baltikumot, amelyek, talán közelségük miatt az orosz medvéhez, félelmet éreznek Oroszország terjeszkedése miatt. Az amerikaiak jóval agresszívebbnek mutatkoztak ebben a háborúban, mintha a szovjetektől tanultak volna, és azok minden hibáját meg akarnák ismételni. Ezzel jókora öngólokat rúgtak saját maguknak, mivel egyre többen ismerik fel, milyen erőszakosan lépnek fel mindennel és mindenkivel szemben, aki másként mer gondolkodni, mint ők. Nem mellesleg őket ebben a szerepükben ugyanúgy megutálja mindenki, mint egykor a szovjeteket. Azon aztán nehéz lesz segíteni.

Mai hír, ami erre rímel: Csehországban voltak tömegtüntetések a kormány ellen, azt követelve, hogy korlátozzák az Ukrajnának nyújtott segítséget, ahelyett inkább a saját népükre fordítsák azokat a pénzeket. Követelték a kormány lemondását és Csehország kilépését a NATO-ból. Ez már nem semmi. A béketűrő csehek is fellázadtak. Azt még nem

tudni, hogyan látják az EU-n belüli helyzetüket, csupán sejteni lehet, hogy úgy az EU, mint az USA részéről retorzió érheti őket, pl. a nekik is járó uniós pénzek visszatartásával, ahogy bennünket is szankcionálnak. A népnek egyébként igaza van. Miféle szövetséges az, amelyik fenntart egy parazita rendszert a tagállamok kiszípolozására? Maffiaként működik, miközben játssza az erkölcsöszt, s hozzá a szemé se rebben. Az ilyen típusú vezetés csupán az egykori szovjet típusú tárgyalási modorból értene, ha ugyan lenne, aki alkalmazná vele szemben: a sűrűn velük szemben ismételt NYET politikájából.

A mi politikusaink még mindig nem értik, hogy hiába az újabban gyakorolt „besorolási” vagy igazodási taktika, von der Leyen továbbra is csak nagy fondorlatosan mosolyog, de tesz ránk. Nekünk csak a nagy beintést tartogatja. Színleg mosolyog Giorgia Melonira, aki még hisz abban, hogy fog kapni uniós segítséget a migrációs gondjaik megoldásához, de neki is hosszú ideig fog még tartani az ébredése. Ha csak színleg tagadja is meg Orbán Viktort, korábbi példaképét, akkor is leírták az unióban, mivel ki merete ejteni a száján ezt a renitens mondatot, mármint hogy O.V. a példaképe. Megbocsáthatatlan bűn ez az amerikai zsoldosok szemében, akik úgy viselkednek, akár a római konzulok vagy helytartók a provinciákon: igaz, azok csak öt évet kaptak a szabadrablásra, az EU-s söpredékeket viszont még ebben se korlátozza senki. Ha mi ki nem rúgjuk őket, akár egész életükben is képesek lennének a nyakunkon ülni és teljesen leszegényíteni, tönkre tenni egy egész kontinenst.

Kedves Európa! Mikor ébredsz már fel ebből a lidérces álomból? Már a nyakadat perzselik a háború lángjai, de te még mindig az illúzióid után futsz és azt hiszed, hogy a korábbi status quo-d még ma is fennáll. Rég eladtak már téged szőröstül-bőröstül a „szövetségeseid” ezen a hiúság vásárán, ezek a mostani sompolygások és álszent mosolyok már csak az utójátéka ennek a perverz nemi aktusnak, amelynek során magáévá tett téged egy gnóm. Néven nevezni nem szabad, nem ildomos, mégis mindenki tudja, mekkora görény. Egy hetvenes évekbeli amerikai kabaré jelenetét juttatja eszembe, ennek neve Fridays volt, mivel péntek esténként jelentkezett a tévén. Ebben egy lány felébred az előző napi parti után, és maga mellett talál egy igen ronda kinézetű fiút az ágyban. Beszélgetni kezd vele, majd megkéri, hogy vegye már le azt a hülye sminket az arcáról. Az illető előbb vonakodik, majd bevallja, hogy amit a lány lát, az nem smink és nem a parti kedvéért viselte magán, hanem neki ilyen az igazi arca. Mire a lány felhördül: „I’ve been fooled by a monster!” Vagyishogy egy rémség, azaz egy torzszülött rázta át és dugta meg. Az az érzésem, hogy Európa ébredése is ehhez hasonlatos lesz... De most még mindig nem látja, hogy az a ravaszka mosoly nem smink, hanem az igazi arca, az a gyalázatos.

Van valami, ami még az univerzumnál is végtelenebb: az emberi hülyeség.

.....

Még mindenki a zsidó ünnep alkalmából vacsorára meghívott jobbikos elnök jelenlétéről csámcsog az amerikai nagykövet „bensőséges” rendezvényén. Ez is perverz: a zsidók legszentebb ünnepe alkalmából meghívják egy echte antiszemitát és maguk közé ültetik, vérig sértve ezzel a jelenlévő magyar zsidókat. Ez utóbbiak nem kérték ki maguknak, nem álltak fel és nem távoztak az összejövételről, ahogy hasonló esetben én tettem volna. Mert hát az „amerikai nagykövettel ezt nem tehették meg”. Dehogynem. Ha ő udvariatlan és

provokatív, akkor ezt is éreztetni kell vele. Most még nem tudják, hogy aki ebben a formában lenyomott valamit a torkukon, az a következő fordulóban még durvábban fog viselkedni velük. Vagyis még nagyobb sértést fog rájuk erőszakolni. Van valami, ami nagyon nehezen viselhető el a nemi eltévelyedéseket reklámozók viselkedésében. Mindig másokat vádolnak azzal, hogy azok nem tolerálják őket, miközben ők lépnek fel erőszakosan és követelnek maguknak privilégiumokat, miközben ők senkit és semmit nem tisztelnek. Exhibicionizmusnak hívják a kóros magamutogatásukat, ez pedig elmebetegséget jelent, tehát jobban tennék, ha kezeltenék magukat, úgy a maguk, mint embertársaik érdekében.

.....

Már-már politikai kabaréba illő jelenetek a ma délutáni Paláverből (interaktív telefonos játék a hírTV-n). Gyurcsány Ferenc ismét kapitális hazugsággal borzasztotta el a közönséget. Ő azt állította, hogy felső tagozatos korában már rendszeresen járt ribizlit szedni és azzal annyit keresett, hogy a nyári pénzből tudott venni egy íróasztalt magának, továbbá felruházkodott és még a tanszereit is ő vette meg ősszel belőle. Hamis nosztalgiát igyekezett ezzel kelteni a Kádár-korszak iránt, de jócskán elrugaszkodott a valóságtól. A kiskorúak dolgoztatása szigorúan tilos volt, a keresetek pedig oly alacsonyak, hogy abból nemigen tudott volna így bevásárolni semmiképpen. Ő Arany Jánost idézte („Király, te tetted ezt!”), hogy ezzel is Orbán Viktort sértegesse, mi viszont József Attilával válaszolhatunk neki: „Álmodik a nyomor...” A kommentelők közül páran humorosra vették a dolgot, és effélékre tippeltek: Gy. F., ha valóban dolgozott volna, ekkora keresetre csak úgy tehetett volna szert, ha a leadott ribizli közé köveket rejtett volna, úgy méreti le, amit szedett. Mások szerint ellopta, amit a társai szedtek és sajátjaként adta el. Mindenkit ki kell ábrándítani, a hetvenes években, amikor ez a szerencsétlen álmodozó kiskamasz volt, a ribizli értéke olyan alacsony volt, hogy legfeljebb egy kis édességet vehetett volna magának rajta. Gyermekmunka nem volt. A ribizlibokor szúrós, ő nemigen tolerálta volna az ezzel járó strapát. Egész életében kerülte a tisztességes munkát, már kisteszt korában is nagy törtető volt. Ezen a téren Brezsnjevhez lehetne hasonlítani, akiről Kun Miklós rántotta le a leplet történelmi dokumentumsorozatában. A műsorvezető, Lentulai Krisztián csak úgy fogta a fejét, amikor Gy. F. hazugságait kénytelen volt beolvasni, hogy a témát fel tudja vezetni. Aztán a műsor közepe-vége felé újabb humoros fordulat: Ferenc jelentkezett be telefonálóként (mindenkit csak a keresztnévén szoktak szólítani). Krisztián húzta az időt, nehogy kénytelen legyen bekapcsolni esetleg Gyurcsány Ferencet. Végül mégis rászánta magát, és természetesen egy másik Ferenc volt, aki hahotázva vette tudomásul, kinek nézték, azaz gyanították. A leghumorosabb adás volt, amit hallottam. Máskor a nézők verik a palávert, azaz legtöbbször olyan témákhoz szólnak hozzá, amiken dühöngeni szoktak. Ma vasárnap volt, kegyelmi idő, ezért a feszültségeket a humor vezette le... Köszönjük, Istenem! Remekül szórakoztunk.

2023. április 16.

Gyurcsány Ferenc egyébként önmaga paródiája. Igaz, nem szeretnénk mindennap őt fogyasztani humoradag gyanánt. Nem is szellemes, inkább blőd. Hazudozásai és (fűzfa)poétai ambícióira való tekintettel amúgy felvehetné a Münchhausen Ferenc művésznevet 😊))

Egy román sajtóhír szerint már megint felfújtak egy általuk félreértelmezett mondatot, kiragadták és most „hírt gyártanak belőle”. Nekünk ez roppant unalmas. Több mint egy évszázada abból élnek, hogy Magyarországot és a magyarokat denunciólják, rágalmazzák és ész nélkül támadják. Természetesen nem mindenki, hiszen ott is akadt normális egymás mellett élés az egyszerű emberek között. Ám mindig akadnak szélsőséges csoportok és politikusok, akik az egyszerű embert arra biztatják, hogy agresszíven és leigázóként támadják a magyarságot. Nos, ezért nem vágytam én soha oda. Még fiatalkoromban, amikor kiderült a családnak származása anyai ágon, gondolkodtam rajta, hogy elutazom oda és felkeresek valakit a rokonok közül, de a Ceaucescu-éra alatt még ez is kegyetlenül volt korlátozva, az én szabad szellemem pedig soha nem tűrte el a stupid rendszereket. Nem akartam bajt okozni a rokonoknak, ott élő magyaroknak, így hát soha nem léptem át a román határt. S mivel a helyzet máig nem változott, még mindig vannak elemek, amelyek bármikor uszíthatók a magyarok ellen, úgy érzem, nincs ott keresnivalóm.

Nos, az említett újságcikk azt állítja, hogy Orbán Viktor irredenta és vissza akarja követelni Erdélyt, holott a neki tulajdonított mondatot nem is ő mondta. A román kormány eddig nem reagált a koholmányra, de jobban is teszi, ha nem teszi. Van mostanában épp elég gondja mindenkinek, nemhogy a Trianon forró krumpliját egymás kezébe passzolják tovább.

....

Az ukrán gabonabehozatal tilalmához csatlakozik Szlovákia is, de a csehek még nem. Ott egy volt NATO-tisztet sikerült megválasztatni miniszterelnöknek, neki a héják recsegő hangnemében és hangszínével kell recsegtetnie az amerikai indulót... Az EU vezetői viszont bepánikoltak, hogy Orbán Viktor úgymond megbontja az eddig egységes oroszellenes platformot, szóval máris ígértek valamit. Már nem támadják a kerítésépítést, sőt állítólag fognak rá adni pénzt is. Épp ideje lenne, ami azt illeti. Amúgy én nem hiszek nekik. Von der Leyen széke inog, az egész EU úgy, ahogy van, recseg-ropog, szóval nagyon kieshetnek a pikszisből. Ezért az engedékenység, amit most mutatnak. Ám ha erősödni kezd ismét a pozíciójuk, megint elhagynák ezt a színlelt kedvességet. Ukrán újságírók is voltak jelen az Európai Parlamentben és kérdezhettek, ami külön nekik szóló gesztus volt. Ha magyarok mennek oda, nekik rögtön megtiltanak minden hozzászólást. Nos, az egyik újságíró rögtön azzal kezdte a kérdezősködést, hogyan fogják megbüntetni Magyarországot és Lengyelországot a gabonaimport tilalma miatt. Az EU-biztos kivételesen engedékeny hangnemből azt felelte, hogy ez most nem szankciókról szóló fejezet, hiszen az említett két ország már eddig is igen sokat tett Ukrajna érdekében. Csakhogy ezt is észrevették, sejlík fel a kaján gondolat. Igaz, nem elsősorban ránk való tekintettel, hanem mert a finnek is kerítést építenek az orosz határon, a migrációt megfékezendő.

Megint a kettős mérce. A finneknek szabad, tehát ezért nekünk se tiltják meg. Hurrá.

Ez az oroszellenes platform erőltetése is egy nonszensz. Miért kellene nekünk folyton szabadkozunk azért, mert üzletelünk az oroszokkal? És ezt a diverzifikációs követelményt se értem. Miért ne onnan vegyünk gázt és olajat, ahol olcsóbban adják nekünk, s mindezt azért, hogy segítsünk nekik haragudni az oroszokra. Illogikus, de azért elvárják tőlünk. Egyébként azok, akik a leghangosabban vádaskodnak ez ügyben, maguk is seftelgetnek, méghozzá nagyban, az oroszokkal. Milyen jogon várják akkor el, hogy mi az ő kedvükért nekiessünk az oroszoknak, és ezáltal hátrányos helyzetbe hozzuk magunkat az üzleti világban? Ezenközben ők meg pöffeszkednek, hazudoznak és csálnak, csak mert náluk az erőfölény, vélik.

2023. április 17.

Az EU-s főnökök kezdenek bepánikolni a közelgő választások miatt. Engedékenyebb hangnemet ütnek meg, de szerintem ez csak a látszat. Nem kell bedőlni nekik, csak taktikáznak. Ettől függetlenül, amelyik területen engedékenyebbek, ott ki kell csikarni belőlük, amit lehet.

Ukrajna rosszul áll a háborújával. Nemcsak az EU érzi a választások előszelét, hanem a lengyelek is. Váratlanul mellénk álltak a gabonaimporttilalom ügyében, de állítólag egyéb területeken is. Arra már ráébredtek, hogy az ukrán gabona szemetjét mind nálunk dekkoltatják, csak még arra nem, hogy mindez szándékos spekulációs lépés volt. Talán épp az volt a céljuk vele, hogy elfertőzzenek bennünket tiltott vegyszerekkel kezelt termékekkel, esetleg nukleárisan is fertőzött gabonával. Már tavaly is lejegyeztem, hogy gyanús volt a tavalyi nagy aszály, amit szerintem vegyileg idéztek elő a háborúskodó felek. Most itt az eredmény: a mi gabonasilóink tele vannak ezzel a szeméttel, ami után igen alaposan kell majd fertőtleníteni. De mi van, ha nukleárisan is szennyezett anyagot tároltak itt hónapokon át? Akkor hogy fogják kitakarítani a silókat? S aztán hova teszik a magyar gabonát? A gabonakereskedelem irányítása már régen amerikai kezekben van, ez az árletörés nem lehetett véletlen. Mindig az ő érdekeiknél kötünk ki, akármiről is van szó.

Stoffán György kemény hangú levelet írt az amerikai nagykövetnek. Megérdemelte, de nem megyünk vele semmire. Ez annál inkább a honi baloldal ölelő karjai közé fogja lökni a magyar ügyekben nem éppen tájékozott David Pressmant.

2023. április 18.

.....

Szinte semmi hír nem jött Ukrajnáról. Ha nagy a csend, valami készül. S ha így van, az többnyire disznóság. Már nyakig ülnek a korrupciós botrányokban, de még mindig nem szégyellték el magukat. Mindenki marad a helyén, még az igen korrupt Eva Kailit is szabadlábra helyezték a tegnapi hírek szerint.

Maklárón igen szépek a kertek, még az előkertek és az árokpart is. Egyre melegebb van. Ma csak tartaléknak vittem a nagykendőmet, csak estére kellett. Az erkélyen délután 28 °C volt.

J.-ék kertjében minden gyümölcsfa virágzik. Különösen a körtevirágok gyönyörűek. Már a telken is alakulnak a koratavaszi virágok.

2023. április 19.

Ma sikeresen összejött a találkozó a galériással. Igen érdeklődő, az üzleti lehetőséget is nézte benne, és a mágikus realista képekre tenne, hogy azok iránt lenne érdeklődés. Lehet, majd meglátjuk. Nagyon fellelkesítette a téma, mármint a Rudi története, valamint az, ahogyan kinyomoztam az egész ügyet. Kérdezte a célomat, mi vele, de neki is csak azt mondtam, amit mindenki másnak: Rudi renoméját helyreállítani, s ha lehet, egyszer majd múzeumba juttatni az egész gyűjteményt. De nem valami raktár mélyére, hanem állandó kiállításra.

.....

Az ellenzék egyfolytában racsít és rágalmaz. Én a kormánypártiak helyében már feltettem volna nekik a kérdést: És ha sikerülne nektek, hogy beomlasszátok a rendszert, akkor mi lenne a további szándékotok? Azt ugye nem gondoljátok komolyan, hogy a ti folytonos ordibálásotokból megélhetne az ország? A befektetések bevonása fontos az ország szempontjából. Enélkül ti se kapnátok egyebet, mint hideg vizet. Persze logikus gondolkodást elvárni a sok elivott agyú vagy drogfüggő szerencsétlentől eléggé irreális volna. Mondhatni képtelenség.

.....

Kezd megváltozni az idő. Most szép tavasz van, ragyogó színekkel, virágözönnel, egyre ragyogóbb zöld fűvel és lombosodó fákkal. Mi ebben még el is maradtunk az ország többi

részétől, ahol a korai szép idő miatt sok gyümölcs elfogyott. Úgy tűnik, a fák is alkalmazkodnak valamelyest a változó klímához azzal, hogy késleltetik a virágzásukat. Én valami tudatosságot sejtsek ebben. Ők nem tudnak beszélni, de a gesztusaikkal sok mindent kifejeznek. Úgy tűnik, vénségemre a babák nyelvét és a növényekét is kezdem mélyebben megérteni. Kedves élmény.

.....

Manapság sok a magányos lélek. Kommunikációjuk elárulja a befelé fordultságukat. Önmagukat helyezik a középpontba, mivel az életükben nincsen, aki számára ők lennének a centrum, azaz a legfontosabb személy. Ezért önmagukat és a személyes ügyüket felnagyítják, ezáltal a világ többi részét és szereplőjét legfeljebb periférikusan látják, tehát torz képük van a világról. Mindnyájan részei vagyunk a világnak, ahol nem hegemon szerepre kellene törekednünk, hanem vele harmonizálva illeszkednünk a többi rész közé. Ezt nehéz volna megértetni másokkal, akik a saját sorsukon keseregve nem látják a kivezető utat.

Makovecz Imre figyelmeztetett mindenkit arra, hogy ne siránkozzanak, ne panaszkodjanak folyton. Most érezni igazán szavai értékét, amikor sok embertársunk ezt a pótcselekvést használja a valódi tettek helyett. Valami hasonló érzésem van a kormány mostani kommunikációjával kapcsolatosan is. Számtalanszor megbántanak, sőt kéjelegve sértegetnek bennünket, mert valakik úgy érzik, ezt kell meghatározó trenddé tenniük. Már hónapok teltek el a választási manipulációk óta, de a mieink még mindig csak a lamentáló megjegyzéseknél tartanak, ahelyett, hogy szétcsapnának a sok ügynök között. Én legelőször is zároltatnám vagy lefoglalnám a kenőpénzeket, amiket illegálisan kértek és kaptak, és szigorú vizsgálatot rendelék el az ügyekben. A zárolt pénzekből meg lehetne indítani pl. a pedagógusok bérrendezését. Soros még csak nem is kifogásolhatná, hiszen úgyis mindig a saját filantróp érzéseire és jó szándékaira hivatkozik. Ha valami, úgy ez az intézkedés emberbarátinak volna tekinthető. Ők meg ihatnának rá hideg vizet. A korrupt disznók aztán mehetnének a síttra, ahol elábrándozhatnának rajta, miféle „jó hazafiak” is ők. De a mieink egyelőre csak úgy reagálnak, mint egy kisfiú, akit arcul ütöttek, és most fogja a sajtó pofikáját és arról beszél, milyen csúnya volt az a másik fiú, aki így elbánt vele. Már megint védekező pozícióba szorították őket az agresszív baloldaliak, pedig nekik kellene lépéselőnyben lenniük, a mieinknek.

Az EU-ban egyre nagyobb a botrány a biztosok körül, de ahelyett, hogy ott is határozottan fellépne ellenük valaki, csak kenegetik egyre jobban széjjel a mocskos ügyeiket. Szánalmasak, de mégse lehet megsajnálni őket. Ahogy a honi csirkefogóknak fel kellene tenni a kérdést, most hogyan képzelik tovább az ország ügyét, ugyanúgy a brüsszeli biztosoknak is, hogy mire nézik a napot? Most már mindent megengedhetnek maguknak, hiszen nincs fölöttük működő kontroll rendszer, ami nélkül sok kiskapu nyílik meg előttük. Máig se értem, hogy nem tudnak megengedni maguknak, hogy a saját oltári magas fizetésükből vegyenek egy vacak repülőjegyet? Muszáj ezt feltétlenül másokkal megvetetniük? Vagy ezeknek tényleg nem számít más, csak a potyolínó? Dedós szint ez, akárhonnán nézzük. Érzelmileg, mentálisan, mindenképpen.

2023. április 20.

Ma újabb strapás napom volt. A rovarirtót vártuk, érkezése előtt mindig mindent el kell pakolni, amitől rettentő felfordulás lesz a lakásban. Amíg újból vissza nem pakoljuk. Gyorsan felmostam idebent és az erkélyen is, mert ilyenkor négy napig nem lehet. Rettentően elfáradtam estére, de végül minden a helyére került, és a kredencet meg az asztalt is letakarítottam, egyebet nem lehet.

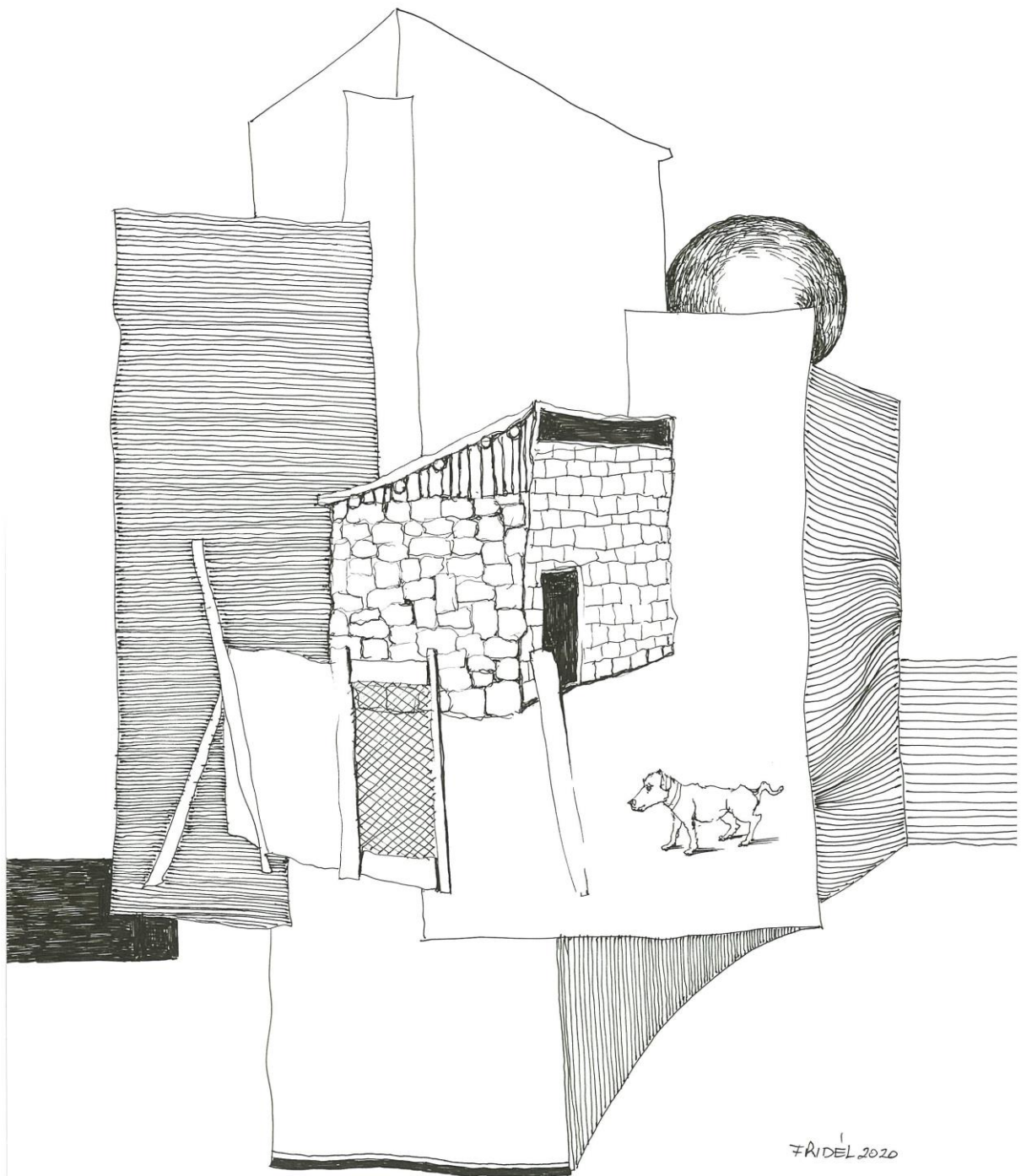
Kis gubanc a könyvrendeléssel. Volt egy akciós könyv, Teleki Pál: Európáról, Magyarországról c. műve, de amikor rá akartam kattintani, bedöglött a rendszer és nem tudtam folytatni a rendelést. A gép azt írta, hogy összeomlott a kapcsolat velük, s hogy próbálkozzam később. Így is tettem, de akkor meg nem akarta felismerni sem a szerzőt, sem a könyvet a „rendszer”, ami eddig mindig rendesen működött. A rendeléskor mindig van egy rovat, ahová megjegyzést lehet bejegyezni, meg is tettem, azzal a kéréssel, hogy egészítsék ki a rendelésemet ezzel a bizonyos Teleki Pál-könyvvel. Csak késő este találtam meg a választ, hogy telefonon tudok módosítani. Közben már lehet, hogy össze is állították a csomagot, úgyhogy hagyom a csudába, nehogy emiatt lemaradjak a többiről is, amit nem szeretnék.

Ha a lábam is bírja, át akarom nézni a verseskötetem anyagát, hogy J. véglegesíteni tudja a szerkesztését. Utána mehet a könyvtárnak a meseregénnyel együtt. Prózai napok ezek, de utána talán folytatni tudom a Papírmacskát, ami régóta vár folytatásra, illetve befejezésre. Bár az is meglehet, hogy inkább elbeszélésekkel folytatom a sort.

A patakparton az első almafán is megjelentek a virágok. Talán csak ők is vártak sorukra, mint a mablári gyümölcsfák. Holnaptól rendes tavaszi idő várható... végre! Az erkélyen, bár még nincsenek kint virágok, már megjelentek a hangyák. Ma lefújattam az ő járataikat is, már ahol közlekedhetnek, remélem, kellőképpen elriasztja majd őket az itteni garázdálkodástól. A szűnyoghálós ajtón keresztül is mindenképpen be akart nyomakodni egy rovar, és hiába fújtam le hígított ecettel, rá se hederített. Végül lepöccintettem onnan, majd kimentem az erkélyre és lecsaptam. Ez még a rovarirtó érkezése előtt volt, miután felhívtam odakint is. A rovarvilág nagyon szívós, makacs, nem könnyű lebeszélni őket, hogy itt megtelepedjenek. Azért én megpróbálom.

.....

A mai hírek szerint az oroszok állítólag nagyobb csapást mértek Bahmutban az ukránokra. A hír valósága később fog kiderülni. Mindenesetre a hírek egy része arra utal, hogy Zelenszkij bukása a küszöbön áll. Ha igaz, magának kereste. Nyilván kárörvendeznek azon is, hogy egy orosz repülőgép orosz területen véletlenül elpottyantott egy bombát, ami fel is robbant. Más hírek szerint az amerikaiak Patriot rakétarendszereket telepítenek Ukrajnába. Igaz, ez édeskevés a rendes védelemre, de ráadásul ezeket az eszközöket Lengyelországból vonják ki. Lengyelország is azért kapta őket, mert volt egy ukrán provokáció, azaz tavaly átlóttek lengyel területre Zelenszkijék, akik persze mindent tagadtak. Két ember meghalt, de végül elkönnyvelték véletlen balesetnek, így nem tört ki közvetlen háború Ukrajna s egy NATO-tagállam között.

A hírek szerint Zelenszkij makacssága az akadálya annak, hogy békéről tárgyaljanak. Meglehető, eléggé akarnok alkatú, és nagyon ronda, zavaros a nézése. Olyan típus, aki értelmetlenül is küzd az igazéért, ha már reménytelenné vált az ügy, akkor is. Persze könnyű ügy, csak a szájával „harcolni”. Majd megtudná, hová vezet a Majdan, ha neki is ott kellene kúsznia a sárban a saját katonáival! Bizonyára furcsán hangzik ez, hogy nem teszek oroszellenes kijelentéseket, holott régen ez az ellenzékiiségünk része volt. Már nincs miért, mert a két ország közti kapcsolatot régen rendezték kereskedelmi vonalon. Zelenszkijjal meg egyszerűen nem lehet szimpatizálni, mivel folyton magyarellenes kirohanásokat intéz, a kárpátaljai magyarokat meg üldözi, diszkriminálja, ezentúl egyvégtében követelők és fenyegetők. Már egy csomó magyar is meghalt az ő háborúja miatt, mégse érez hálát vagy szolidaritást irántunk. Az ilyen érzelmi sivárság önmagáért beszél.

.....

A kínai kereskedelmi miniszter ma tárgyalásra érkezett hozzánk. Láthatóan igen pozitív a kommunikáció, majdnem a nyakába ugrott Orbán Viktornak. Kereskedelmi szempontból jók a kilátások, mert azt a bizonyos kereskedelmi vonalat hamarosan beindítják, és az nekünk kedvez. Az ellenzék persze mindig mással van elfoglalva. Már több mint egy hete csak a lelőtt szürke farkassal foglalkoznak, a Biden fiú botrányáról meg mélyen hallgatnak. A hírek szerint érintett egy prostituáltakat futtató luxus szolgáltatásban, esetleg ő a tulajdonosa. Ezt még tagadni is nehéz volna, hiszen meztelen felvételeket tettek fel róla a Facebookra, amin szajhákkal szórakozik és kokaint fogyaszt.

Miközben Amerikában a pedofíliát szigorúan büntetik, egyes államokban akár halálbüntetést is kiróhatnak érte, addig Európában meg dekriminalizálnák ezt a förtelmes bűncselekményt. Áthárítanák ennek a bűnét az ENSZ-re, most az szorgalmazza a kérdést. Visszataszító ez a mindent relativizálás. Nem is értem, hogyan tudja magát jól érezni a bőrében az, aki ilyenekben éli ki magát. Miközben minden jóézésű ember undorodik tőlük és a poklok mélységes fenekére kívánja őket, annál agresszívebben követelik maguknak az egyenjogúságot, sőt privilégiumokat. Visszataszítóak, és veszélyeztetik a gyermekek egészséges fejlődését úgy mentálisan, mint fizikailag. Ahová beteszik a lábukat, mindenütt csak a rothadás és a dekadencia kíséri őket.

.....

Karigeri érdekes ötlettel hozakodott elő. Nem hajlandó befizetni az adókat, mondván, hogy ő ezt a kormányt nem támogatja. A szolidaritási adóról van szó, amellyel a kisebb önkormányzatokat támogatják a nagyobbak. Az egész csak egy show-műsor, mert az adófizetés nem önkéntes vállalás, hanem kötelező mindenkinek. De legalább addig is rá figyel az egész sajtó, és sikeresen tereli el a figyelmet más, ennél fontosabb ügyekről. Valószínűleg ő a legostobább polgármester az egész országban. Gyurcsány kesztyűsbábjá, aki ugyancsak tökkelt, csak jóval dörzsöltebb nála.

.....

Holnap, azaz már ma Rudi születésnapja. Talán ezért is bukkant fel ismét onnan a távolból, hogy üzenjen ezen a galérián keresztül. Történetünk egészen régi, mégis mindenki a dolog

romantikájára harap rá. Nem értik, hogy azok a nagy érzések már rég lehiggadtak, letisztultak, és részemről valóban egészen másról van szó. Egy nagy magyar művészt komoly igazságtalanság ért, ezért az utókor köteles volna rehabilitálni őt. Vissza kellene kapnia egykori presztízsét, és az volna a minimum, hogy pl. az Akadémia matrikulájába ismét visszakerüljön a neve, az adatai. S hogy ne mondhassa róla senki, hogy oda nem is járt soha (Velem ezt közölték. Elhúltam. Akkor hogyan lehetett a Képzőművészeti Alap tagja, ha nem végzett Akadémiát?) El kell helyezni őt és munkáit a neki kijáró kategóriába, de ez a kifejezés nem is helyes, hiszen annyira rendhagyó egyéniség volt, hogy nem is tűrt semmiféle ketrecet, besorolást. A sok törés emiatt volt az életében. Ő olyan szám volt, amely csak önmagával osztható. No meg persze az eggyel, ami minden számnak kijár. Összám, prímszám, nem kategorizálható. Aczél György mesterműve (csalása) volt Rudi eltüntetése a köztudatból, én pedig keresem az útját, hogyan lehetne visszavezetni a neki kijáró helyre. Egyszóval az én tevékenységem egy becsületbeli ügy, az meg, hogy szeretettel gondolkodom Rudira, nem tartozik másokra. Attól még ez a romantikus máz rajta maradt ezen a történeten, talán mert az átlagember számára ez még érthető. A filozofálást, erkölcsi helyzetét kevesbé értik meg.

2023. április 21.

A szerkesztést valóban befejeztem, és még a szövegen is alakítottam valamit, de a verseket rég átnéztem évekkal ezelőtt, amikor pályáztattam a kötetet. Részemről kész, a képszerkesztés és a tartalomjegyzék véglegesítése a J. dolga lesz, aztán a pdf-es változat leadása a könyvtárnak, majd a következő könyvem írása, szerkesztése már az én reszortom megint. Ha ennyit kell várnom J.-ra, lehet, hogy még egy könyvet befejezek a könyvhét előtt. Nyáron, amikor vissza kell vonulnom a többi öreggel együtt a kánikula elől a hűvösbe, akkor jöhet a még újabb, hogy azzal is haladjak és őszig készen legyek. Ha már különmunkám nincsen, legalább ezzel igyekszem elkészülni. Persze, ha egyéb feladat is adódik, pl. Rudinak egy kiállítás szervezése, akkor azt se hagyom ki. Szép lenne, ha megtörténne végre az első lépés a rehabilitációja felé! Igaz, az se nyáron lesz, amikor be szoktak zárni a galériák.

.....

A tegnapi főhírt meg elfelejtettem idejegyezni: sikeresen felbocsátották a SpaceX nevű rakétamonstrumot, ami templomtorony magasságú és sok-sok tonna mennyiségű rakományt képes felvinni az űrbe. A Mars-expedíció előkészületi akciója volt ez, amit még több más követ. Elon Musk „bulija” volt ez, amit persze a NASA nélkül nem hajthatott volna végre, de ez a furcsa figura ebben is sikeres. Az űrhajó felszállt, majd felrobbantotta magát, állítólag terv szerint. Eredetileg az óceánba kellett volna zuhannia, de ezúttal a levegőben semmisült meg. Sokan kudarcnak ítélik meg, de a szakértők szerint nagy siker egy ekkora hatalmas rakétát fellőni. Enélkül, nem tudnák élelmezni és sok egyéb dologgal ellátni a hosszabb űrküldetésre indított űrhajósokat.

Mindez nagyszerű, bár nekem ehhez is van egy komoly megjegyzésem. Miközben más amerikaiak azon ténykednek, hogy lassan szétrobbantsák alólunk ezt a gyönyörű anyabolygót, egy másik csapat meg azon munkálkodik, hogy egy űrmissziót sikeresen útjára

bocsáthasson. Először persze arra kellene törekedni, hogy maradjon meg nekünk a gyönyörű Földanya, minden más, a jövőre vonatkozó terv illúzió marad, ha ez az elemi alapfeltétel nem valósul meg. Ha mindez nem volna eléggé világos, akkor a kontraszt abban áll, hogy az egyik a jövőnek dolgozik, míg a másik épp az ellenkezőjén: hogy múlt idejűvé tegyen mindent, amit itt a Földön elértünk.

.....

Ma ugyan csak háztartási napot terveztem, de azt is összehoztam, meg a szerkesztést is. Gyönyörű napos idő volt, így nem volt benne semmi szemrontó, vagyis hogy rendesen átláttam képileg is a kötet anyagát. G. kedvenc ételeit elkészítettem, mire hazajött, és a régi restanciámat, az abroszmosást is megejtettem. A napos időben szépen száradt minden idebent a lakásban, emellett még egy kis híryanagot is begyűjtöttem.

Ennek lényeg pedig annyi, hogy az oroszok és az ukránok kölcsönösen borsot törnek egymás orra alá, így, hogy NATO-segítséget kapnak (stikában a háttérben), az ukránok is ki tudnak védeni ezt-azt. Attól még a számbeli erőfölény az oroszok oldalán áll. Az esti hírekben elkotyogta valaki, hogy az amerikaiak sem akarják, hogy Oroszország túlságosan legyengüljön, mert akkor Kínával lesz még szorosabb a kapcsolata, de állítólag az oroszok se akarják teljesen szétverni az amikat, tehát kell lenni valami háttéregyezménynek a két legnagyobb fél között. Valami készül, ha Kína indítani akarja a gazdasági terjeszkedését – rajtunk keresztül – Európa szíve felé, de mindez majd kiderül, ha végleges lesz. Az oroszok újabban azt nyilatkozták, hogy a háború csak Ukrajna felosztásával végződhet, mármint hogy a Lengyelországhoz és Magyarországhoz csatolással. Üveges tótnak a hanyattesés, mondhatnánk némi életbölcselettel, de úgy tűnik, ez nem rajtunk fog múlni. Népszerűség szempontjából édesmindegy, hiszen úgylis gyűlölnék bennünket nyugaton. Soha semmi nem számít, csak az ő előítéleteik.

.....

Ma majdnem bekerültem a Paláverbe, de előttem egy öregember túl hosszan fújta a magáét, hogy végül engem nem adtak be élőben, hanem szétkapcsoltak. Pedig lényeges lett volna felhívni a figyelmet arra, hogy az ukrán gabona mennyi mindennel lehet szennyezett, s hogy nem mirajtunk múlik, ők kinek adhatják el ezt a szemetet. Egy másik betelefonáló látta, hogy ukrán jelzésű zsákokban rakodták be a lisztet az egyik üzletbe. Nos, megint úgy jártam, ahogy már sokszor életemben: ha fel akartam szólalni egy fontos ügyben, a téglák folyton hangoskodni, ordibálni kezdtek, így próbálva belém fojtani a szót. Ma sikerült ennek a rendkívül műveletlen stílusban beszélő egyénnek. Talán majd máskor sikeresebb leszek...

Téma volt az is, hogy a cancel culture vagy mifene jegyében már Kleopátra is néger, azaz akként jelenítik meg egy filmen, így tervezik. Azt hiszem, hogy mindaz, ami most Amerikában történik, az ő komplexusaiknak a feldolgozása jegyében folyik. Azoknak, akik ezt az irányzatot erőltetik, nyilván sok van a rovásán és van is mit eltüntessenek a múltjukból, ha ugyan megtehetik. Az ököljogot gyakoroló ex-cowboyok, kitelepített fegyencek, prostituáltak és az egész furcsa egyveleg, amit kívülről irányítva összehoztak, immáron kétszázötven évre tekint vissza, mégse forrotta ki magát egészséges formájúvá. Még mindig a rabszolgatartó társadalom maradványait böfögik fel, amiatt nem tudnak túllépni a „mai kocsmájukon”.

Ráadásul a saját sarukat kenik szét az egész világon, másokat okolnak mindenért, pedig nekik illene felhagyniuk azzal az egészségtelen törekvésükkel, hogy restaurálják a rabszolgotartó társadalmat – más kontinenseken.

Nekünk, magyaroknak nincs kompenzálnivalónk ezen a téren, mivel a Magyar királyság területén már Szent István idején se volt engedélyezett a rabszolgotartásnak semmiféle formája. Mindez csak azért merült fel, mivel több lovas tajgai népet is befogadtunk (kunok, alánok, besenyők, úzok, stb.), amelyeknél elterjedt volt a rabszolgotartás, letelepedésüknek viszont alapfeltétele volt ennek eltörlése. Aki mégis ezt merészelt gyakorolni a saját háztartása keretein belül, azt szigorúan büntették.

Kleopátra fehérbőrű volt és vöröshajú, az egyetlen dolog, ami fekete volt rajta, az a parókája volt. Az egyiptomiak ezt rendkívül szexisnek tartották, azért viselték. Fekete vagy sötétkék volt még a sminkje, ami azóta is divatban van időnként. De aki örütségeket akar terjeszteni világszerte, az bármit is cáfol és mindennek az ellenkezőjét nyomatja, attól még a történelmi tények történelmi tények.

Arra a kérdésre, hogy ki a legnagyobb hipokrita, egyszerű a válasz. Amikor a „Te szedd!” mozgalom résztvevőit látjuk szemetet szedni, akkor önkéntelenül az jut az eszünkbe, hogy hol vannak az úgynevezett zöldek? Az LMP, amely kisajátította magának ezt a titulust, sehol nem látható. Ők csak a pesti flaszteren üvöltözve és vádaskodva tudják elképzelni a saját „zöldségüket”, így csak szalonzöldeknek lehet tekinteni őket. Ki van adva nekik egy téma, azt harsogják éjjel-nappal (akkumulátorgyarak támadása), a hozzá mellékelt sablonszöveget fújják ész nélkül, mint a magolós diák az iskolában. Infantilisak, ám mégse gyermekiek, mert árad belőlük a tömény rosszindulat. Nekünk még ellenzékből is csak ilyen silány jutott...

.....

„A megtett (dolog) nem lehet meg nem tett.” Dán közmondás. Kétségtelen. A fentiekre is el lehet mondani, hogy amit ember ember ellen elkövetett a történelem során, azt semmiképpen nem lehet látatlanba, hallatlanba venni. Ennek a mostani, igen aljas háborúnak az eseményeit és az elkövetőit sem. Elsősorban azokat nem, akik a fedezékből, ott meglapulva sunnyognak és lapítanak, időnként hipokrita üzeneteket küldözgetve embertársaiknak. Az alapján, ahogyan a mai társadalmakat próbálják átalakítani, azt kell gondolunk, hogy igen csúfak, rosszindulatúak, sőt kifejezetten gonoszaknak kell lenniük, ha soha semmi pozitívát nem képesek kigondolni, csak ez a tömény rondaság ömlik belőlük éjjel-nappal. Szánalmasak a szerepükben. A fenti gondolat jegyében meg hiába erőlködek, hogy elfeledtessék gonosztetteiket az emberekkel, mert él a kollektív tudat, amely mindnyájunk tetteit feljegyezve őrzi. A 'cancel' csak egy számítógépen képzelhető el, mármint egy gombnyomásra eltüntetni akár egy egész adattárat, de az isteni memóriába ők nem kotorhatnak bele.

Itt van példának a Gyurcsány-Dobrev házaspár. Azt voltak képesek állítani, hogy ők kénytelenek lesznek majd a szerintük elképzelt hatalomátvétel után mindent nulláról kezdeni, mert Magyarország annyira le lesz gatyásítva. Hogy nem szakad rájuk a pápai csillagos ég! Mindig ők rabolták le az államkasszát, hogy utána Orbánéknak kellett behozniuk a sok lemaradást, amit az országnak ezek a paraziták okoztak. Ott van példának a főváros,

amelyet Tarlós István előző főpolgármester jelentős tartalékokkal (214 milliárd Ft) adott át ennek a siserahadnak. Mindössze három év elteltével Karácsony Gergely csődöt akar bejelenteni, vagyis azzal fenyeget. Egyebet se tudnak, csak a pénzt tarhálni, a markukat tartani, és csak addig alázatoskodni, amíg meg nem kapják. Utána megint kígyót-békát kiabálnak a kormányra és minden magyarra, aki a Fideszre szavazott. Gerinctelenek, arcátlanok, tkp. még ezt a csekélyke helyet se érdemes rájuk pazarolni, amit ide szántam – gyalázatosságaik megörökítése céljára. A nulláról kezdés csak olyan értelemben áll meg az esetükben, hogy legelőször is megint kirabolnák az államkasszát, és akkor széttárnák a karjukat, ahogy szokták: mindenről a Fidesz tehet. Ám a matek nem megy jól nekik, mert az ilyen helyzet nem a nullával egyenlő, hanem jókora mínuszokkal. Azokat meg mindig ők gyártották, az átkos emlékű tanácsköztársaság még annál is átkosabb emlékű gyilkos bandájának leszármazottjai. Egyetlen szál gyufát nem bíznék rájuk, nemhogy az államkasszát. Magyarországra mindig csak szégyent hoztak, most pedig már Európa szégyenei, egyéb titulust nem érdemelnek.

.....

Ma Rudi születésnapja, a Föld napja, és egyúttal az én rossz emlékű házasságom évfordulója is. Olyan ez, akár a Föld: minden szép és jó megterem rajta, de aztán jönnek azok is, akiket Isten mintegy mellékesen vagy nem túl jókedvében beléteremtett...

Most is épp azok tüsténkednek a hatalom körül, akiknek oda soha nem lett volna szabad kerülniük, mert olyan antitalentumok, hogy mindent csak a visszájára fordítva tudnak elképzelni. Évtizedekkel ezelőtt volt egy fiatalember a dohánygyárban, akinek ugyan nem tartozott a munkaköréhez, hogy egy egész hatalmas gépsort kezeljen, mégis folyton ott settenkedett mások mögött, hogy úgymond ellesse a titkukat. Az olasz számítástechnikai szakemberek hónapokig dolgoztak rajta, még hétvégeken is, hogy alaposan megtervezzék, majd behangolják a gépsorok automatizált működését. Csak az arra jogosult kollégáknak tanították meg, hogyan kell tervezni a részprogramokat. Ez a fiatalember folyton ott leselkedett mögöttük, amikor ezt magyarázták, majd amikor senki nem látta, odament a géphez és belebarmolt. Vészjelzés, gépleállítás, nagy futkosás, mi történt, és amikor elkapták a fiút, aki elrontotta az egészet, még neki ált feljebb, hogy ő nem hülyébb másoknál, annyit ő is meg tud csinálni, mint amazok. No comment, mondaná a tapasztalt lélek, de a szerencsétlen figura soha nem tanult semmiből. Számtalanszor újakezdte, ekkor az olaszok újabb jelszót adtak meg a gépkezelőknek, amit ez a félresikerült alak megint csak kilesett, és ugyanaz ismétlődött számtalanszor. Csodálom, hogy ki nem rúgták ezért, hiszen jelentős károkat, munkaidő- és termelés kiesést okozott a hülyeségével.

A komplexusos lélek emancipációs kísérletei az ilyenek, mert hiszen ebben tipikusak. El nem tudják képzelni, hogy alkalmatlanok bizonyos feladatok elvégzésére, csak mennek a buta fejük után nagy öntudatosan, akár a mai magyar ellenzék – en bloc. Végül mindig ott kötnek ki, hogy ők bezzeg mindent jobban tudnak mindenkinél, csak mert ki akarják fordítani a sarkaiból a világot. Ezek a honi posztkommunisták, de ott vannak EU-s kollégáik, akik épp olyan ostobák, mint ezek a díszpintyek. A feladat és a megoldás igen egyszerű: soha többet nem szabad kormányrúd közelébe engedni őket, mert mindent csak összebarmolnak, ahogy az a tanulatlan munkás, aki mégis annyira hitt magában és a saját fejében, hogy úgy vélte, ő

különb a mérnököknél is... Kádárista átkos hagyomány, melynek jegyében az értelmiség intézményesített letaposása és pocskondiázása folyt. Csak annyiból nem csoda maga a folyamat és a jelenség, hogy a kultúrát egy három elemit végzett alak irányította, és ő is annyira hitt magában, mint az a szerencsétlen félnótás fiatalember a gyárban. A különbség annyi, hogy Aczélék teljhatalmat gyakoroltak, és akit az útjukban állónak tartottak, netán okosabbnak maguknál, azt egyszerűen kicsinálták.

Talán ennyire egyszerű a hatalom gyakorlása, ha arra alkalmatlanokra van bízva?... Brrrr!

Egyébként maga a jelenség tovább él. A hatalomhoz juttatott kisember soha többé nem akar lemondani egykori pozíciójáról, valamint arról a lehetőségről, hogy úgymond a „fara dirigáljon a fejének”. No, hát ennek jegyében volt akkora úr a nagyfőnökök közelében a titkárnő és sofőr páros...

2023. április 22-23.

„A pénz nélküli pénz”, amelynek bevezetésére és általánossá tételére tesznek kísérletet, régi terve a hegemoniára törekvő világuralmi megszállottaknak. Ezzel igyekeznek eltüntetni azokat a hiányokat és fogyatékosságokat, amelyek a sok túlnyomtatott pénz és a kriptovalutázás miatt támadtak a nemzetközi rendszerben. Minden hazugság és leplezés, ezért kell törvényszerűen elbuknia, a rendszernek pedig összeomlania. Ez volna az a világmegváltó és újító rend, amit mi, konzervatívok állítólag nem értünk. Dehogynem, nagyon is értjük! Épp az a bajuk velünk, hogy átlátunk a szitán. „De látja az Úr!”, idézhetném kedves nagybátyámat, Sanyi bácsit, és akkor is neki volt igaza, ha mindez naivul hangzott. A végső számadáskor mindenki megtudja majd.

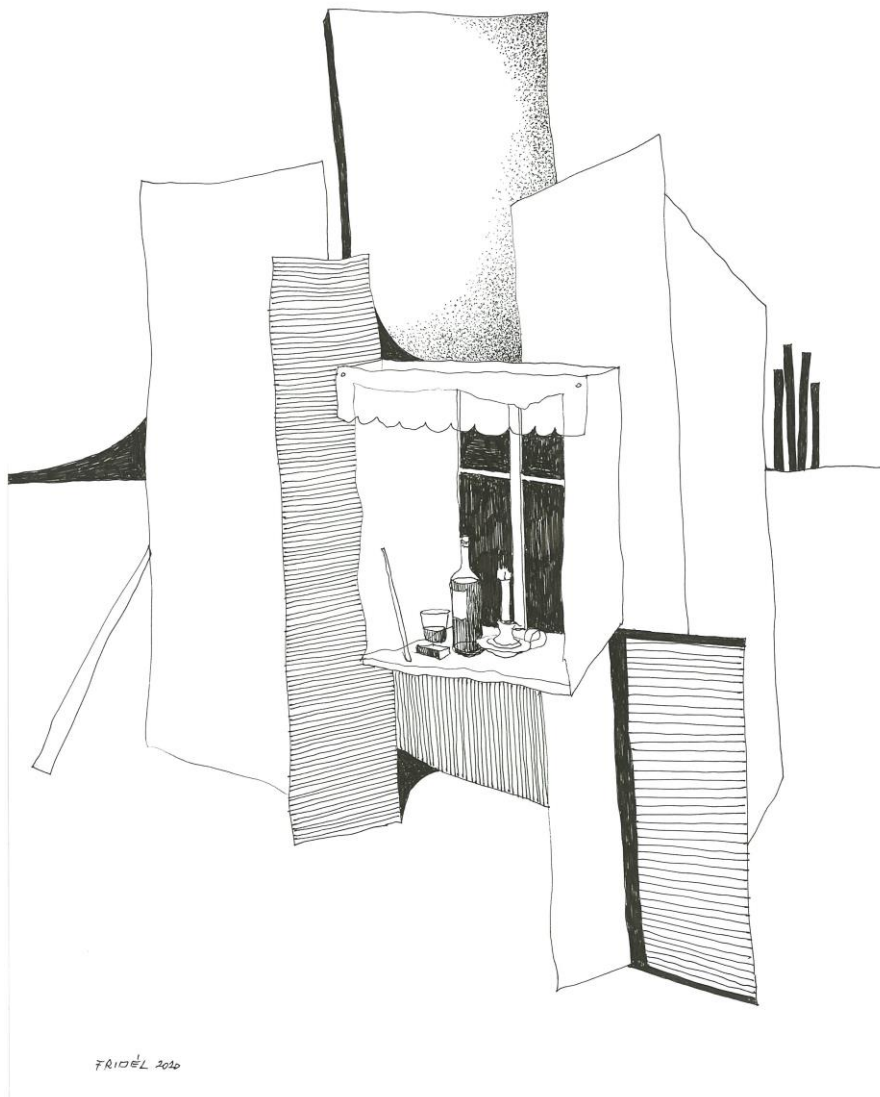
2023. április 23.

Az ukránok kiépítettek egy hídfőállást maguknak, amelynek segítségével el akarják vágni az oroszok utánpótlási útját a Krím felől. Kétségbeesett kitörési kísérleteknek tűnnek ezek, amikhez nincsen kellő tartalékuk. Az időjárás most nem nekik kedvez, mert ott is folyamatosan esik, ettől csak dagonyáznak, de a harckocsik nem tudnak haladni, hanem leragadnak.

Ma sikeres mentési akciókat hajtottak végre a Szudánban rekedt magyarok hazasegítésére. Az afrikai országban ugyanis zavargások törtek ki. Ez nemcsak sikert jelentett, hanem még a helybeliek és a külföldiek is dicsérték az akció végrehajtóit. Voltak franciákkal összehangolt akciók is, majd a végén kiderül minden.

Varga Judit igazságügyminiszter sikeresen tárgyal megint Brüsszelben a nekünk járó pénzekről. A felét odaígérték „máris” annak, ami jár, de ezt a verziót már annyiszor eljátszották velünk, hogy ne csodálják, ha szkeptikusan fogadjuk a hírt. Az a pénz a miénk, amit már kifizettek, átutaltak, szóval zsebben van. Mármint a mi zsebünkben.

Közben újabb pedagógussztrájknak nevezett balhét szerveztek Pestre az idegen szolgálatban álló bérencek. Igaz, ők „csak” rátelepedtek a tüntetésre, de azért ők mindenütt ott vannak, ahol nincsen keresnivalójuk. Előbb a Belügyminisztérium előtt ordibáltak, aztán átvonultak a Miniszterelnöki Hivatal elé és ott akartak kordont bontani megint az abnormálisan hiperaktív állatorvos, Hadházi Ákos vezetésével, de annyit durváskodtak és nekimentek a rendőröknek, hogy a végén könnygázt vetettek be ellenük. Szegény riporterek is kaptak belőle, ahogy ilyenkor már csak lenni szokott. Gondolom, azért időzítették épp mostanra, hogy eltereljék a figyelmet Varga Judit sikeres tárgyalásáról. Mert azt nekik mindig muszáj túloldítaniuk. Ennyi retardált, viselkedészavaros embert hogy tudott megteremni ez a rendszerváltás utáni szegény társadalom? Bizonyára figyelemzavarosan és félrészegen.

A könyveim „megolvasását” már többször is elvégeztem. Igyekszem vele, mert J. üzent, hogy át fog jönni befejezni a szerkesztést. Ezért gyomlálgatom már annyiadszor, nehogy maradjon benne hiba.

Még pár nap és mindjárt itt a tündéri május. Nekünk az isteni szépség kora, míg szegény katonáknak a harctéri halál mindennapi közelsége. Most lehet megérteni igazi mélységében, mit jelent az a kifejezés, hogy valaki „fűbe harap”. Viszolyogtató érzés, bár minden elesett katonával együttérzünk, és ugyanúgy a családjukkal is. Mindennap imádkozom, hogy legyen már vége ennek a mocskos háborúnak, ami nem a hősi ukrán népről és lelkes vezéréről szól, hanem csakis a mocskos üzleti érdekekről. Mindig sunyin a háttérből irányítva, mindig fű alatt szervezve, és még inkább mindenkit átverve. Hazug sajtó, számító bankárok bajkeverő fegyvergyárosok, ütődött politikusok, zsugori, pénzéhes kalmárok, ostoba végrehajtók: nagyjából ennyi a mérleg. No és persze az istenadta nép, amelynek kizárólag a szenvedés jogát engedélyezik ezek a rettenetes földi helytartók.

A honi ellenzék azon hangoskodik, hogy nekünk is fegyvereket és katonákat kellene adnunk az ukránok háborújához. Arról viszont nem beszélnek, ugyan kinek kellene fizetnie ennek a költségét. Nekünk van egy ötletünk: aki annyira háborúzni vágyik, azt boldogan odaajándékozzuk Zelenszkijnek, és ha már annyira vágyik szponzorálni ezt a háborút, hát a lopott milliárdjaiból nyugodtan áldozhat rá. Hátha akkor elkezd végre gondolkodni rajta, ki és miből fizesse majd a végén a ceheet... Aki megdolgozik a keresetért, az azt is meggondolja, hová teszi, s főként a családjára költi, nem handabandázó, követelőző, link alakokra.

Karácsony Gergely, a szegyetelen pesti főpolgármester már sokadszor jelentett csődközeli helyzetet, azt remélve, hogy majd a kormány kiségeti őket. Nem érdemlik, mert viszonzásképpen folyton csak mocskolódnak és bértüntetőkkel csinálják a műbalhét, ahelyett, hogy dolgoznának becsülettel. Naiv feltételezés azokról, akik soha nem dolgoztak, hanem csak másokra mutogattak, ha valamit csinálni kellett. Okatootáia hozzájuk képest egy sztahanovista telep, Pató Pál úr egy busybody (buzgómócsing). Ezekből csak a gyűlölet és a gőg árad. Semmirekellők, de odavannak maguktól. Nem ordítaniuk kellene, hanem visszafizetni a fővárosnak azt az elemelt összeget, amit az általuk sokat szidott Tarlós, az előző főpolgármester hagyott meg tartalékként. Nekik viszont az volt az első dolguk a hivatal elfoglalásakor, hogy szétosztogatták a haveroknak, akik szintén nem csinálnak semmit, csak ezt a hivatásos lejmolást. És ha már annyira odavannak a külföldi kapcsolataikkal, abból a négy és félmilliárd forintból is kifizethetnének mindent, amit a választásokon spóroltak meg és amivel külföldi megbízóik állítólag továbbra is támogatják őket.

Milyen jó lenne, ha csupa szép és jó dolgot kellene lejegyezni ezek helyett a negatív hírek helyett! Most viszont legfeljebb annyi kellemes hír van, hogy ismét megérkezett az égi áldás és sűrűn kopog az ablakon. Közben odakint töksötét, mert alig világítanak az utcai lámpák. Az egri polgármesternek is mintha a pesti kollégája volna a példaképe: minden lényeges dolgon spórol, s helyette egy csomó lényegtelen felnagyít, az képezi a PR-ja részét, valamint azt a pótcelekvést akarja folyton felmutatni valós ténykedés helyett.

Bár az éjszakák hűvösek, a nappali hőmérséklet már elviselhető. A mostani hidegfront ellenére is. A központi fűtés még langyosít, de hamarosan beköszönt az az idő, amikor

mindez leáll, a beton lehűl és ilyen időben csak úgy ontja magából a barátságtalan hideget. Akkor jön a „polárkorszak”, vagyis a vastag köpenyek és kiskabátok ideje.

Most egyelőre Szent György napja, azaz már az is elmúlt, mert elkezdődött az újabb nap. Rendőrprogramok voltak a hétvégén és „te szedd!” akciók országszerte a Föld napja alkalmából. Ha az emberek nem szemetelnének, hanem eltanulnák a japánoktól azt a nagy tisztaságkultuszt, amit ők gyakorolnak, akkor ezeknek a zöldeknek se maradna dolga az erdőkben és városi, városközeli területeken. El nem tudom képzelni, milyen közegből, miféle környezetből kerültek ki azok, akik soha nem szégyellik el magukat, ha kiderül, milyen mocskos szokásaik vannak.

Most Nemes Nagy Ágneset olvasom esténként. A versei kiemelkedőek, csodálatos rímtechnikát alkalmazott. Remélem, nem neheztel meg rám ezért a fizikai síkú minősítésért odaátról. Szabó Magda a barátnője volt, ő is remek költőni nyitánnal indult, majd mindannyiuknak a fejére csaptak a Rákosi-korszakban. Nemes Nagy Ágnesék tíz éven át nem publikálhattak. Csak Ötvenhat után, amikor az elvtársaknak fel kellett mutatniuk pár tehetséges embert, aki nemcsak az ő gyorstalpalóik közül indult. Írók, költők közül többen sitten, Aczélnak muszáj volt hozzányúlnia az „aranytartalékokhoz”. És ilyen hosszú szilencium már halálos vétkekért se lett volna jogos.

2023. április 24.

Megérkezett Ferenc pápa Magyarországra. Impozáns fogadtatás, szép beszédek, parádés egyházi helyszínek. Ragyogó szervezés. Nyilván lesz még több különleges kifejezés, amellyel a pápa személyeket és dolgokat illet, de a mai legkifejezőbb kritikája az az „infantilismo bellico” volt, amelyet a háborús hévtől fűtött politikai körökre használt a Szentatya. Novák Katalin beszéde és megjelenése kifogástalan, láthatóan élvezi Ferenc pápa teljes bizalmát. Orbán Viktor is fogadta a pápát, vele is szimpatizál az argentin pápa. Becsüli, úgy tűnik.

Különleges története van ennek a látogatásnak. Mikor az eucharisztikus kongresszusra érkezett két évvel ezelőtt, kevés időt töltött Magyarországon a Szentatya. Szlovákiában három napot, és ezt többen is kifogásolták, azaz fájlalták. A rövid látogatás alatt azonban olyan derűs és kedves fogadtatásban volt része, hogy láthatóan megszerette a magyarokat a pápa, majd alaposabban utánanézett mindennek. Tavaly fogadta Novák Katalint és a Orbán házaspárt is Ferenc pápa, ekkor történt, hogy az államfő meghívta, és ő ezt a meghívást el is fogadta. Ennek az első napja múlt el. A délutáni program végeztével a budapesti Bazilikában visszavonult a pápa a Vatikáni Nagykövetségre, ahol a szálláshelye lesz.

Sok intrika előzte meg ezt a látogatást és a pápai kegyet. Mikor először találkozott magyar hívek sokaságával Csíksomlyóban, akkor feltehetőleg a románok szokásos intrikái hatottak oda, hogy kissé disszonánsra sikeredett az a pünkösöd. Mostanra viszont rendeződtek a kapcsolatok, sőt bennünket, magyarokat különösen a szeretetébe fogadott Ferenc pápa. Jó tudni, hogy valaki meghallgatja a másik felet is, ahogy a római jog szerint illik. Két évvel ezelőtt a szlovák szélsőségesek is „közbevetették magukat az érdekünkből”, viszont minden műemlék, amit bemutattak neki mint szlovák értéket, magyar elődeink erényeit dicsérte.

A pápa arcvonásain leolvasható, hogy voltak magyar felmenői is, még ha esetleg nem is tud róla. Így elmondható, hogy tulajdonképpen hazatalált. Ezért érzi magát ilyen otthonosan nálunk. Ez csak privát meglátás, nincs rá tudományos magyarázat. Egyelőre. Mivel olasz származású, nekünk pedig elég sok közös időszak van a történelmünkben, ezért mutatkozhatnak rajta a magyar gének. De erről ne essék több szó, mondhatom Anonymussal (ő akkor használta ezt a fordulatot, amikor információi kétesek voltak vagy nem volt teljesen bizonyos bennük, máskor nem akart többet elárulni érzékeny adatokról).

A honi baloldal ismét bemutatkozott, mármint ami ezt a látogatást illeti. Pár napja még a Karmelita Kolostor előtt tüntettek bértüntetők arra hivatkozva, hogy a tanárok nevében teszik. Atrocitások voltak, ami után tömegoszlatás következett. A 'tömeg' kifejezés túlzás rájuk nézve, nagyjából kétszáz bevadult ember szaggatta a kerítést, azaz a kordont, amivel nincsenek kibékülve. Előkerült a hírhedt káromkodó pécsi gimnazista, Pankotai Lili is, aki jól kiordibálta magát, a memóriája pedig olyan „messzire hord”, hogy mindent a mobiljából olvas fel. Felkészítője, de nem tanára az a Somogyi Zoltán volt, aki SZDSZ-esként híresült el anno, a hírTV hőskorában. Rendszeresen behívta oda, mármint S.Z.-t, beszélgetésre az egyik műsorvezető, aki aztán maga is levitézlett. Vulgáris történetek ezek, említést se nagyon érdemelnek, most is csak azért teszem, mert ez is a magyar palettán található, ez a színfolt, mely mint egy kontrapunkt, még mindig ott éktelenkedik habár egyre többen kívánják melegebb vidékekre őket.

Vásárhelyi Mária is közzétett egy írást, amelyben a pápalátogatásra fanyalog, ezt is csak azért kell megemlíteni, mivel úgy szokott hatni az ilyesmi, mint egy Auftakt a baloldali huhogóknak. Ők ennyit tudnak. Meg ordítani és fetrengeni nyilvános helyeken, mikor beszszelve, mikor belőve. Helyesen írni viszont nem annyira. Nem is értem, hol és milyen iskolát végeztek azok a politikusnők, akik mégis a saját felirataikat szeretik mutogatni, tele szarvashibákkal.

.....

Ma függönyöket mostam, G. segítségével. Sikerült rábeszéltem, hogy szedje le őket, majd rakja vissza, de csak egy részükkel végeztem. Kimaradt három sötétítő, ezekhez máskor kaphatok segítséget. Már ez is nagy előrehaladás. Ablakot is mostam kutya-futtában. Eléggé elfáradtam, de nagy a sikerélmény 😊))

2023. április 28.

Ma is a pápalátogatással kapcsolatos információkat próbáltam begyűjteni a TV-n. Most mintha az m1 lett volna ügyesebb, ott több volt a képi anyag és a valós információ, míg a hírTV-n több a beszélgetés, mármint az értelmezés, mint a tényanyag.

A pápa beszédeiből többet meghallgattam tegnap óta. Bár láthatóan beteg, a térdét fájlalja, mégis erőt vesz magán és inkább bottal jár, mint kerekesszéken. Ma délután a Puskás Stadionban találkozott az ifjúsággal, ez is szép siker. Ferenc pápa közvetlen, barátságos és nagyon emberi. Láthatóan szereti a magyarokat és jól érzi magát Magyarországon. Sok mindenben egyetért Orbán Viktor nézeteivel és politikájával, és ennek hangot is ad.

Látogatásának első napja a megfelelő protokoll szerint folyt, elsősorban a közjogi méltóságokkal és az egyháziakkal találkozott. Ma már több volt a spontán elem, ahogy megállt és beszélt vagy kezét fogott a hívekkel. A szomszédos országokban biztosan lesz némi irigység, hogy már megint a magyarok... Pedig ez nem szerencse kérdése, hanem a léleké. Senkinek nem lehet előírni, hogy ki iránt érezzen szimpátiát, a pápának pláne nem.

Mivel az egyik beszédében arról is beszélt, hogy nem helyesli, ha az emberek pletykálnak, korábban pedig azt a megjegyzést tette, hogy őt félrevezették a magyarok ügyében, most ez egyúttal intelem az örök mószerolóknak, akik így próbálnak előnyhöz jutni, ahelyett, hogy tisztességesen viselkednének.

.....

Baranyi Krisztina, a Ferencváros polgármestere sunyi kijelentést tesz a főváros közlekedésével kapcsolatban. Most, amikor újabb pénzeket akarnak kizsarolni a kormánytól, azzal fenyegetőznek, hogy majd épp a nemzetközi atlétikai világbajnokság idején fognak kifogyni a pénzükből, és már előre tervezik, hogy mekkora blama lenne mindez. A részleteken nem gondolkodnak, hogy önmagukat járatnák le, s hogy onnantól fogva senki nem szavazna már rájuk Pesten. Baranyi Krisztinát egyébként inkább lehetne nézni házmesternek, mint polgármesternek a kinézete alapján. Ha mégis eltrafálná valaki a foglalkozását, akkor ő lehetne a legslamposabb polgármester Magyarországon. Minden ruha lóg rajta, sose lehet tudni, mit miért választott, milyen alapon, hogy magára öltse. A frizúrája hasonlóképpen ronda és előnytelen. Talán emlékeznek még páran az idősebbek közül: annak idején Göncz Kinga haja volt rettenetes. Az egyik szlovák politikus csak így utalt rá: az a kócos asszony... Még akkor se adott magára, amikor már EU-s képviselő volt. Illetve mégis... a szlovák politikus kritikája után elment fodrászhoz...

A diktatúra neveltjei csak diktatúrában képesek gondolkodni. Ahogy Baranyi Krisztina megfenyegette a kormányt, hogy lejáratják ezzel a húzással a tömegközlekedéssel kapcsolatosan, Gyurcsány Ferenc meg Budaházy Györgyöt fenyegeti azzal, hogy ha ők visszajönnek, akkor Budaházy meg visszamegy a börtönbe. Ugyanakkor azzal rágalmazza az államfőt, hogy ő Orbán Viktor parancsára adott kegyelmet Budaháznak. A fenyegetés kettős: egyrészt a 14 év óta állandó fenyegetettségben élő férfinek szól, másrészt nekünk, magyaroknak, hogy reszkessünk, mert ő már levajazta a héjával, hogy megint ő legyen a góré. Kihagyja a számításból a szavazópolgárokat, ahogyan azt is, hogy ha már a közjogi méltóságokról van szó, Orbán Viktor nem adhat parancsot Novák Katalinnak, mivel az egyes számú közjogi méltóság a köztársasági elnök. Szóval neki úgy az agyába vésődött a diktatúra és annak rendszere, hogy mást nem tud elképzelni, mint amit ő is gyakorolt: az önkényuralmat. Ő bizonyára ráparancsolna mindenkire, aki csak az útjába esik, hogy neki parírozzon, de egyelőre csak álmodik a nyomor...

.....

Kellemetlen intermezzo: tegnap égett az egyik autóbontótelep Budapesten vagy annak közvetlen közelében, fekete füsttel szennyezve a levegőt. Mivel ismerjük a logikájukat, még azt se tudjuk kizárni, hogy szándékos gyújtogatásról is lehet szó. Ha viszonzni akarnánk Gyurcsány rosszindulatát, akkor mi meg azt állítanánk, hogy ő parancsolta meg valamelyik

haverjának vagy beosztottjának, hogy rontsa el a levegőt a szabadtéri események idejére. De nem tesszük. Úgyis látja az Úr. Neki nem lehet hazudni, módszeresen és mániákusan hazudozni még kevésbé. Aztán az elkövető számára legkedvezőtlenebb időben majd minden kiderül. Gyurcsány azzal vádolja Budaházyt, hogy majd ellene bizonyára terrorcselekményt akar elkövetni, de legalábbis lázadást fog majd szítani. A félresikerült ember nyűszítése ez, aki fél, hogy visszakaphatja azt, amit egy ártatlanul meghurcolt ember ellen ő követett el. Budaházynek valószínűleg a legkisebb gondja van Gyurcsányra, akivel nemigen piszkítaná be a kezét. A magyarellenes volt miniszterelnök, aki maga egy lakli, lapaj, esetlen mozgású ember, irigykedve nézi a daliás természetű Budaházyt, akit ő úgy börtönöztetett be, mint annak idején a Habsburgok Wesselényi Miklóst. A többgyermekes Budaházy családja nyilván nem tudott prosperálni a családfő nélkül, de ez csak egyik része a veszteségeiknek. A gyermekek számára az apa jelenti a biztonságot, és amikor ezt a számukra megingathatatlan hatalmat megtámadva látják, a gyermekek pszichéje is sérül. Ezért komoly kárpótlás járna a Budaházy családnak. Egyébként ha már a lázításnál tartunk, akkor a Pankotai Lili-jelenség szerinte micsoda? Ki biztatja fel? Amit Ferenc pápa érkezése előtt a Karmelita Kolostor előtt műveltek, az talán nemcsak szimpla garázdaság és hatóság elleni erőszak, hanem kimeríti az államellenes felforgatás fogalmát is. Soha ne feledkezzünk meg a torz lelkületű megbízóikról se! Azok a főkolomposok. Bármelyik országban megtalálják a nekik való félresikeredett alakokat, akiket mindig rá lehet venni egy kis balhéra. Utána meg ráfognak, hogy máris itt a világforradalom. Lenin óta nem tudtak feltalálni semmi szellemesebbet. Szánalmasak.

Miért az összevetés? Mert ők a Karmelita Kolostort úgy tekintik, mint a Téli Palota elleni egykori forradalmat, vagy mit. Állítólag az se volt igaz, ahogyan a Bastille ostroma sem, mert amikor a francia forradalom zajlott, a Bastille már nem is állt. Az egész világuk egy hazugságra épül. Vagy hazugságsorozatokra? A Karmelitát Gy.F. akarja bevenni jelképesen.

.....

A ravaszság azon szerencsétlenek vigaszdíja, akiknek a Jóisten észét nem adhatott. Mielőtt bárki is a Mindenhatót okolná ezért, hadd mondjuk el, hogy Isten már csak azért sem adhatott észet ezeknek az alakoknak, mivel azok nem kértek tőle. Isten akkor meg hogy adjon nekik? Tukmálja rájuk? Egyébként akinek nincs esze, az nem is tartja nagy becsben az ilyen „holmit”. Nem vágyik rá, mert úgy véli, hogy az ő nagy ravaszága többet ér a mások észbeli képességeinél, hiszen folyton sikeresen veri át őket. Igen, de csak egy darabig. Aztán megérkezik a Deus ex machina. Épp akkor, amikor nem várják és nem is számítottak rá.

.....

A pápa holnapi programja: reggel mise a Kossuth téren, délután pedig látogatás a Pázmány Péter Tudományegyetemen. Óriási az érdeklődés, bizonyára sokan lesznek, még akkor is, ha beválik a meteorológusok jóslata és eshet. Nekem azért még szabad imádkoznom, hogy szép idő legyen. Ez magánügy köztem és Isten között.

2023. április 29. Ez a hónap is hogy elszaladt!

A kéréssem és az imám meghallgatásra talált. Reggel a Kossuth téren szép derült idő, hófehér felhőkkel a templomi kék égen. A szentmise felemelő, a nagyobb tömeget távol tartották a tértől, a szomszédos utcákban zsúfolódtak össze. A pápa szentbeszédét mindenki úgy értelmezte, ahogy szeretne volna hallani. Attól még az nagyon szép és egyáltalán nem harcias beszéd volt. Még Karigeri is odaszemtelenkedett a családjával, sőt a mise alatt beült a kormánypártiak közé. Végül is mindenki mehetett, elért. Azt viszont kétlem, hogy ez az ember bármiben is hinne, olyan cinikusan és arrogánsan viselkedik.

A délutáni program a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen is szépen sikerült. Egy ott dolgozó professzor dolgozott ki egy készüléket vagy módszert, amelynek segítségével lábra lehetett állítani Ferenc pápát. Talán épp ezért is látogatott el az intézménybe a Szentatya. A repülőtéri búcsúztatás is rendben folyt. Szeles idő volt, már érkező felhőkkel, de nem esett. Minden a protokoll szerinti, de annál több: baráti hangulatú. Ferenc pápa jól érezte magát nálunk, és ennek hangot is adott, akármit is magyaráz bele a sajtó félresikeredett fele.

.....

A háztartást is elláttam azért, ahogy tudtam. Mostam G.-nak, estebédre sütöttem neki töltött csirkét, hozzá rizibizit, takarítottam odakint és idebent. Magamra már nem jutott időm.

.....

Gyurcsány üzenete, hogy a pápa nem is az Orbán Viktor kedvéért jött Pestre, nevetséges. A féreg-ember irigysége és féltékenysége dühöngött benne, amikor ezt mondta. Gy.F., ki tudja, hány pohár konyak vagy whisky után butaságokat beszél...

2023. április 30.

Kelet és nyugat között most nemcsak gazdasági harc folyik, hanem kulturális harc is. A keletiek elborzadva nézik, mi folyik Európában. A nők olyanok akarnak lenni, mint az erős férfiak, miközben a férfiak meg nem is akarnak férfiak lenni, inkább átoperáltatnák magukat. Épp a mai hírek közt olvasom, hogy kitaláltak még egy nemet: az enuchokét. A férfiakat arra beszélik rá, hogy kasztráltassák magukat. Mivel ez egykor a háremőrök és fejhangú énekesek privilégiuma volt, csak halkán jegyezzük meg, hogy a kiheréléstől még nem lesz jó hangja annak, akinek eredetileg nem volt.

Igaz, a férfiakat majmoló nők se válnak vonzóbbá attól, hogy folyton nadrágot hordanak és nyakkendőket meg rövidre tépett frizurát.

2023. május 1.

A fúrások és piszkálódások utolérték Ókovács Szilvesztert is. Pályázatok tömkelege árasztotta el talán már az űrt is, talán, hogy ellehetetlenítsék a normális pályáztatást. Miklósa Erika és Rost Andrea is beadta a maga igényét az operaház főigazgatói posztjára. Remélhetőleg jó döntés születik, hiszen Ókovács Szilveszter emberfeletti munkát végzett az elmúlt ciklusa alatt. Csodálatosan megújult az Operaház, előtte az Erkel Színház, a covidjárvány alatti turnéikkal is kivágták magukat a helyzetből, amíg a rekonstrukciós időszak tartott. Most már mindenki szívesen beleülne a készbe, az igazi munka érdemeit meg elvonnák attól, aki a legtöbbet tette. Sok-sok produkció született (én ugyan a fiataloknak szánt modern vagy modernkedő előadásokat nem kedvelem, de attól még az énekesek produkciója kiváló), és még az Eiffel-műhely kialakítását és beindítását nem is említettük. Ott remek koncertek hangzottak el, Ó. Sz. érdemeit meg kell említeni azon a téren is, hogy a körülöttünk dúló idegengyűlölet tőle távol maradt: továbbra is alkalmaz úgy orosz, mint ukrán művészeket, akár egyazon produkcióban is. Máshol sorra rúgják ki az oroszokat és elfogultan sztárolják az ukránokat, holott a művészet nem születési privilégium, hanem egyéni munka eredménye. Megfelelő szavak nincsenek is a kifejezésére, hiszen egészen más dimenzióban születik a művészet, minden más csak vulgarizálja, ha köznapi szavakat akarunk használni rá. De talán egy dalszöveg felidézése mégis kifejezi azt, amit a szemünk előtt megszületni láttunk az elmúlt évek alatt: „Bravo, bravo, bravissimo!”

.....

Megkoronázták III. Károly királyt. Fényes ceremónia, nagyrészt a régi hagyományok alapján, másrészt némi karcsúsítással, de a teljes pompa jegyében. A britek túlnyomó többsége igenli a monarchiát és aktívan vesz részt minden nagy eseményben, mint ez a hétvégi koronázási szertartás is. Mások, a minden helyett mást, változást kívánók NOT MY KING feliratokkal díszeltek, s ha jól láttam, Meghan Markle képét felmutatva hirdették: MY PRINCESS, mintha Markle-nek valami köze is lehetne a trónöröklési rendhez. Azt szigorú szabályok határozzák meg, és bármennyire is vadul féltékeny lehet valaki a rangban előtte állókra, attól ez a rend még nem változik meg. Egyébként úgy Harry herceg, mint neje nem is igen érdekesek arra, hogy bármiféle belügybe beleártsák magukat, hiszen önként vonultak ki Angliából. Az amerikai ex-színésznő rávette Harry herceget, hogy buta nyilatkozatokat tegyen, és ezzel lejárassa az egész királyi családot. Ezzel kerestek pár milliót, de olyannyira

lejáratták magukat, hogy a britek többnyire nem is akarják látni őket. Az ok egyszerű: a madár se rondít bele a saját fészkébe, tartja a népi igazság. Ők megtették, és ezek után még igényt tartanak rá, hogy azonos jogokkal rendelkezzenek, mint akik nem alacsonyítják le magukat erre a bulvárszintre, ami még ebben a kategóriában is igen alantas.

Amerikában, a színházi és filmvilágban ez a magatartás talán mindennapos, de nem kompatibilis egy konzervatív világrenddel, mint ami a brit uralkodóház élete.

Semmilyen tekintetben nem hasonlítható össze ez a program a múlt hétvégi pápalátogatással, mely minden tekintetben magasztosnak volt mondható. Vannak dolgok, amiket nem is volna szabad összevetni, de mégis önként adódik. A jelenlegi Amerika Biden csetlés-botlásait és durva vétségeit és tévedéseit, szenilitását tudja felmutatni, láthatóan ahhoz igazodik. Biden, úgy tűnik, nem ura a józan eszének, 80 évesen rettenetes szellemi állapotban van. A pápa 86 éves, szellemileg ragyogóan tiszta. Neki fizikai betegsége van, ami mégsem tudja megakadályozni abban, hogy feladatait szépen ellássa. A 'szép' még igen enyhe kifejezés erre. Röviden összefoglalva más minőség. Ég és föld a különbség a két államfő között.

A koronázási ceremónia kapcsán kiderült, hogy Novák Katalin távoli rokonságban áll III. Károly királlyal, erdélyi rokonsága révén.

A szép ünnepség képei mellett megjelentek persze a gúnyosak is, egész fényképtárat összeállítva, ki hogyan grimaszolt, ki hogyan nyilvánult meg, a lesifotósoknak témát adva. Nyelvet nyújtogató kisherceg, dühösen néző Harry herceg, a hatalmas karimájú, féloldalas kalapjától nem látó amerikai énekesnő, stb.. A kalap tipikusan angol fazonú volt, viselője feltehetőleg nem volt hozzászokva ahhoz, hogy efféle fejdísz viseljen. Mindezt azzal kell zárni, hogy a sajtó már csak ezen a bulvárszinten mozog a mai világban. Elvesztette régi méltóságát, mivel ő maga nem tartja magát az elemi viselkedési szabályokhoz. Tiszteletlen viselkedésével önmagát degradálja, ezért nem kelt tiszteletet sem maga, sem mások iránt.

Tegnapi hír, hogy megbukott Guy Verhofstadt volt belga miniszterelnök és EU-s képviselő, akinek garmadával állnak a háta mögé besöpörve különféle korrupciós ügyei. A legkirívóbb az, ahogyan a műemlékházát felújította közpénzen. Álláshalmozó, aki a sokféle kapcsolata és állása összegabalyodott zűrzavarában nem tudott kiigazodni végül saját magán sem. Lobbizott saját vállalatai érdekében, sőt azokat részesíttette előnyben a pályázatokon. Arról egyelőre nem szól a fáma, hogy G.V. is kapott-e bőrönd pénzeket valamelyik déli államtól, mint a most házi őrizetben levő Eva Kaili, ezt csupán gyanítani lehet, ha ilyen hirtelen mondott le a nagy magyargyűlölő EU-s képviselő. Jövőre nem indul újabb pozícióért, ami nem baj, mert roppant visszataszító még ránézni is. Ez, mondjuk csak egy fizikai adottság, de a gyűlöletpolitikát művelő ember semmivel nem tudja menteni magát infernalis tetteiért, rendszeres kirohanásaiért Orbán Viktor és Magyarország ellen. Kíváncsi vagyok, ki lesz a következő, akire úgy mond „rászámolnak” ott, a nagy európai ringben...

Bahmutnál kemény harcok dúlnak továbbra is. Prigozsин, a Wagner-zsoldosok feje hosszasan veszekedett és káromkodott a moszkvai vezetéssel, hogy adjanak nekik elegendő muníciót, különben 10-én kivonulnak Bahmutból. Megegyeztek, és továbbra is kegyetlenül harcolnak az utolsó centiméterekért. Mindkét félnek presztízskérdés a szimbolikussá vált városka

megszerzése vagy feladása, és épp most, hogy az oroszok nagy ünnepe, a május 9-i győzelem napi felvonulások ideje közeleg.

Pontosat nem lehet tudni, mivel Zelenszkij folyton ködösít, egyes elemzők szerint hazudik. Már több olyan incidens is történt a több mint egy éve húzódó háború alatt, ami akár világháborúhoz is vezethetett volna. Legutóbb egy lengyel repülőgép közelítette meg elég durván az orosz légi felségterületet. Senki nem irigyli, amit kapott érte, lényeg, hogy meghátrálásra kényszerítették. Baleset nem történt, de a lengyelek bizonyára dühöngenek érte, ám tartaniuk kell magukat a NATO-egyezményhez, t.i. hogy nem követnek el olyasmit, ami világháborúhoz vezetne.

Lemondott a szlovák kormány, miután nem tudtak megegyezni egymással több ügyben. Egyelőre magyar szóvivő kormányfő lesz. Még nem tudni hová vezet az ottani válság, csupán sejteni, hogy Soros ütötte már megint bele azt a vén orrát valamibe, ami, szomszédos ország lévén, bennünket is érint. Már rég megérett a gyehennára sok gyalázatos tettéért S.Gy., de az isteni ítélet napja még várat, pedig sokan várják már, hogy a helyére kerüljön, ahonnan már nem tud többet ártani a föld lakóinak.

2023. május 7.

Ma végigszenvedtem a parlamenti közvetítést és keveset belehallgattam a „Háború Ukrajnában” műsorba is. Jelenleg nagy csatározás folyik a két fél között (vagy nem is csak kettő?), mivel holnap az ún. győzelem napi ünnepség idejére akarnak valamit produkálni a felek. Különös módon Zelenszkij elrendelte az ünneplést Ukrajnában is. Mindenki ünnepelni akar a maga módján. Előtte arról szóltak a hírek, hogy talán Zelenszkijt is leváltják, s hogy inog a talaj Biden talpa alatt is. A fia viselt dolgai olyan mértékben felszínre vetődtek, hogy már nem lehet eltussolni őket. Bírósági perek lesznek belőle, és fia pártolása miatt maga az elnök is börtönbe kerülhet. Gusztustalan történet, de magyar szempontból nem baj, hiszen annyit ártott már nekünk az ő kabinetje, illetve adminisztrációja, ahogy Amerikában nevezik. Sorra buknak meg a Soros György által futtatott bírák és ügyészek, a hírek szerint.

A szlovák ideiglenes kormány feje magyar. Talán ez is része a Soros-féle terveknek, hogy egy magyarral akarják elvitetni a balhét, amit ők maguk okoztak azzal, hogy mindenbe beleütik az orrukat, amihez egyébként semmi közük nincsen. Nem prejudikálunk, majd meglátjuk.

A Karmelita Kolostor előtti tüntetések, azaz műbalhék fotóit világgá kürtölte a sajtó. Épp ezért is rendezték, a szokványos amerikai forgatókönyv szerint. Most éppen erre való hivatkozással tartják vissza a Magyarországnak szóló pénzeket az EU-ban. Ha fenn a sapka, az a baj, ha nincs, az a baj... tiszta ávós tempó...

.....

Mai megjegyzésem az ellenzéki viselkedéshez, jobban mondva viselkedni képtelenséghez a következő: Hadházy Ákos a sors különös szeszélyéből a honi baloldal állatorvosi lova. Úgy tűnik, pályát tévesztett.

.....

Grúziában, ha jól olvastam a szalagcímet, világháborús veteránokat tüntettek ki a győzelem napja alkalmából. Magamban számolok kicsit. Hogy is van ez? Hány évesek lehetnek azok a veteránok? Ha mondjuk 1944-ben 20 évesek voltak, akkor most 99 évesek. Ha akkor tizenhét, akkor most 97. Hányan is érhatték meg ezt a szép kort? Itthoni viszonylatban ez szinte elképzelhetetlen. Magyarországon olyan ritka a százéves ember, mint a fehér holló, ámbar a Kaukázusban ez, úgy mondják, nem is olyan ritka, sőt gyakori. De hát annyi évesen mit is tehettek ők a hazájukért, szinte leventekorúak voltak még. Nem töprengek többet rajta, ezt a szinte kimondhatatlan nevű georgiaiak tudják a legjobban.

.....

Szintén mai hír: pórusbetongyár létesül Biharkeresztesen. Mivel fogalmam nincs róla, mi a szósz az a pórusbeton, utánanézek a Wikipédián. Még a gyártás leírását is megadják, a kémiai képlettel együtt. Külszíni fejtéssel kitermelt kvarchomok az alapanyaga, amihez alumíniumot adalékolnak, és ez a gyártás során kicsapódik belőle, majd a folyamat során hidrogén is szabadul fel. Ez nem lehet veszélytelen, s talán nem is különösen környezetkímélő. Megtalálom még, hogy a belőle gyártott téglákat választófalak építéséhez használják. Nekem nem hangzik jól, de már szinte az egész világról elmondhatjuk azóta, hogy a legtöbb dolog nem az, aminek látszik. A bio zöldségek, gyümölcsök egy része nem is bio. Van még ebben a világban valami, ami igazán eredeti? Brrrr....

Persze, tudom a választ: az isteni eredetű és rendeltetésű dolgok és lények. Attól még igen disszonánsan hangzik az a visszhang, ami a földi világról visszaverődik. Földi létünk talán mindvégig a Dsida Jenő által megfogalmazott „rejtett igazi” keresésével telik? Azzal, ami itt, a földön nem látható, mert itt minden fordítva látszik, azaz igazi mivoltából kvázi kiforgatva? Ki tudja erre a választ? Talán azok, akik már abban a boldog régióban tartózkodnak, ahol az itt töltött idő akár feledhető is.

Drága szüleim névnapja egymás mellett van a naptárban. Ma éppen a Papáé. Igaz, ő nem is ezen a napon tartotta, hanem szeptember 29-én, Szent Mihálykor. Furcsa ez is, bár eddig még nem gondolkodtam rajta: mindketten katolikus nevet kaptunk, amit Nagymamám kifogásolt egy darabig. Csak mert szintiszta református családba születünk. Talán ezért, talán másért, jól beleilleszkedtünk ebbe a katolikus városba, ahol életünk java letelt. Nem kerestük a balhét, az összetűzések lehetőségét, alkalmazkodtunk.

Nem úgy az ellenzék, amely nem bír magával. Tudjuk, hogy Soros György pénzeli és tüzeli őket, mégis elhallgathatatlan maga a jelenség. Egyébként, amire folyton hivatkoznak, a békés tüntetés, az általuk felmagasztalt angol nyelv megkülönbözteti a békés tüntetést attól az öncélú balhézástól, amit ők művelnek. A valódi békés tüntetés neve: (peaceful) demonstration, a provokatív, verekedős jeleneteké pedig 'riot'. Esetleg ezen is elgondolkozhatnának, amikor békés megbeszélésre hivatkoznak, majd arról siránkoznak, hogy szegény gyerekeket úgymond bántalmazták. A szülő felelőssége, ha már a kiskorút nem lehet felelősségre vonni, hogy a gyereket ne engedje veszélyes helyekre. Ne csak kiskorában, amikor védeni kell a forgalom és egyéb helyek veszélyeitől, hanem akkor is, amikor már serdül, de még nem felnőtt korú.

2023. május 8.

Ma, a „győzelem napja” eseménysorain kívül tévés bakik voltak soron. A szalagcímekben futó hírek szerint Varga Judit igazságügyi miniszter mindennap azon dolgozik, hogy...”, vagyis hogy a nekünk járó EU-s pénzek megszerzéséért tárgyal nap mint nap, sőt köszönet érte, de a túlbuzgó stúdiósok a V.J. által helyesen leírt közleményt úgymond „visszajavították” és külön írták. Még boldogult lányságom idején a 70-es években zajlott vita a nyelvészek között. Végül abban egyeztek meg, hogy megkülönböztetik egymástól az időhatározószót és a határozatlan számnévi jelzős szerkezetet. Előbbit írjuk egybe, megkülönböztetve a két funkciót és szóalakot egymástól. Az utóbbira egy példa: **Minden nap egy kínszenvedés volt a sebesült katona számára.** Ebben a 'minden nap' a minden egyes nap jelentésével azonos értékű. Határozószói funkcióra egy másik példa: **Mindennap vett egy újságot a sarki kioszkban.** Vagyis visszatérő, rendszeres cselekvésről van szó, ennek további értékelése szükségtelen. Szerintem ez egy helyesírási szótárban is megtalálható, de meg lehet kérdezni olyasvalakit, aki – velük ellentétben – jártas a nyelvtani témákban.

Egy másik baki ugyanott: III. Károly királyt őfelségének nevezik, holott neki az őfelsége titulus jár. Fenségesek a trónörökös hercegek és hercegnők. A király esetében ez lefokozást, tehát sértést jelent, rá vonatkozóan nem illik használni.

.....

Már napok óta ismétlődő hír, hogy Karácsony Gergely a csőd szélére juttatta a fővárost. Mindenki siránkozik vagy háborog ezen, de még senki nem vetette fel a legkézenfekvőbb lehetőséget: azonnali revíziót kell tartani, hogy kiderítsék, hová tűnt el az a rengeteg pénz, amit az előző főpolgármester félretett, ha nem is az utódja számára, hanem a fővárosnak. Tetszik érteni? REVÍZIÓT, nem megbántódott hümmögést!!!!

Exit Máthé Erzsébet, a nemzet színésze. Kedveltem, becsültem, ragyogó szövegmondásáért, hiteles interpretációiért. Szerettem volna kérdezni Rudiról, hátha vannak róla emlékei, de Mimi ebben nem segített. Ő beszélt vele, de a telefonszámát nem adta meg. Súlyos kihagyás volt, úgy érzem. Mivel komoly műtéten esett át, talán jólesett volna neki az érdeklődés. Mit

lehet tenni? Ilyenek a kihagyott lehetőségek. Máthé Erzsí sváb származású volt, akár Rudi is anyai ágon, emiatt diszkriminálták a háború után. Ezt még régebben olvastam róla. De végül is ki tudott törni és ragyogó művész vált belőle.

Szép magyar siker a Royal Concert Hallban: Pál István Szalonna és társai adtak koncertet. Rég tudtuk, hogy Szalonna Károly herceg egyik kedvence, akit ő maga személyesen hívott meg, hogy játsszanak neki, s talán már nem is egyszer.

Ma kaptam a hírt, hogy a meseregényem már fel is került a digitális tába a BSK-ban. Ez ugyan kisebb esemény, mint a híres királyi koncertteremben játszani, de én örültem ennek is. Remélem, hogy mások is örülnek majd neki. Kis színes történet, amelyben komoly dolgokról is szó esik.

.....

A háborúzó felek ütik-vágják egymást. Az ukránok készülnek a nagy ellentámadásra, de ehelyett az oroszok intéztek nagyobb átfogó támadást ellenük. Talán kivárnak, de van is mire, mert legfőbb szponzoruk, Biden elnök most bajban van a fia miatt, aki pereknek néz elébe. De ha ő bukik, az apja is bukhat vele. Akkor viszont elapadnak a pénzforrások, Ukrajna pedig simán összeomolhat. Ma Ursula von der Leyen látogatta meg Zelenszkijt, aki állítólag kezdi elveszíteni a látását a drogozástól. A Biden fiút meg a fogai akarják elhagyni ugyanezért. Egyik se csoda, hiszen a kemény drogozásnak megvannak a következményei. A baj csak az, hogy ilyen emberekre van bízva egész országok sorsa, s ők nincsenek azon a fokon erkölcsileg, sőt kimondottan felelőtlenül viselkednek. Ezt nevezem én életkori retardációnak. Kora gyermekkori traumák okozzák, amelyeket nem segített feldolgozni senki.

Zelenszkijről Jarrow azt állította, hogy élete legjobb szerepét játssza, és kiváló színésznek tartja. Szerintem viszont ő inkább a ripacs kategóriába tartozik, mert az alakításai egyáltalán nem hitelesek. Ezt már mások is kezdik belátni, de még mindig nem elég sokan ahhoz, hogy jelentős fordulat következzen be.

A háttérben viszont mindenki mozgolódik. Amerika tárgyalna a törökökkel, hogy adják át a légvédelmi rendszerüket Ukrajnának. A törökök erre nem hajlandóak, érthető okokból. Kína hajlandó közvetíteni, az erre vonatkozó tárgyalásokat őszre datálják, de mindez csak lebegtetés. Von der Leyen újabb segítséget és szankciókat ígért Zelenszkijnek, de az ő szava se százas, ahogy a srácok szokták mondani. **Óvakodj a ravaszksáson mosolygó, édeskés modorú asszonyszemélyektől!**, adnám a tanácsot az ifjúságnak, de vajon hallják-e ezt az éteren át? Az ilyen nők valóságos csapdák a férfiak számára. Nem túl okos, aki belesétál a nekik vetett hurokba, néha mégis megesik, még egészen okos férfiakkal is. Igaz, nem bármikor, hanem csak bizonyos helyzetekben. Azok viszont meghatározóak lesznek az életükre nézve, még ha nem is akarják.

.....

Az ellenzék „állatorvosi lova” ma ismét tüntetett egy maroknyi csapattal, amelyiknek az a rögeszméje, hogy kordont bontanak. Ma is ezt tették, de nem verekedtek, csak ráültek a szétszedett elemekre. Aztán farkasszemet néztek a rendőrökkel, akik passzívan figyelték őket. Csak tudnám, hogy mikor dolgozik Hadházy Ákos egyáltalán? Igaz, a képviselői díjáért

egyáltalán nem dolgozik, be se jár a Parlamentbe. Mondjuk, nekem nem hiányzik a látványa, de az embernek a fizetéséért azért mégis csak illene dolgoznia. Talán ezt a bértüntetést tekinti munkának, ami közel sem az. Lehet, hogy a privát állatklinikáján se szokott dolgozni, csak másokat dolgoztat? Talán az is jobb szerencsétlen állatoknak, mert így legalább nem árthat nekik.

Putyin arcán szomorkás mosoly, miközben a felvonuló katonákat nézi a Vörös téren. A nemzetközi háttér lehetetlen. Mindenki le akar váltani mindenkit, csak a saját dolgával nem törődik igazán. Tudjuk, hogyne tudnánk, hogy ezek pótcselekvések, de akkor is... Hogy jönnek ahhoz, hogy egy másik országot csak úgy el akarjanak szabdalni elemi részeire? Róka fogta csuka, azt hiszem, ez a helyzet. Már mindenki kifogyott lőszertartalékaiból. Von der Leyen kötelezővé akarja tenni a lőszergyártást az EU-s tagállamok számára. Intézkedései monoton unalmassággal ismétlődnek, bár a következményei mindig tragikusak. Megint pénzt vitt Zelenszkijnek (ukrán színekbe öltözve), meglehet, hogy a mi pénzünket adták oda neki. Alantas műsor ez, alantas szereplőkkel, alantas felfogásban előadva. Még hogy nagy művész?! Ripacs mind a kettő.

2023. május 9.

Ismét közölték, hogy Magyarország nem kapja meg az uniós pénzeket. A Karmelita kolostor előtti provokációk ezek szerint erről is szóltak: a Gyurcsány házaspár fúrásairól. Magszállottan hisznek benne, hogy az a pénz majd az övéké lesz.

A világban eközben egyre több konfliktus, incidens. A franciák összeugrottak az olaszokkal egymást vádolják a migránshelyzetért. Lövöldözések Németországban, Amerikában már szinte természetes. Szerbiában is fel akarják kavarni a zavarost, miután ma jelentette be Szijjártó Péter, hogy 128 km hosszú olajvezetéket építenek Szerbia területén keresztül Magyarországra. Nosza, nekiugrik a nemzetközi brigád Vucic elnöknek! Ott is újabb lövöldözések, a háborúból otthon megtartott fegyvereket kötelesek lesznek leadni a szerbek. Amerika kapuit döngetik az ottani migránshadak. Lövöldözés az egyik németországi Mercedes-gyárban. Fel se fogható, hogyan tud bevinni valaki fegyvert a munkahelyére... Törökországban választások lesznek, ott is igyekeznek megdönteni Erdogan uralmát, mivel nem adta a szavazatát Svédország NATO-csatlakozásához. Anglia hosszútávú rakétarendszert ad át Ukrajnának, holott azt az amerikaiak se merték megtenni. Ezzel már át tudnak löni a ukránok Oroszországba. A lehető legpiszkosabb húzás, amit tehettek ebben az időszakban, amikor már úgy tűnt, hogy elérkezett a tárgyalások ideje, ugyanis mindenki kezd kifogyni a lőszereiből. Prigozsin az oroszok ellen lázad, mert nincs elég muníciója, és állítása szerint a Bahmutba kirendelt teljes orosz dandár megfutamodott az ukránok elől.

A lengyelek lefoglaltak egy orosz iskolát Varsóban, mondván, hogy az nekik más célokra kell. Nem túl udvarias gesztus, nemsokkal az évvégi szokásos vizsgák előtt. Az oroszok más épületbe költöztek, ott folytatják az oktatást. Szlovákiában megbukott a kormány, egy magyar ügyvivő miniszterelnök látja el a feladatot. Nálunk folyik ez a permanens puccskísérlet, láthatóan Orbán Viktor és kabinetje ellen, ami teljességgel antidemokratikus. Az ellenzék a belügyminiszter nyugdíjazását vizionálja, persze, mivel kiválóan ellátja a

feladatát. Nekik mindig valaki nagy számár kell, akit követhetnek, akár egy birkanyáj, s mindig valami idegen hatalom megbízásából...

Mit is lehetne mondani minderre? „*Forr a világ bús tengere, óh, magyar!*” Teljességgel felbolydult, nemcsak hogy forr, azaz forrong, amit a régies szó kifejez. A világrend átváltozóban, készül a kínai vezetésű új rend, mondja a közgazdász Bogár László. A dollár helyét ismét átvenni készül az arany, Amerika lapáton, az angolok, akik mindig mögötte álltak, most talán végső elkeseredésükben meg akarják támadni az oroszokat, természetesen proxy módon, azaz az ukránokat felfegyverezve újabb, potensebb fegyverekkel. De hol lesznek az emberek, akik még hajlandóak harcolni ezekeért az idegen célokért, azazhogy a világ korábbi urai az irhájukat mentsék?

A világ figyelmének elterelésére ismét bevetik az aszteroida érkezését napokon belül, amit szorult helyzetekben mindig is szoktak. Aztán újabb puccs, ezúttal Mianmarban. Most már Afrikáról is el akarják terelni a figyelmet. Szudánban teljes a káosz, amit ezek a profi felforgatók kiprovokáltak. És hasonlót akarnak mindenütt, ahol csak lehet, mert akkor még több fegyvert tudnának eladni. De ki vesz még fegyvereket, ha nincs hozzájuk muníció?!

Olyan, mintha pár vén marha ülne egy terepasztal körül, és onnan akarná uralni és irányítani a világot. Akár a hülyegyerek, aki futtatja a hangyát. Akármerre is futna szegény, mindig megakadályozza. Miért? Puszta szórakozásból. A végén pedig egyszerűen lecsapja a füрге kis rovarra. Nekik ennyi az élet, bárki élete, csak az övéké maradjon meg... Szánalmasak.

Ma ragyogó idő volt. Szép napsütés, ami megelőzi a holnapi esős, hűvös időt. Talán még lesz annyi időm, hogy elültessek pár palántát az erkélyen, mielőtt ránk köszönt a pár napig tartó zord idő.

Miközben Budapest állítólag csődben van, az FKF aranyifja, a milliárdos Márta Imre Szicíliában egy luxusszállóban tartotta a lakodalmát. A legolcsóbb ajánlat Taorminában ötvenmillió forintnyi összegre rúg. Nos, hát Karácsony Gergely elgondolkozhatna, hová is lett az a 213 milliárd forint, amit Tarlós István a kasszában hagyott az átadás-átvétel idején. Karácsony Gergely folyton a kormányra mutogat, ahelyett, hogy elővarázsolná valahonnan a rá eső részt a több mint négy milliárd forintból, amit Soros, vagy ki, beléjük tömött a választások előtt. Hasonló a helyzet Hódmezővásárhelyen, ahol a másik nagy választási főkolompos, MZ/X okozott. Mindenhol üres a kassa és senki nem teszi fel nekik a kérdést: akkor most, ha olyan jó hazafiak, mint amilyenek vallják (hazudják) magukat, miért nem segítik vele a nemzetüket? Pedig a helyzet igen szimpla, és a régi idők bevált szokásaihoz illene nyúlni: azonnali revízió úgy a főpolgármesteri hivatalban, mint a vásárhelyi városházán, mielőtt még „elvarnák a szálakat”! Az eltüntetett pénzeket nyilván a jövő évi választásokra akarják megspórolni... Meg hát ilyenkor jut azért a magánszámlákra is...

A csavargó, minden csalásra könnyen kapható ellenzék kivándorolhatna már végre egy másik országba, amelyiknek a társadalmi rendje annyira tetszik nekik, mint amennyire nem tetszik a mi kis hazánk rendje. Akkor mindenki megnyugodhatna, mi pedig dolgozhatnánk a saját jövőnkön, amibe ők már nem üthetik bele az orrukat többé. Utópia? Meglehet, mégis jó elgondolni, mekkora megkönnyebbülés lenne az egész gazdaságnak.

2023. május 11.

LGT

Most még ellentmondásosabb hírek az ukrán frontról, mint ezelőtt. Az ukránok azt híresztelik, hogy áttörték az ostromzárat Bahmutnál, Nagy szalagcímek: megfordult a front, hamarosan eldőli a háború sorsa. Mindez a harctéri dezinformáció jegyében. Az orosz külügyminisztérium szóvivője cáfol, az ukránoknak mintha utolsó, kétségbeesett kitörési kísérlete volna ez. De egy olyan hosszú fronton, mint amiről regélnek, nem képesek egy megroggyant hadsereggel sikeresen áttörni, még akkor se, ha a lengyelek vagy más nemzetiségűek katonailag is besegítenek nekik.

Róka fogta csuka, mondja erre a magyar népi fordulat. Ukrajna a NATO-tagság felé nyomul, azért igyekszik akkora hévvel bizonygatni mindazt, amit nem tud. Az időjárás kedvezőtlen, minden csupa sár. Nemcsak nekünk jutott az égi áldásból, kapják az ukránok is, és egyelőre újabb esős frontok közelegnek. Tél tábournok után ismét Latyak tábournoké a terep...

Nálunk sikeres palántabeszerezés, aztán gyors ültetés az erkélyen délután. Még megúsztam a hidegebb front érkezését, nem volt annyira hűvös odakint Szép fehér petúniákat és mézfüveket hozott G. Két tő bazsalikom, egy rozmaring és két metélőpetrezselyem a mai zsákmány. Zsálya és borsika nem volt. Majd lesz, idézzük a néhai szomszédot, Gyulát gyakorta. Azelőtt sok borsot tört a szomszédok orra alá, de mi alkalmazkodtunk a legsikeresebben hozzá és az őt jellemző jelenséghez. A szemétyűjtő szokása nehezen volt tolerálható, de egyébként nem volt rosszindulatú, ezt értékelni kell benne. Az erkély benépesítése elkezdődött. Múlt héten a muskátlik tértek haza, és pár palántát hozott G., színes petúniákat és szünyogűző repkényeket. Vetettem violát és sarkantyúvirágmagokat, remélem, nem bolygattam meg őket túlzottan a mai ráültetéssel. Esőt kapnak, egyelőre nem kell locsolnom odakint semmit, legfeljebb a belső párkányon a fűszernövényeket. Kaptak guanós tápot, hozzá már csak a napvitamin hiányzik.

Az imént átnéztem, meddig publikáltam a háborús jegyzeteimet. Ezek szerint elég sok anyagom van még egy újabb kötethez. Hamarosan elkezdem szerkeszteni azt is. A címe is megvan, de azt már valóban csak holnap. Iszonyúan késő van, fázik a lábam, visszavonulok, olvasok még kicsit. Nemes Nagy Ágnes esszéit veszem sorra. A napokban a fejemet csóváltam, amikor a diákok nagy önérzetesen beszéltek az érettségi dolgozataikról. Azt is esszének nevezték, és én éppen Nemes Nagy Ágnesre asszociáltam. A rendkívüli műveltségű költőnő szerényen említi nagy kortársait, akikkel barátságot ápolt. Esszéit egy olyan gondolatfolyam jellemzi, amelynek során szinte észrevétlenül vezet végig bennünket a művelődéstörténetnek egy olyan jelentős szakaszán, amelynek súlyáról alig tesz említést, holott heroikus küzdelmet folytattak ők is Lengyel Balázssal, mint a Szobotka – Szabó házaspár és még sokan mások a barátaik közül. Mindez már történelem és művelődéstörténet, s ha már esszé, akkor ez valóban esszé.

A diákok, bár ők sem érdemlik meg a nemtelen összehasonlítást, engem mégis arra visznek, hogy megtegyem a baloldali politikusokkal. Az ő fellépésüket röviden így lehetne összefoglalni: önkritika nulla (vagy akár negatív értékűnek is mondható), önérzetük viszont gigantikus méreteket ölt, amivel le akarnak hengerelni mindent és mindenkit. Asinus, mondták volna rájuk a régi híres tanítómesterek, de csak ne sértegezzük szegény fülesekét!...

A tegnapi sorból, mármint a világ forrongásaiból kifelejtettem Pakisztánt. Ott kabinetváltás történt, és a volt miniszterelnököt letartóztatták, ami után zavargások törtek ki a kétféle párthívek között. Ma viszont szabadlábba helyezték a volt kormányfőt, utána utcai ünneplések következtek. A forgatókönyv mindig unalmasan ugyanaz. A titkosszolgálatok csak előveszik, majd előadják, mint újdonságot. A távoli országokban a harmadik világban még mindig nem tudják róluk, milyen becsstelenül tudnak viselkedni bárkivel, aki az útjukban áll. Pakisztán viszont atomfegyverrel rendelkezik, tehát nem érdemes ott se túlzottan kavarni a zavarost. A vén szenilis taták ott, amellet a terepasztal mellet mégse bírnak magukkal és tovább rakosgatják azokat az átkozott bábukat, tankokat, ágyúkat meg rakétákat, mintha mindez csak játék volna. Nem látják, nem érzékelik annak a súlyát, mennyi fiatal életet áldoztak már fel így is fölöslegesen a saját perverz játékaik során. Inkább az övékét kellene. Már így is túl sokat ártottak az emberiségnek.

2023. május 12.

Mai skandalum: amerikai lap, a Washington Post közölt egy cikket, amely szerint Zelenszkij elnök fel akarta robbantani a Barátság kőolajvezetékét. Célja az lett volna vele, hogy tönkretegyje a magyar ipart, amely szerinte orosz olajfüggő. Most mindenki ezt elemzi és találgatja az okokat. Egy magyarázatot lelnek: az ukrán elnök felfokozott idegállapotát, haragját, amivel Magyarország és elsősorban Orbán Viktor ellen fordult, amiért nem hajlandó fegyvereket küldeni Ukrajnának. Igaz, a hatalmas ukrán hadigépezet akkora mennyiségű fegyvert és muníciót nyelt már el, hogy lassan ki kellene bérelni hozzá a Szaharát, ha valaki egy helyen akarná tárolni őket. De Isten ments! Ez a megjegyzés csupán a dimenziókról szól, szegény sokat szenvedett Afrikának dehogyan is akarnék én ártani! Van annak baja épp elég.

Ukrán részről nem erősítették meg, se nem cáfolták az amerikai laphírt. Ráadásul dupla blama, hiszen azon a napon hozták le a lejárató anyagot, amikor Zelenszkij átvette a Nagy Károly-díjat Németországban. Többen is szereptévesztésben vannak. Azok is, akik úgy evélik, mint a lengyel Morawiecki, hogy Európaleg sikeresebb államfője Z., az amerikaiak hős, aki élete legjobb szerepét játssza...

Hát ez már tényleg óriási túlzás, hiszen elég sokat ripizik, ami azt illeti. Mindenhová topisan jár, nagyon rájátszik a szegény háborús menekült szerepére. Folyton szánalmat igyekszik keltetni maga iránt, és ezt a szánalmat valósággal koldulja. Miközben köztudott, hogy dúsgazdag. Még a pápa előtt is a szokott katonai pólójában és terepszínű nadrágjában jelent meg, megsértve a vatikáni protokollt. Mikor helyet kínálta Ferenc pápa, Z. nagy udvariatlanul elsőnek ült le. A tárgyalás végén fojtott dühvel kelt fel, a szeme villámokat szórt, a pápa békeközvetítói ajánlatát durván visszautasította. Senki nem tudja, mit remélt ettől a találkozástól, hiszen tudható, hogy Ferenc pápa békepárti. Tőle fegyvereket, pénzt háborús célokra esztelen dolog volt remélni, mint ahogy azt is, hogy bennünket magyarokat elítéljen békepárti nézeteinkért. Kapott ajándékba egy bronzból készült, míves olajágot, amelynek értékét és szimbolikus jelentését feltehetően fel se fogta. Belőle csak két dolog csalja elő azt a nyájasnak mutatott mosolyt: a pénz és a fegyverek. Ferenc pápa nem bánik pénzzel. A fizetését se veszi fel, mert ferencesként egyszerűen kíván élni.

Giorgia Melonival másmilyen volt a találkozása. Szívélyesen megölelgették egymást, puszkodtak, és kapott ígéretet, hogy Olaszországtól is remélhet fegyvereket.

Az olasz miniszterelnökasszony látványosan fordult, amióta Brüsszelben a „lányok” feltehetően „bevették a klubba.” Von der Leyen ővele is puszkodik, Giorgia pedig már nem emlegeti, ahogy korábban tette, hogy neki Orbán Viktor a példaképe. Láttunk már ilyet, mi tagadás, de hozzá kell tennünk, hogy nem kellemes a látvány. És akinél ilyen könnyen fordul a köpönyeg, azt mi nem szoktuk a szívünkbe zárni.

Megalakult az ideiglenes szlovák kormány, élén egy magyar bankárral és több magyar kormánytaggal. Ezt is sok találgatás övezi, mivel a miniszterelnök Soros-növendék. Én azt a furfangot látom benne, hogy a magyarokat akarják népszerűtlenné tenni ezzel a húzással. Sikerpolitikát nemigen tudnak folytatni az alatt a rövid idő alatt, amíg hatalmon lesznek, de amikor elbuktatják őket, rájuk lehet mondani, hogy no lám, a magyarok hibásak mindenért... Ez rontani fogja a magyar esélyeket a következő választásokon, szóval ez is egy magyarelles húzás lesz valószínűleg. Bár ne lenne igazam, de általában be szokott jönni, amit a hatodik érzékem sugall.

Az aszteroida, amivel egy darabig fenyegették a földlakókat, feltehetőleg rég elzúgott már mellettünk. A pillanatnyi figyelemelterelés hatott, Zelenszkij a legnagyobb védelem alatt röpködött keresztül-kasul Európán. Most arra hivatkozik, hogy őt Putyin le akarta vadásztatni. Mondja mindezt azután, hogy ő akarta felrobbantatni Putyint, és az egész orosz vezetőséget megfenyegette, hogy nem természetes halállal fognak meghalni. El lehet képzelni, mi lenne, ha egy győztes háború után teljhatalmat kapna és nekiállna kekeckedni fél Európával! Jól felszerelt, állítólag egymillió hadsereggel (bár azt nem tudjuk hányan maradtak meg belőlük) és túlságosan felfújta egóval.

Nos, áll vagy ül a milliárdjai tetején és még mindig pénzt kér, szánalmat koldul maga iránt, lelkében azzal a rettenetes bosszúvágygal, amelyet mindenki iránt érez, akinek más a véleménye, mint neki. Szóval nekünk kellene sajnálnunk őt, a gazdag embert, nekünk, akik azért nem kaphatunk méltó nyugdíjat, a tanárok rendes fizetését, a társadalom dolgos része rendes anyagi körülményeket, mert ő Európa feneketlen bugyra, valóságos feketelyuka, aki minden pénzt elnyel. Ráadásul erre feljogosítva érzi magát, és irántunk, akik végül is szponzoráljuk, semmi hálát nem érez. Csak az a dühödt pillantás a szemében, amivel ölni tudna, ha megtehetné. Ezért írtam, hogy neki csak az a két anyagi dolog számít.

A sok eső után, amit a napokban kaptunk, megáradt a patakunk. Igaz, szakaszosan csinálja, aszerint, ahogy az esős frontok érkeznek. A fű lefeküdt a partokon (majd felkel!), és látszik, hogy mekkorára megnőtt már, de még mindig nem kaszálta le senki, pedig a parlagfűveszély miatt kötelező. A mi városvezetésünk hasonló, mint Budapesté. Minden pénzt elnyelnek, eltüntetik, és az ilyen elemi szükséges teendőkkel meg nem törődnek. Állítólag Pesten is hatalmas gatzengerek éktelenkednek, amiket Karácsony Gergely méhlegelőknak nevez. De mióta legelnek a méhek a nagy gazosban?

2023. május 15.

Az EU-ból érkezett (magyargyűlölő) bizottság sorra találkozik baloldali újságírókkal és politikusokkal, hogy összeállítson egy újabb vádiratot Magyarország és Orbán Viktor ellen. Felbujtójuk eléggé kézenfekvő módon Dobrev Klára, valamint a mögötte mindig ott settenkedő férje, a nemzet nagy hazugja, aki semmiféle ártalommal nem éri be, csak áskálódik és áskálódik. Mit is csináljon szegény, ha egyszer unja magát?!

Zelenszkij végigutazta Európát és ismét kalapozott „szegény Ukrajna számára”. A pénz feltehetőleg az ő számláján meg még pár bennfentesén fog kikötni, ahogy eddig is. Ezért kapunk mi viszketetést azoktól a fellengzős kijelentésektől, hogy ő, mármint Zelenszkij egész Európáért harcol, és ezért őt fel kell venni mindenhová, főként a NATO-ba és az EU-ba. Nem fogja fel, hogy ez lehetetlen. Nem mások akadékoskodása miatt, hanem mert mindkét szervezetnek megvannak a maga szabályai, és ezeket az ő kedvéért se lehet áthágni.

A pápánál tett látogatása kapcsán sokan felkapták a fejüket Z. bárdolatlanságaira, majd durva elutasítására, amelyet Ferenc pápa javaslatára tett, hogy t.i. a pápa közvetítene közte és az oroszok között. Az öltözéke is kihívóan topis volt, ezt is többen nehezményezték. Különösen egy milliárdos részéről nagy tiszteletlenség ez a pápával és a Vatikánnal szemben.

Tegnap éjjel nagy támadást indítottak az oroszok Kijev ellen, ahol a hírek szerint megsemmisítették a híres Patriot légvédelmi rendszert, ami elég drága mulatság volt most az ukránoknak. Eltaláltak továbbá egy lőszerraktárt, ami különös lángokkal égett. Többen azt gyanították, hogy uránt is tárolhattak benne, mások arra tippelnek, hogy valami régi orosz fegyverarzenált vesztek most az ukránok ezzel.

A Barátság kőolajvezeték felrobbantásával való fenyegetésre és az OTP szankciós listára helyezésével kihúzták a gyufát az ukránok a magyar kormánytól is. Az EU-s hadisegélyek utalását blokkolták, így most többszörösen is főhet a Zelenszkij feje, érdemes-e sokat kekeckednie velünk.

Z. fenyegeti Magyarországot, amely humanitárius segélyek sorozatában részesíti Ukrainát a háború kitörése óta. Ha egyébként felrobbantaná a Barátság vezetékét, saját magával is kitalolna: nem kapna több gázolajat, mivel a hozzá szükséges alapanyag nem állna rendelkezésünkre. Nem fogja fel, hogy nem a prérin van, ahol mindenki úgy lövöldözik összevissza, ahogy akar, hanem Európában. Igaz, annak a keleti részén, abban a Kijevben, amelyet a mi őseink alapítottak, de mégis kellene kupálódnia, ha csatlakozni akar valaha, a távoli jövőben hozzánk.

A legújabb statisztikák szerint (forrás Nógrádi György) a negyvenhétmilliós Ukrajna lakossága huszonhétmillióra csökkent, és naponta tízezzel hagyják el az országot azok, akiknek erre még lehetőségük van. Ha valamit, ezt is egy háborús bűncselekménynek lehet nevezni, ahogyan a saját hazáját veszélyezteti ez a megalomán ember. A romokból még újjá lehet építeni egy országot, de ki fogja pótolni ezt a rettenetes humán veszteséget? Az ukrán nép egyszer majd őt is előszedi érte. Nem neki kellene ujjal mutogatnia Putyinra, hanem önkritikát gyakorolva beismernie, mekkorát tévedett, amikor folyamatosan „húzgálta a medve bajuszát”. Maradtak számára a fenyegetőzése, zsaroló bejelentései, a szájalmat kolduló arckifejezése, amely mögött durva agresszivitás rejlik. És az emberiség döbbenete: Zelenszkij senkit nem vesz emberszámba, csak azt, aki totálisan egyetért vele, valamint fegyvert ad neki, meg pénzt számolatlanul. Kénytelenek vagyunk azt gondolni, hogy ez a folytonos követelődés egy csecsemőkori retardáció nála. Érzelmileg zsarolja Európát, és ez a sorozat nem vezet sehová, legfeljebb a teljes érzelmi összeomlás felé. Nem irigyeljük ezért. Igaz, azt se tudjuk rá mondani, hogy szegény Néróka, Cézárka, mini-Sztálinka.

Még a minap láttuk a hírt: megindult az Alpok. Svájcban egy kis hegyi falu (Brienz) lakosságát ki kellett telepíteni, mert gleccsermentessé vált a nagy hegy a közelében, és hegyomlással fenyeget. Illetve folyamatosan omlik a hegyoldal, jókora kőzaporokat zúdítva az alatta fekvő völgyekre. Geológusok régóta mondják, hogy ez a folyamat fog véget vetni a hagyományosan szép, sőt gyönyörű környezetnek. A jégár folyamatosan morzsolta a kővet, és most a fellazult anyag lefelé tart onnan. Az idilli környezet egy rémálommá válik, amikor egy posztglaciális korszak legutolsó fejezete bekövetkezik.

Tegnap elkezdtem szerkeszteni egy újabb könyvem, amelyben a naplójegyzeteim is szerepelni fognak. Most még valami visszafog, nehezebben haladok vele, de legalább belefogtam már.

2023. május 16.

Ma viszont valósággal szárnyakat kaptam, olyan fürgén haladtam a szerkesztéssel. Illusztrációkat kerestem és illesztettem be, de a helyesírás-ellenőrzést azutánra hagyom, ha ezt befejeztem.

A mai legnagyobb botrány: kiderült, hogy Ursula von der Leyen javasolta Zelenszkijnek, hogy zárja el a Barátság kőolajvezetékét, hogy a magyar ipart padlóra tegye ezáltal. Ezt egy levélben közölte az amúgy is hirtelenharagú ukrán vezérrel. A Washington Post hozta le az anyagot. Most nemcsak a magyar politikusok háborodtak fel rajta, hanem az EU-ban is nagy a botrány emiatt.

A tegnap felrobbant (az oroszok által lebombázott) lőszerraktár körül, amely furcsa, gomba alakú tűzgolyót, majd füstoszlopot bocsátott ki magából, megerősödött a sugárzás. Az ottani lakosok fejvesztve menekültek a környékről is. Egymásnak ellentmondó hírek, de hát megszoktuk mi ezt már Csernobil óta. Elképzelhető, hogy az amerikaiak vagy az angolok gyengített urániumtartalmú bombákat adtak át az ukránoknak, ami nagy felelőtlenség. Nem szabad komoly fegyvereket átadni azoknak, akik nem urai a cselekedeteiknek. Előbb gamma-sugárzást emlegettek, de aztán ezt cáfolták, mondván, hogy a gyengített uránium azt nem tud kibocsátani. Mi, akik nem értünk a hadikémiához, legfeljebb hüledezni tudunk rajta, meg imádkozni a Jóistenhez, hogy szüntesse már meg ezt a rettenetes háborút.

Igaz, utána se kecsegtetnek sok jóval bennünket. Zelenszkijnek az a rögeszméje, hogy mi Kárpátalját akarjuk. Pedig már a legelején megmondtuk, amikor elkezdtek kecsegtetni vele bennünket, hogy nem óhajtunk semmiféle háborús konfliktusba belemenni semelyik elvesztett területünkért. Inkább az egyre jobban kikészült Zelenszkijnek vannak afféle nagyhatalmi vágyai, amiknek semmilyen reális alapja nincsen. Talán még nem is sejti a végzetét: a Nagy Károly-díjjal legfeljebb a lelétetését készítették elő.

2023. május 17.

Az örület fokozódott: Zelenszkij már komolyan gondolja, hogy felrobbantaná a Barátság kőolajvezeték Magyarországra menő ágát. Szijjártó Pétert nagyon felhúzta ezzel. Az ukrán olajvállalat most egyezkedne velünk, de Sz.P. lezárta a vitát: nem egyezkedik tovább, amíg az OTP-t a tiltólistáról le nem veszik. Az ukránok ugyanis ragaszkodnak ehhez a rögeszméjükhöz, hogy t.i. az OTP kvázi szponzorálja az oroszok háborúját. A Raiffeisen Bankot nem szankcionálják ezen az úton, pedig jóval nagyobb mértékben és tőkével van benne az orosz gazdaságban. Ez a kettős mérce klasszikus formája... Késő délutáni hír: a MOL megvásárolja a szlovéniai olajtársaságot. Köröskörül egy csomó zsaroló próbál minél nagyobb hasznot húzni abból, hogy nincs tengeri hozzáférésünk az olajszállítási

útvonalakhoz. A horvátok többszörösére akarják emelni a tranzitdíjakat. Az ukránok ugyanúgy. Egyedül Szerbia viselkedik tisztességesen velünk, igaz, rendesen visszakapja a szívességet: mi meg folyamatosan tározzuk számukra a gázt, amire a következő évben is szükségük lesz.

Orbán Viktor és stábja Bledben tárgyalt ma Szlovéniában. A béketárgyalások mielőbbi kezdeményezése volt a téma. Hazánk is felmerült mint béketárgyalások színhelye a későbbiekben.

Zelenszkij blöffjei sorra derülnek ki. Nincsen elegendő katonája, fegyvere és muníciója, és semmi pénz nem elegendő neki. A tavaszi ellentámadásból egyelőre nem lesz semmi, mert mind a fenti feltételek hiányoznak hozzá. Az amerikaiak viszont szeptemberig adtak neki haladékot, hogy valami eredményt felmutasson, máskülönben kihátrálnak mögüle.

A Pentagon „elszámolta magát” és „véletlenül” pár milliárd dollárral többet szavaztak meg Ukrajnának a fegyverkezésére és háborúskodására. Lehet, hogy ezt mégis megkapják, ezután fognak szavazni róla. Ezt követően még több fegyvert vásárolhat Zelenszkij, ha tud. Az EU-s tagállamoknál sorra kiverte a biztosítékot, hogy Z. robbantásos merényletre készült. Mai hírek szerint ezért fel is jelentették. Bekeményítettek és egymás után közölték, hogy katonai kiképzést kaphatnak az ukrán katonák, de harci repülőket nem adnak. Nem csoda, hiszen megszegte immáron sokadik ígéretét, amivel szemben orosz területekre is átlövöldöznek az ukránok. Igaz, ezt az amerikaiak irányítása és szervezése nélkül nem tudnák megtenni. Szóval a konfliktus most EU-Ukrajna versus Oroszország szinten mozog, míg az USA továbbra is mögötte van, de már egyre lanyhuló érdeklődéssel és lelkesedéssel. Jeffrey Sachs pl. azt közölte, hogy egyedül Orbán Viktor látja helyesen a háború kérdését, s hogy sürgősen vissza kellene térni az oroszokkal való olaj- és gázkereskedelemre, mielőtt Európa teljesen belerokkan a háború támogatásába.

Ursula von der Leyen lebukott azzal, hogy Zelenszkijt a Barátság kőolajvezeték lezárására biztatta (levélben ráadásul!), magyar részről többen a lemondását követelik. Egy Charles Michellel közösen adott sajtótájékoztatóján nekiszégezték a kérdést, vajon tényleg igaz, hogy egy NATO-tagállammal szemben ilyen szabotázszt javasolt egy nem-NATO-tag másik államnak? Előbb zavartan rakosgatta a papírjait, majd ingerülten lecsapta őket az asztalra, és szokott ravasz-kés mosolyával, de eléggé vad tekintettel annyit mondott, hogy nincs tudomása erről, mármint Z. tervétől. Csupa ellentmondás: a szöveg és a testbeszéd teljes diszharmóniája. Már túl sok van a hölgy rovásán is. Ennyit lopni, sikkasztani, panamázni és hazudozni, ez már túlzás, még a kommunisták minden galádságán nevelkedett, folyton lekeletizett népeknek is. Ehhez a gittegylethez tartozunk, és a szövevényes, bonyolult gazdasági kapcsolataink, valamint geopolitikai helyzetünk miatt se szakadhatunk ki csak úgy belőle. Meg kell reformálni a gittegyletet, amit ők elit klubnak neveznek, nincs más megoldás. Ha magánemberként követnek el ilyesmit ellenünk, az ember feláll és távozik, vagy ha ő a házigazda, akkor ajtót mutat a szemtelenkedő félnek. A diplomácia és az államrezon azonban más.

Mai apró feljegyzések. A feltehetően Dobrev Klára által felhergelt EU-s bizottság Daniel Freund vezetésével Magyarországon tartózkodott (és rontotta a levegőt), azaz ragozta a

semmit. Nagyjából a Gyurcsányné szövegeit mondta fel. Ha tévés volnék, én megtréfálnám őket: A Freund nyilatkozata alá bejátszanám a Dobrev Klára negédeskedő szövegét (úgyis szinkrontolmácsolni kell), amit óvodás hanghordozással szokott előadni. Akár kabaréba is elmenne ez a geg.

Egyébként: Daniel Freund – unfreundlich.

Elon Musk viszont felszólalt a szólásszabadság mint elemi amerikai szabadságjog mellett. Soros nagyon kitolt vele, vesztett pár milliárdot, mivel Soros eladta az összes Tesla-részvényét. Tökéletesen igaza van egyébként, miért ne mondhatna igazat? Aki nem mond igazat, az hazudozik, tehát hazugnak nevezhető. Szégyellje magát az, aki folyamatosan hamisítja az igazságot és csak mellébeszél.

Azok számára, akik folyton kritizálnak bennünket a békepártiságunk miatt: ha már ez is baj, hogy nekünk a béke tetszik, akkor mire való a Nobel-békedíj? Igaz, ahhoz is elég sok hipokrizis tapad már. Nem igazán az szokta kapni, aki megérdemli, hanem aki velük együtt elbokázza az EU-s csárdást vagy csúrdöngölőst. Emlékezzünk Costa Gavras nevezetes filmjére a görög válság idejéről... S végül egy kérdés: ha bennünket, magyarokat bűnösnek tartanak a békevágyunk miatt, akkor minden Nobel-békedíjas is bűnös, aki megkapta ezt a megtisztelő díjat?

J. ma helyreállította az oldalléceket, amik nélkül nagyon kényelmetlen volt a szövegszerkesztés. Megkönnyebbültem. Kitisztította a könyvporszívómat is, aminek én nem találtam a nyitját. Apró örömök az életben... pedig holnap ráadásul nagymosás...

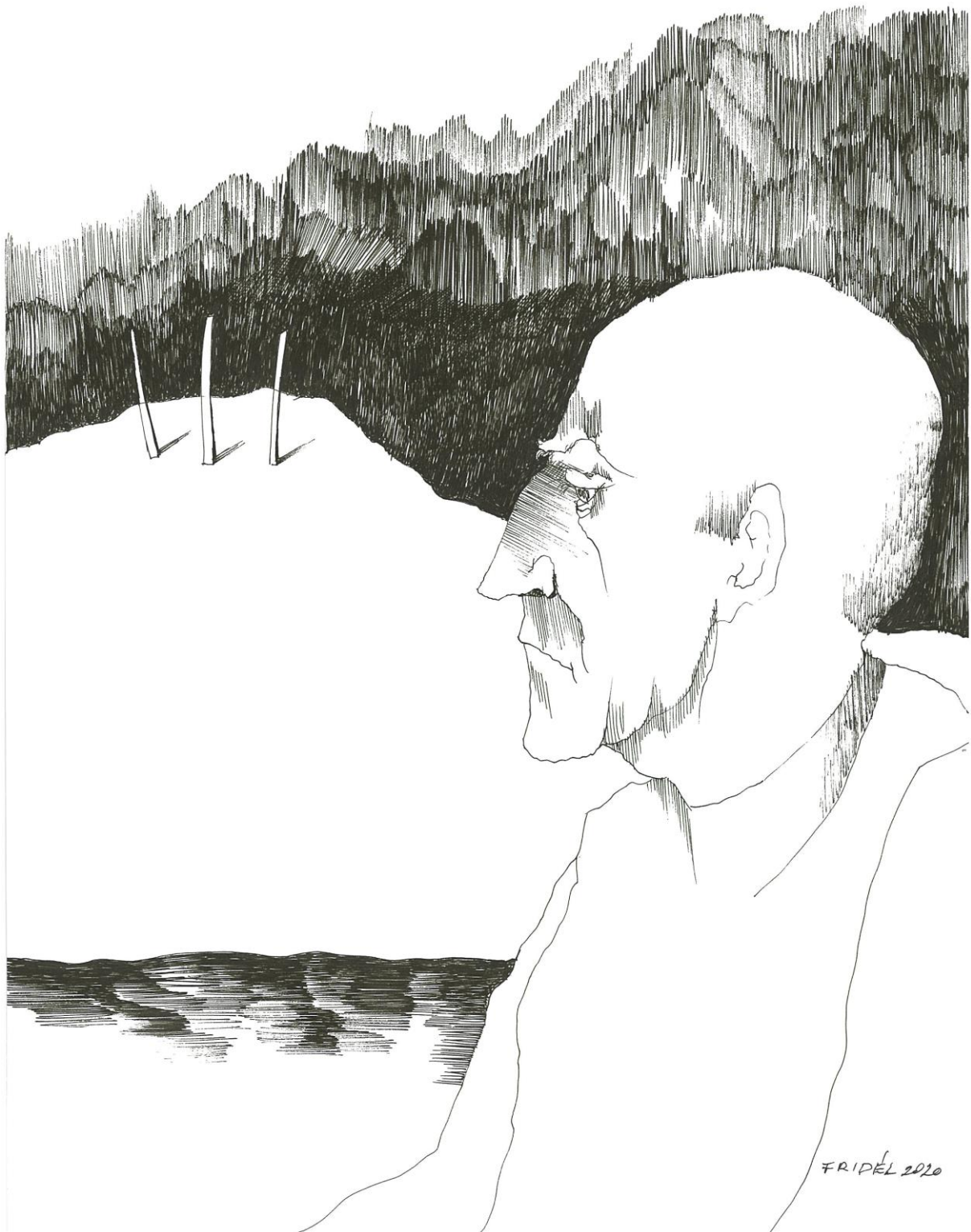
2023. május 18.

És túl vagyok a nagymosáson is. Ráment az egész napom, de fantasztikus érzés, hogy minden tiszta. Takarítottam is közben, ahogy tudtam, úgy haladtam, délután pedig az erkélyen tevékenykedtem kicsit. G. hozott megint palántákat, sikeresen beszerezte a két curry növénykét és egy zsályát is, amit már régóta hiányoltam, de sajnos a zsályának össze vannak szívogatva a levelei. Este gyorsan lefújtam ecetes sprayvel, és ezt ismételve addig, amíg meg nem gyógyul a növény. Pedig szép nagy példány, virágzik éppen. Igaz, korábbi években le szoktam vágni a virágait, mert az illatuk idecsalogathatja a hangyákat. Később hipózás, idebent is felmosás, szóval teljességgel háztartási napot rendeztem.

Magamban mosolyogtam rajta egy kicsit, hogy lám, ennyit tesz egy kis napsütés. Régen is így reagáltam rá: azonnal rámjött a takaríthatnék, és elég sok mindent el tudok igazítani ilyenkor. Két dolog maradt viszont függőben: az ISBN-számok megigénylése a két következő könyvemhez, és a termékek megigénylése újból. De ezek már apró részletkérdésnek tűnnek a többi, már elvégzett dolgomhoz képest.

Von der Leyen tegnapi blamázsához kiegészítésképpen: a máskor olyan pedáns beszédű EB-elnök zavarában vagy dühében eltévesztette a kifejezést, amit rögtönzött válaszában használt: 'I have no knowledge of it'. Szerintem itt a 'knowledge' helyett inkább a 'notion' szót kellett volna használnia. A különbség ennyi: az első tudást jelent, míg a második

ismeretet. Láthatóan haragra lobbant a porosz habitusú hölgy, akit én nem szívesen titulálok annak, hiszen jókorát lódított, így nem érdemesül ki a hölgy státuszra. Igen látványos volt a kontraszt a kimondott szavak és a testbeszéd között.

Hírmagyarázók szerint a Zelenszkijre vonatkozó kiszivárogtatás hátsó szándéka az lehet, hogy össze akarják ugrasztani Magyarországot Ukrajnával. Ez, mondjuk, eddig is látható, sőt szinte kézzelfogható volt már az ukrán gyűlöletbeszédekből, a politikusok, s nemcsak Zelenszkij megnyilvánulásából. Ez már nem is újkeletű dolog, hiszen eléggé látványosan jelen van a két ország közti kommunikációban. Bölcsen kell viselkedniük a politikusainknak, különös tekintettel arra, hogy a másik partner nem hajlandó civilizált válaszokat adni az aktuális kérdésekre, hanem üt-vág a szavakkal, és kíméletlenül bánik a kárpátaljai magyarokkal.

Ezek a hírek szinte el is sikkadnak a sok háborús napihír között. Zelenszkij meg mintha világszerte útra indult volna. Ahogy elutazott a Nagy Károly-díja átvételére, haza se tért, hanem járja a világot. Mintha félne, hogy otthon le is vadászhatják most már az oroszok. Nagyon kihúzta a gyufát náluk a Putyin elleni merényletkísérlettel. Kijev bombázása válasznak tekinthető erre.

2023. május 19.

Zelenszkij váratlanul beállított Hirosimába is, ahol a G7-ek tárgyaltak. Nem tudni, hogy meghívták, vagy csak ő döntött úgy, hogy már van olyan fontos, hogy annak ellenére, hogy a saját hazáját, mármint Ukrajnát porig bombáztatta és lassan Európa legszegényebb országa lesz, ő mégis komolyabb rangot követel magának. Az őt fogadó japánok nem tűntek túlságosan elragadtatottnak, de ők annyira udvariasak, hogy még egy igen bárdolatlan embert is előzékeny fogadtatásban részesítenének. Maga a jelenség nagyjából azzal egyenértékű, mintha én beállítanék vadidegenek esküvőjére, akik sose láttak engem, de elvárnám, hogy ugyanúgy vendégül lássanak, mintha meghívóval (és ajándékkal) érkeztem volna.

Z.-t sokan mentegetik a Barátság kőolajvezeték felrobbantására tett kijelentése miatt, azzal, hogy ideges volt és csak mérgében mondott ilyen szörnyűt. A diplomáciai botrányt tetézi még az is, hogy Ursula von der Leyen is csatlakozott a duetthez, egy újabb meggondolatlan, vagy még inkább cinikus javaslatot téve, hogy ő a vezeték egyszerű lekapcsolását lehetségesnek tartja, sőt mintha még ajánlaná is Z.-nek.

Már nem tudni, kiből áll és hogyan működik egyáltalán az EU, ha ilyen baklövéseket el lehet követni a vezetője asszisztenciájával. Ahogy korábban írtam, a kecségtetés módszerét vetik be minden, általuk baleknak tartott ember ellen, az ígéreteiket és a megállapodásaikat eszük ágában sincs betartani, sőt ezt még be is vallják, mint Angela Merkel tette a minszki megegyezésre utalva. Éppen ezért nem szükséges, sőt nem is érdemes bármiről is paktumokat kötni velük, mert a fentiek miatt tudható, hogy soha nem fogják betartani, sőt tutira lehet menni, hogy tesznek rá, sajnos ebben a korban.

Az interneten kering a hír, hogy a múltkori légicsapás következményeképpen egy nukleáris felhő közeleg Európa felé, de szakemberek ezt cáfolják. A gyengített urániumból nem keletkezhet ilyen típusú sugárzás, de azért jobb lesz óvatosnak lenni. Most hirtelen beköszöntött a nyár, erős UVB-sugárzással, és úgy tűnik, hogy egyelőre velünk marad. Igaz, a

jövő hét közepére újabb hidegfrontot is jósolnak egyúttal, ami nagyjából Orbán-nap közelébe esik. Az ellenzéknek lesz miért szidnia a kormányfőt, aki szerintük minden rosszról tehet.

Tegnap újabb pedagógustüntetés volt, ismét balhész típusú, amit a rendőrség higgadtan kezelt. Bennem felmerült a kérdés, vajon hány tanár volt köztük egyáltalán, és akik huszonévesek ott voltak, azok járnak-e egyáltalán valamilyen iskolába? Csatlakoztak hozzájuk a honi baloldal hírhedt képviselői: az ingatlancsaló Tordai Bence, Hadházy Ákos, ezúttal a fiával, aki ocsmányul bemutatott Császár Attilának, a hírTV riporterének; Szabó Tímea, még a veterán Lendvai Ildikó is, valamint nyilatkozott Korózs Lajos, aki megbukott korábban a kamu videóival. Ismét bemutatkoztak a legcsúnyább oldalukról: trágárságból, garázdaságból, az otromba viselkedés minden neméből, jobban mondva abból, hogy képtelenek civilizáltan viselkedni.

Hadházy Ákosnak lehet üzeni ismét: a számár is tud ordítani, mégse választják meg országgyűlési képviselőnek. Igaz, őt is minek választották meg, ha egyszer még be se tolja a képét a munkahelyére, csak utcai harcokat próbál provokálni amerikai megrendelésre? Minden próbálkozásuk leperog a magyarság javáról, mégis tovább erőlködnek a rovar logikája szerint...

Hadd zárjuk is ezt a sort George Bernard Show szavaival: **„Műveltségből soha nem elég.”** Ami azt illeti, a honi baloldalnak volna mit pótolnia. Ha már most nekilátnának, akkor is több évszázados lemaradással kullognának a társadalom színe-java után.

.....

Ma ismét háztartási napot tartottam. A növényeket ápoltam kint az erkélyen, idebent rendezkedtem és mostam G.-nak. Voltaképpen még nem kellett volna, de előrehoztam holnap helyett, amikor is irodalmi napot akarok tartani. Szerkeszteni akarok, kihasználva a szép napsütést, amikor délután igen jók a fényviszonyok a szobámban. Aztán majd meglátjuk. Főztem is G.-nak, estére pedig elkészítettem neki azt a tortát, amihez valami dobozos anyagot hozott. Kicsit kacifántos volt, de összejött az is, meg volt elégedve vele. A tátika, amit tegnap kaptam, eléggé ellankadt mára, de igyekezni fogok kikupálni. Remélem, nem valami gyökérrágó rovar támadta meg! Mellette és körülötte minden más virág szép, egészséges. Sajnálom, ha nem maradna meg, bár színben nem éppen ilyenre vágytam. Igen tarka.

Az íráshoz egyébként is jó idő ígérkezik: vacak műsorok lesznek a tévén, nem fognak elcsábítani az irodalomtól. G. ma hazahozta a ventilátorokat. Holnap azokat is portalanítani fogom a könyvporszívóval, már amennyire lehet. A legjobb lenne szétszedni és megmosni őket, de nem tudom, hogy kell. Talán később kifogom, hogy J. hazalátogat és jókedvében megcsinálja.

Ma főzés közben volt tornatanárnőm, Csányiné Györgyi néni és férje, Barna párbeszéde csengett a fülemben, és ezen folyton mosolyognom kellett. Legalább nem volt unalmas a sok mechanikus munka 😊)). Mikor egyszer Ekecs Géza Egerben járt, meghívtak bennünket a minaret közelében egy szálloda éttermébe. Györgyi néni csipkelődött a férjével, aki hencegett kicsit egy pajzán témában. Györgyi néni ezzel intette le: „Mit? te? Ugyan már!”

Nagy kacagás, Barna behúzta a nyakát, nem tiltakozott a szatirikus kritika ellen. Most már odaátról, az égi mezőkről hallhatja, ha ugyan meghallja ezeket az emlékmorzsákat és talán Györgyi néni szavait. Valaha a Gárdonyi Gimnázium üdvöskéi voltak, még azelőtt esküdtek, hogy én odakerültem volna, de bennünket igen fiatalon tanítottak. Györgyi néni a lányokat, a férje a fiúkat. Akkor a koedukált osztályoknak is külön tornaórájuk volt. Nem tudom, most hogy lehet, akkor az volt a természetes. A három helyi gimnázium közül a mienk volt a koedukált, a másik kettő fiú-, illetve lánygimnázium volt. Mindketten szigorúan fogtak bennünket, ránk is fért, mert akkoriban a tudományok domináltak a testmozgás rovására.

Mostanában annyiszor gondolok erre: mikor emlékezem, gyakran kell hozzátenni, hogy már ez sincs meg, az sem él, és ahogy telik az idő, egyre több ilyen veszteség éri az embert. Mondhatni, mi is élünk egy virtuális valóságban, amely már eltávolodott a mostani világtól. A fiatalok a kütyüjeikkel élik meg ezt, mi, öregek pedig az emlékeinkben. Régen nem volt ekkora kontraszt a generációk között. Jóval több volt az átjárás, mert a digitális műveltség még nem állt közénk.

2023. május 20.

A napló itt ismét megszakad. Nem mintha nem lehetne még több információt feljegyezni és ráhagyni az érdeklődőkre, de minden műnek megvannak a határai. Ami korlátokat nem jelent, csupán időbeli keretet. A lapzártán túllépni nem lehet. A folytatás egyelőre bizonytalan. Nem az író szándéka miatt, hanem mert most ilyen korszakban élünk. Csupán egy biztos: az örök változás.

Tartalom

Szerzői ajánlás	5
A rovar logikája	7
Pofátlanok	10
A civilizáció foka.....	14
Kleptománia	17
A hipokrizis Bábel-tornya: Brüsszel.....	20
Megszólalt... ..	22
Ha... ..	24
Szatírtörvény	26
A háború felelőssége.....	29
Eurodollármafia	36
Lengyelország: orosz rulett vagy va banque?.....	38
Sporchi, brutti e cattivi.....	41
Kettős mérce = rasszizmus	44
A pápa három napja.....	47
Cordon blőd	51
A fegyvergyárosok felelőssége	53
Az Óperencián innen.....	55
Napló.....	58

Kevés nála termékenyebb művészt ismerek. Egymás után kerülnek ki a keze alól a remekebbnél remekebb írások, könyvek. Élvezettel olvasom mindig azt, amit ír, mert stílusa választékos, helyenként emelkedett, csípős és szellemes megjegyzésekkel fűszerezve.

Mostani újabb kötete önvallomások, naplójegyzetek, esszék és publicisztikák gyűjteménye,

még hozzá igen aktuális, mondhatni: forró ez a gyűjtemény, hiszen szinte a „frontvonalról” tudósítja kortársait. Ezeket az írásokat nem érlelte sokáig, ahogy más műveivel tette már annyiszor. Aki a távolban él, az nem élheti meg ennyire testközelből a mi jelenkorunk élményeit, azok minden ferde hatásával és mellékhatásával együtt.

A naplójegyzeteket magánéleti, köznapi jegyzetek tarkítják. Bepillantást adnak ezek az író mindennapjaiba, s talán annak köznapi gondjaiba és örömeibe is. Kertészkedés a nagyjából egy négyzetméteres erkélyen, ahol már szinte a tekintet is megszorul. Az írónak ez nem gond. Költői látása jóval nagyobb távlatokat nyit meg előtte. Átlát a kortársakon, és mindig a dolgok mélyére tekint. Valósággal búvárkodik az események és az emberi lélek mélyén. Szívesen megosztja velünk életfilozófiáját, ezt az olykor köznapi bölcseletet. Egy hosszú élet sok tanulságot gyűjt össze. Talán másoknak is hasznára lesz ezzel.

Meglátásai és megállapításai merészek is néha, lesznek olyanok, akik nem értenek egyet vele. Nem mindenki fogalmaz ilyen nyíltan és kertelés nélkül, pedig egy írónak csak így érdemes, hiszen körülöttünk annyi a tettetés és a mellébeszélés. Murawski felteszi azt a merész kérdést: bűn az, ha békét szeretnénk? akkor velünk együtt minden Nobel-békedíjas is bűnös?

A magyar irodalom számtalan kiválósága méltatta vagy nehéz helyzetekben hívta, kérte a békét, hogy legyen velünk. Ezért teszi fel a kérdést az író is: Miért éppen a béke?

Ahány olvasó, annyi válasz fog születni erre. Író és Olvasó mégis közösen keresik a választ a feltett kérdésekre. Nagy művészek gondolatai is a sorok közé csempészve szolgálják ezt az egyszerű célt. Murawski ismét közös gondolkodásra hív. S miért ne tennénk meg a kedvéért, aki immáron harmincharmadik könyvével ajándékozza meg az általa talán nem is ismert közönségét.

Lopes- Szabó Zsuzsa

